

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកស្ថាននេះ
ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកជប៉ុន។

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥០
គឺជារបស់ ឧបាសិកា កាំង ហ្គីប៊ែរ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធីតា,
ធ្វើជូនលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត-សាន់ឯង ។ និងទុកក្នុង
គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ សម្រាប់ជាធម្មទាន ។

ក៏សម្រួលតាមកុំព្យូទ័រ តម្រូវឧបករណ៍អានអេឡិចត្រូនិច
ដោយខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ ស្រុង-បានណា។

www.5000-years.org

ព្រះ
 ព្រះបិតាជនបាទ
 នឹង
 សេចក្តីប្រាប់ជាភាសាខ្មែរ
 វិទ្យាបិតា
 បុណ្យវង្ស បឋមភាគ
 ៣

កម្មករៈ បារីសិក្ខករៈ
 ២១៨ ១៨

និង

សម្រប្បករៈ
 ១២ ១៨

បោះពុម្ពលើកទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

គ. ស. ២៥០១

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្ដល់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។

ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។

ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅជួរចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵經を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាបីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាបីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ ចកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពិជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីការព្រះបរមគ្រូ មិត្តចំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងចិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តបុក្យ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito

The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！

敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未曾有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗り越え、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵經）復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭
事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 有馬 実成
伊藤 佳通 渡井 奎一
杉谷 義純 茂田 真澄
前田 利勝 中島 教之
永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commission of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence.
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager : The Rev. Seikyo Muchaku

Secretary General : The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team :

The Rev. Zendo Matsunaga   The Rev. Jitsujo Arima   The Rev. Yoshimichi Ito

The Rev. Keiichi Watai   The Rev. Gijun Sugitani   The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda   The Rev. Kyoshi Nakajima   Mr. Rokusuke Ei

វិទ្យាប័ណ្ណ ឧប្បត្ត

បឋមភាគ

៧

កម្មក្ខន្ធកៈ ចារឹកសិក្ខក្ខន្ធកៈ

និង

សមុទ្រយក្ខន្ធកៈ

ព. ស. ២៥០១

បរិមោ ភាគី

និមោ តស្ស កតវតោ អរហតោ

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កម្មកូន្តកំ

[១] តេន សមយេន ពុទ្ធា កតវា សាវត្ថិយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន បណ្ឌិតលោហិតកា ភិក្ខុ អត្ថនា
កណ្ឌានការកា កលហការកា វិវាទការកា កស្ស-
ការកា សង្ឃេ អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញេ
ភិក្ខុ កណ្ឌានការកា កលហការកា វិវាទការកា
កស្សការកា សង្ឃេ អធិការណការកា តេ ឧប-
សង្កមិត្វា ឃំ វនេន្តិ មា ខោ តុម្រេ អាយស្មន្តោ ឯសោ
អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្រេ តេន បណ្ឌិតតវា
ច ព្យតតវា ច ពហុស្សតតវា ច អលមតតវា ច មា

ភាគទី ១

សូមអស្ចារ្យថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ

ជាអរហន្តសមាសមុទ្រព្រះអង្គនោះ ។

កម្មកិច្ចកៈ

[១] សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញតុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង
ជេតវនាធម្មរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង
បណ្ឌិតកុំនឹងលោហិតកក្ក(១) ទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ
បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូល
ទៅរកពួកកក្កដ៏ទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្ក
តិរច្ឆានកថា បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាង
នេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុ⁺ផ្ទាល់ជាញាតិ
លោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាច្រើនដដែលក្សេត្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួក
លោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវង្ស ជាពហុស្សត ហើយជាអ្នកអង្គអាច

---

១ ភិក្ខុពីររូបនេះនៅក្នុងពួកធម្មគ្គិយភិក្ខុ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា សូម្បីតែសិស្សធរណរបស់ភិក្ខុពីររូប
នោះ ក៏គេហៅថា បណ្ឌិតនឹងលោហិតដែរ ។

វិធីបំផុស បុណ្យវត្ត

ចស្ស ភាយ័ត្ត មយំបិ តុម្ហាតំ បត្តា ភវិស្សាមាតិ ។
តេន អនុប្បដ្ឋានំ ចេវ កណ្ហានាទិ ឧប្បជ្ឈនំ ឧប្បដ្ឋានំ ច
កណ្ហានាទិ ភិយ្យោភាវាយ វេហុល្លាយ សំវត្ថនំ ។ យេ
តេ ភិក្ខុ អប្បវិទ្ធា សន្តដ្ឋា លដ្ឋិមោ កុក្កច្ចកា សិក្ខា-
កាមា តេ ឧជ្ឈាយនំ ជ័យនំ វិចារេនំ កមំ ហិ ឆាម
បណ្ឌិតលោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា កណ្ហានការកា
កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃ
អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញោ ភិក្ខុ កណ្ហានការកា
កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃ
អធិការណការកា តេ ឧបសង្កម្ភា ឯវំ វត្តនំ មា
ចោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អនេសិ ពលវា ពលវំ
បដិមន្តេ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យតតរា ច
ពហុស្សតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយ័ត្ត
មយំបិ តុម្ហាតំ បត្តា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានំ
ចេវ កណ្ហានាទិ ឧប្បជ្ឈនំ ឧប្បដ្ឋានំ ច កណ្ហានាទិ

វិទ្យាបិដក ចូលវង្ស

ជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះ
 យើងរាល់គ្នាក៏ជាបច្ចុប្បន្នរបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ
 ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុ
 ទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រីងរឹតតែកើតធូលាយឡើងទៀត ។
 ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស
 សេចក្តីរំអើង ជាអ្នកប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល
 បន្តិះបង្គាប់ថា ហេតុអ្វីបានជាបណ្តាភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុទាំងឡាយ ជា
 អ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុង
 សង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក
 ហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នា
 ដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិន
 ត្រូវឲ្យភិក្ខុ⁺នេះផ្តល់ផ្តាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដក
 ឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវៃ ជា
 ពហុស្បូត ហើយជាអ្នកអង្គរោចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរ
 កុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបច្ចុប្បន្នរបស់លោកទាំង-
 ឡាយ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត
 ឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រីង-

កម្មត្ថនុកោ បណ្តកលោហិតកវិជរហា

កិយ្យោកាវយ វេយ្យាលាយ សំវត្ថន្តិតំ ។ អថទោ តេ
កិក្ខុ កកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេស្សំ ។

[២] អថទោ កកវា ឯតស្មី ឯតានេ ឯតស្មី
បករណោ កិក្ខុសង្ឃំ សង្ឃិទាតាបេត្វា កិក្ខុ បដិប្បន្នំ
សង្ឃំ កិក្ខុវេ បណ្តកលោហិតកា កិក្ខុ អត្តនា
កណ្តានការកា កលហការកា វិវាទការកា កស្ស-
ការកា សង្ឃំ អធិការណការកា យេមិ ចញ្ញោ កិក្ខុ
កណ្តានការកា កលហការកា វិវាទការកា កស្ស-
ការកា សង្ឃំ អធិការណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា
ឯវំ វេទន្តំ មា ទោ តុម្ភេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសំ
តំលវំ តលវំ បដិមន្តេថ តុម្ភេ តេន បណ្តិតតវា ច ព្យត្ត-
តវា ច ពហុស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា ចស្ស
កាយិត្ត មយំមិ តុម្ភា កវិស្សមាតិ ។ តេន
អនុប្បន្នានិ ចេវ កណ្តានានិ ឧប្បន្ននិ ឧប្បន្នានិ ច
កណ្តានានិ កិយ្យោកាវយ វេយ្យាលាយ សំវត្ថន្តិតំ ។
សង្ឃំ កកវាតិ^(១) ។ វិគហិ តុម្ភោ កកវា អនុប្បន្និកំ^(២)

១ ឧបាយមម្មពេត្តពេសុ ឥតិសទ្ធា ៨ បញ្ញាយតិ ។ ២ ឧ.ម. អនុប្បន្និកំ ។

កម្មវត្ថុនេះ ការប្រុងបន្ទោសបណ្តាញភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុ

រឹតតែកើតធូលាយឡើងទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក៏យកសេចក្តីនេះ⁺ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

(២) ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយសួរចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា បណ្ឌិតភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្ក ដម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតវិវាទកថា បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កដម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតវិវាទកថា បង្កអធិការណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយ យ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនេះផ្ទាល់ ផ្តាញពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ច្រើនដដែលឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវៃ ជាពហុស្វភូត ហើយ ជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យ សោះ ព្រោះពួកយើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើត ឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធូលាយ ឡើងទៀត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះ មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា

វិធីបិណ្ឌ ពុល្លត្តោ

កិត្តវេ តេសំ មោយបុរិសានំ អនុលោមិតំ អប្បដិ
 រមំ អស្សាមណាតំ អកប្បិយំ អករណីយំ កតំ បា
 នាម តេ កិត្តវេ មោយបុរិសា អត្តនា កណ្ឌានការ
 តា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិការណាការតា យេច ចញ្ញា
 កិត្ត កណ្ឌានការតា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិការណា
 ការតា តេ ឧបសង្កមិត្តា ឯវំ វត្តន្តំ មា ខោ តុម្រេ
 អាយស្មន្តោ ឯសោ អដេសំ ពលវំ ពលវំ បដិមន្តេថ
 តុម្រេ តេន បណ្ឌិតតវា ច ព្យតតវា ច ពហុស្សតតវា
 ច អលមត្តតវា ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំថិ តុម្ពាតំ
 បក្ខា កវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានំ ថេវ កណ្ឌានា
 ឧប្បដ្ឋានំ ឧប្បដ្ឋានំ ច កណ្ឌានា កិយ្យោភាវយ
 វេច្ចុល្លាយ សំវត្តន្តំ នេតំ កិត្តវេ អប្បសដ្ឋានំ វា
 បសាទាយ បសដ្ឋានំ វា កិយ្យោភាវយ អធិទ្ធទ្រតំ(១)
 កិត្តវេ អប្បសដ្ឋានំ ថេវ អប្បសាទាយ បសដ្ឋានំ
 ច ឯកត្ថានំ អញ្ញាបត្តាយាតិ ។

វិសយបិដក បុល្លវត្ថុ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ
 មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ បិទគប្បី មិនគួរធ្វើ
 ឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វីបានជាមោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ
 បង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅ
 រកពួកភិក្ខុដទៃ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ក្នុង
 សង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ
 មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុះផ្កាលផ្កាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែក
 ឲ្យអស់ទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករឹងវៃ ជាព-
 ហុស្សត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀតពួកលោកចូរកុំខូច
 ភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយ
 ដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតក៏កើត
 ឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រីងរឹតតែកើតធំទូ-
 លាយឡើងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តី
 ជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា បដិកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ
 ឲ្យរីងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមានតែដឹកនាំ
 សេចក្តីមិនជ្រះថ្លាឲ្យកើតដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានៅឡើយ នឹងដឹក
 នាំជនទាំងឡាយខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយឲ្យទាស់ចិត្តទៅវិញទេតើ ។

កម្មក្ខន្ធកេ តដ្ឋនីយកម្មំ បណ្ណកលោហិតកវិគយោ

[៣] អថខោ ភកកា បណ្ណកលោហិតកេ^(១) ភិក្ខុ
អនេកបរិយាយេន វិកហិត្វា ទុត្តរតាយ ទុប្បាសតាយ
មហិច្ឆតាយ អសន្តដ្ឋតាយ^(២) សង្កណ្ឌិកាយ កោ-
សជ្ជស្ស អវណ្ណំ ភាសិត្វា អនេកបរិយាយេន សុករតា-
យ សុចោសតាយ អប្បិច្ឆស្ស សន្តដ្ឋស្ស សល្ខេទស្ស
ធូតស្ស ចាសាទិកស្ស អបចយស្ស វីរិយារម្មស្ស វណ្ណំ
ភាសិត្វា ភិក្ខុនំ តទទុច្ឆរិកំ តទទុលោមិកំ ធម្មំ កថំ
កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ បណ្ណ-
កលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តដ្ឋនីយកម្មំ កកេតុ ។
ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ កកេតុំ ។ បឋមំ បណ្ណកលោហិតកា
ភិក្ខុ ចោទេតញ្ច ចោទេត្វា សាវេតញ្ច សាវេត្វា អាបត្តិ អា-
រោបេតញ្ច^(៣) អាបត្តិ អារោបេត្វា^(៤) ព្យត្តន ភិក្ខុនា បដិ-
តាលេន សង្ឃោ ញាបេតញ្ច សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ

---

១ ឧ. ម. តេ ។ ២ ឧ. ម. អសន្តដ្ឋិយា ។ ៣ ឧបេយមម្មុពេន្តកេសុ ពេបេតញ្ច ។
៤ ឧ. ម. ពេបេតញ្ច ។

កម្មត្ថន្តរៈ ការទ្រង់បន្ទោសនឹងទ្រង់ឲ្យធ្វើតដ្ឋនីយកម្មដល់បណ្តាកិក្ខុនិងលោហិតកិក្ខុ

(៣) ត្រាវនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តែងលេបបណ្តាក័ក្ខុ
នឹងលោហិតក័ក្ខុដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សំដែងនូវទោសនៃ
សភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ នឹងថែទាំបានដោយកម្រ
មានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសន្តោស នៅច្រឡំច្រឡំ
ដោយពួក មានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សំដែងគុណនៃសភាព
ជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយឆ្ងាយ នឹងថែទាំបានដោយឆ្ងាយ
មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានចិត្តផ្សេងៗ កំចាត់បង់នូវ
កិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំនូវកិលេសវដ្ត ប្រាសសេចក្តី
ព្យាយាម ហើយទ្រង់សំដែងនូវធម្មកថាដ៏ល្អមសមគួរដល់កម្មនោះៗដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមក ទើបមានព្រះពុទ្ធ-
ដកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើតដ្ឋនីយកម្ម^(១)ដល់
បណ្តាក័ក្ខុនឹងលោហិតក័ក្ខុចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតដ្ឋនីយកម្ម
នោះសង្ឃគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទបណ្តាក័ក្ខុនឹងលោហិតក-
ក័ក្ខុជាមុន លុះចោទហើយគប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយគប្បីលើកអាបត្តិ
ឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពាលគប្បីបកាសសង្ឃ
ឲ្យដឹងថា បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តាក័ក្ខុ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវម្រាម ។

វិធម្មបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា កណ្ឌានការកា
 កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ខេ
 អធិការណការកា យេបិ ចន្ទោ ភិក្ខុ កណ្ឌានការកា
 កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ខេ
 អធិការណការកា តេ ឧបសង្កម្ពិត្វា ឃំ វេន្នំ មា ខោ
 តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អដេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេ ប
 តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតវា ច ព្យតតវា ច ពហុស្សតតវា
 ប អលមត្តតវា ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហា កំ
 បត្វា ភវីស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានិ ចេវ កណ្ឌាបាជិ
 ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បដ្ឋានិ ច កណ្ឌាបាជិ ភិយ្យោភាវាយ
 វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យដិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ
 បណ្ឌិតលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។
 ឯសា ញត្ថិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ ឥមេ
 បណ្ឌិតលោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា កណ្ឌានការកា
 ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិការណការកា យេបិ ចន្ទោ ភិក្ខុ
 កណ្ឌានការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិការណការកា តេ
 ឧបសង្កម្ពិត្វា ឃំ វេន្នំ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

នឹងលោហិតកក្កនេះជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតវិបាកថា
 បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅកេត្តកក្កដទៀត
 ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតវិបាកថា បង្កអធិការណ៍
 ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំង-
 ឡាយ មិនត្រូវឲ្យកក្កនេះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា
 ប្រឹងជជែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នក
 រាងវៃ ជាពហុស្វ័ត ទាំងជាអ្នកអង្គអាចជាងកក្កនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួក
 លោកចូរកុំខ្លាចកក្កនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោក
 ទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់
 កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ
 ក៏រឹងរិតតែកើតជំនួយឡើងទៀត ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ័យកម្មដល់បណ្ឌិតកក្កនឹងលោហិតកក្កចុះ ។
 នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌិត-
 កក្កនឹងលោហិតកក្កនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិការណ៍ក្នុង
 សង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅកេត្តកក្កដទៀតដែលជាអ្នកបង្កហេតុ
 ។ បេ ។ បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា
 លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយមិនត្រូវឲ្យកក្កនេះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ

កម្មវត្ថុពេ បណ្តុកលោហិតកាង តង្គីយកម្ម

ឯសោ អនេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេច តុម្រេ តេន
 បណ្ឌិតតវ ច ព្យត្តតវ ច ពហុស្សតតវ ច អល-
 មត្តតវ ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយិចី តុម្ពាតំ បក្ខា
 ភវិស្សមាតំ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានិ ចេវ កណ្តានានិ ឧប្បដ្ឋនិ
 ឧប្បដ្ឋានិ ច កណ្តានានិ ភិយ្យោភាវាយ វេយ្យាយ
 សំវត្ថនិ ។ សង្ខេ បណ្តុកលោហិតកាង ភិក្ខុនំ
 តង្គីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្សយស្មតោ ឧមតិ
 បណ្តុកលោហិតកាង ភិក្ខុនំ តង្គីយកម្មស្ស ក-
 រណំ សោ តុម្ពាស្ស យស្ម ឧត្តមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 ឧតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខេ
 សមេ បណ្តុកលោហិតកា ភិក្ខុ អត្ថនា កណ្តានការកា
 ។ បេ ។ សង្ខេ អធិការណការកា យេមិ ចន្ទា ភិក្ខុ
 កណ្តានការកា ។ បេ ។ សង្ខេ អធិការណការកា
 តេ ឧបសង្កមិត្ថា ឯវំ វនេនិ មា ទោ តុម្រេ ភាយស្មតោ
 ឯសោ អនេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេច តុម្រេ តេន
 បណ្ឌិតតវ ច ព្យត្តតវ ច ពហុស្សតតវ ច អលមត្តតវ

កម្មតូន្ត (សង្ឃធ្វើ) តជ្ជន្តិយកម្មដល់បណ្តាកក្កុននឹងលោហិតកក្កុ

ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃកឡើងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជា
អ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវៃ ជាពហុស្ស័ត ទាំងជាអ្នកអង្គភាពជាតិក្នុងនោះ
ផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភ័ក្ត្រនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់
គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្កហេតុ
ទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ
ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រលីករវាយកើតជំនួលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើ
តជ្ជន្តិយកម្មដល់បណ្តាកក្កុននឹងលោហិតកក្កុ ។ ការធ្វើតជ្ជន្តិយកម្មដល់
បណ្តាកក្កុននឹងលោហិតកក្កុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ
ជាគំរប់ពីរដងផង ។ បត់ត្រច្រែសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តាក-
ក្កុននឹងលោហិតកក្កុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ
ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅកក្កុកក្កុនទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ
។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា
លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយមិនត្រូវឲ្យកក្កុនៗផ្ទាល់ផ្ទាញពួកលោកបានទេ
ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃកឡើងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជា
អ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវៃ ជាពហុស្ស័ត ហើយជាអ្នកអង្គភាពជាតិក្នុងនោះ

វិសយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ច មា ច ស្ស កាយិត្ត មយំបិ តុម្ហា កំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។

តេន អនុប្បដ្ឋានំ ចេវ ភណ្ឌានំ ឧប្បជ្ឈនំ ឧប្បដ្ឋានំ

ភណ្ឌានំ ភិយ្យោភារាយ វេបុលាយ សំវត្ថនំ ។ សង្ខេព្ធ

បណ្ឌិតលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តជ្ឈនីយកម្មំ ករោតិ ។

យស្សយស្សតោ ឧមតិ បណ្ឌិតលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ

តជ្ឈនីយកម្មស្ស ការណំ សោ តុណ្ហាស្សយស្ស នក្ខមតិ

សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បី ឯតមត្តំ វនាមិ ។

សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ខេព្ធ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា

ភិក្ខុ អត្ថនា ភណ្ឌានការកា ។ បេ ។ សង្ខេព្ធ អធិការណ

ការកា យេបិ ចញ្ញោ ភិក្ខុ ភណ្ឌានការកា ។ បេ ។

សង្ខេព្ធ អធិការណការកា តេ ឧបសម្ព័ន្ធមិត្តា ឯវំវនន្តំ

មា ខោ តុម្ហោ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវំ វលវំ

បដិមន្តេថ តុម្ហោ តេន បណ្ឌិតតវា ច ឡត្តតវា ច

ពហុស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា ច ស្ស កាយិត្ត

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិទ្យា

ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជា
 ពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្កហេតុទាំងឡាយ
 ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ
 ក៏រលីករវល់កើតឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ័យកម្មដល់បណ្តាភិក្ខុ
 នឹងលាហិតភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ័យកម្មដល់បណ្តាភិក្ខុនឹងលាហិតភិក្ខុ
 គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអន្តរា លោកដ៏មានអាយុអន្តរានោះត្រូវស្ងៀម
 មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអន្តរា លោកដ៏មានអាយុអន្តរានោះត្រូវនិ-
 យាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តាភិក្ខុនឹងលាហិតភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ
 ។ បេ ។ បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯ-
 ទៀតដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយ
 និយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយមិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនេះផ្តា-
 ផ្តាញពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដកឱ្យពេញទំហឹងចុះ
 ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវៃ ជាពហុស្សត ហើយជា
 អ្នកអង្គអាចជានិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ

កម្មវត្ថុពេ ពុទ្ធិនិយកម្ម អធិប្បកម្ម

មយំបំ តុម្ហាគំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ
 ថេវ ភណ្ឌានានិ ឧប្បន្ននិ ឧប្បន្នានិ ប ភណ្ឌានានិ
 ភិយ្យោភាវាយ វេច្ចលាយ សំវត្ថន្តំ ។ សង្ឃោ បណ្ឌាក-
 លោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តន្ថនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្ស-
 យស្មតោ ខមតិ បណ្ឌាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តន្ថនីយ-
 កម្មស្ស ករណំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន បណ្ឌាកលោហិតកានំ
 ភិក្ខុនំ តន្ថនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។
 វិវេមនំ ជារយាមីតិ ។

[៤] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតំ តន្ថនីយ-
 កម្មំ អធិប្បកម្មញ្ចេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ឡុប-
 សន្តញ្ច អសម្មាគតំ កតំ ហោតិ អប្បជីបុត្រា កតំ ហោតិ
 អប្បជីញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ
 សមន្មាគតំ តន្ថនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ចេវ ហោតិ អរិ-
 យកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

កម្មវត្ថុ ភស្តុតាងកម្មជាតិកម្មដែលមិនប្រកបដោយធម៌

ព្រោះយើងរាល់គ្នាគឺជាតួករបស់លោកតាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ
 ការបង្កហេតុតាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុតាំង
 ឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រលីករវល់កើតជំនួលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃ
 ធ្វើតជ្ជន្តិយកម្មដល់បណ្តុកភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជន្តិយកម្មដល់
 បណ្តុកភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃទាន់ធ្វើតជ្ជន្តិយកម្ម
 ដល់បណ្តុកភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុហើយ ការធ្វើតជ្ជន្តិយកម្មដល់បណ្តុក-
 ភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុនោះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃ
 ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមបំភ្លឺកន្លែងដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២) ម្ចាស់ភិក្ខុតាំងឡាយ ភស្តុតាងកម្មជាតិកម្មមិនប្រកបដោយធម៌
 ផង ជាតម្កមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាតម្កដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយរា-
 ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកិច្ចសុខ ១ កម្មដែល
 សង្ឃធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមពាក្យ
 ប្តេជ្ញារបស់ភិក្ខុ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុតាំងឡាយ ភស្តុតាងកម្មជាតិកម្ម (កម្មមិន
 ប្រកបដោយធម៌) ផង ជាអវនយកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផង ជា
 កម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយរាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

[៤] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនាតា-
 ម្មិណយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ នេសិតាយ អាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋា-
 កតំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយ-
 កម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៥] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មំ អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អនេសេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ
 ហោតិ អាបត្តិ អនារេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ អនម្ម-
 កម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

(៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវនឹយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែន
 ជាទេសនាគាមិន^(១) ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសតាបត្តិ (អាបត្តិដែលភិក្ខុ
 សំដែងហើយ) ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវនឹយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជា
 អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

(៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវនឹយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើក
 សិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់
 តែធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវនឹយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្ម
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ អាបត្តិដែលសំដែងមិនជាប់ អង្គកថាថា បានដល់អាបត្តិពីររាង គឺបារាជិក ១ សង្ឃា-
 ទិសេស ១ តែសព្វធម៌បដិដក ថា អាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនក្នុងទីនេះសំដៅយក
 អាបត្តិបារាជិក តែម្យ៉ាង ព្រោះត្រូវនឹយកម្មសង្ឃធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសប៉ុណ្ណោះ
 មិនមែនធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជីយកម្ម អធិកម្ម

[៧] អបរេហ៍ចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជ-
ជីយកម្មំ អធិកម្មត្ថោ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ទ្យុប-
សន្តញ្ច អសម្មា កតំ ហោតិ អធិកម្មតំ ហោតិ
វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ស-
មដ្ឋាកតំ តជ្ជជីយកម្មំ អធិកម្មត្ថោ ហោតិ អរិយ-
កម្មញ្ច ទ្យុបសន្តញ្ច ។

[៨] អបរេហ៍ចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
តជ្ជជីយកម្មំ អធិកម្មត្ថោ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច
ទ្យុបសន្តញ្ច អប្បជ័ប្បា កតំ ហោតិ អធិកម្មតំ
ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
សមដ្ឋាកតំ តជ្ជជីយកម្មំ អធិកម្មត្ថោ ហោតិ
អរិយកម្មញ្ច ទ្យុបសន្តញ្ច ។

[៩] អបរេហ៍ចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជ-
ជីយកម្មំ អធិកម្មត្ថោ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ទ្យុប-
សន្តញ្ច អប្បជ័ញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធិកម្មតំ ហោតិ

កម្មវត្ថុ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង

[៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត)
គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទំកំហាំងបុរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអ-
វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត)
គឺកម្មដែលធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម
ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង (ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត)
គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១

វិធីបដិភេទ បុណ្យវត្ត

វត្តន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ចោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេប
សមន្មាគតំ ឥន្ទ្រជ័យកម្មំ អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយ-
យកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[១០] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្មាគ-
តំ ឥន្ទ្រជ័យកម្មំ អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយ-
យកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ
អនម្ពេន កតំ ហោតិ វត្តន កតំ ហោតិ ឥមេហំ
ចោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្មាគតំ ឥន្ទ្រជ័យកម្មំ
អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[១១] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្មាគតំ
ឥន្ទ្រជ័យកម្មំ អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយយកម្មញ្ញ
ឡុបសន្តញ្ញ អនេសនាតាមិជ័យា អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អនម្ពេន កតំ ហោតិ វត្តន កតំ ហោតិ
ឥមេហំ ចោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្មាគតំ ឥន្ទ្រជ័យកម្មំ
អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[១២] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្មាគតំ
ឥន្ទ្រជ័យកម្មំ អនម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយយកម្មញ្ញ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យ

កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង
ជាអរិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយភាគីកំផង ប្រកបដោយអង្គ
៣ នេះឯង ។

(១០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអរិន-
យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយភាគីកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្ម-
កម្មផង ជាអរិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយភាគីកំផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអរិន-
យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយភាគីកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមីនី ១ កម្មដែលធ្វើមិន
ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយ-
កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអរិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយភាគីកំផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអរិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយភាគីកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ

កម្មវត្ថុកេត កម្មនីយកម្ម អធិប្បកម្ម

ឡើយសន្តត្វ ទេសិតាយ អាចត្តិយា កតំ ហោតិ អធិប្ប-
 ធន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ សមដ្ឋានតំ វដ្តនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ចោ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡើយសន្តត្វ ។

[១៥] អបរេហិចី ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋានតំ
 វដ្តនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ចោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
 ឡើយសន្តត្វ អថោទេត្វា កតំ ហោតិ អធិប្បធន កតំ
 ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ សមដ្ឋានតំ វដ្តនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ចោ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡើយសន្តត្វ ។

[១៦] អបរេហិចី ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋានតំ
 វដ្តនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ចោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
 ឡើយសន្តត្វ អសាវត្វា កតំ ហោតិ អធិប្បធន កតំ
 ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ សមដ្ឋានតំ វដ្តនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ចោ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡើយសន្តត្វ ។

កម្មក្នុង តជ្ជនីយកម្មជាតម្កល់ដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិភាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(១៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-
យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើ
មិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយ-
កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់
ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិន
ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយ-
កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់
ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

[១៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 តជ្ជជីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ជជីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
 ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

អធម្មកម្មេ ព្វាសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ជជីយ-
 កម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិជយកម្មញ្ញ សុវ្រុបសន្តញ្ញ
 សម្មា កតំ ហោតិ បដិប្បា កតំ ហោតិ បដិសា-
 យ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ស-
 មណ្ឌកតំ តជ្ជជីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិជយ-
 កម្មញ្ញ សុវ្រុបសន្តញ្ញ ។

[១៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 តជ្ជជីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិជយកម្មញ្ញ សុវ្រុប-
 សន្តញ្ញ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ នេសនាតាមិជិយា

វិន័យបិដក បុល្លត្ថេ

(១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្កផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
 ទៀត គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
 ដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ឥដ្ឋនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
 អាត្រក្កផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ ឥដ្ឋនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

(១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនីយកម្មជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង
 ជាកម្មប្រកបដោយវិនយផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាក-
 សួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្រជុំ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនីយកម្ម
 ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
 ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥដ្ឋនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមនី ១

កម្មវត្ថុ តជ្ជនីយកម្ម ធម្មកម្ម

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមណ្ឌកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
ស្សបសន្តញ្ញ ។

[១៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមណ្ឌកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
ស្សបសន្តញ្ញ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ
ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា^(១) កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្សបសន្តញ្ញ ។

[១៩] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមណ្ឌកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្ស-
បសន្តញ្ញ សម្មទា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ
សមណ្ឌកតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ញ ស្សបសន្តញ្ញ ។

១ ឧ. ហេតុ ។

កម្មវត្ថុទុកៈ តជ្ជនីយកម្ម ជាតម្កល់ដែលត្រូវតាមធម៌

កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជា
ធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត) គឺកម្ម
ដែលចោទហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលលើក
អាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(១៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត) គឺ
កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយការ
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[២០] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
 តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
 សុវ្រសន្តញ្ញ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[២១] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
 តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ញ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ
 សមដ្ឋាកតំ តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[២២] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
 តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ញ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវគ្គ

[២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្ម-
ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

កម្មក្ខន្ធពេ គង្គនីយកម្ម ធម្មកម្ម

សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
សមណ្ឌកតំ តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ច សុវ្របសន្តញ្ច ។

(២៣) អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្រ-
បសន្តញ្ច នេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្របសន្តញ្ច ។

(២៤) អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្រ-
បសន្តញ្ច អនេសិកាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន
កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្របសន្តញ្ច ។

(២៥) អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
តជ្ឈនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

កម្មក្នុងរូបៈ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

ស្បៀបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហំ សមដ្ឋានកតំ តន្ត្រីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្បៀបសន្តញ្ច ។

(២៦) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមដ្ឋានកតំ
តន្ត្រីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្បៀ-
បសន្តញ្ច សាវេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ
សមដ្ឋានកតំ តន្ត្រីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ច ស្បៀបសន្តញ្ច ។

(២៧) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមដ្ឋានកតំ
តន្ត្រីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្បៀ-
បសន្តញ្ច អាបត្តិ អាហេបេត្វា^(១) កតំ ហោតិ ធម្មេន
កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហំ សមដ្ឋានកតំ តន្ត្រីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្បៀបសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មញ្ញោ ទ្វាសកំ^(២) និដ្ឋិតំ ។

វិន័យបិដក បុល្លវគ្គ

កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជន្តីយកម្មជាធម្មកម្មផង
ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(២៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជន្តីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្ម
ដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជន្តីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជា
និយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជន្តីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជន្តីយកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់តជ្ជន្តីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

កម្មវត្ថុកេ គឺល្អំ វិញ្ញំ ឥន្ទ្រិយធម្មារណំ

[២៨] ភីហិ ភីត្វេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភីត្វុ-
នោ អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ករេយ្យ
កណ្ណានុការកោ ហោតិ គាលហការកោ វិវាទការកោ
កស្សការកោ សង្ឃោ អនីករណការកោ ពាលោ
ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបដានោ ភីហិសំ-
សង្ខោ វិហារតិ អនុលោមិតេហិ ភីហិសំសុត្តេហិ ឥ-
មេហិ ទោ ភីត្វេ ភីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភីត្វុនោ
អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៩] អបរេហិមិ ភីត្វេ ភីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភីត្វុនោ អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ករេយ្យ
អនិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អន្ល្យចារេ អាចារិបន្នោ
ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
ភីត្វេ ភីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភីត្វុនោ អាគម្ពំមា-
ណោ សង្ឃោ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០] អបរេហិមិ ភីត្វេ ភីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភីត្វុនោ អាគម្ពំមាណោ សង្ឃោ ឥន្ទ្រិយកម្មំ ករេយ្យ
ពុទ្ធស្ស អវល្លំ កាសតិ ធម្មស្ស អវល្លំ កាសតិ

កម្មវត្ថុនូវ: ការធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

(២៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កទាស់-
ទែន បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិការណកងសង្ឃ ១ ភិក្ខុពាល មិនឆ្ងាស មានអា-
បត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះចុះ ។

(២៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតម្លៃនីយ-
កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ(១)
កងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិកងអដ្ឋាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិកង
អតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតម្លៃនីយ-
កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
តម្លៃនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពាល
តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ភិក្ខុពាលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ភិក្ខុពាលតិះដៀល

១ ក្នុងទីងឡើងលោកសំដៅយកអាបត្តិបាណដឹកនឹងសង្ឃទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះសំដៅយក
អាបត្តិសង្ឃទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះសង្ឃមិនត្រូវធ្វើតម្លៃនីយកម្មព្រោះត្រូវអាបត្តិបាណដឹកទេ
សង្ឃត្រូវធ្វើតម្លៃនីយកម្មបានចំពោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបន្ត-
ដំក) ។

វិធីបំបៅ បុណ្យត្នោត

សង្ឃស្នំ អណ្ណំ ភាសតី ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ តីហឡេហិ
សមម្ពាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាតម្ភិមាទោ សង្ឃោ តន្ត
នីយតម្ភំ ករយយ ។

[៣១] តណ្ហំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាតម្ភិមាទោ សង្ឃោ
តន្តនីយតម្ភំ ករយយ ឯកោ ភណ្ឌានការកោ ។ បេ ។
សង្ឃេ អនីតរណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ
អព្យតោ អាចត្តិឥហុលោ អនបទាទោ ឯកោ តិហិ-
សំសង្ឃោ វិហាតិ អនុលោមិតេហិ តិហិសំសត្តេហិ
ឥមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ តណ្ហំ ភិក្ខុនំ អាតម្ភិមាទោ សង្ឃោ
តន្តនីយតម្ភំ ករយយ ។

[៣២] អបរេសំបិ ភិក្ខុវេ តណ្ហំ ភិក្ខុនំ អាតម្ភិ-
មាទោ សង្ឃោ តន្តនីយតម្ភំ ករយយ ឯកោ អនីសីលេ
សីលវិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាទាវ អាទាវិបដ្ឋោ
ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបដ្ឋោ ហោតិ ឥមេសំ
ទោ ភិក្ខុវេ តណ្ហំ ភិក្ខុនំ អាតម្ភិមាទោ សង្ឃោ
តន្តនីយតម្ភំ ករយយ ។

វិធីយបិដក ចុល្លវត្ថុ

ព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 វេទន៍យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើវេទន៍-
 ន៍យកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ អង្គ គឺភិក្ខុមួយពួកជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិក-
 រណក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុមួយពួកល្ងង់មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការ
 កំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមួយពួកនៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការ
 ច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
 ក៏គប្បីធ្វើវេទន៍យកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើវេទន៍-
 ន៍យកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិ-
 សីល ១ ភិក្ខុមួយពួកមានអាចារ្យវិបត្តិក្នុងអដ្ឋកថា ១ ភិក្ខុមួយពួកមាន
 ទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បី
 ធ្វើវេទន៍យកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មវត្ថុកេតិក្ខណ៍ កិច្ចនាំ កម្មវត្ថុនយកម្មការណ៍

[៣៣] អបរេសំបិ កិត្តុវេ តិណ្ណំ កិត្តុនំ អាកត្តមា-
នោ សង្ឃោ តន្ត្រីនីយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស
អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ នម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ
សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ចោ កិត្តុវេ តិណ្ណំ
កិត្តុនំ អាកត្តមា-នោ សង្ឃោ តន្ត្រីនីយកម្មំ ករយ្យ ។

ពាក្យមាណ្ឌព្វំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤] សង្ឃន^(១) តន្ត្រីនីយកម្មករេន កិត្តុវេ
កិត្តុនា សម្មា វត្ថុតំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថុនា ន
ឧបសម្ពាទេតំ ន និស្សយោ នាតត្វោ ន សាមណេក
ឧបដ្ឋាបេតត្វោ ន កិត្តុនោវាទកសម្មតិ សាទិតញ្ញា
សម្មតេនបិ កិត្តុនិយោ ន ឱវទិតញ្ញា យាយ អាបត្តិយា
សង្ឃន តន្ត្រីនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន
អាបដ្ឋិតញ្ញា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតរា
កម្មំ ន ករហិតំ កម្មីកា ន ករហិតញ្ញា ន បក-
តត្តស្ស កិត្តុនោ ឧចោសថោ បេតតត្វោ ន បវរណា

១ ឧ. សង្ឃនាតិ ន វិស្សតិ ។

កម្មវត្ថុនេះ ការធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

(៣៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់ភិក្ខុៗពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពួកមួយពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ភិក្ខុពួកមួយពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ភិក្ខុពួកមួយពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់ភិក្ខុៗពួកនេះឯង ។

ចប់(តម្លៃនីយកម្ម)ដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

(៣៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតម្លៃនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រវែង ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រវែងក្នុងតម្លៃនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតម្លៃនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្ព័ន្ធ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើម្ខួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុន៍ បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុន៍ដែរ សង្ឃបានធ្វើតម្លៃនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាកុំគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នាក្តី អាបត្តិជូនជាន់អាបត្តិមុននោះក្តី ភិក្ខុមិនត្រូវតិះដៀលតម្លៃនីយកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតម្លៃនីយកម្ម មិនត្រូវហាមទោសថ មិនត្រូវហាមបញ្ចេណា

វិធម្មបិដកេ បុណ្យវគ្គោ

បេតព្វា ន សវេនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ
 បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ កាវេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ
 ន សាវេតព្វោ ន ភិក្ខុ^(១) ភិក្ខុហំ សម្បយោជេតព្វន្តំ ។

កង្ខឹយកម្មេ អដ្ឋាសវត្ថំ ឧដ្ឋិតំ ។

(៣៥) អថោ សង្ឃោ បណ្ឌិតលោហិតកាណំ
 ភិក្ខុនំ តជ្ឈនីយកម្មំ អកាសិ ។ តេ សង្ឃេន តជ្ឈ-
 នីយកម្មកតា សម្មា វត្ថន្តំ លោមំ ចាតេន្តំ នេត្តារំ
 វត្ថន្តំ ភិក្ខុ ឱបសង្កម្ពិត្វា ឯវំ វេនេន្តំ មយំ អារុសោ
 សង្ឃេន តជ្ឈនីយកម្មកតា សម្មា វត្ថាម លោមំ ចា-
 តេម នេត្តារំ វត្ថាម កថំ នុ ចោ អម្មេហំ បដិបដ្ឋេ-
 តព្វន្តំ ។ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហេចេសំ ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ បណ្ឌិតលោហិតកាណំ ភិក្ខុនំ តជ្ឈនី-
 យកម្មំ បដិប្បស្សមេតុ ។

១ ឱ. ភិក្ខុនំ ន ទិស្សនិ ។

វិទយបិដក បុល្លវត្ថុ

ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)
មិនត្រូវទទួលទានជាឯកុដវត្ថុ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឧកាស^(១) មិនត្រូវចោទគេ
(ដោយវត្ថុ ឬដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (ទោសអ្នកដទៃ) មិនត្រូវ
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ។

[៣៥] លំដាប់នោះឯង សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្តាភិក្ខុ
នឹងលោហិតភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយ-
កម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរមេម^(២) ប្រព្រឹត្តវត្ថុក្នុង
កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះថា ម្ចាស់សាទរទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយ-
កម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរមេម ប្រព្រឹត្តវត្ថុក្នុង
ដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។
ភិក្ខុទាំងឡាយយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម
ដល់បណ្តាភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុចុះ ។

១ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវសូមឧកាសភិក្ខុណាមួយដែលមានទោស
ដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២ សូតសុភាពរាបទាប ។

[៣៦] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ តន្ត្រីនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចត្វំ ឧបសម្មា-
 ទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណោ ឧបជ្ឈាបេតិ ភិក្ខុនោ-
 វាទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឡាទេតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ តន្ត្រីនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចត្វំ ។

[៣៧] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្មាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ តន្ត្រីនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចត្វំ
 យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តន្ត្រីនីយកម្មំ កាតំ ហោតិ
 តំ អាបត្តិ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា
 ចាបិជ្ជតំ កម្មំ ករហតិ កម្មុកេ ករហតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ
 តន្ត្រីនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចត្វំ ។

[៣៨] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ តន្ត្រីនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចត្វំ បកតតស្ស
 ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ វេបេតិ បវារណំ វេបេតិ សវចនីយំ
 កាហេតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ

កម្មកូន្តកៈ តន្ត្រីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបំផ្លាញយកម្មរបស់
 ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ១
 ភិក្ខុឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខ ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១
 ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតហើយប្រៀនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបំផ្លាញយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ
 ៥ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបំផ្លាញយកម្មរបស់
 ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតន្ត្រីយកម្ម
 ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រ-
 ហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុ
 កិនៀលតន្ត្រីយកម្ម ១ ភិក្ខុកិនៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតន្ត្រីយកម្ម ១ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបំផ្លាញយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ៥ នេះទេ ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបំផ្លាញយកម្មរបស់
 ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបាសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១
 ហាមបរវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិ-
 ករណណានោះ) ១ ទទួលនាទីជាជំកង់វត្ត ១ ភិក្ខុដែលឲ្យធ្វើតុកាស

សារេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
អដ្ឋហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ វត្ថុនីយកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

សប្បដិប្បស្សម្តេតពុអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៩] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ វត្ថុនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ន ឧបសម្មា-
នេតិ ន និស្សយំ នេតិ ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ន
ភិក្ខុនោ វាទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឡុំនេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ វត្ថុនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

[៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ វត្ថុនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ យាយ
អាបត្តិយា សង្ឃេន វត្ថុនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ
អាបត្តិ ន អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា
ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
វត្ថុនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

វិទ្យាបិដក ចូលវគ្គ

(ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យ
ឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់
តជ្ឈនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

បំពេញនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ៤៨ ។

(៣៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ឈនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យទបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១
មិនឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខ ១ មិនទទួលការសន្មត្តិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១
បើទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ឈនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ
៥ នេះឯង ។

(៤០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ឈនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ឈនីយកម្មព្រោះ
អាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹង
អាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលតជ្ឈនីយ-
កម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ឈនីយកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ឈនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មកូនពេ តង្គជ័យកម្មប្បដិប្បស្សវ៌

[៤០] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ តង្គជ័យកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតតំ ន បកតតស្ស
 ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ វេបេតិ ន បវារណំ វេបេតិ ន
 សវេជ្ជិយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ
 ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
 សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្មា-
 គតស្ស ភិក្ខុនោ តង្គជ័យកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតតំ ។

បដិប្បស្សម្កេតពុអដ្ឋារសកំ និម្មិតំ ។

[៤២] ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្កេតតំ ។
 តេហិ ភិក្ខុវេ បណ្ឌិតលោហិតតេហិ ភិក្ខុហិ សង្ឃំ
 ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ
 ចានេ វុឌ្ឍិត្វា ឧក្កដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចលី បក្កហិត្វា
 ឯវេស្ស វេជ្ជិយោ មយំ កន្តេ សង្ឃេន តង្គជ័យកម្ម-
 កតា សម្មា វត្ថាម លោមំ ចាតេម នេត្តារំ វត្ថាម

កម្មវត្ថុទុកៈ ការម្យ៉ាប្រកបផ្លូវនីយកម្ម

(៤១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាប្រកបផ្លូវនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ
 ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបាសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១
 មិនហាមបរាវណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១
 មិនទទួលនាទីជាជំកង់វត្ថុ ១ មិនឱ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ
 គេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផង
 គ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាប្រកបផ្លូវនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រ-
 កបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់តន្ត្រីនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាប្រកបមាត់ចំនួន ១៨ ។

(៤២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតន្ត្រីនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវម្យ៉ាប្រ-
 យាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុទាំង
 នោះគប្បីចូលទៅក្នុងនិមិត្តសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ត្រួតរាស្ត្រឆ្លៀងស្មាម្ខាង
 ហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផងអញ្ជាលី
 ឡើង និយាយយាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះ
 ករុណាទាំងឡាយដែលសង្ឃធ្វើតន្ត្រីនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយ
 ប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុក្នុងរាងកាយរាស់ចេញចាកកម្ម

វិទ្យាបិដកេ បុណ្យវគ្គ

តន្ត្រីនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចាមាតិ ។ ធុតិយម្បិ
 យាចិត្តា ។ តតិយម្បិ យាចិត្តា ។ ឲ្យត្រង ភិក្ខុជា
 បដិពាលេន សង្ឃោ ញាបេតញា សុណាតុ មេ កន្លែ
 សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា ភិក្ខុ សង្ឃេន
 តន្ត្រីនិយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្តាវំ
 វត្តន្តិ តន្ត្រីនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចន្តិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ បណ្ឌិតលោហិតកាធំ
 ភិក្ខុធំ តន្ត្រីនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា
 ភិក្ខុ សង្ឃេន តន្ត្រីនិយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ
 ចាតេន្តិ នេត្តាវំ វត្តន្តិ តន្ត្រីនិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
 យាចន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌិតលោហិតកាធំ ភិក្ខុធំ
 តន្ត្រីនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតិ ។ យស្សយស្សតោ
 មតិ បណ្ឌិតលោហិតកាធំ ភិក្ខុធំ តន្ត្រីនិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខ-
 មតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។

វិន័យបិដក បុល្លវគ្គ

ខ្ញុំព្រះករុណា ទាំងឡាយមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ គប្បីសូមជាគំរប់
 ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពលគប្បី
 ញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 បណ្តាកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រ-
 ព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដ្ឋង្គវលកិរិយារលាស់ចេញ
 ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្តាកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុ ។
 នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តាកភិក្ខុ
 នឹងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 ដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដ្ឋង្គវលកិរិយារលាស់ចេញចាក
 កម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់
 បណ្តាកភិក្ខុនឹងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្តាកភិក្ខុនឹង
 លោហិតកភិក្ខុគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 នោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។

កម្មតុន្តរោ តង្គនីយកម្មប្បជ្ញស្សន្ទំ

សុណាតុ មេ កន្លៃ ។ បេ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
 បណ្ឌាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តង្គនីយកម្មស្ស
 បជ្ញស្សន្ទំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ សុណាតុ មេ
 កន្លៃ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌាកលោហិតកា ភិក្ខុ សង្ឃន
 តង្គនីយកម្មកតា សម្មា វត្តនំ លោមំ ចាតេន្តំ នេត្តារំ
 វត្តនំ តង្គនីយកម្មស្ស បជ្ញស្សន្ទំ យាចន្តំ ។ សង្ឃោ
 បណ្ឌាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តង្គនីយកម្មំ បជ្ញស្ស-
 ស្សម្ពេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌាកលោហិត-
 កានំ ភិក្ខុនំ តង្គនីយកម្មស្ស បជ្ញស្សន្ទំ សោ
 តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ បជ្ញស្ស-
 ន្ទំ សង្ឃោ បណ្ឌាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តង្គនី-
 យកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវេមតិ
 ជារយាមតិ ។

តង្គនីយកម្ម បឋមំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មវត្ថុត្រូវការ: ការរៀបចំផ្ទៃដីកម្ម

បតីត្រូវពិនិត្យផ្ទៃដីចំរើន សូមសង្ឃ្គាប្រាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ ក៏ការរៀបចំផ្ទៃដីកម្ម-
 កម្មរបស់បណ្ឌិតក្នុងន័យលោហិតកក្កដា គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះជាគំរូបឋានផង ។ បតីត្រូវពិនិត្យផ្ទៃដីចំរើន សូមសង្ឃ្គាប្រាប់ខ្ញុំ
 បណ្ឌិតកក្កដាន័យលោហិតកក្កដានេះ ដែលសង្ឃ្គាបានធ្វើផ្ទៃដីកម្មហើយ
 បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តត្រូវគួរដល់ភរិយា
 រលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវកសិកម្មការរៀបចំផ្ទៃដីកម្ម ។ សង្ឃ្គាប្រាប់
 ផ្ទៃដីកម្មរបស់បណ្ឌិតកក្កដាន័យលោហិតកក្កដា ។ ការរៀបចំផ្ទៃដីកម្ម
 របស់បណ្ឌិតកក្កដាន័យលោហិតកក្កដា គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃ្គាប្រាប់
 ផ្ទៃដីកម្មរបស់បណ្ឌិតកក្កដាន័យលោហិតកក្កដាហើយ ការរៀបចំផ្ទៃដីកម្ម
 របស់បណ្ឌិតកក្កដាន័យលោហិតកក្កដាគួរដល់សង្ឃ្គា ព្រោះហេតុដូច្នេះទើប
 សង្ឃ្គាស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ផ្ទៃដីកម្មជាបឋម ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[២៣] តេន ចោ បន សមយេន អាយស្មា
 សេយ្យសកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ^(១) អាបត្តិពហុ-
 លោ អនបទានោ វិហិតំសំសដ្ឋោ វិហិតិ អនុលោមិ-
 មកេហំ វិហិតំសំសក្កេហំ អបិស្សុ ភិក្ខុ បតតត្តា^(២)
 បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មាណ្ឌំ ទេន្តា
 អព្ពន្ធា ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈ្ហ-
 យន្តំ ខិយន្តំ វិចារេន្តំ កងំ ហំ នាម អាយស្មា
 សេយ្យសកោ ពាលោ ភិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុ-
 លោ អនបទានោ វិហិតំសំសដ្ឋោ វិហិតិស្សតិ អនុលោ-
 មិកេហំ វិហិតំសំសក្កេហំ អបិស្សុ ភិក្ខុ បតតត្តា
 បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មាណ្ឌំ ទេន្តា
 អព្ពន្ធាតិ ។ អថចោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ វតមន្តំ
 អារោចេស្មំ ។

[២៤] អថចោ ភកវា វតស្មី ជំនានេ វតស្មី
 បតករណ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បដិ

វិន័យបិដក បុល្លវគ្គ

(៤៣) សម័យនោះឯង សេយ្យសកក្កិក្កដ៍មានអាយុជាភិក្ខុល្ងង់
 មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំ
 ដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបក-
 តត្ថសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ត ឲ្យអញ្ចាន ។
 ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ
 ក៏ពោលទោស គំរង្វល់ បន្តិះបង្គាប់ថា ហេតុអ្វីបានជាសេយ្យសកក្កដ៍មាន
 អាយុជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ
 នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុ
 ទាំងឡាយជាបកតត្ថសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យ
 មានត្ត ឲ្យអញ្ចាន ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះក្រាបបង្គំទូល
 ដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៤៤) ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យ
 ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងកាលនោះថា ម្ចាស់

កម្មត្ថកថា និយម្យកម្ម សេយ្យសកវត្ថុ

សង្ខំ កើត ភិក្ខុវេ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ
អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសង្ខោ
វិហារតិ អនុលោមិតេហិ គិហិសំសត្តេហិ អបិស្ស
ភិក្ខុ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា
មាណតំ ទេន្តា អព្ពន្ធាតិ ។ សង្ខំ ភក្ខវតិ ។ វិករហិ
ពុម្ភោ ភក្ខវា អនុជ្ជវិកំ^(១) ភិក្ខុវេ តស្ស មោយបុរិសស្ស
អនុលោមិតំ - អប្បដ្ឋវំ អស្សមណកំ អកប្បិយំ
អករណីយំ កតំ ហិ នាម សោ ភិក្ខុវេ មោយបុរិសោ
ពាលោ ភិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទា-
នោ គិហិសំសង្ខោ វិហារិស្សតិ អនុលោមិតេហិ គិហិ-
សំសត្តេហិ អបិស្ស ភិក្ខុ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា
មូលាយ បដិកស្សន្តា មាណតំ ទេន្តា អព្ពន្ធា នតំ
ភិក្ខុវេ អប្បសន្នាធំ វា បសារោយ បសន្នាធំ វា
ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ធម្មី កតំ កត្វា
ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេ វេយ្យ-
សកស្ស ភិក្ខុនោ និយម្យកម្មំ ករោតុ និស្សាយ

កម្មក្នុងៈ និយស្យកម្ម រឿងសេយ្យសកកិក្ខុ

ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួចា សេយ្យសកកិក្ខុជាភិក្ខុល្ងង់ មិនច្នាស មានអាបត្តិ
 ច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការ
 ច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស
 ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ពាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ក្រាបបង្គំមូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធ
 ធិមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុ-
 រសនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សម-
 ណ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វីបានជាមោឃ-
 បុរសនោះ ជាបុគ្គលល្ងង់ មិនច្នាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
 អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ
 ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោតក៏ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យ
 មានត្ត ឲ្យអព្ពាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនេះមិន
 មែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែនដឹកនាំ
 ពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យវិនិច្ឆ័យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់
 បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើនិយស្យកម្ម^(១) ដល់សេយ្យសកកិក្ខុ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើឲ្យបិយយស ។

វិសេសបិដកេ បុល្លវត្តោ

តេ វត្តព្វន្តិ ។ ឯវត្តា បទ ភិក្ខុវេ កាតតំ ។ បឋមំ
 សេយ្យសកោ ភិក្ខុ កោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ
 សារេត្វា អាបត្តិ អាហេបេតព្វា អាបត្តិ អាហេបេត្វា
 ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ
 សុណាតុ បេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ
 ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនប-
 ធានោ ភិហិសំសង្ឃោ វិហាតិ អនុលោមិកេហិ ភិហិ-
 សំសក្កេហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្ទា
 មូលាយ បដិកស្សន្តា មាទតំ ទេន្ទា អព្ពេន្ទា ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុ-
 នោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ បេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ
 សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិ-
 ពហុលោ អនបធានោ ភិហិសំសង្ឃោ វិហាតិ អនុ-
 លោមិកេហិ ភិហិសំសក្កេហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បក-
 តត្តា បរិវាសំ ទេន្ទា មូលាយ បដិកស្សន្តា មាទតំ
 ទេន្ទា អព្ពេន្ទា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ត

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ^(១) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ សង្ឃតប្បិធ្វើនិយស្យកម្មយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសេយ្យសក-
 ភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវលើក លុះលើកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង
 លុះលើកអាបត្តិហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពលញ្ជាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ
 ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ
 នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុ
 ទាំងឡាយជាបកតត្ថសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យ
 មានត្ថ ឲ្យអត្តាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
 គប្បិធ្វើនិយស្យកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយ
 មាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិ
 ច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
 ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ថក៏តែងឲ្យ
 បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ថ ឲ្យអត្តាន ។ ឥឡូវនេះសង្ឃធ្វើ

---

១ ភិក្ខុដែលល្ងង់មិនឆ្ងាសនោះត្រូវតែសូមនិស្ស័យហើយនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន
 មិនត្រូវនៅដោយនិស្ស័យមុត្តកទេ ។

កម្មវត្ថុនៃ ជ័យស្មកម្ម សេយ្យសកវត្ថុ

ជ័យស្មកម្ម ករោតិ ជ័ស្ឋាយ តេ វត្ថុឲ្យន្តិ ។ យស្មាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ម ភិក្ខុនោ ជ័យស្មកម្មស្ម ករណំ ជ័ស្ឋាយ តេ វត្ថុឲ្យន្តិ សោ តុណ្ហស្មយស្ម ធក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បី ឯតមន្តិ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហេតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិសំសង្ខោ វិហរតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ អបិស្ស ភិក្ខុ បកតត្ថា បរិវាសំ ទេន្ទា មូលាយ បដិកស្សន្ទា មាជន្តិ ទេន្ទា អព្រេន្ទា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ម ភិក្ខុនោ ជ័យស្មកម្ម ករោតិ ជ័ស្ឋាយ តេ វត្ថុឲ្យន្តិ ។ យស្មាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ម ភិក្ខុនោ ជ័យស្មកម្មស្ម ករណំ ជ័ស្ឋាយ តេ វត្ថុឲ្យន្តិ សោ តុណ្ហស្មយស្ម ធក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បី ឯតមន្តិ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ ។ បេ ។ សោ តុណ្ហស្ម យស្ម ធក្ខមតិ សោ

កម្មកូនៈ និយស្សកម្ម រឿងសេយ្យសកកិកុ

និយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិកុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាន
 និស្ស័យ(ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិកុដោយពាក្យថា
 អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យ-
 សកកិកុនេះ ជាភិក្ខុល្ងី មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
 អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ
 ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ថសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិស្សនឲ្យ
 មានក្តឲ្យអញ្ញាន ។ ឥឡូវនេះ សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិកុដោយ
 ពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ(ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់
 សេយ្យសកកិកុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរ
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិន
 គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយ
 ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវ
 ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

កាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ និស្សាយ តេ វត្ថុត្ថន្តំ ឧបតំ សង្ឃស្ស
តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៥] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាភតំ និយស្ស-
កម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុប-
សន្តញ្ញ អសម្មា កតំ ហោតិ អប្បដិប្បន្តា កតំ
ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ វេមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ
តីហង្កេហិ សមន្តាភតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៤៦] អបេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្តាភតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
ឡុបសន្តញ្ញ អធិបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាតាមិ-
និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសីតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ វេមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្តាភតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
ឡុបសន្តញ្ញ ។

វិន័យបិដក បុណ្យវគ្គ

ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិត្តដោយ
ពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ដូច្នេះ គួរដល់សង្ឃ
ហើយ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលមិនសាកសួរហើយស្រាប់តែ
ធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើដោយបិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិន
មែនជាទេសនាតាមនិមិត្ត ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់
ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មត្ថនុកោ ឆិយស្សកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៤៧] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ
 ឆិយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អនោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ
 ហោតិ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ ឆិយស្សកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៤៨] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ
 ឆិយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អសម្មា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ
 សមន្នាគតំ ឆិយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជ-
 យកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៤៩] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ
 ឆិយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អប្បជីបុត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ

កម្មតូចៗ: និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

(៤៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
 នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
 ទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលមិនទាន់
 រលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយធ្វើ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្ម
 ដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
 នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែល
 ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[៥០] អបវេហិចី ភិក្ខុវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ
ឡុបសន្តញ្ញំ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហង្គេហិ
សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិន-
យកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[៥១] អបវេហិចី ភិក្ខុវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ
ឡុបសន្តញ្ញំ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វត្ថេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តី-
ហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ
អវិនយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[៥២] អបវេហិចី ភិក្ខុវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ
ឡុបសន្តញ្ញំ អទេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

និយស្យកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវ
តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្ម
ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ស័យរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមីនី ១ កម្មដែលធ្វើ

កម្មវត្ថុពេ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មំ

ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្ខេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ វិហរេម្ពេហិ សមដ្ឋានតំ និយស្ស-
 កម្មំ អធម្មកម្មក្សោវ ហោតិ អវិនយកម្មក្ស ឡុ-
 បសន្តក្ស ។

[២៧] អបរហិចិ ភិក្ខុវេ វិហរេម្ពេហិ សមដ្ឋានតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មក្សោវ ហោតិ អវិនយកម្មក្ស
 ឡុបសន្តក្ស ទេសីតាយ អាមត្តិយា កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ វិហរេម្ពេហិ សមដ្ឋានតំ និយស្សកម្មំ អធម្ម-
 កម្មក្សោវ ហោតិ អវិនយកម្មក្ស ឡុបសន្តក្ស ។

[២៨] អបរហិចិ ភិក្ខុវេ វិហរេម្ពេហិ សមដ្ឋានតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មក្សោវ ហោតិ អវិនយកម្មក្ស
 ឡុបសន្តក្ស អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វេក្ខេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ វិ-
 ហរេម្ពេហិ សមដ្ឋានតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មក្សោវ
 ហោតិ អវិនយកម្មក្ស ឡុបសន្តក្ស ។

កម្មត្ថវៈ និយស្សកម្ម ជាតម្កដែលមិនត្រូវតាមធម៌

មិនត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយនិយស្ស-
កម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៥៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម
ធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្ម-
កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាគ្រក់ផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៥] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាគតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
 ហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៥៦] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាគតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អាបត្តិ អនារេបេត្វា កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

អធម្មកម្ម ព្វាសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៥៧] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមដ្ឋាគតំ និយស្ស-
 កម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុរុបសន្តញ្ញ

វិធីបំបាត់ ចុល្លវត្ថុ

(៥៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម
ធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្ម-
កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រក់ផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើមិន
ត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រក់ផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

(៥៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែល

កម្មត្ថុកេ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មំ

សម្មា កតំ ហោតិ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ចា-
យ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ស-
មម្ពាភតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[៥៨] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមម្ពាភតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
បសន្តញ្ញ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាតាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមម្ពាភតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[៥៩] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមម្ពាភតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
បសន្តញ្ញ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ
អាបត្តិ អាហរេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហន្តេហិ សមម្ពាភតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

កម្មកូន្តកៈ និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ធ្វើបំពោះមុខ ១ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
បេជ្ជា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង
ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ
៣ នេះឯង ។

[៥៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែល
លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

[៦០] អបរេហិមី ភិក្ខុវេ វីហន្តេហិ សមន្មាគតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្សៈ-
 បសន្តញ្ញ សម្មទា គតំ ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ
 សមគ្គេន គតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ វីហន្តេហិ
 សមន្មាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញ ស្សៈបសន្តញ្ញ ។

[៦១] អបរេហិមី ភិក្ខុវេ វីហន្តេហិ សមន្មាគតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
 ស្សៈបសន្តញ្ញ បដិច្ចន្តា គតំ ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ
 សមគ្គេន គតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ វីហន្តេហិ
 សមន្មាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញ ស្សៈបសន្តញ្ញ ។

[៦២] អបរេហិមី ភិក្ខុវេ វីហន្តេហិ សមន្មាគតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្សៈប-
 សន្តញ្ញ បដិញ្ញាយ គតំ ហោតិ ធម្មេន គតំ ហោតិ

វិន័យបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត) គឺ
 កម្មដែលធ្វើបំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
 ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជា
 វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្ម-
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត) គឺកម្ម
 ដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្ម-
 ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

[៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត)
 គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

ធម្មត្ថកថា និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មំ

សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ
សមណ្ឌកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ច ក្ស័បសន្តញ្ច ។

[៦៣] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមណ្ឌកតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ក្ស័ប-
សន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ
សមណ្ឌកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ច ក្ស័បសន្តញ្ច ។

[៦៤] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមណ្ឌកតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ក្ស័ប-
សន្តញ្ច ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមណ្ឌកតំ និយស្សកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ក្ស័បសន្តញ្ច ។

[៦៥] អបរេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមណ្ឌ-
កតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

កម្មវត្ថុនៃ: និយស្យកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាធម្មកម្ម
ផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ
៣ នេះឯង ។

[៦៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្ម
ដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការ
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្យកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត

វិធីបិណ្ឌ ចុះល្អិត

ស្រូវសណ្ត អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ និយស្សកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ កម្មញ្ញ កម្មញ្ញ ។

[៦៦] អបរេហិចី ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ កម្មញ្ញ
 សណ្តញ្ញ ហោតិ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេ-
 ហិ សមន្នាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ
 វិនយកម្មញ្ញ កម្មញ្ញ កម្មញ្ញ ។

[៦៧] អបរេហិចី ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ កម្មញ្ញ
 សណ្តញ្ញ សាវត្ថា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
 សមន្នាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញ កម្មញ្ញ កម្មញ្ញ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ

គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិកាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលខោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង
ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះ
ឯង ។

(៦៨) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមណ្ឌកតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ច អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មន
 កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ សមណ្ឌកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុវ្របសន្តញ្ច ។

ធម្មកថេ ទ្វាសកំ និដ្ឋិតំ ។

(៦៩) តីហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមណ្ឌកតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាគម្ពីរានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករយ្យ
 កណ្តានកាវកោ ហោតិ កលហកាវកោ វិភិទកាវ-
 កោ ភិស្សកាវកោ សង្ឃោ អធិការណកាវកោ ពា-
 លោ ហោតិ អព្យត្តា អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ
 តីហិសំសង្ខោ វិហារតិ អនុលោមិតេហិ តីហិសំ-
 សគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមណ្ឌក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាគម្ពីរានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ
 ករយ្យ ។

កម្មកូន្តរៈ ការធ្វើនិយស្សកម្ម ផលកិច្ចដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

[៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជានិយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត)
គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង (ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

[៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្ក
ជំរឿន បង្កវិវាទ បង្កតវិច្ឆារកថា បង្កអធិករណ៍កងសង្ឃ ១ ជាភិក្ខុល្ងង់
មិនស្វាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាភិក្ខុនៅច្រឡក
ច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិទ្យាបិដកេ ចុល្លវិញ្ញា

[៧០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ
ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អដ្ឋាចារ
អាចារិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ
ទុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
ហដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ
និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧២] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ
និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌានការកោ ហោ-
តិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ
សង្ឃោ អធិករណការកោ ឯកោ តាលោ ហោតិ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

[៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-
 កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិកង
 អធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារ្យវិបត្តិកងអដ្ឋាចារ្យ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិកងអតិ-
 ទិដ្ឋិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់
 ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-
 កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិរច្ឆេត្ត
 ព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិរច្ឆេត្តព្រះធម៌ ១ ពោលតិរច្ឆេត្តព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែល
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្ស-
 កម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអកបង្គំហេតុ បង្គំជំលោះ បង្គំរវាទ បង្គំត្រូវបាន-
 កថា បង្គំអធិការណ៍កងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន

អព្យតោ អាបត្តិតហុលោ អនបដានោ ឯកោ តិហិសំ-
សដ្ឋោ វិហរតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសត្តេហិ
ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកត្ថមាដោ
សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧៣] អបរេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកត្ថ-
មាដោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អនិ-
សីលេ សីលវិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាបារេ អា-
ចារវិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបដ្ឋោ
ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកត្ថ-
មាដោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧៤] អបរេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកត្ថ-
មាដោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ តុទ្ធស្ស
អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ
សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ
ភិក្ខុនំ អាកត្ថមាដោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកត្ថមាដោ និដ្ឋិតំ ។

កម្មវត្ថុនេះ ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់វិញ្ញាណ ៣ ពួក

មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រកច្រកដោយគ្រហស្ថដោយ
ការច្រកច្រកមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិកងអធិសីល
ពួក ១ ភិក្ខុមានភាពារវិបត្តិកងអដ្ឋាចារពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិកងអតិទិដ្ឋិ
ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម
ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀល
ព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ
ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម
ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មដែលសង្ឃប្រាថ្នាធ្វើមានចំនួន ៦ ។

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

(៧៥) និយស្សកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា
វត្ថុតត្ថំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្ពុទេតត្ថំ ន
និស្សយោ នាតត្ថោ ន សាមណេវេ ឧបដ្ឋាបេតត្ថោ ន
ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតញ្ច សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឱវទិតញ្ច យាយ អាបត្ថិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ
កតំ ហោតិ សា អាបត្ថិ ន អាបដ្ឋិតញ្ច អញ្ញា វា
តាទិសីកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន កវហិតត្ថំ
កម្មិកា ន កវហិតញ្ច ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោ-
សថោ វេបេតត្ថោ ន បវាវណា វេបេតត្ថោ ន សវេច-
នីយំ កាតត្ថំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតត្ថោ ន ឱកាសោ
កាវេតត្ថោ ន ចោទេតត្ថោ ន សាវេតត្ថោ ន ភិក្ខុ
ភិក្ខុហិ សម្ពុយោដេតត្ថន្តិ ។

និយស្សកម្ម អដ្ឋារសវត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

(៧៦) អថោ សង្ឃេ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ អកាសិ និស្សាយ តេ វត្ថុតត្ថំ ។ សោ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

[៧៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម
ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុង
និយស្សកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យទប់សម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ
១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នក
ប្រដៅភិក្ខុន៍ ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅពួកភិក្ខុ-
និស្ស័យ ១ និយស្សកម្មដែលសង្ឃធ្វើព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុកុំឲ្យត្រូវអាបត្តិ
នោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិ
ដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនត្រូវ
តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមទោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១
មិនត្រូវហាមបរាណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមាន
មាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាជំនុំវត្ត ១ មិន
ត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១
មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងនិយស្សកម្ម ។

[៧៦] លំដាប់នោះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ
ដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ សេយ្យសក-

កម្មវត្ថុ៣ ឧប្បជ្ឈស្សម្ពេកព្វនិយស្សកម្មំ

សង្ខេទ និយស្សកម្មកតោ កល្យាណមិត្តេ សេវមាណោ
 ភជមាណោ បយ្យុចាសមាណោ ឧទ្ទិសាមេន្តោ បរិបុច្ឆន្តោ
 ពហុស្សតោ អហោសិ អាគតាគមោ នម្មនរោ វិជយនរោ
 មាតិកានរោ បណ្ឌិតោ វិយន្តោ មេធាវី លង្គី កុក្កច្ចុ-
 កោ សិក្ខាកាមោ សោ សម្មា វត្ថុតិ លោមំ ចាតេតិ
 នេត្តារំ វត្ថុតិ ភិក្ខុ ឧបសង្កម្ភិតា ឯវំ វេទតិ អហំ អារុសោ
 សង្ខេទ និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្ថុមិ លោមំ ចាតេមិ
 នេត្តារំ វត្ថុមិ កថំ នុ ទោ មយា មជ្ជបដ្ឋិតព្វន្តំ ។ ភិក្ខុ
 ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចសំ ។

(៧៧) តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេព្ធ សេយ្យសកស្ស
 ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតុ ។ បញ្ចហិ
 ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ ឧបសម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ
 សាមណោ ឧបជ្ឈាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតី សាទិយតិ

កថាបិដកៈ និយស្សកម្ម ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់

ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយនោះ ក៏សេចក្តីចូលទៅអង្គុយ
 ជិតពួកភិក្ខុជាភល្យាណមិត្តសម្បទាបាលីនឹងអង្គុយ ក៏បានជាពហុស្សត
 ជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា
 ជាបណ្ឌិត វង្សវង្ស មានបញ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរំអង្វើប្រា-
 ថ្នាក់និស្សិត សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្ប-
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់ភិក្ខុយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយក៏ចូលទៅរក
 ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់លោកទាំងឡាយដ៏មាន
 អាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយបានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំង
 សម្បរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់ភិក្ខុយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវ
 ប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុះចំពោះ
 ព្រះមានព្រះភាគ ។

(៧៧) ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 បើដូច្នោះសង្ឃចូរម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្ពាទ ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុ
 ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១

វិសេសបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឡីវនតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

[៧៨] អបរេហាបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតតំ យាយ
 អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ
 អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសំកំ តតោ វា ចាបិជ្ជតំ កម្មំ
 ករហតិ កម្មិតេ ករហតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន
 បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

[៧៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតតំ បកតតស្ស
 ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ វេបេតិ បវាវណំ វេបេតិ សវេនីយំ
 ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋេបេតិ ធុកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ
 សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោជេតិ ឥមេហិ ទោ
 ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
 កម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

ឧប្បជ្ឈិយស្សម្តេតពុទ្ធកិច្ចសកំ និដ្ឋិតំ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏នៅតែទៅប្រដៅភិក្ខុនាំឱ្យ ១
ម្នាលភិក្ខុនាំឱ្យ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងនិយស្យកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ ឡើយ ។

(៧៨) ម្នាលភិក្ខុនាំឱ្យ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងនិយស្យកម្មរបស់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើនិយស្យកម្ម
ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រ-
ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ គឺជៀស
និយស្យកម្ម ១ គឺជៀសពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្យកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុនាំឱ្យ
សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងនិយស្យកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(៧៩) ម្នាលភិក្ខុនាំឱ្យ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងនិយស្យកម្មរបស់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបាសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១
ហាមបរាណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ ទទួល
នាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឧកាស(ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុនាំឱ្យ សង្ឃ
មិនត្រូវម្យ៉ាងនិយស្យកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់និយស្យកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង ។

កម្មវត្ថុកេ បដិប្បស្សម្តេចព្វន័យស្សកម្មំ

[៨០] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ន ឧបសម្ប-
នេតិ ។ បេ ។

[៨១] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្មាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេចព្វំ យាយ
អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ
អាបត្តិ នាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសំកំ តតោ វា ចា-
ប័ជ្ជតំ កម្មំ ន ករបាតិ កម្មកេ ន ករបាតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ។

[៨២] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ន បកតតស្ស
ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ វេបេតិ ន បវារណំ វេបេតិ ន
សវេជីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋេបេតិ ន ឡិកាសំ
កាវេតិ ន ចោទេតិ ន សាវេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហង្កេហិ ស-
មន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ។

បដិប្បស្សម្តេចព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មត្ថន្ត ឆិយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

(៨០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យទបសម្បទា ១ ។ បេ ។

(៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយមិនត្រូវបង្ក្រាបអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះ- ជៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនតិះជៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមទេបោសរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបរវេណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើឱ្យជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិន ចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួក ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានបំណង ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ។

វិធម្មបទិកា បុល្លវគ្គោ

(៨៣) ឯវេញ បទ ភិក្ខុវេ បដិច្ចសង្ឃម្ពេតតំ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ សេយ្យសកោន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា
 ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កាវិត្តា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចារេ វុឌ្ឍិត្តា
 ឧត្តរាសង្កំ និសីទិត្តា អញ្ញាលី បត្តបោត្តា ឯវេស្ស វេននិ-
 យោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា
 វុត្តាមិ លោមិ ចារេមិ នេត្តារំ វុត្តាមិ និយស្សកម្មស្ស
 បដិច្ចសង្ឃទី យាចាមិតិ ។ ធុតិយម្បិ យាចិត្តា ។ តតិ-
 យម្បិ យាចិត្តា ។ ឡត្តេន ភិក្ខុនា បដិច្ចសង្ឃេន សង្ឃោ
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃេន អយំ សេយ្យស-
 កោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វុត្តាមិ លោ-
 មិ ចារេមិ នេត្តារំ វុត្តាមិ និយស្សកម្មស្ស បដិច្ចសង្ឃទី
 យាចាមិតិ ។ យទំ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ សេយ្យ-
 សកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិច្ចសង្ឃម្ពេតយ្យ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃេន អយំ
 សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា
 វុត្តាមិ លោមិ ចារេមិ នេត្តារំ វុត្តាមិ និយស្សកម្មស្ស
 បដិច្ចសង្ឃទី យាចាមិតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស

វិធីបដិសេធ ពុលវត្ថុ

(៨៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះ សង្ឃត្រូវ
 រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកក្ខន្ធនោះគប្បីចូលទៅ
 រកដំនុស្ស ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរសង្កត្រៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទា
 របស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផងអញ្ចូលឡើង និយាយ
 ពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាដែល
 សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូប
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការរម្ងាប់
 និយស្សកម្ម ។ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។
 ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពលគប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកក្ខន្ធនេះដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ
 បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយា
 រលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ បើកម្មមាន
 កាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកក្ខន្ធ
 នោះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ ដ្បិតសេយ្យសកក្ខន្ធនេះដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រ-
 ព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន

កម្មក្នុងនាម ឆ័យស្បែកម្នី

កំភ្លុក ឆ័យស្បែកម្នី បដិប្បស្សន៍ ។ យស្សយស្ស-
 តោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស កំភ្លុក ឆ័យស្បែកម្នី
 បដិប្បស្សន៍ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បី ឯតមន្ត វេទាមិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ សេយ្យសកោ កំភ្លុក សង្ឃេ
 ឆ័យស្បែកម្នីកតោ សម្មា វត្ថុតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ
 វត្ថុតិ ឆ័យស្បែកម្នី បដិប្បស្សន៍ យាចតិ ។ សង្ឃេ
 សេយ្យសកស្ស កំភ្លុក ឆ័យស្បែកម្នី បដិប្បស្សន៍
 តិ ។ យស្សយស្សតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស កំភ្លុក
 ឆ័យស្បែកម្នី បដិប្បស្សន៍ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បី ឯតមន្ត វេទាមិ ។
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ សេយ្យសកោ កំភ្លុក
 សង្ឃេ ឆ័យស្បែកម្នីកតោ សម្មា វត្ថុតិ លោមំ ចា-
 តេតិ នេត្តារំ វត្ថុតិ ឆ័យស្បែកម្នី បដិប្បស្សន៍ យាច-
 តិ ។ សង្ឃេ សេយ្យសកស្ស កំភ្លុក ឆ័យស្បែកម្នី
 បដិប្បស្សន៍ ។ យស្សយស្សតោ ខមតិ សេយ្យ-
 សកស្ស កំភ្លុក ឆ័យស្បែកម្នី បដិប្បស្សន៍

កម្មវត្ថុ ការរៀបចំវិស័យស្បែក

ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរៀបចំវិស័យស្បែក ។ សង្ឃរៀបចំវិស័យស្បែកម្តងរៀបចំវិស័យស្បែកភិក្ខុ ។ ការរៀបចំវិស័យស្បែកម្តងរៀបចំវិស័យស្បែកភិក្ខុសមគ្គីដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគ្គីដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរូប័ណ្ណ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកក្ខត្តនេះដែលសង្ឃធ្វើវិស័យស្បែកហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបកម្ម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយាលាសខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរៀបចំវិស័យស្បែក ។ សង្ឃរៀបចំវិស័យស្បែកម្តងរៀបចំវិស័យស្បែកភិក្ខុ ។ ការរៀបចំវិស័យស្បែកម្តងរៀបចំវិស័យស្បែកភិក្ខុគ្រប់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគ្រប់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរូប័ណ្ណផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកក្ខត្តនេះដែលសង្ឃបានធ្វើវិស័យស្បែកហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបកម្មប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយាលាសខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរៀបចំវិស័យស្បែក ។ សង្ឃរៀបចំវិស័យស្បែកម្តងរៀបចំវិស័យស្បែកភិក្ខុ ។ ការរៀបចំវិស័យស្បែកម្តងរៀបចំវិស័យស្បែកភិក្ខុគ្រប់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
បដិច្ចស្សន្ទំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ
នារយាមីតិ ។

និយល្យកម្មំ ទុកិយំ និដ្ឋិតំ ។

[៨៤] តេន ខោ បន សមយេន អស្សនិប្បនព្វសុកា
នាម តិដាភិវស្សី អាវាសិកា ហោន្តំ អលន្តំនោ ចាប-
ភិក្ខុ ។ តេ ឯវ្យុបំ អនាចារំ អាចរន្តំ មាណវន្តំ ហេមេន្តិបិ
ហេចាមេន្តិបិ សិញ្ញន្តិបិ សិញ្ញាមេន្តិបិ ឡិបិទន្តិបិ ឡិបិ-
នាមេន្តិបិ តន្តេន្តិបិ តន្ត្រាមេន្តិបិ ឯតតោវណ្ណិកមាលំ
តហេន្តិបិ តាវហេន្តិបិ ឧតតោវណ្ណិកមាលំ តហេន្តិបិ
តាវហេន្តិបិ មញ្ជេតិកំ តហេន្តិបិ តាវហេន្តិបិ វិជ្ជតិកំ^(១)
តហេន្តិបិ តាវហេន្តិបិ វជិសកំ តហេន្តិបិ តាវហេន្តិបិ
អាវេជ្ជំ តហេន្តិបិ តាវហេន្តិបិ ឧវច្ឆន្តំ តហេន្តិបិ តា-
វហេន្តិបិ តេ តុលិវត្ថុនំ តុលជីតានំ តុលគុមារីនំ តុ-
លសុល្លាទំ តុលនាសិទំ ឯតតោវណ្ណិកមាលំ ហោន្តិបិ

១ មាម្មពោត្តកេ វិជ្ជតិកន្តំ លីទិកំ ។

វិសេសបិដក បុល្លវត្ថុ

អាយុអង្គនោះត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបុរាណម្នាក់និយាយសូត្រម្ត
 របស់សេយ្យសកក្កហើយ ការរម្ងាប់និយាយសូត្រម្តរបស់សេយ្យសកក្ក
 គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្រៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវ
 សេចក្តីនេះដោយពាក្យស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់និយាយសូត្រម្តជាតំបន់ ។

[៨៤] សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនីនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុរេពុស្តក
 ជាចៅអធិការសង្ឃបក្សជាតំបន់បទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្ចាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
 ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈឺផ្កាដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យ
 គេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ
 ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យ
 គេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 ឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុង
 បំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យ
 គេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ
 ផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិនីភិក្ខុនឹងបុរេពុ-
 ស្តកភិក្ខុនោះនាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយក

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចជីនីយកម្មំ អស្សជីបុនព្វសុភវត្ថុ

ហារហេន្តិមិ ឧកតោវណ្ណិកមាលំ ហារន្តិមិ ហារហេន្តិមិ
 បញ្ជរិកំ ហារន្តិមិ ហារហេន្តិមិ វិជុតិកំ ហារន្តិមិ ហារ-
 ហេន្តិមិ វជ្ជសកំ ហារន្តិមិ ហារហេន្តិមិ អាវេឡំ ហារន្តិមិ
 ហារហេន្តិមិ ឧរុច្ឆន្តំ ហារន្តិមិ ហារហេន្តិមិ តេ កុលិវ្តិហិ
 កុលជីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលនា-
 សីហិ សុទ្ធំ ឯកភាជនេមិ កុញ្ញន្តំ ឯកថាលកេមិ
 បិវន្តំ ឯកាសនេមិ និសីទន្តំ ឯកមញ្ជេមិ តុវុដ្ឋន្តំ
 ឯកត្រុណាមិ តុវុដ្ឋន្តំ ឯកចាវុណាមិ តុវុដ្ឋន្តំ ឯកត្រុ-
 រណចាវុណាមិ តុវុដ្ឋន្តំ វិកាលេមិ កុញ្ញន្តំ មជ្ឈម្បំ បិវន្តំ
 មាលាកន្ធវិលេបនម្បំ ជារន្តំ នច្ចន្តិមិ កាយន្តិមិ វាទេន្តិមិ
 លាសេន្តិមិ នច្ចន្តិយាមិ នច្ចន្តំ នច្ចន្តិយាមិ កាយន្តំ នច្ចន្តិ-
 យាមិ វាទេន្តំ នច្ចន្តិយាមិ លាសេន្តំ កាយន្តិយាមិ នច្ចន្តំ

កម្មវត្ថុ បញ្ចេនិយកម្ម រឿងអស្សជីវិតុន្តបុព្វសុភក្ក

ទៅខ្លះ យកផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំ
 យកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ
 នាំយកផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំ
 យកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំ
 យកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ
 នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ
 ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ដើម្បីស្រី
 ជាកូនប្រសាវនៃត្រកូល ដើម្បីទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ អស្សជីវិតុន្ត
 បុព្វសុភក្កទាំងនោះឆាន់កោដនក្នុងកោដនមួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល
 ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសាវនៃត្រកូល នឹងទាសី
 នៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើភាសនជា
 មួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេក
 ដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនឹងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់កោដ-
 នក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនឹង
 គ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រី
 កំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំ
 ខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

វិសយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

កាយន្តិយាមិ កាយន្តិ កាយន្តិយាមិ វាទេន្តិ កាយន្តិ-
 យាមិ លាសេន្តិ វាទេន្តិយាមិ នច្ចន្តិ វាទេន្តិយាមិ
 កាយន្តិ វាទេន្តិយាមិ វាទេន្តិ វាទេន្តិយាមិ លាសេន្តិ
 លាសេន្តិយាមិ នច្ចន្តិ លាសេន្តិយាមិ កាយន្តិ លា-
 សេន្តិយាមិ វាទេន្តិ លាសេន្តិយាមិ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
 ទេមិ កីឡន្តិ ទសបទេមិ កីឡន្តិ អាគាសេមិ កីឡន្តិ
 បរិហារេមិ កីឡន្តិ សន្តិកាយមិ កីឡន្តិ ខលិកា-
 យមិ កីឡន្តិ យេនិកាយមិ^(១) កីឡន្តិ សលាភហត្ថេ-
 នមិ កីឡន្តិ អក្ខេនមិ កីឡន្តិ បង្កចំរេនមិ^(២) កីឡន្តិ វត្ថ-
 កេនមិ កីឡន្តិ មោក្ខចិកាយមិ កីឡន្តិ ចំផ្កលកេនមិ
 កីឡន្តិ បត្តាឡកេនមិ កីឡន្តិ រេកេនមិ កីឡន្តិ
 ធនុកេនមិ កីឡន្តិ អក្ខរិកាយមិ កីឡន្តិ មនេសិកា-
 យមិ កីឡន្តិ យេវាវន្តេនមិ កីឡន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ
 អស្សិស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ រេស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ធនុស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ
 បុរស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ បុរេតា ឆាវន្តិ អស្សិស្មិម្បិ
 បុរេតា ឆាវន្តិ រេស្មិម្បិ បុរេតា ឆាវន្តិ ឆាវន្តិមិ អាឆាវន្តិមិ

១ ទ. ម. យេនិកេនមិ ។ ២ ទ. ម. បង្កចំរេនមិ ។

វិសេសបិដក ចល្លវគ្គ

ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ
 កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ
 កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយ
 ខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបា ស្កាមានក្រឡា៨^(១)
 ខ្លះ លេងបា ស្កាមានក្រឡា១០^(២)ខ្លះ លេងបា ស្កាកុងអាកាស^(៣)ខ្លះ លេង
 រាងផ្លូវដែលខ្លួនគួររាង^(៤)ខ្លះ លេងផ្កាត់គ្រាប់(មានគ្រឹសជាដើម)ខ្លះ លេង
 បា ស្កាកុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ្នឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឱ្យ
 ទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្គុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូង
 ខ្លះ លេងកង្កែបខ្លះ លេងរំលង់ខ្សែច្រប(បាយឡកបាយឡ)ខ្លះ លេងរំលង់ក្បូង
 ខ្លះ លេងធូត្តច្បាខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្សែលំឱ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត
 (ស្តេចចង់)ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ
 ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធូត្តខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម)ខ្លះ ស្ករត់ពី
 មុខដំរីខ្លះ ស្ករត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ករត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ករត់ទៅខ្លះ ស្ករត់មកខ្លះ

១ ចត្តង្គមានក្រឡា ៨ ។ ២ ចត្តង្គមានក្រឡា ១០ ។ ន័យខ្លះប្រែថាបាយទុំ ។ ៣
 ចត្តង្គគ្មានព្យា លេងតែមាត់ទេ ។ ៤ ប្រហែលជាលេងបិទមុខបិទពូន ។

កម្មត្ថនុកោ បញ្ចាជនីយកម្មំ អស្សជំបុទេស្ករវត្ថុ

ឧស្សេជ្ឈន្តិច្ចំ^(១) អន្ធាជេន្តិច្ចំ^(២) និព្វជ្ឈន្តិច្ចំ មុដ្ឋហិច្ចំ
យុជ្ឈន្តិ វន្តមជ្ឈេច្ចំ សន្និដ្ឋំ បត្តិវត្ថា នច្ចន្តិ^(៣) ឯវំ
វេន្តិ ឥន កតំនិ នច្ចស្សតិ នលាជិកំចិ ទេន្តិ វិច្ចិច្ចំ
អនាចារំ អាចរន្តិ ។

[៥៥] តេន ខោ បន សមយេន អភាតហេ ភិក្ខុ
កាសីស្ស វស្សំ វត្តោ សាវត្ថី កច្ចន្តោ កតវន្តំ ទស្សនា-
យ យេន កំដាតិវ តទវសវិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ
បុព្វន្តាសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ កំដាតិវ
ចំណ្ហាយ ចាវិសិ ចាសាធិតេន អភិក្កន្តេន បដិក្កន្តេន
អាណាតិកេន វិលាតិកេន សម្មិត្តាតេន បសាវតេន
ធុត្តិត្តចត្តា វរិយាបថសម្មន្តោ ។ អនុស្សា ទំ ភិក្ខុ
បស្សិត្វា ឯវមាហំសុ ក្លាយំ អពលតលោ វិយ មន្ទ-
មន្តោ វិយ ភាកុដិកភាកុដិកោ វិយ កោ ឥមស្ស
ឧបកតស្ស ចំណ្ហកំចិ ទស្សតិ អម្ហាភំ បន អយ្យា
អស្សជំបុនព្វសុកា សណ្ហា សចិលា សុខសម្មាសា
មិហិតបុព្វដ្ឋមា ឯហិស្វាភតវាទិលោ អម្ហាកុដិកា

១ ម. ឧស្សេជ្ឈន្តិ ។ ២ ឧ. អប្បេរេន្តិ ។ ៣ ឧ. នច្ចកំ ។ ម. នច្ចកំ ។

កម្មចូន្ត ចញ្ចាជនីយកម្ម រឿងអស្សជីវិតក្នុងបុណ្យសុភកិច្ច

ស្រែកហៅខ្លះ ទង់ដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ស័យដ៏ក្នុង
កណ្តាលពេនរាំហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ប្អូន
ស្រី នាងចូរកំពុងទីនេះមើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន នឹងថ្ងាស
ស្រីរាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារធើរៈ ។ ខ្លះ (ក្រែកអំពីនេះទៅទៀត) ។

[៨៥] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបចាំវិស្សាក្នុងដែនកាសិ
រួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីៈដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ដើរសំ-
ដៅទៅកំណត់ជនបទ ។ លុះរលាព្រឹកឡើង ភិក្ខុនោះក៏ស្វៀកស្បៀង
ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរដើរចូលទៅកាន់កំណត់ជនបទដើម្បីបណ្តាចាត
មានភិក្ខុសង្ឃម្នាក់និយាយបច្ចវគ្គ ឈានដើរទៅមុខ ឬចយក្រោយ
ក្រឡេកមើលទៅមុខ ឬមើលចំហៀង បត់ដៃចូល ឬលាចេញ គួរឲ្យកើត
សេចក្តីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សទាំងឡាយឃើញភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាង
នេះថា លោកអ្វីនេះ ដូចជាសង្ឃមហ្មស ដូចជាទន់ល្ងន់ពេក ដូចជា
មុខស្រពោនពេក អ្នកណានឹងឲ្យដុំបាយដល់លោកនេះដែលចូលទៅរក
(គេនោះ) ចំណែកអស្សជីវិតក្នុងបុណ្យសុភកិច្ចជាម្ចាស់យើង ពោល
ពាក្យផ្អែម ពោលពាក្យតំរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែម
ជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឧត្តានមុខា បុព្វកាសិណោ តេសំ ទោ នាម បិណ្ឌោ ធា-
 តព្វោតិ ។ អន្តសា ទោ អញ្ញតោ ឧចាសកោ តំ ភិក្ខុ-
 តិដាតិវិស្មី បិណ្ឌាយ ចរុំ ទិស្វាន យេន សោ ភិក្ខុ-
 តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ភិក្ខុ អភិវាទេត្វា ឯត-
 ទវោច អបិ ភន្តេ បិណ្ឌោ លព្វតីតិ ។ ន ទោ អាវុសោ
 បិណ្ឌោ លព្វតីតិ ។ ឯហំ ភន្តេ យវំ ភមិស្សមាតិ ។
 អថទោ សោ ឧចាសកោ តំ ភិក្ខុ យវំ នេត្វា កោ-
 ជេត្វា ឯតទវោច កហំ ភន្តេ អយេក ភមិស្សតីតិ ។
 សាវត្ថី ទោ អហំ អាវុសោ ភមិស្សមិ ភកវុំ ទិស្ស-
 នាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ មម វេចនេន ភកវតោ ទាទេ
 សិរសា វន្ទាហិ^(១) វេត្វា វេទហិ ឧដ្ឋោ ភន្តេ តិដាតិវិស្មី
 អាវុសោ អស្សជិប្បនព្វសុកា នាម តិដាតិវិស្មី អាវុ-
 សិកា អលង្កិណោ ទាបភិក្ខុ តេ វេវុបំ អនាចារំ អាចរុំ

វិទ្យាបដិក ពុល្លវត្ថុ

មានមុខងើប តែងនិយាយមុន យើងគួរប្រគេនដុំបាយដល់លោកម្ចាស់
អស់នោះ ។ ឧបាសកម្នាក់បានឃើញភិក្ខុនោះត្រឺចរទៅបណ្ណបាតក្នុង
កំដៅជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់
ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស
លោកម្ចាស់បានចង្អាន់ខ្លះដែរឬ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អរុណ ចង្អាន់
អាត្មាមិនទាន់បានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស
សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ បើឧបាសក
នោះនាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះឲ្យធាន់ស្រេចហើយ ក៏បានសួរដូច្នេះថា សូម
មេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះ
ប្រាប់ថា អរុណ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគ ។ ឧបាសកនោះផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះសូមលោក
ម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយភ្លងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
ផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះ
មេត្តាប្រោស អាវាសក្នុងកំដៅជនបទចូលហើយ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះ
អស្សជេន៍ភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុក ជាចៅអាវាសក្នុងកំដៅជនបទ ជាភិក្ខុ
លាមកឥតខ្ចាស ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ

កម្មកូនព្រំ បញ្ចាដ៏យកម្ម អស្សជីបុព្វសុភវត្ថុ

មាលាវត្ថុ រោមេន្ទ្រិមំ រោចាមេន្ទ្រិមំ សិក្ខេន្ទ្រិមំ សិក្ខា-
មេន្ទ្រិមំ ឡិច្ឆិមេន្ទ្រិមំ ឡិច្ឆិណមេន្ទ្រិមំ កន្ទេន្ទ្រិមំ កន្ទាមេន្ទ្រិមំ
ឯកតោវណ្ណិកមាលំ ករោន្ទ្រិមំ កាវរមេន្ទ្រិមំ ឧក-
តោវណ្ណិកមាលំ ករោន្ទ្រិមំ កាវរមេន្ទ្រិមំ មញ្ញវិកំ
ករោន្ទ្រិមំ កាវរមេន្ទ្រិមំ វិជុតិកំ ករោន្ទ្រិមំ កាវរមេន្ទ្រិមំ
វង្សសកំ ករោន្ទ្រិមំ កាវរមេន្ទ្រិមំ អាវេឡំ ករោន្ទ្រិមំ
កាវរមេន្ទ្រិមំ ឧវច្ឆនំ ករោន្ទ្រិមំ កាវរមេន្ទ្រិមំ តេ កុលីត្ថិមំ
កុលដីតាមំ កុលកុមារីមំ កុលសុឡាមំ កុលនាសិមំ
ឯកតោវណ្ណិកមាលំ ហរេន្ទ្រិមំ ហរមេន្ទ្រិមំ ឧកតោវណ្ណិ-
កមាលំ ហរេន្ទ្រិមំ ហរមេន្ទ្រិមំ មញ្ញវិកំ ហរេន្ទ្រិមំ ហរ-
មេន្ទ្រិមំ វិជុតិកំ ហរេន្ទ្រិមំ ហរមេន្ទ្រិមំ វង្សសកំ ហរេន្ទ្រិមំ
ហរមេន្ទ្រិមំ អាវេឡំ ហរេន្ទ្រិមំ ហរមេន្ទ្រិមំ ឧវច្ឆនំ ហ-
រេន្ទ្រិមំ ហរមេន្ទ្រិមំ តេ កុលីត្ថិមា កុលដីតាមា កុ-
លកុមារីមា កុលសុឡាមា កុលនាសិមា សន្ធិ

កម្មតូចៗ បញ្ចាសីយកម្ម រឿងអស្សជីវិតក្នុងបុរេពុលកវិក

គឺដាក់កូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ
 បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រង
 មានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាង
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ
 ផ្កាឈើដែលដោតជាចង្កោមខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់
 ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀក
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
 ធ្វើខ្លះ អស្សជីវិតក្នុងបុរេពុលកវិកនោះនាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅ
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯង
 ខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ
 នាំផ្កាឈើសម្រាប់ស៊ីកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រង
 សម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់
 ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
 ទ្រង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល
 កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសាវនៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ
 ក៏កុំទាំងនោះឆាន់កោដក្កដាមួយមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃ
 ត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសាវនៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូល

វិទ្យាបិដកេ បុណ្យវិទ្យា

ឯកកាជនេបំ ឥត្តន្តំ ឯកថាលកេបំ បំវន្តំ ឯកាស្ថ-
 នេបំ ឯសីន្តំ ឯកមហេសំ ឥវន្តំ ឯកត្រណាបំ ឥ-
 វន្តំ ឯកថាវណាបំ ឥវន្តំ ឯកត្រណាថាវណាបំ
 ឥវន្តំ ឯកាលេបំ ឥត្តន្តំ មជ្ឈិមំ បំវន្តំ មាលាគន្ធ-
 វាលេបំ ឯវន្តំ ឯច្ចន្តិយំ កាយន្តិយំ វន្តិយំ លា-
 សេន្តិយំ ឯច្ចន្តិយាបំ ឯច្ចន្តិយំ ឯច្ចន្តិយាបំ កាយន្តិ-
 យាបំ វន្តិយាបំ វន្តិយាបំ លាសេន្តិយាបំ កាយន្តិ-
 យាបំ ឯច្ចន្តិ កាយន្តិយាបំ កាយន្តិ កាយន្តិយាបំ
 វន្តិ កាយន្តិយាបំ លាសេន្តិ វន្តិយាបំ ឯច្ចន្តិ
 វន្តិយាបំ កាយន្តិ វន្តិយាបំ វន្តិ វន្តិយាបំ
 លាសេន្តិ លាសេន្តិយាបំ ឯច្ចន្តិ លាសេន្តិយាបំ កាយន្តិ
 លាសេន្តិយាបំ វន្តិ លាសេន្តិយាបំ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
 នេបំ កីឡន្តិ ទសបនេបំ កីឡន្តិ អាគារសេបំ កីឡន្តិ
 បរិហារបេបំ កីឡន្តិ សន្តិកាយបំ កីឡន្តិ ខលកា-
 យបំ កីឡន្តិ យជីកាយបំ កីឡន្តិ សាលាកបាត្រេបំ

វិធីបំណិក ចល្យវត្ថុ

ទាំងឡាយខ្លះ ផ្គុំទុកក្នុងផ្តលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើភាសនជាមួយគ្នាខ្លះ
 ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជា
 មួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនឹងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភាជនក្នុងវេលា
 វិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនឹងគ្រឿង
 លាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុង
 រាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែ-
 ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះរាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជា
 មួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះរាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបា-
 ស្តាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងអាភាសខ្លះ លេងរ៉ាងផ្លូវដែលខ្លួន
 គួររ៉ាងខ្លះ លេងផ្កាត់គ្រាប់(មានគ្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងលាន
 សម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ្នឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យទាយរូបខ្លះ

កម្មត្ថក្រ បញ្ចនីយកម្ម អស្សនិបុន្តសុករុ

ក៏ឡើង អក្ខន្ធ ក៏ឡើង បង្កើតនៃប្រភេទ^(១) ក៏ឡើង
 រដ្ឋកេនប្រ ក៏ឡើង មោក្ខចិត្តកាយប្រ ក៏ឡើង ច័ន្ទល-
 កេនប្រ ក៏ឡើង បន្តាឡកេនប្រ ក៏ឡើង រាគកេនប្រ
 ក៏ឡើង ធនុកេនប្រ ក៏ឡើង អក្ខរកាយប្រ ក៏ឡើង
 មនេសីកាយប្រ ក៏ឡើង យថាវិន័យប្រ ក៏ឡើង ហត្ថ-
 ស្និប្រ សិក្ខន្ធ អស្សស្និប្រ សិក្ខន្ធ រាស្ត្រប្រ សិក្ខន្ធ
 ធនុស្និប្រ សិក្ខន្ធ បុស្តប្រ សិក្ខន្ធ ហត្ថស្និប្រ បុរ-
 តោ ធាវន្ត អស្សស្និប្រ បុរតោ ធាវន្ត រាស្ត្រប្រ បុរ-
 តោ ធាវន្ត ធាវន្តប្រ អាធាវន្តប្រ ឧស្សន្តរន្តប្រ អន្តរ-
 ជន្តប្រ^(២) ជំពូជ្ឈន្តប្រ ឡង្គហ៍ប្រ យុជ្ឈន្ត រដ្ឋមន្ត្រប្រ^(៣)
 សង្ឃដ៏ បន្ទាតា ធនុន្ត ឃុំ ធនុន្ត ឥត កត្តន្ត
 ធនុស្ត្រត ធនុន្តកត្ត ធនុន្ត រីន្តប្រ អនាចារំ អាចារ្យ
 យេប្រ តេ កន្ត មនុស្សា បុព្វ សម្មា អហេស្តុ ប-
 សម្មា តេប្រ ឃុតហ៍ អស្សន្តា អស្សសម្មា យានិប្រ តា-
 និ សង្ឃស្ស បុព្វ ធានបថានិ តានិប្រ ឃុតហ៍ ឧ-
 បច្ឆិណ្ឌនិ វិក្កន្ត បេសលា កិក្ខុ ធនុស្ត្រ ហេតុកិក្ខុ

១ ឧ. បង្កើតនៃប្រភេទ ។ ២ ឧ. អប្បបេស្តិប្រ ។ ៣ ឧ. រដ្ឋមន្ត្រ ។

កម្មតូចៗ បញ្ចាដ៏យកម្ម រៀងអស្សជីវិត្តនឹងបុណ្យសុភក្ក

លេងអង្គញ្ច្រោះ លេងធំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេង
 កង្កែបខ្លះ លេងវាលដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូចៗខ្លះ លេងធុតូចៗខ្លះ លេង
 សរសេររក្សារឿងទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត(ស្តេចចង់)ខ្លះ លេងកំប្លែង
 ត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជា
 ធូខ្លះ ហាត់ដង(មានដងដាវជាដើម)ខ្លះ ស្ករត្រីមុខដំរីខ្លះ ស្ករត្រីមុខ
 សេះខ្លះ ស្ករត្រីមុខរថខ្លះ ស្ករត្រីទៅខ្លះ ស្ករត្រីមកខ្លះ ស្រែកហ្នឹងខ្លះ ទះ
 ដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាលគ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃ្រាជីក្នុងកណ្តាលពេនកំ ហើយ
 និយាយនឹងស្រីដែលកំពុងកំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ប្អូនស្រី នាងចូរកំក្នុងទីនេះ
 មើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួននឹងថ្ងាសស្រីរាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអ-
 នាចារផ្សេងៗ(គ្រោកដំរីនេះទៅទៀត)ខ្លះ បព៌ត្រីព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក៏មនុស្ស
 ទាំងឡាយឯណាដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្ស
 ទាំងនោះត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាគ្មានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំង-
 ឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះលំអាន
 ទានទាំងនោះគេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់
 ក៏នាំគ្នាតែចេញ ទៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស

វិធីបំបៅ ពុលរុក្ខា

សាច់ កន្លែ កកវា កំដានី កំភ្នុ បហំណាយ្យ យ-
 ថាយំ កំដានីស្មី អាវសោ សណ្ឋោយ្យាតិ ។ ឃ្រ-
 មាវសោតិ ទោ សោ កំភ្នុ តស្ស ឧបាសកស្ស
 បដិស្សុណ្ឌត្វា^(១) ឧដ្ឋាយាសនា យេន សាវត្ថី តេន
 បត្តាមិ អនុប្បត្នេន យេន សាវត្ថី លេខវំ អនាថ-
 បិណ្ឌិតស្ស អាវមោ យេន កកវា តេនុបសង្កមិ
 ឧបសង្កមិត្វា កកវំ អភិវាទេត្វា ឯកមំ ឯសិទិ ។

[៨៦] អាចិណ្ឌំ ទោ បនេតំ តុទ្ធានំ កកវំ ឆានំ
 អាគន្ធកេហំ កំភ្នុហំ សទ្ធិ បដិសម្មេទិតំ ។ អថទោ
 កកវា តំ កំភ្នុ ឯតនេវេច កក្ខំ កំភ្នុ ខមនីយំ កក្ខំ
 យាបនីយំ កក្ខំ អប្បកិលមថេន អទ្ធានំ អាគតោ
 ក្យតោ ច ភ្នំ កំភ្នុ អាគច្ឆសីតិ ។ ខមនីយំ កកវា
 យាបនីយំ កកវា អប្បកិលមថេន ថាហំ កន្លែ អទ្ធានំ
 អាគតោ ឥនាហំ កន្លែ កាសីស្ស វស្សំ វុត្តា សាវត្ថី
 អាគច្ឆន្តោ កកវំ ទស្សនាយ យេន កំដានី អវសរ

---

១ ឧ. បដិស្សុត្វា ។

វិធីបំណិក បុណ្យវត្ត

ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ជូនភិក្ខុទាំងឡាយ
 ទៅកំដៅគិរីជនបទ ដើម្បីឲ្យអាពាហ៍សក្កន៍កំដៅគិរីជនបទនេះបានស្ថិតស្ថេរ
 (តទៅ) ។ ភិក្ខុនោះទទួលពាក្យបណ្តាំឲ្យបានសកនោះថា អើអាវុសោ
 ហើយក្រោកចាកអាសនប្បោសចេញទៅកាន់គ្រងសាវត្ថី ហើយបានចូល
 ទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្នុងដេតវនាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯ
 គ្រងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

(៨៦) ក៏ការទទួលរក់ទាក់ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្ធកនេះ ជា
 ទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុនោះដូច្នេះថា ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ទ្រាំ
 បានទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវឆ្ងាយមិនសូវលំបាក
 ទេឬ ម្ចាស់ភិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បតី-
 ត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ទ្រាំទៅបាន បតីត្រព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាន បតីត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយវិញ
 ទៀត ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវឆ្ងាយមិនសូវលំបាកទេ បតីត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
 ខ្ញុំព្រះអង្គនៅចាំវស្សាក្នុងវ័ននកាសីរួចហើយ មកគ្រងសាវត្ថីដើម្បីគាល់
 ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បានដើរសំដៅមកកំដៅគិរីជនបទ បតីត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចជីវីយកម្ម អស្សជីបុន្តសុភវត្ថុ

អថឡាហំ កន្លែ បុព្វន្តាសមយំ និវាសេត្វា បន្តចីវរមា-
 នាយ តីដាតី បិណ្ឌាយ ចារឹសី អន្តសា ខោ មំ កន្លែ
 អកាតរោ ឧចាសកោ តីដាតីស្មី បិណ្ឌាយ ចរន្តិ
 ចិស្វាន យេនាហំ តេនុបសន្តិមិ ឧបសន្តិមិត្វា មំ
 អភិវនេត្វា ឯតនេរេច អថ កន្លែ បិណ្ឌា លត្តតីតិ
 ន ខោ អាវុសោ បិណ្ឌា លត្តតីតិ ឯហំ កន្លែ យំ
 កមិស្សាមាតិ អថខោ កន្លែ សោ ឧចាសកោ មំ យំ
 នេត្វា គោជេត្វា ឯតនេរេច តហំ កន្លែ អយ្យក ក-
 មិស្សតីតិ សាវត្ថំ ខោ អហំ អាវុសោ កមិស្សមិ កកវន្តំ
 មស្សនាយាតិ តេនហំ កន្លែ មម វេនេន កកវតា
 ចានេ សិវសោ វន្តាហំ ឯវស្ស វេនហំ ឧដ្ឋា កន្លែ
 តីដាតីស្មី អាវុសោ អស្សជីបុន្តសុភវត្ថុនាម តីដា-
 តីស្មី អាវុសីកា អលន្និនោ ចាបកីក្ខុ តេ ឯវុបំ
 អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវន្តំ កេចន្តិចំ កេចាចន្តិចំ

កម្មវត្ថុ បញ្ចជនីយកម្ម រឿងអស្សជីវិតុនិងបុព្វសុភកិច្ច

លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្ងៀកស្បង់ហើយប្រឆាប់ដោយបាត្រចីវរ
 ចូលទៅកាន់កិរិយាធនបទដើម្បីបណ្តាបាត្រ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មានទ-
 បាសកម្នាក់បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងតែចេញពីបណ្តាបាត្រក្នុងកិរិយាធន-
 បទ លុះឃើញហើយក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយបង្គំខ្ញុំ
 ព្រះអង្គហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោសលោកម្ចាស់បាទចង្ហាន់ខ្លះ
 ដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា ម្ចាស់អាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ ទបា-
 សកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើង
 នឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះទបាសកនោះនាំខ្ញុំព្រះអង្គ
 ទៅដូច្នេះទាន់ស្រេចហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោក
 ម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងវិណ្ឌ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុង
 សាវត្ថិដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទបាសកនោះក៏ផ្តាំថា សូមមេត្តា-
 ប្រោស បើដូច្នោះសូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀតសូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូល
 យាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អាវុសក្នុងកិរិយាធនបទខូចហើយ
 ព្រោះភិក្ខុឈ្នះអស្សជីវិតុនិងភិក្ខុឈ្នះបុព្វសុភកិច្ចជាចៅអាវុសក្នុងកិរិយា-
 ធនបទជាភិក្ខុលាមកមិនមានសច្ចក្តីអធិប្បាយ ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនា-
 ចារមានសក្ខីយាងនេះ គឺជាកូនឈឺផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ។ បេ ។

វិសេសវិសេស ពុល្លវត្តោ

។ បេ ។ ភីនិប័តិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្សា
 បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហំ អស្សន្ធា
 អប្បសន្នា យាធិបំ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ នាធបថានិ
 តានិប័តិ ឯតរហំ ឧបច្ឆិដ្ឋានិ វិទ្យន្តិ បេសលោ ភិក្ខុ
 វិវសន្តិ ចាបភិក្ខុ សាធុ ភន្តេ ភកក តីដាតិវី ភិក្ខុ
 បហំលោយ្យ យថាយំ តីដាតិវីស្មី អាវាសោ សន្នា-
 ហេយ្យាតិ តតោ អហំ ភកក អាគប្បាមីតំ ។

[៨៧] អថទោ ភកក ឯតស្មី ឯនានេ ឯតស្មី
 បករណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បច្ឆិ
 សច្ចំ ភេរ ភិក្ខុវេ អស្សជីបុនព្វសុកោ នាម តីដាតិវីស្មី
 អាវាសំកា អលដ្ឋិនោ ចាបភិក្ខុ តេ ឯវុបំ
 អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវន្តិ រោចេន្តិបិ រោចាបេន្តិបិ
 ។ បេ ។ ភីនិប័តិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ មនុស្សា
 បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហំ អស្សន្ធា
 អប្បសន្នា យាធិបំ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ នាធបថានិ

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បត់ត្រព្រះអង្គដ៏
 ចំរើន ពួកមនុស្សណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្ស
 ទាំងនោះក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយ
 ឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សេដ្ឋីមកពីមុន ឥឡូវនេះលំអានទាន
 ទាំងនោះគេក៏ផ្តាច់អស់ទៅ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏ខ្ចាត់-
 ភ្លាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក បត់ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំ
 ព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់បញ្ជូនពួកភិក្ខុទៅកាន់
 កិរិយាជនបទ ដើម្បីឲ្យអារាមសក្ការៈកិរិយាជនបទនេះបានតាំងនៅខាងខ្លួន
 ដូចដែលវិញ បត់ត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទើបនឹងមកអំពី
 ទីនោះ ។

[៨៧] ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា
 អស្សជីក្ខុនឹងបុនពូសុភិក្ខុជាចៅអារាមសក្ការៈកិរិយាជនបទ ជាភិក្ខុអលដ្ឋី
 លាមក ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈឺ
 ផ្តាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានប្រការផ្សេងៗ
 (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពួកមនុស្សណាធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពី
 មុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះក៏បាត់សទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទាន

កម្មវត្ថុនេះ បញ្ចសិទ្ធិកម្ម អស្សជំបុសព្វសុករតុ

តាងចំ ឯករាជ្យ ឧបត្ថម្ភនិង វិញ្ញាណ បេសលា ភិក្ខុ
 និវេសន្តិ ចាបភិក្ខុតិ ។ សង្ខំ ភក្ខវតិ ។ វិគរាជ្យ
 តុន្តោ ភក្ខវតិ អនុជ្ជវិកំ ភិក្ខុវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ
 ។ បេ ។ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខុវេ មោឃបុរិសា
 ឯវ្យុបំ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ មាលាវន្តំ ពេបេស្សន្តិចិ
 ពេចាបេស្សន្តិចិ សិញ្ញាស្សន្តិចិ សិញ្ញាបេស្សន្តិចិ ឱចិជិ-
 ស្សន្តិចិ ឱចិជាបេស្សន្តិចិ កន្តិស្សន្តិចិ កន្តាបេស្សន្តិចិ
 ឯកតោវណ្ណិកមាលំ ករិស្សន្តិចិ កាវាបេស្សន្តិចិ ឧក-
 តោវណ្ណិកមាលំ ករិស្សន្តិចិ កាវាបេស្សន្តិចិ មញ្ញវិកំ
 ករិស្សន្តិចិ កាវាបេស្សន្តិចិ វិជ្ជតិកំ ករិស្សន្តិចិ កាវា-
 បេស្សន្តិចិ វង្គសកំ ករិស្សន្តិចិ កាវាបេស្សន្តិចិ អាវេជ្ឈំ
 ករិស្សន្តិចិ កាវាបេស្សន្តិចិ ឧវច្ឆន្តំ ករិស្សន្តិចិ កាវា-
 បេស្សន្តិចិ តេ កុលិវ្រ្មនំ កុលវិគាមំ កុលកុមារីនំ
 កុលសុណ្ណានំ កុលទាសីនំ ឯកតោវណ្ណិកមាលំ មា-
 វិស្សន្តិចិ មាវាបេស្សន្តិចិ ឧកតោវណ្ណិកមាលំ មាវិស្សន្តិចិ

កម្មវត្ថុ បញ្ចេនន័យកម្ម រឿងអស្សជីក្ខុនឹងបុព្វសុភក្ខុ

ទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ
 លំអានទានទាំងនោះគេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រ-
 ឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ)
 ជាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ (ទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ អំពើនិមោយបុរសទាំងនោះមិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាបារមាន
 សភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈឺខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ
 ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
 ក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់
 រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់សិក្ខក្នុងបំពង់
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ
 ធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជីក្ខុនឹងបុព្វ-
 សុភក្ខុនោះនាំផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ
 នាំផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

ហោរាបេស្សន្តិមំ មញ្ញវតី ហោរាបេស្សន្តិមំ ហោរាបេស្សន្តិមំ
 វិជ្ជតីកំ ហោរាបេស្សន្តិមំ ហោរាបេស្សន្តិមំ វជ្ជសតំ ហា-
 រាបេស្សន្តិមំ ហោរាបេស្សន្តិមំ អាវេស្សំ ហោរាបេស្សន្តិមំ ហោ-
 រាបេស្សន្តិមំ ឡាង្គំ ហោរាបេស្សន្តិមំ ហោរាបេស្សន្តិមំ តេ តុ-
 លីត្តិហំ កុលនីតាហំ កុលតុលាហំ កុលសុណ្ហាហំ
 កុលនាសិហំ សន្និ ឯកតាសេវេ កុញ្ញស្សន្តិ ឯកតា-
 លកេចិ បិស្សន្តិ ឯកតាសេវេ ឯសិវិស្សន្តិ ឯកតាសេវេ
 តុវេស្សន្តិ ឯកតាសេវេ តុវេស្សន្តិ ឯកតាសេវេ តុវេស្សន្តិ
 ឯកតាសេវេ តុវេស្សន្តិ ឯកតាសេវេ តុវេស្សន្តិ ឯកតាសេវេ
 កុញ្ញស្សន្តិ មន្តិមំ បិស្សន្តិ ហោរាបេស្សន្តិ មន្តិមំ ឯ-
 រាបេស្សន្តិ មន្តិមំ តាមិស្សន្តិ ឯកតាសេវេ
 ហោរាបេស្សន្តិ មន្តិមំ តាមិស្សន្តិ ឯកតាសេវេ
 តាមិស្សន្តិ មន្តិមំ តាមិស្សន្តិ ឯកតាសេវេ
 ហោរាបេស្សន្តិ តាមិស្សន្តិ មន្តិមំ តាមិស្សន្តិ
 តាមិស្សន្តិ តាមិស្សន្តិ មន្តិមំ តាមិស្សន្តិ តាមិស្សន្តិ

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញាណ

នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទង្គិចទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើសម្រាប់
សិកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀក
ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯង
ខ្លះឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រី
ជាកូនប្រសាវនៃត្រកូលទាស៍នៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះឆាន់កោ-
ជនក្នុងភាជនមួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល
ស្រីជាកូនប្រសាវនៃត្រកូល និងទាស៍នៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ធីកទឹកក្នុង
ផ្តលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នា
ខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើ
កម្រាលដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់កោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ធីកទឹក
ស្រីនឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនឹងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀង
ខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រី
កំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំ
ខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ
ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

កម្មកូន្តកេ ចព្វាជីនីយកម្ម អស្សជ្ជបុគ្គលករត្ថ

លាសេស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ
 តាយិស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ លា-
 សេស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ
 តាយិស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ
 លាសេស្សន្តិ អដ្ឋបទេបិ តីឡិស្សន្តិ ទសបទេបិ តីឡិ-
 ស្សន្តិ អាតាសេបិ តីឡិស្សន្តិ បរិហារបទេបិ តីឡិស្សន្តិ
 សន្តិកាយបិ តីឡិស្សន្តិ ខលីកាយបិ តីឡិស្សន្តិ
 យនីកាយបិ តីឡិស្សន្តិ សលាភហៈត្ថនបិ តីឡិស្សន្តិ
 អត្ថនបិ តីឡិស្សន្តិ បង្កបិរេនបិ តីឡិស្សន្តិ វង្កកេនបិ
 តីឡិស្សន្តិ មោក្ខចិកាយបិ តីឡិស្សន្តិ ចិដ្ឋលកេនបិ
 តីឡិស្សន្តិ បត្តាឡិកេនបិ តីឡិស្សន្តិ រថកេនបិ
 តីឡិស្សន្តិ ធនុកេនបិ តីឡិស្សន្តិ អត្តវកាយបិ តី-
 ឡិស្សន្តិ មនេសីកាយបិ តីឡិស្សន្តិ យចារន្តនបិ តី-
 ឡិស្សន្តិ ហត្ថស្ម័ម្បិ សិក្ខុស្សន្តិ អស្សស្ម័ម្បិ សិក្ខុស្សន្តិ
 រថស្ម័ម្បិ សិក្ខុស្សន្តិ ធនុស្ម័ម្បិ សិក្ខុស្សន្តិ បុរស្ម័ម្បិ
 សិក្ខុស្សន្តិ ហត្ថស្សបិ បុរតា ឆាវីស្សន្តិ អស្សស្សបិ
 បុរតា ឆាវីស្សន្តិ រថស្សបិ បុរតា ឆាវីស្សន្តិ ឆាវីស្សន្តិបិ

កម្មតូចៗ បញ្ចជនីយកម្ម រឿងអស្សជីវិតុនិងបុណ្យសុភវិបុល

រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ
 ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែ-
 ក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ
 លេងបាស្តាក្នុងភាសាខ្លះ លេងផ្លូវដែលខ្លួនគួររាងខ្លះ លេងផ្លាត់ត្រាប់
 (មានគ្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេង
 ហ្នឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្គុំ
 ស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្កែបខ្លះ លេងរាល់
 ដំឡូងខ្លះ លេងរថតូចៗ ខ្លះ លេងធុតូចៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់
 ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ
 ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធុតូចខ្លះ ហាត់
 ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះ
 ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហ្នឹងខ្លះ

អាធាវិស្សន្តិបិ ឧស្សេន្យស្សន្តិបិ អន្ធា!ជស្សន្តិបិ^(១)
 និព្វជ្ឈិស្សន្តិបិ មុដ្ឋិហិបិ យុដ្ឋិស្សន្តិ វង្គមជ្ឈេបិ សង្ខា-
 ដី បត្តិវា នច្ចន្តី ឯវំ វក្ខន្តិ ឥន កតិនិ នច្ចស្សតិ
 នលាដិកំបិ ធស្សន្តិ វិវិដិបិ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ យេបិ
 តេ មនុស្សា បុព្វេ សន្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ
 អស្សន្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ នាន-
 បថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆន្នានិ វិញ្ញន្តិ បេសលា
 ភិក្ខុ និវសន្តិ ចាបភិក្ខុ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា
 បសាទាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ធម្មំ កកំ កត្វា សារីបុត្ត-
 មោក្ខល្លានេ អាមន្តេសិ កច្ចថ តុម្ភេ សារីបុត្តា កិដា-
 តិវី កត្វា អស្សជីបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិដាតិវិស្មា
 បព្វាជនីយកម្មំ ករោថ តុម្ភាកំ ឯតេ សន្ធិវិហារិនោតិ ។
 កកំ មយំ កន្តេ អស្សជីបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិដា-
 តិវិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោម បណ្ណា ច^(២) តេ ភិក្ខុ

១ ឧ ស្សេន្យស្សន្តិបិ អប្បេបិស្សន្តិបិ ។ ២ ឥន ធម្មតោ ឧបេយមម្មបោត្តកេសុ ន វិជ្ជតិ ។

វិសយបិដក បុល្លវត្ត

ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃដឹកនឹកកណ្តាលរោងរំហើយ
និយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់បួនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ
មើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្មាសខ្លួននឹងថ្មាសស្រីរាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអ-
នាថាវផ្សេងៗ(ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត)ខ្លះ ក៏ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសត្វ
ជ្រះថ្លាមកអំពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះត្រឡប់ជាគ្មានសត្វជ្រះថ្លាទៅ
វិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា(ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន
ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះគេក៏ផ្គាប់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែល
មានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាយចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់
ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយទ្រង់ធ្វើធម្មកថាប្រកាស
ហៅព្រះសាវ័បុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្លានមកថា ម្ចាស់សាវ័បុត្តនឹងមោគ្គល្លាន
ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅក៏ជាតិវិជនបទហើយធ្វើបញ្ចវគ្គនីយកម្ម^(១) ដល់ភិក្ខុ
ឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីក៏ជាតិវិជនបទចេញ
(ដ្បិត) ភិក្ខុទាំងនេះជាសង្ឃហារិករបស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។
ព្រះសាវ័បុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្លានក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបញ្ចវគ្គនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក

---

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវបណ្តេញឬបំបាត់ភិក្ខុដែលមានរោសឲ្យចេញពីទីអាស័យ ។

កម្មកូនពេ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

ដុស្សាតិ ។ តេនហំ តុម្ហេ សារីបុត្តា តហុកេហំ ភិក្ខុហំ
សទ្ធិំ កច្ចថាតិ ។ ឯវំ កន្លេតិ ខោ សារីបុត្តមោក្ខល្លានា
កកវតោ បច្ចុស្ស័សុំ ។

(៨៨) ឯវក្កោ បន ភិក្ខុវេ កាតតំ ។ បឋមំ អស្ស-
ជីបុនព្វសុកោ ភិក្ខុ ចោទេតត្វា ចោទេត្វា សារេតត្វា
សារេត្វា អាបត្តិ អាហេបេតត្វា អាបត្តិ អាហេបេត្វា ឲ្យត្រេន
ភិក្ខុនា បដិច្ចបេន សង្ឃោ ប្រាបេតត្វោ សុណាតុ មេ
កន្លេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជីបុនព្វសុកោ ភិក្ខុ តុលទ្ធស
កា ហាបសមាចារា ឥមេសំ ហាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ
ចេវ សុយ្យន្តិ ច តុលានំ ច ឥមេហំ ទុដ្ឋានំ ទិស្សន្តិ
ចវ សុយ្យន្តិ ច ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកេលំ សង្ឃោ
អស្សជីបុនព្វសុកោនំ ភិក្ខុនំ តីដាតីស្មា បញ្ចជនីយ-
កម្មំ តេយ្យ ធាស្សជីបុនព្វសុកោហំ ភិក្ខុហំ តីដា-
តីស្មី វត្ថព្វន្តិ ។ ឯសា ព្រាត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ

កម្មវត្ថុនា ការធ្វើបញ្ចាធិន័យកម្ម

(ឲ្យចេញ) ចាកកិដ្ឋានិជនបទដូចម្តេចបាន ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះសុទ្ធតែ
ជាមនុស្សកាចរិស្សសណាស់ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់
សាវ័បុត្តមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកភិក្ខុច្រើន
រូបចុះ ។ ព្រះសាវ័បុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្លានទទួលព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

(៨៨) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ឯបញ្ចាធិន័យកម្មនេះសង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ
នឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកជាមុន លុះចោទហើយត្រូវលើក លុះលើកហើយ
ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពល
ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)
ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកនេះជាអ្នកទ្រុឌត្រកូល ជាអ្នក
មានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ
បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុឌហើយ គេក៏បានឃើញ
បានឮដែរ ។ បើបញ្ចាធិន័យកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
ត្រូវធ្វើបញ្ចាធិន័យកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យ
ចេញ) ព័កិដ្ឋានិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកមិន
ត្រូវនៅក្នុងកិដ្ឋានិជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

សង្ឃោ ឥមេ អស្សជីបុនព្វសុកោ ភិក្ខុ កុលទ្ធិសកា
 ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ
 ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ
 ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជីបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ
 កំដាតិវិស្មា បញ្ចជនីយកម្មំ ករោតិ នាស្សជីបុនព្វសុ-
 កេហិ ភិក្ខុហិ កំដាតិវិស្មី វត្ថព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ
 មមតិ អស្សជីបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កំដាតិវិស្មា បញ្ច-
 ជនីយកម្មស្ស ករណំ នាស្សជីបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ
 កំដាតិវិស្មី វត្ថព្វន្តិ សោ វុណ្ណាស្ស យស្ស នត្តមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ បេ
 កន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជីបុនព្វសុកោ ភិក្ខុ កុលទ្ធិ-
 សកា ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបកា សមាចារា
 ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ
 ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជីបុនព្វសុ-
 កានំ ភិក្ខុនំ កំដាតិវិស្មា បញ្ចជនីយកម្មំ ករោតិ
 នាស្សជីបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ កំដាតិវិស្មី វត្ថព្វន្តិ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវត្ត

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកនេះជា
អ្នកទ្រុស្តត្រកូលមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ
គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ
គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ
ឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ព័ត៌ជាតិវជនបទថា ភិក្ខុ
ឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកិដាតិវជនបទទេ ។
ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យ
ចេញ) ព័ត៌ជាតិវជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកមិន
ត្រូវនៅក្នុងកិដាតិវជនបទទេ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏
មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរ
ដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះ
អស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកនេះជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទ
អាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះគេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួក
ត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃ
ធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ)
ចាកកិដាតិវជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកមិនត្រូវ

កម្មកូន្តកេ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជីប្បនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិ-
 ដាតិវិស្ណា បញ្ចជនីយកម្មស្ស ករណំ នាស្សជីប្បនព្វសុ-
 កេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្ថុព្វន្តំ សោ វុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយប្បិ ឯតមន្តំ វនាមិ ។
 សុណាតុមេ កន្លេ សង្ឃេ ឥមេ អស្សជីប្បនព្វសុកា ភិក្ខុ
 កុលទ្ធិសកា ទាបសមាទារា ឥមេសំ ទាបកា សមា-
 ទារា ទិប្បន្តំ ថេវ សុយ្យន្តំ ច កុលានំ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានំ
 ទិស្សន្តំ ថេវ សុយ្យន្តំ ច ។ សង្ឃេ អស្សជីប្បនព្វ-
 សុកានំ ភិក្ខុនំ កិដាតិវិស្ណា បញ្ចជនីយកម្ម ករណំ
 នាស្សជីប្បនព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្ថុព្វន្តំ ។
 យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជីប្បនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ
 កិដាតិវិស្ណា បញ្ចជនីយកម្មស្ស ករណំ នាស្សជីប្បន-
 ព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្ថុព្វន្តំ សោ វុណ្ណាស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិ សង្ឃេន

កម្មវត្ថុ ការធ្វើបញ្ជីជំនួយកម្ម

នៅក្នុងកំណត់រំជនបទទេ ។ ការធ្វើបញ្ជីជំនួយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជី
នឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនេត្វសុក (ឱវចេញ) ព័កំណត់រំជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជី
នឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនេត្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកំណត់រំជនបទដូច្នេះ គួរដល់
លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្យៀម មិន
គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល
ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះដាច់រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនេត្វ-
សុកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាត្រក់ មារយាទ
អាត្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែល
ភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបញ្ជា-
ជំនួយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនេត្វសុក (ឱវចេញ) ព័
កំណត់រំជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនឹងភិក្ខុឈ្មោះបុនេត្វសុកមិនត្រូវនៅក្នុង
កំណត់រំជនបទទេ ។ ការធ្វើបញ្ជីជំនួយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនឹងភិក្ខុ
ឈ្មោះបុនេត្វសុក (ឱវចេញ) ព័កំណត់រំជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជីនឹង
ភិក្ខុឈ្មោះបុនេត្វសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកំណត់រំជនបទដូច្នេះ គួរដល់លោកដ៏
មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្យៀម មិនគួរដល់
លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។

អស្សជីប្បដទ្ធសុកោនំ ភិក្ខុនំ កំដានិវស្ថា បព្វាជនីយ-
កក្កំ ឆោស្សជីប្បដទ្ធសុកោហិ ភិក្ខុហិ កំដានិវស្ថី វត្ថុពុទ្ធ
ឧបតិ សង្ឃស្ស កស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

[២៧] ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋានតំ បព្វាជ-
នីយកក្កំ អធម្មកក្កញ្ចោ ហោតិ អវិនយកក្កញ្ច ឡុប-
សន្តញ្ច អសម្មទា កតំ ហោតិ អប្បជីប្បញ្ញា កតំ ហោតិ
អប្បជីត្តារយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ឆោ ភិក្ខុវេ តិ-
ហង្កេហិ សមដ្ឋានតំ បព្វាជនីយកក្កំ អធម្មកក្កញ្ចោ
ហោតិ អវិនយកក្កញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[២៨] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមដ្ឋានតំ
បព្វាជនីយកក្កំ អធម្មកក្កញ្ចោ ហោតិ អវិនយកក្កញ្ច
ឡុបសន្តញ្ច អធិបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនាតាមិទិ-
យា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ នេសិកាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ឆោ ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមដ្ឋា-
នតំ បព្វាជនីយកក្កំ អធម្មកក្កញ្ចោ ហោតិ អវិនយ-
កក្កញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

វិសយបិដក បុល្លត្ថ

សង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្ម ជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក
(ឲ្យចេញ) ពីគំនិតជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្មជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក
មិនត្រូវនៅក្នុងគំនិតជនបទគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជា
សង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមបំភ្លឺកន្លះសេចក្តីនេះដោយអាការៈស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៨៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១
កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជា
អធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រ-
កបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

(៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ជាអទេសនាតាមនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជា
កម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៧០] អបរេហិចី ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បញ្ចជីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ ហោតិ អវីនយកម្មញ្ច
 ឡុបសន្តញ្ច អហោនេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ
 ហោតិ អាបត្តិ អនារោហេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ចោ
 ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

[៧១] អបរេហិចី ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បញ្ចជីយកម្មំ ។ បេ ។ អសម្មុទា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វេក្ខន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជីយកម្មំ ។ បេ ។ អប្ប-
 ជីបុត្តា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្ខន កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។ អប្បជីត្វាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វេក្ខន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្ខន កតំ ហោតិ
 ។ បេ ។ អនេសនាតាមីនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្ខន កតំ ហោតិ ។ បេ ។
 ទេសីនាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វេក្ខន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អហោនេត្វា កតំ

កម្មតូន្ត បញ្ចជនីយកម្មជាតិកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

(៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជាតិកម្មធម៌ ជាវិន័យកម្មធម៌ ជាតិកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្មាកំផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានលើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានលើកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

(៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកំហុសមុខ ១ កម្មដែលធ្វើបំប្លែងតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង៣នេះឯង ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាស្ត្រ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាតាមមិន ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

វិធីបំណិក បុណ្យវិញ្ញា

ហោតិ អនម្ពេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
 ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អនម្ពេន កតំ ហោតិ
 វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនារេបេត្វា កតំ
 ហោតិ អនម្ពេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
 វេមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ ភីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ បញ្ចជនី-
 យកម្មំ អនម្ពកម្មញ្ញេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡើ-
 បសន្តញ្ច ។

អធិប្បន្ន ទ្វាសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៧៣] ភីហិ ភិក្ខុវេ អម្ពេហិ សមណ្ឌកតំ បញ្ច-
 ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្សវ-
 បសន្តញ្ច សម្មទា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ
 ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៧៤] អបេហិហិ ភិក្ខុវេ ភីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
 ស្សវបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ នេសនាកាមិ-

វិធីបំផុត បុណ្យវង្ស

កម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម
 ធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយ
 ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១
 ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែល
 ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 បញ្ចជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់អាគ្រិក
 ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ចជនីយកម្មមានចំនួន១២ក្នុងអធម្មកម្ម ។

(៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាវិន-
 យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែល
 ធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើ
 តាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ។ បេ ។

(៩៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាវិនយ
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមទី ១

កម្មវត្ថុពេ បញ្ចជ័យកម្ម អធិប្បកម្ម

និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសីតាយ អាបត្តិ-
 យា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ
 សមន្នាកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ
 វិជយកម្មតោ សុវ្រសន្តតោ ។

[៧៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
 សាវត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ សមន្នាកតំ បញ្ចជ័-
 យកម្មំ ។ បេ ។

[៧៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ សមន្នាកតំ
 បញ្ចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ហោតិ វិជយកម្មតោ សុវ្រ-
 សន្តតោ សម្មទា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ ស-
 មក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ ស-
 មន្នាកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មតោវ ។ បេ ។

[៧៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហិ សមន្នាកតំ
 បញ្ចជ័យកម្មំ ។ បេ ។ ចដិប្បត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន
 កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 ភីហន្តេហិ សមន្នាកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ។ បេ ។

កម្មត្រៃវិក័ត បញ្ចជនីយកម្មជាត្រៃវិក័តតាមធម៌

កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
ល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើប
ធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយ
ទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣
នេះឯង ។ បេ ។

[៩៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកប
ដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯងជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៩៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវ
តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

វិធីបំប៉ន ពុលវត្ត

[៧៨] អបរេហិត ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្ម-
 កម្មញ្ញោ ។ បេ ។

[៧៩] អបរេហិត ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនីយ-
 កម្មំ ។ បេ ។

[៨០០] អបរេហិត ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ទេសនាភាមិនីយា អាបត្តិ-
 យា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[៨០១] អបរេហិត ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អនេសិកាយ អាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ

វិន័យបំណក បុណ្យវគ្គ

(៧៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀង
គ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជន័យកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះ
ឯងជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

(៧៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជន័យ-
កម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្ម
ដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជន័យកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ១
កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១

កម្មព្រហ្ម បញ្ចជ័យកម្ម ធម្មកម្ម

ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហំ សមណ្ឌកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ។ បេ ។

[១០២] អបរហិចី ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហំ សមណ្ឌកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ។ បេ ។ ខោនេត្វា កតំ ហោតិ ឆប្បេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហំ សមណ្ឌកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ។ បេ ។

[១០៣] អបរហិចី ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហំ សមណ្ឌកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆប្បេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហំ សមណ្ឌកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ។ បេ ។

[១០៤] អបរហិចី ។ បេ ។ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ឆប្បេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ ភីហន្តេហំ សមណ្ឌកតំ បញ្ចជ័យកម្មំ ធម្មកម្មត្ថោ ហោតិ វិនយកម្មត្ថោ សុត្តបសន្តត្ថោ ។

ធម្មកម្ម ព្រាហ្មកំ ភិដ្ឋិតំ ។

កម្មវត្ថុក បញ្ចជនីយកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង៣នេះឯង ។ បេ ។

(១០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០៤) អង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ចជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

វិសយបំណិកេ បុល្លវត្តោ

[១០៥] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បច្ឆាជនីយកម្មំ ក-
 រេយ្យ ភិក្ខុននការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទ-
 ការកោ ភិក្ខុការកោ សង្ឃោ អធិការណការកោ
 តាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទានោ
 តីហិសំសង្ខោ វិហារតិ អនុលោមិតេហិ តីហិសំសក្កេ-
 ហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បច្ឆាជនីយកម្មំ
 ករេយ្យ ។

[១០៦] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្មាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បច្ឆាជនីយកម្មំ
 ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អន្លាចារេ
 អាចារិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ
 អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បច្ឆាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៧] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បច្ឆាជនីយកម្មំ ករេយ្យ

វិទ្យាបិដក បុល្លត្ថ

(១០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចវេទន៍
 ន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កើនហេតុ បង្ក
 ដំណោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណីក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់
 មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡក
 ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចវេទន៍ន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រ-
 កបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចវេទន៍
 ន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមាន
 សីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារ្យវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារ្យ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិ
 ក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចវេទន៍-
 ន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចវេទន៍
 ន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យ

កម្មត្ថុទ្ធកេ គឺអង្គសមធាតុភិក្ខុគោ បញ្ចវដ្តិយកម្មករណំ

តុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ
សមណ្ឌកតស្ស ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចា-
វដ្តិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៨] អបវេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមណ្ឌកតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចវដ្តិយកម្មំ
ករេយ្យ កាយិកេន ទវេន សមណ្ឌកតោ ហោតិ
ភិចសីកេន ទវេន សមណ្ឌកតោ ហោតិ កាយិកភិច-
សីកេន ទវេន សមណ្ឌកតោ ហោតិ ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ
តីហន្តេហំ សមណ្ឌកតស្ស ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ
សង្ឃោ បញ្ចវដ្តិយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៩] អបវេហិចិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមណ្ឌកតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចវដ្តិយកម្មំ កា-
រេយ្យ កាយិកេន អនាចារេន សមណ្ឌកតោ ហោតិ
ភិចសីកេន អនាចារេន សមណ្ឌកតោ ហោតិ កាយិ-
កភិចសីកេន អនាចារេន សមណ្ឌកតោ ហោតិ ឥមេហំ

កម្មវត្ថុ ការធ្វើបញ្ចេននិយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យ
តិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើ
បញ្ចេននិយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចេន-
និយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយ
ការល្បងតាមកាយទ្វារ ១ ប្រកបដោយការល្បងតាមវច្ចិទ្វារ ១ ប្រកប
ដោយការល្បងតាមកាយទ្វារនឹងវច្ចិទ្វារ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាល
បើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចេននិយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[១០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចេន-
និយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយ
អនាចារផ្លូវកាយ^(១) ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចា ១ ប្រកបដោយអនា-

---

១ ការល្បងនឹងសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ហៅថាអនាចារផ្លូវកាយ
(អង្គិកថា) ។

ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកម្ព័-
មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១០) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ
កាយិកេន ឧបយាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ
វាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ កា-
យិកវាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
អាកម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១១) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ក-
រេយ្យ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ
វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិ-
កវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
អាកម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាគម្ព័-
មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១០) អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាគម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ
កាយិកេន ឧបយាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ
វាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ កា-
យិកវាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
អាគម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១១) អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាគម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ក-
រេយ្យ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ
វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិ-
កវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
អាគម្ព័មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិធីបិណ្ឌ ចូលវត្ត

ពារផ្លូវកាយវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាឆប្បិវេទី
បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាឆប្បិវេទីបញ្ចជ-
នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការ
បៀតបៀនសិទ្ធិបទ^(១) ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន
(សិទ្ធិបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន(សិទ្ធិបទ)
ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
ឆប្បិវេទីបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាឆប្បិវេទីបញ្ចជ-
នីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយ
មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ^(២) ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា^(៣) ១ ប្រកបដោយ
មិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នាឆប្បិវេទីបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ ការបៀតបៀនបានខាងការបំផ្លាញ ពង្រេច ដោយមិនប្រឹងសិក្សាសិក្សាបទដែលព្រះអង្គ
ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយវាចា ។ ២ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ បាននិយាយពីភិក្ខុមានសូត្រសូត្រា
អវិជ្ជាជាដើម ដោយអំណាចអនេសនាមនវិជ្ជកម្មដែលទ្រង់ហាមជាដើម ។ ៣ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា
បាននិយាយទូលនឹងប្រាប់ដំណឹងរបស់ពួកគ្រូហស្តជាដើម (ទូត; ។

កម្មវត្ថុទី៣ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

[១១២] តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាគម្ពមាណោ
សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភិណ្ឌានភា-
រកោ ហោតិ កលហភារកោ វិវាទភារកោ ភិស្ស-
ភារកោ សង្ឃោ អនិករណភារកោ ឯកោ ពាលោ
ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ
តិហិសំ បដ្ឋោ វិហាតិ អនុលោមិតេហិ តិហិសំសក្កេហិ
នមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ អាគម្ពមាណោ
សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៣] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ អា-
គម្ពមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
អនិសីលេ សីលវិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អផ្សាចារេ
អាចារិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបដ្ឋោ
ហោតិ នមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ អាគម្ព-
មាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៤] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ អា-
គម្ពមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ

កម្មវត្ថុ ការធ្វើបញ្ចេញនិយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួក

[១១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចេញនិយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កើនហេតុ បង្កើនលោះ បង្កើនវេទ បង្កើនវារ្យ បង្កើនភាគ បង្កើនអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនធ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើនឥតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចេញនិយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចេញនិយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានភាពវិបត្តិក្នុងអដ្ឋកថាពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចេញនិយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចេញនិយមន័យកម្មវត្ថុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀល

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវស្មំ ភាសតិ ឥមេសំ
 ចោ ភិក្ខុវេ តិស្សំ ភិក្ខុនំ អាកម្ពមាណោ សង្ឃោ
 បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៥] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិស្សំ ភិក្ខុនំ អាកម្ព-
 មាណោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន ទវេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ
 វាចសិកេន ទវេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ កា-
 យិកវាចសិកេន ទវេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឥមេសំ
 ចោ ភិក្ខុវេ តិស្សំ ភិក្ខុនំ អាកម្ពមាណោ សង្ឃោ
 បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៦] អបរេសម្បំ ភិក្ខុវេ តិស្សំ ភិក្ខុនំ អាកម្ព-
 មាណោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន អនាចារេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ
 វាចសិកេន អនាចារេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ
 កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្មាគតោ ហោតិ
 ឥមេសំ ចោ ភិក្ខុវេ តិស្សំ ភិក្ខុនំ អាកម្ពមាណោ
 សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិធីបំណក បុណ្យវត្ត

ព្រះសង្ឃត្រក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចា-
ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចា-
ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការវេល្យងតាម
កាយទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយការវេល្យងតាមវចីទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយ
ការវេល្យងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចា-
ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយ
ពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារទាំងផ្លូវ
កាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បី
ធ្វើបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មវត្ថុទី៣ គំនូរ ភិក្ខុនំ បញ្ចាដ៏យកម្មករណំ

[១១៧] អបរេសម្បី ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-
 កត្តមាធនោ សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន ឧបយាទិកេន សមន្មាគតោ ហោតិ
 ឯកោ វាចសិកេន ឧបយាទិកេន សមន្មាគតោ ហោតិ
 ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ឧបយាទិកេន សមន្មា-
 គតោ ហោតិ ឥមេសំ ចោ ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-
 កត្តមាធនោ សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ។

[១១៨] អបរេសម្បី ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-
 កត្តមាធនោ សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ
 វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ
 កាយិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្មាគតោ ហោតិ
 ឥមេសំ ចោ ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-កត្តមាធនោ
 សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ។

អាកត្តមាធបុស្សកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មវត្ថុទី៣ គំនូរ ភិក្ខុនំ បញ្ចាដ៏យកម្មករណំ

[១១៧] អបរេសម្បី ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-
 កត្តមាធនោ សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន ឧបយាទិកេន សមន្មាគតោ ហោតិ
 ឯកោ វាចសិកេន ឧបយាទិកេន សមន្មាគតោ ហោតិ
 ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ឧបយាទិកេន សមន្មា-
 គតោ ហោតិ ឥមេសំ ចោ ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-
 កត្តមាធនោ សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ។

[១១៨] អបរេសម្បី ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-
 កត្តមាធនោ សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ
 វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្មាគតោ ហោតិ ឯកោ
 កាយិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្មាគតោ ហោតិ
 ឥមេសំ ចោ ភិក្ខុវេ តំឆ្លំ ភិក្ខុនំ អា-កត្តមាធនោ
 សង្ឃោ បញ្ចាដ៏យកម្ម ករេយ្យ ។

អាកត្តមាធបុស្សកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មតូចៗ ការធ្វើបញ្ចូលនិយមកម្មលក្ខណ៍ ៣ ពួក

(១១៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចូលនិយមកម្មលក្ខណ៍ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិទ្ធិបទ) តាមផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិទ្ធិបទ) តាមផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិទ្ធិបទ) ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចូលនិយមកម្មលក្ខណ៍ទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចូលនិយមកម្មលក្ខណ៍ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវផ្លូវកាយ ពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាគប្បីធ្វើបញ្ចូលនិយមកម្មលក្ខណ៍ទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ចូលនិយមកម្មមាន ១៤ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើកុំធ្វើបាន) ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

(១១៩) បព្វាជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 សម្មា វត្តិតតំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្ព័-
 ទេតតំ ន និស្សយោ នាតតោ ន សាមណេវេ ឧប-
 ដ្ឋាបេតតោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតតោ សម្ម-
 តេនបិ ភិក្ខុនីយោ ន ឡវទិតតោ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃ-
 ន បព្វាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិ-
 តោ អញ្ញា វា តាទិសីកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ
 ន ករហិតតំ កម្មិកា ន ករហិតតោ ន បកតត្ថស្ស
 ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ វេបេតតោ ន បវាសោ វេបេតតោ
 ន សាវេនីយំ កាតតំ ន អនុវាសោ បដ្ឋបេតតោ ន
 ឡិកាសោ កាវេតតោ ន ចោទេតតោ ន សាវេតតោ ន
 ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្សយោជេតត្ថន្តំ ។

បព្វាជនីយកម្មេ អដ្ឋាសវត្តំ^(១) និដ្ឋិតំ ។

១ អដ្ឋាសវត្តបិ កត្តបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

[១១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម
 ហើយត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុង
 បញ្ចជនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ
 នោះមិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាម-
 ណេរបម្រើម្ខួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃ
 សន្មតឱ្យហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម
 ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀត
 ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១
 មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាម
 ទបោសបរសភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបរវរណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១
 មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួល
 នាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ
 (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវរំលឹក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លាន)
 នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់ វគ្គ ១៩ ក្នុងបញ្ចជនីយកម្ម ។

កម្មវត្ថុនៃ អស្សជីបុនព្វសុភក្កតំ បញ្ចជីនីយកម្មករណំ

[១២០] អថោ សាវីបុត្តមោត្ថល្លានប្បមុខោ
 ភិក្ខុសង្ឃោ កំជាតិវី កុណ្ឌា អស្សជីបុនព្វសុភោនំ
 ភិក្ខុនំ កំជាតិវីស្នា បញ្ចជីនីយកម្មំ អកាសិ ចាស្ស-
 ជីបុនព្វសុភោហិ^(១) ភិក្ខុហិ កំជាតិវីស្មី វត្ថុត្ថន្តិ ។
 តេ សង្ឃេន បញ្ចជីនីយកម្មកតតា ន សម្មា វត្ថន្តិ
 ន លោមំ ចាតេន្តិ ន ធម្មារំ វត្ថន្តិ ភិក្ខុ ន ខមាបេន្តិ
 អក្កោសន្តិ បរិកាសន្តិ ធន្តតាមីតា ទោសតាមីតា
 មោហតាមីតា ភយតាមីតា ចាបេន្តិ បក្កមន្តិបិ វិញ្ញ-
 មន្តិបិ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ បេ ។ តេ ទង្គិយន្តិ
 ខ័យន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម អស្សជីបុនព្វសុភោ
 ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ចជីនីយកម្មកតតា ន សម្មា
 វត្ថុស្សន្តិ ន លោមំ ចាតេស្សន្តិ ន ធម្មារំ វត្ថុស្សន្តិ
 ភិក្ខុ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិកាសិស្សន្តិ
 ធន្តតាមីតា ទោសតាមីតា មោហតាមីតា ភយតា-
 មីតា ចាបេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិបិ វិញ្ញមិស្សន្តិបិ ។
 អថោ តេ ភិក្ខុ កតតោ ឯតមន្តំ អារោចសំ ។

១ ឧ. ន អស្សជីបុនព្វសុភោហិ ។

កម្មត្ថវត្ថុ ការធ្វើបញ្ចវិន័យកម្មនិងអស្សជីវិតនិងបុព្វសុភក្ក

(១២០) គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឃមានព្រះសាវ័បុត្តនឹងព្រះមាគ្គល្លានជា
 ប្រធានបានទៅកាន់កំណត់ជនបទហើយធ្វើបញ្ចវិន័យកម្ម(បណ្តេញ)ពួក
 អស្សជីវិតនិងបុព្វសុភក្ក(ឲ្យចេញ) អំពីកំណត់ជនបទដោយពាក្យថា
 ពួកអស្សជីវិតនិងបុព្វសុភក្កមិនត្រូវនៅក្នុងកំណត់ជនបទទេ ។ ភិក្ខុ
 អម្បាលនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបញ្ចវិន័យកម្មហើយក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 ដោយប្រពៃ មិនសមូហម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយាលាស់ខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ម មិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោសហើយត្រឡប់ជាដេប្រទេច
 បន្ទោសការកសាងវិញថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀង
 ដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច
 ភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នា
 តិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពាលទោសតិរៀលបន្ទះបង្គាប់ថា ពួក
 អស្សជីវិតនិងបុព្វសុភក្កដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចវិន័យកម្មហើយ មិន
 សមរើនឹងមិនប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃមិនសមូហម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់
 កិរិយាលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម នឹងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស
 ត្រឡប់ជាដេប្រទេចបន្ទោសការកសាងវិញថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តី
 ស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំ-
 អៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅ
 ខ្លះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

[១២០] អថខោ ភគវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី ប-
 តារណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សង្ឃិចារាបេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បន្នំ សង្ឃំ
 តេវ ភិក្ខុវេ អស្សជីប្បនព្វសុកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ចា-
 ជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្ថុន្តំ ន លោមំ ចាតេន្តំ
 ន នេត្តារំ វត្ថុន្តំ ភិក្ខុ ន ខមាបេន្តំ អក្កោសន្តំ បរិកា-
 សន្តំ នន្ទតាមីតា នោសតាមីតា មោហតាមីតា ភយតា-
 មីតា ចាបេន្តំ បក្កមន្តិបំ វិព្វមន្តិបីតំ ។ សង្ឃំ ភគវតី ។
 វិគវហំ តុទ្ធោ ភគវា អនន្ទច្ឆវិកំ ភិក្ខុវេ តេសំ មោយបុរិ-
 សានំ ។ បេ ។ កតំ ហំ នាម តេ ភិក្ខុវេ មោយបុ-
 រិសា សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្ថុ-
 ស្សន្តំ ន លោមំ ចាតេស្សន្តំ ន នេត្តារំ វត្ថុស្សន្តំ
 ភិក្ខុ ន ខមាបេស្សន្តំ អក្កោសីស្សន្តំ បរិកាសី-
 ស្សន្តំ នន្ទតាមីតា នោសតាមីតា មោហតាមីតា

(១២១) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ
 ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ពួចាអស្សជីភិក្ខុនឹងបុនព្វសុកភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម
 ហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ មិនសមូហរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរ
 ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម នឹងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់
 ទោស ត្រឡប់ជាដេវប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់
 លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ
 ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រាស
 ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមគួរទេ ។ បេ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ
 មិនសមបើនឹងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ មិនសមូហរោម មិនប្រព្រឹត្ត
 វត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មនឹងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់
 ទោស ត្រឡប់ជាដេវប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចន្តិសមន្តាតភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មវារណំ

កយតាមិតា ចារេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិបិ វិត្តមិស្សន្តិបិ
នតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នាធំ វា បសាទាយ ។ មេ ។
វិកហិត្វា នង្គី កងំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេន-
ហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតតំ ។

[១២២] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្គេហិ សមន្តាកតស្ស
ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតតំ ឧបសម្មា-
នេតិ និស្សយំ នេតិ សាមណេវ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោ
កេនកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវនតិ
សមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្តាកតស្ស
ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតតំ ។

[១២៣] អបេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្តាក-
តស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតតំ
យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តិ អាបដ្ឋតិ អញ្ចំ វា នាទិសំកំ តតោ វា
ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ កហតិ កម្មំកេ កហតិ សមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្តាកតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនី-
យកម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតតំ ។

កម្មតុណ្ហ ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥

លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្តោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មិតថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរម្សប់បញ្ចជនីយកម្មចេញ ។

[១២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្សប់បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យទុបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃសន្មតឲ្យហើយទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្សប់បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ ។

[១២៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្សប់បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិដែលជូនជាងអាបត្តិមុននោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្សប់បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សម្តេតតំ បកតត្ថស្ស
 ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ វេបេតិ បវារណំ វេបេតិ សាវបនីយំ
 ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ
 សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្សយោជេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
 អដ្ឋហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ
 ន បដិច្ចស្សម្តេតតំ ។

បព្វាជនីយកម្មេ ឧប្បជ្ជស្សម្តេតតុអដ្ឋាសកំ និម្មិតំ ។

[១២៥] បព្វហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្តេតតំ ន ឧបសម្ម-
 ទេតិ ន ជំស្សយំ ទេតិ ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ន
 ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ
 ន ឱវទេតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ បព្វហន្តេហិ សមន្នាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្តេតតំ ។

[១២៦] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បព្វហន្តេហិ សមន្នាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្តេតតំ យាយ
 អាបត្តិយា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មំ កាតំ ហោតិ តំ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

(១២៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជន័យកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបាស្មៈ ៥ ដល់ភិក្ខុជាបកត្ត ១ ភិក្ខុហាមបរាណា ដល់ភិក្ខុជាបកត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានខាតពាក្យ (ក្នុង អធិករណនោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បី ចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជន័យ កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ប៉ុន្តែ ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជន័យកម្ម ។

(១២៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជន័យកម្មដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្ព័ន្ធ ១ មិនបានឲ្យ និស្ស័យ ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខួន ១ មិនទទួលការសន្មតិ ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុន៍ ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនបានទៅប្រដៅ ពួកភិក្ខុន៍ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជន័យកម្មដល់ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

(១២៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជន័យកម្ម ដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចាជន័យ កម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិ

កម្មកូន្តកេ បញ្ចជនីយកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

អាបត្តិ នាបដ្ឋតិ អត្តា វា តានិសីកំ តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ
កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

[១២៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ន បកត-
តស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសមំ វេបេតិ ន បវរណំ វេបេតិ
ន សវេនីយំ ករហតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឧកាសំ
កាវេតិ ន ចោទេតិ ន សាវេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សម្បយោជតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

បញ្ចជនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្តេតតុអដ្ឋាសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៨] វេរញ្ច បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។
តេន ភិក្ខុវេ បញ្ចជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កាវិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ
ចានេ វុឌ្ឍិត្វា ឧក្កេជិតំ និសីទិត្វា អញ្ចាលី បត្តហេត្វា
វេមស្ស វេជីយោ អហំ កន្តេ សង្ឃេន បញ្ចជនីយ-

កម្មវត្ថុនៃការរៀបចំបញ្ជាជនីយកម្ម

ដដែលដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬអាបត្តិជូនជាងអាបត្តិមុន
នោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរៀបចំបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរៀបចំបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបក-
តត្ត ១ មិនបានហាមបរវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមាន
មាត់ពាក្យ(ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យ
ធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបាន
ប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ)នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
ត្រូវរៀបចំបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ វគ្គ ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរៀបចំបញ្ជាជនីយកម្ម ។

[១២៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបញ្ជាជនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវ
រៀបចំយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនី-
យកម្មហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើសំគាល់ត្រួតពិនិត្យស្ទា
ម្លាន់ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផងអញ្ជើញ
ទ្រង់ពិពណ៌នា យ៉ាងនេះថា បតីត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្លួនខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

កម្មករតោ សម្មា វត្តាមី លោមី ចារតេមី ទេត្តារំ វត្តាមី
 បទ្វាជនីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សទ្ធិ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្សី
 យាចិតត្វា ។ តតិយម្សី យាចិតត្វា ។ ឡត្តេន^(១) ភិក្ខុនោ
 បដិចារលេន សង្ឃោ ប្រាបេតត្វា សុណាតុ មេ កន្លេ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បទ្វាជនីយ-
 កម្មករតោ សម្មា វត្តាមី លោមី ចារតេមី ទេត្តារំ
 វត្តាមី បទ្វាជនីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សទ្ធិ យាចាមី ។
 យេនី សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 បទ្វាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពេយ្យ ។ ឯសា ញត្ថិ ។
 សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ
 សង្ឃេន បទ្វាជនីយកម្មករតោ សម្មា វត្តាមី លោមី
 ចារតេមី ទេត្តារំ វត្តាមី បទ្វាជនីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សទ្ធិ
 យាចាមី ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ បទ្វាជនី-
 យកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ បទ្វាជនីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សទ្ធិ
 សោ វុណ្ណស្ស យស្ស នក្ខបតិ សោ កាសេយ្យ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញាណ

បញ្ចជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោមនឹងប្រ-
 ព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បញ្ចជនី-
 យកម្ម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមអស់វារៈពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមអស់វារៈបី
 ដងផង ។ ភិក្ខុដែលធ្វាសប្រតិពលគប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនី-
 យកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម នឹងប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ។
 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្មដល់
 ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញាតិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 ដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម បានប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន
 ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ច-
 ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ
 គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀមមិន
 គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល

កម្មវត្ថុពេក បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មតិកុវុត្ត

ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្ទាមោ
 ភិក្ខុ សង្ឃន បព្វាជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ
 លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ បព្វាជនីយកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សទ្ធិ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 បព្វាជនីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្ភតិ ។ យស្សយស្សតោ
 ឧមតិ ឥត្ថន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ បដិច្ចស្សទ្ធិ សង្ឃន ឥត្ថន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

បព្វាជនីយកម្មំ ភតិយំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៧] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សុធម្មោ
 មជ្ឈិកាសន្នោ ចិត្តស្ស កហបតិណោ អារាសីកោ ហោតិ
 នវកម្មិកោ ធុវកតិកោ ។ យទា ចិត្តោ កហបតិ សង្ឃំ
 វា កណំ វា បុត្តលំ វា និមន្តតុកាមោ ហោតិ^(១) ន
 អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា កណំ វា

១ គឺពោ បរិ មេធុពេត្តពេ ភពាសទ្វោ បញ្ញាយតិ ។

កម្មក្នុង ចង្ហាសរណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ព័រដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះឡីដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបានធ្វើបញ្ចាជនីយកម្មហើយព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រ-
 ពៃ ទាំងសម្របរោម នឹងប្រព្រឹត្តវត្ថុរដល់ករិយាលាសខ្លួនចេញចាកកម្ម
 ឥឡូវមកសូមការព្យាបាលបញ្ចាជនីយកម្ម ។ សង្ឃរព្យាបាលបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ
 ឈ្មោះនេះ ។ ការព្យាបាលបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់
 លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។
 សង្ឃបានរព្យាបាលបញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ការព្យាបាលបញ្ចាជនីយកម្ម
 នេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តី
 នេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បញ្ចាជនីយកម្មទី ៣ ។

[១២៧ សម័យនោះឯង សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុជាចៅអាវាសរបស់
 ចិត្តគហបតីនិងនិមន្តកាសណ្ឌជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នកមានផុ-
 កត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតីទំនុកបម្រុងដោយនិច្ចកត្ត) ។ កាលណាចិត្តគហ-
 បតីត្រូវការនឹងនិមន្តសង្ឃភិក្ខុ គណ្ឌក្តី ឬគូលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់សុធម្ម-
 ភិក្ខុ (ជាបុរស) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃឬគណ្ឌឬគូលឡើយ ។ ត្រានោះ

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

បុគ្គលំ វា និមន្តេតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ព-
ហុលា ថេវា ភិក្ខុ អាយស្មា ច សារីបុត្តោ អាយស្មា
ច មហាមោគ្គល្លានោ អាយស្មា ច មហាកត្វានោ អា-
យស្មា ច មហាកោដ្ឋិតោ អាយស្មា ច មហាកប្បិលោ
អាយស្មា ច មហាចុដ្ឋោ អាយស្មា ច អនុរុទ្ធោ អាយស្មា
ច វេតោ អាយស្មា ច ឧចាលី អាយស្មា ច អានន្តោ
អាយស្មា ច វហុលោ កាសីសុ ចារិកញ្ញាមាណ យេន
មច្ឆិកាសណ្ឋោ តទវសុ ។

[១៣០] អស្សេសី ខោ ចិត្តោ កហបតិ ថេវា កិរ
ភិក្ខុ មច្ឆិកាសណ្ឋំ អនុប្បត្តាតិ ។ អថខោ ចិត្តោ កហ-
បតិ យេន ថេវា ភិក្ខុ តេនុបសង្កម្មំ ឧបសង្កម្មិតា ថេវា
ភិក្ខុ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសីទំ
ខោ ចិត្តំ កហបតិ អាយស្មា សារីបុត្តោ ធម្មិយា កថាយ
សន្តស្សេសី សមាទបេសី សមុត្តេជេសី សម្បហំសេសី ។
អថខោ ចិត្តោ កហបតិ អាយស្មតា សារីបុត្តេន ធម្មិយា
កថាយ សន្តស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្ប-
ហំសិតោ ថេវា ភិក្ខុ ឯតទរោច អំនិវាសេន្ត មេ កន្តេ

វិទយបិដក បុល្លត្ថ

ពួកភិក្ខុដែលជាថេរច្រើនរូប គឺព្រះសាវ័បុត្តដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាមោគ្គ-
 លូនដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកប្បានដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកោដ្ឋត
 ដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាកប្បិនដ៏មានអាយុ ១ ព្រះមហាចុន្ទដ៏មានអាយុ ១
 ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ ១ ព្រះវេរិតដ៏មានអាយុ ១ ព្រះឧបាលីដ៏មាន
 អាយុ ១ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ១ ព្រះរាហុលដ៏មានអាយុ ១ នាំគ្នាទៅ
 កាន់ចារិកក្នុងដែនកាសី ក៏បានទៅដល់នគរមជ្ជិកាសណ្ឋា ។

[១៣០] ចិត្តគហបតិបានឮដំណឹងថា ភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយបាន
 មកដល់នគរមជ្ជិកាសណ្ឋាហើយ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិក៏បានចូល
 ទៅរកភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរ
 ទាំងឡាយហើយអធិយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតិអធិយនៅ
 ក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះសាវ័បុត្តដ៏មានអាយុក៏បានពន្យល់ឲ្យយល់ ឲ្យ
 សមាទាន ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថា ។ លំដាប់នោះ ចិត្ត
 គហបតិ កាលបើព្រះសាវ័បុត្តដ៏មានអាយុបានពន្យល់ឲ្យយល់ ឲ្យសមា-
 ទាន ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថាហើយ ក៏បាននិយាយនឹងភិក្ខុ
 ជាថេរទាំងឡាយដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះថេរទាំងឡាយដ៏ចម្រើន

កម្មក្នុងពេល បដិសារណីយកម្ម សុធម្មកិច្ចវត្ថុ

ថេរា ស្វាភពាយ អាគន្ធកកកត្តន្តំ ។ អធិវាសេសុំ ខោ
តេ^(១) ថេរា ភិក្ខុ តុណ្ហិកាវេន ។

[១៣១] អថខោ ចិត្តោ កហាបតិ ថេរានំ ភិក្ខុនំ អធិ-
វាសនំ វិទិត្តា ឧដ្ឋាយាសនា ថេរា ភិក្ខុ អភិវាទេត្វា
បទក្ខណំ កត្វា យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុបសង្កម្ម
ឧបសង្កម្មិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ វិគោ ខោ ចិត្តោ កហាបតិ អា-
យស្មន្តំ សុធម្មំ ឯតទកោច អធិវាសេតុ មេ កន្ត្ត អាយ្យ
សុធម្មោ ស្វាភពាយ កត្តំ សុទ្ធិ ថេរាហិតំ ។ អថខោ
អាយស្មា សុធម្មោ បុព្វេ ខាយំ ចិត្តោ កហាបតិ យនា
សង្ខំ វា កណំ វា បុគ្គលំ វា ធិមន្តេតុកោមោ ន មំ
អនបលោកេត្វា សង្ខំ វា កណំ វា បុគ្គលំ វា ធិមន្តេតិ
សោនាធិ មំ អនបលោកេត្វា ថេរា ភិក្ខុ ធិមន្តេសិ
ឧដ្ឋានាយំ ចិត្តោ កហាបតិ អនបេក្ខា វិគ្គហោ
មយិតិ ចិត្តំ កហាបតិ ឯតទកោច អលំ កហាបតិ នាធិវា-
សេមិតិ ។ មុតិយម្បី ខោ ចិត្តោ កហាបតិ អាយស្មន្តំ
សុធម្មំ ឯតទកោច អធិវាសេតុ មេ កន្ត្ត អាយ្យ សុធម្មោ

១ ឧបាយមម្មោកេសុ កេសេនោ ន វិស្សតិ ។

កម្មកូន្តក បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

សូមព្រះថេរទាំងឡាយទទួលអាគន្ធកកត្តរបស់ខ្ញុំព្រះករុណាអង្គថ្ងៃស្អែក ។
ភិក្ខុជាថេរទាំងនោះក៏បានទទួលនិមន្តដោយសភាពស្ងៀម ។

(១៣១) លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីផងថា ភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ
និមន្តហើយ ក៏ក្រោកឡើងចាកអាសន ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ
ធ្វើប្រទក្សណហើយក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅ
ដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុហើយ ឈរក្នុងទីដ៏សម
គួរ ។ លុះចិត្តគហបតីបានឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹង
សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្ម-
ភិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលកត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃស្អែកជាមួយនឹងព្រះថេរទាំងឡាយ ។
លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា ត្រាមុនៗ ចិត្តគហបតីនេះ កាល
ណាត្រូវការនិមន្តសង្ឃភិក្ខុ គណភិក្ខុ បុគ្គលភិក្ខុតែមិនទាន់បានប្រាប់អាត្មាអញ
(ជាមុន) ហើយ មិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃបុគ្គល ឬបុគ្គលទេ ឥឡូវនេះគាត់
មិនបានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ
ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតីនេះខ្លាំងមិនអាចឆ្កោះអាល័យឡើយ ណាយចាកអាត្មា
អញហើយ (គិតដូច្នេះហើយ) ទើបតបទៅចិត្តគហបតីដោយពាក្យដូច្នេះថា
នៃគហបតីកុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ ចិត្តគហបតីបានអង្វរសុធម្ម-
ភិក្ខុដ៏មានអាយុជាគំរប់ពីរជងដោយពាក្យដូច្នេះ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូម

វិធម្មបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ស្មាតនាយ ភត្តំ សុទ្ធិំ បេវហិតំ ។ អលំ កហបតិ នាដិវា-
 សេមិតិ ។ តតិយម្បី ខោ ចិត្តោ កហបតិ អាយស្មន្តំ
 សុធម្មំ វេតនេវេច អធិវាសេតុ មេ កន្តោ អយ្យោ សុធម្មោ
 ស្មាតនាយ ភត្តំ សុទ្ធិំ បេវហិតំ ។ អលំ កហបតិ នា-
 ដិវាសេមិតិ ។ អថខោ ចិត្តោ កហបតិ កី មេ កវិស្សតិ
 អយ្យោ សុធម្មោ អធិវាសេន្តោ វា អនធិវាសេន្តោ វាតិ អា-
 យស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា បទត្ថិលំ កត្វា បក្កាបិ ។

[១៣២] អថខោ ចិត្តោ កហបតិ តស្សា វត្ថុយា
 អច្ចយេន បេវាទំ ភិក្ខុនំ បណ្ឌិតំ ខាទនីយំ កោជនី-
 យំ បដិយាទាបេសិ ។ អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ
 យន្ធជាបំ ចិត្តស្ស កហបតិនោ បេវាទំ ភិក្ខុនំ បដិ-
 យត្តំ បស្សេយ្យន្តំ បុព្វល្លាសមយំ និវាសេត្វា បត្តបិវា-
 មាទាយ យេន ចិត្តស្ស កហបតិនោ និវេសនំ តេនុ-
 បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញាតេ អាសនេ និសីទិ ។
 អថខោ ចិត្តោ កហបតិ យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុ-
 បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា
 វេកមន្តំ និសីទិ ។ វេកមន្តំ និសីទិ ខោ ចិត្តំ កហបតិ

វិទ្យាបិដក បុល្លត្ថ

លោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលកត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹង
 ព្រះថេរទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នៃគហបតីកុំឡើយ អាត្មាមិន
 ទទួលនិមន្តទេ ។ ចិត្តគហបតីបានអង្វរសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុជាគំរប់បីដង
 ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ទ-
 ទួលកត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែកជាមួយនឹងព្រះថេរទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុ
 តបថា នៃគហបតី កុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្ត
 គហបតីគិតថា លោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទោះទទួលនិមន្តក្តី មិនទទួល
 និមន្តក្តី នឹងមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុ
 មានអាយុធ្វើប្រទក្សិណហើយដើរចេញទៅ ។

(១៣២) លុះកន្លងរាត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតីក៏តាក់តែងខាងនិយ-
 ោជន៍យាហរដ៏ផ្គុតផ្គង់ ដើម្បីភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្ម-
 ភិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការដែលចិត្តគ-
 ហបតីតាក់តែងដល់ភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ ហើយក៏ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់
 ដោយបាត្រនិងចីវរអំពីព្រហមចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ចិត្តគហបតី លុះ
 ចូលទៅដល់ហើយក៏អង្គុយលើអាសន៍ដែលគេតែងតាំងទុក ។ ឯចិត្តគហ-
 បតីក៏បានចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំ
 សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីអង្គុយ

កងក្រដាស បដិសារណីយកម្ម សុធម្មភិក្ខុវគ្គ

អាយស្មា សុធម្មោ ឯតទេវោច បហូតំ ខោ តេ ឥទំ
 កហបតិ ខាទទីយំ កោជទីយំ បដិយត្តំ ឯកា ច
 ខោ ឥទ ធនតិ យទិទំ តិលសង្កឡិកាតិ ។ តហម្ម
 វត កន្លេ^(១) ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ អយ្យេន សុធម្មេន
 យទេវ តិញ្ចំ ភាសិតំ យទិទំ តិលសង្កឡិកាតិ
 ភូតបុព្វំ កន្លេ ធម្មិណាបថកា វណិជា បុរត្ថមំ
 ជនបទំ អគម្មសុ តេ^(២) វណិជា^(៣) តតោ កុក្កដី
 អាទេសុំ អនខោ សា កន្លេ កុក្កដី កាកោន សន្និ
 សំវាសំ កាយ្យសិ សា ចោតកំ ននេសិ យទា ខោ
 សោ កន្លេ កុក្កដចោតកោ កាកវស្សំ វស្សុតុកា-
 មោ ហោតិ កាកាកុក្កដីតិ^(៤) វស្សុតិ យទា កុក្ក-
 ដវស្សំ វស្សុតុកាមោ ហោតិ កុក្កដីកាកាតិ^(៥)
 វស្សុតិ ឯវមេវ ខោ កន្លេ តហម្ម ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ
 អយ្យេន សុធម្មេន យទេវ តិញ្ចំ ភាសិតំ យទិទំ

---

១ និពោ បរិ ឧហេបិយមម្មបោត្តកេសុ រតនេតិ សទ្ធា អត្ថិ ។ ២ ឧ ម តេតិ សទ្ធា ៩
 បញ្ញាបេតិ ។ ៣ និពោ បរិ ឧ. ម. បោត្តកេសុ វណិជ្ជាយាតិ សទ្ធា អត្ថិ ។ ៤ ឧ កុក្កដិកាតិ ។
 ៥ កាកុក្កដិកាតិ ។ ៦ កាកាតិ ។ ៧ កុក្កដិកាតិ ។

កម្មតូន្ត បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

ក្នុងទីសមគួរហើយ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានកាយុក៏ប៉ុន្មានយាយពាក្យនេះថា
 ម្ចាស់គហបតី ខាងនិយោគនឹងយាហារដែលអ្នកភាគតែងនេះបរិបូណ៌
 ណាស់ហើយ មាស់តែក្នុងទីនេះគ្មាននំទ្រាបល្អមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ចិត្ត-
 គហបតីតបថា សូមមេត្តាប្រោស បើព្រះពុទ្ធរូបមានច្រើនម្ល៉េះតើ (ថ្វីក៏)
 លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យតែបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្អវិញ សូមមេត្តា
 ប្រោស ធ្លាប់មានរឿងមកហើយថា មានពួកពាណិជនៅស្រុកទុត្តិណា-
 បច្ចុប្បន្នទៅកាន់បុរត្ថិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះនាំយកមេមាន់ពីបុរត្ថិម-
 ជនបទនោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់នោះបានរួមសំរាសជាមួយនឹង
 ក្អែក មេមាន់នោះក៏កើតកូន សូមមេត្តាប្រោស កាលណាកូនមាន់នោះ
 ចង់រើសជាសំឡេងក្អែក វាក៏រើសថា កាកាកក្កដ៍ (ក្អែកមាន់) កាលណា
 បើចង់រើសជាសំឡេងមាន់ វាក៏រើសថា កក្កដ៍កាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាងណា
 ចំពោះ សូមមេត្តាប្រោស បើពុទ្ធរូបមានច្រើនដល់ម្ល៉េះ (ថ្វីក៏) លោកម្ចាស់
 សុធម្មពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្អវិញ ក៏យ៉ាងនេះឯង ។

វិធីបំបៅ បុត្រវត្ត

តិលសង្កត់ឡើងកាត់ ។ អក្កោសសិ មំ ត្វំ កហបតិ
 បរិកាសសិ មំ ត្វំ កហបតិ ឯសោ តេ កហបតិ
 អាវាសោ តម្ហា អាវាសា^(១) បក្កមិស្សមីតិ ។ ឆាហំ
 កន្លេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ ន^(២) បរិកាសាមិ
 វសតុ ខោ^(៣) កន្លេ អយ្យោ សុធម្មោ មជ្ឈិកា-
 សន្នោ រម្មណីយេ អម្ពាជកវេនេ^(៤) អហំ អយ្យស្ស
 សុធម្មស្ស ទស្សក្កំ ករិស្សមិ ចីវរិបិណ្ឌចាតសេនាសន-
 តិលានប្បច្ចយកេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ ទុតិយម្យំ ខោ
 អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ កហបតិ ឯតទវោច អក្កោ-
 សសិ មំ ត្វំ កហបតិ បរិកាសសិ មំ ត្វំ កហបតិ
 ឯសោ តេ កហបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា បក្ក-
 មិស្សមីតិ ។ ឆាហំ កន្លេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ
 ន បរិកាសាមិ វសតុ ខោ កន្លេ អយ្យោ សុធម្មោ
 មជ្ឈិកាសន្នោ រម្មណីយេ អម្ពាជកវេនេ អហំ អយ្យស្ស

---

១ សព្វត្ថិទំ តម្ហា អាវាសាតិ ទ្វយំ ឧ.ម. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ ពិជ ន សទ្ធោ
 ឧ.ម. បោត្តកេសុ នត្ថិ ។ ៣ ខោ សទ្ធោ ឧ.ម. បោត្តកេសុ នត្ថិ ។ ៤ ឧ.ម
 បោត្តកេសុ រម្មណីយំ អម្ពាជកវេនន្តិ វេនំ រឿ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា ម្ចាស់គហបតី អ្នកឯងដេរអាត្មា អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា
 ម្ចាស់គហបតី ⁺នុះអាវាសរបស់អ្នកឯង អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាស
 នោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីនិយាយតបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបាន
 ដេរ មិនបានផ្កាសាលាកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោក
 ម្ចាស់សុធម្មគង់ក្នុងវត្តអម្បាដកវិន័យ ជាម្ចាស់និមិត្តនគរមច្ឆិកាសណ្ឋាច្នះ
 ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីរវិបិណ្ឌបាតសេ-
 នាសន នឹងកេសជួបរក្សាជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុក៏មាន
 កាយុបាននិយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តគហបតីជាគំរប់ពីរដងទៀតថា ម្ចាស់
 គហបតី អ្នកឯងដេរអាត្មា ម្ចាស់គហបតី អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្ចាស់គហ-
 បតី ⁺នុះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។
 ចិត្តគហបតីក៏តបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានដេរ មិនបានផ្កាសាលាក
 ម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅក្នុងវត្ត
 អម្បាដកវិន័យ ជាម្ចាស់និមិត្តនគរមច្ឆិកាសណ្ឋាច្នះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់

កម្មកូន្តកេ បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មភិក្ខុវត្ថុ

សុធម្មស្ស ទស្សន្តំ កកិស្សមិ ចីវរបិណ្ឌា ចាតសេនា-
 សនកិលានប្បច្ចយភេសន្តបរិក្ខារានន្តិ ។ តតិយម្ប
 ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ កហបតី ឯតទរោច
 អក្កោសសិ មំ ត្វំ កហបតិ បរិកាសសិ មំ ត្វំ កហ-
 បតិ ឯសោ តេ កហបតិ អាវសោ តម្លា អាវសា
 បក្កមិស្សមីតិ ។ កហំ កន្តេ អយ្យេ សុធម្មោ ក-
 មិស្សតីតិ ។ សាវត្ថី ខោ អហំ កហបតិ កមិស្សមិ
 កកវន្តំ ទស្សនាយាតិ ។ តេនហិ កន្តេ យញ្ច អត្តនា
 កណ៌តំ យញ្ច មយា កណ៌តំ តំ សព្វំ កកវតោ អា-
 រោចេហិ អនច្ឆរិយំ^(១) ខោ បនេតំ កន្តេ យំ អយ្យេ
 សុធម្មោ បុននេវ មច្ឆិកាសណ្ឌំ បច្ចាកច្ឆេយ្យាតិ ។

[១៣៣] អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ សេនាសនំ
 សំសាមេត្វា បត្តចីវរាទាយ យេន សាវត្ថី តេន បក្កាមិ
 អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថបិណ្ឌិកស្ស
 អាវមោ យេន កកវ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា កកវន្តំ
 អភិវនេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសីន្នោ ខោ

---

១ អច្ឆរិយន្តំ លំទិពំ ។

កម្មកូន្ត បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

ខ្លាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្មដោយចីវរវិហារបាតសេនាសន នឹងកេសដ្ឋ-
 បរិការជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុក៏ដឹងមានអាយុបាននិយាយពាក្យ
 នេះនឹងចិត្តគហបតីជាគំរប់បីដងទៀតថា ម្ចាស់គហបតី អ្នកឯងដេរអាត្មា
 ម្ចាស់គហបតី អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្ចាស់គហបតី នុះអារាសរបស់អ្នក
 អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអារាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីសួរថា សូម
 មេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងនិមន្តទៅក្នុងទីឯណា ។ សុធម្មភិក្ខុ
 ប្រាប់ថា ម្ចាស់គហបតី អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏
 មានព្រះភាគ ។ ចិត្តគហបតីផ្ដាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ ពាក្យ
 ណាដែលលោកម្ចាស់បានពោលក្ដី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលក្ដី សូម
 លោកម្ចាស់(នាំយក) ពាក្យនោះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឲ្យ
 សព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មកកាន់
 នគរមច្ឆិកាសណ្ឋវិញ ដោយហេតុឯណា ហេតុនោះមិនជាអស្ចារ្យទេ ។

[១៣៣] គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុក៏ដឹងមានអាយុក៏បានរៀបចំទុកដាក់សេ-
 នាសនស្រេចហើយ នាំយកបាត្រនឹងចីវរចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយ
 ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគឯវត្តជេតពនរបស់អនាថបុព្វិណ្ឌិកេសដ្ឋ
 ជិតក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយបានថ្វាយបង្គំព្រះដ៏-
 មានព្រះភាគហើយអធិយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មភិក្ខុអធិយក្នុងទីដ៏-

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អាយស្មា សុធម្មោ យញ្ច អត្តនា កណ៌តំ យញ្ច ចិត្តេន
កហបតីនា កណ៌តំ តំ សង្ខំ កកវតោ អាហោចេសិ ។

[១៣២] វិគរហិ ពុទ្ធា កកវា អនុនុវិកំ^(១) មោយ-
បុរិស អនុលោមិកំ អប្បជ្ឈិបំ អស្សមណកំ អក-
ប្បិយំ អករណីយំ កថំ ហិ នាម ត្វំ មោយបុរិស ចិត្តំ
កហបតី សង្ខំ បសង្ខំ នាយកំ ការកំ សង្ឃបដ្ឋាកំ
ហីនេន ខំសេស្សសិ ហីនេន វម្មេស្សសិ នេតំ មោយ-
បុរិស អប្បសន្នាធំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា
។ បេ ។ ធម្មំ កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុ-
វេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ
ករោតុ ចិត្តោ តេ កហបតី ខមាបេតព្វោ ។ ឯវញ្ច
បន ភិក្ខុវេ កាតតំ ។ បឋមំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ
ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តិ អាហោបេតព្វោ
អាបត្តិ អាហោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ
ភិក្ខុ ចិត្តំ កហបតី សង្ខំ បសង្ខំ នាយកំ ការកំ
សង្ឃបដ្ឋាកំ ហីនេន ខំសេតិ ហីនេន វម្មេតិ ។ យទិ

១ ឧ. អនុនុវិយំ ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

សមគួរហើយ ក៏(នាំយក) ពាក្យដែលខ្លួនពោល នឹងពាក្យដែលចិត្ត
គហបតីពោលនោះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគសព្វគ្រប់ ។

(១៣៤) ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់
មោឃបុរស អំពើនេះមិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជា
របស់សមណៈមិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្ចាស់មោឃបុរស អ្នកឯងមិនសមបើ
នឹងដេរចិត្តគហបតីដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជា
ឧបដ្ឋាកសង្ឃដោយពាក្យថោកទាប នឹងដៀលគ្នាដោយពាក្យថោកទាប
សោះ ម្ចាស់មោឃបុរស អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិន
ទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្ម-
កថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
សង្ឃចូរធ្វើបដិសារណ៍យកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូម
ទោសនឹងគហបតី ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណ៍យកម្មនោះសង្ឃត្រូវ
ធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសុធម្មភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក
លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុ
អ្នកឆ្ងាសប្រតិពលត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
សង្ឃស្តាម៍ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះដេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា
ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃដោយពាក្យ

កម្មក្នុងពេល បដិសារណីយកម្ម សុធម្មភិក្ខុវគ្គ

សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃេ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្មំ ករេយ្យ ចិត្តោ តេ កហបតី ខមាបេ-
តព្វោ ។ ឯសា ញត្ថំ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃេ
អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហបតី សទ្ធិំ បសទ្ធិំ
នាយកំ ការកំ សង្ឃបដ្ឋាតំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន
វម្តេតិ ។ សង្ឃេ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ
ករេតិ ចិត្តោ តេ កហបតី ខមាបេតព្វោតិ ។ យស្សាយ-
ស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស
ការណំ ចិត្តោ តេ កហបតី ខមាបេតព្វោតិ សោ ឥណ្ឌាស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ
វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ សុណាតុ
មេ កន្លេ សង្ឃេ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហបតី
សទ្ធិំ បសទ្ធិំ នាយកំ ការកំ សង្ឃបដ្ឋាតំ ហីនេន
ខុំសេតិ ហីនេន វម្តេតិ ។ សង្ឃេ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
បដិសារណីយកម្មំ ករេតិ ចិត្តោ តេ កហបតី ខមាបេ-
តព្វោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
បដិសារណីយកម្មស្ស ការណំ ចិត្តោ តេ កហបតី

កម្មវត្ថុ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

ថោកទាប នឹងជៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាប ។ បើកម្មមានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យ
 ថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ នេះជាវចាប្រកាសឲ្យសង្ឃ
 ដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ
 ដេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក
 ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃដោយពាក្យថោកទាប នឹងជៀលត្មះដោយពាក្យថោក
 ទាប ។ សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវ
 សូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយ
 ពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះជាគំរូបំរើរដង្ហើម ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរូបំរើរដង្ហើម
 ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ
 ដេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក
 ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃដោយពាក្យថោកទាប នឹងជៀលត្មះដោយពាក្យថោក
 ទាប ។ ឥឡូវសង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា
 លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឧបាសេតញ្ចាតំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតំ សោ
 ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ តេ កហបតិ ឧបាសេតញ្ចាតំ
 ឧមតិ សង្ឃស្ស វស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតំ ។

[១៣៥] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតំ បដិសា-
 រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច
 ឡុបសន្តញ្ច អសម្មុទា កតំ ហោតិ អប្បដិប្បនា កតំ
 ហោតិ អប្បដិព្វាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហង្កេហិ សមន្មាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្ម-
 ញ្ចេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៣៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្មាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អរិយ-
 កម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេ-
 សនាគាមិណិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នេះ គួរ
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិន
 គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល
 ឡើង ។ បដិសារណីយកម្ម សង្ឃបានធ្វើដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា
 លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នេះគួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុ
 នោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀម
 យ៉ាងនេះ ។

(១៣៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង (ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាក-
 សួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្លេដា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយ-
 កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
 អាក្រក់ផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង (ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអា-

កម្មកូន្តកេ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ
សមម្ពាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ
អវិនយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៣៧] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយក-
ម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសាវេត្វា
កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហំ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ បដិសារណីយកម្មំ
អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៣៨] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយក-
ម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

កម្មកូន្ត បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

បុត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុបានសំដែង
ហើយ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(១៣៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ
៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិន
រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែ
ធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

(១៣៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

[១៣៩] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយក-
 ម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អប្បជិប្បន្នា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ សមដ្ឋាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មក-
 ម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[១៤០] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយក-
 ម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អប្បជិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហន្តេហិ សមដ្ឋាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មក-
 ម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[១៤១] អបរេហិចំ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមដ្ឋាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយ-
 កម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ

វិធីបំណិយកម្ម បុណ្យវិញ្ញាណ

[១៣៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រងផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានសាកសួរ ១ កម្មដែល ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាត្រក្រង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា (របស់ភិក្ខុ) ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ- ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាត្រក្រង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាត្រក្រង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែល

កម្មកូន្តកេ បដិសារណីយកម្ម អធិប្បកម្ម

អធិប្បកម្ម កតំ ហោតិ វេក្កន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្ម
 អធិប្បកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១២២] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ
 បដិសារណីយកម្ម អធិប្បកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយ-
 កម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អទេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ អធិប្បកម្ម កតំ ហោតិ វេក្កន កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១២៣] អបវេហិមិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ អធិប្បកម្ម កតំ ហោតិ វេក្កន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-
 រណីយកម្ម អធិប្បកម្មញ្ចេ ។ បេ ។

[១២៤] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អទោទេត្វា
 កតំ ហោតិ អធិប្បកម្ម កតំ ហោតិ វេក្កន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-
 រណីយកម្ម អធិប្បកម្មញ្ចេ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡុប-
 សន្តញ្ច ។

កម្មក្នុង បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់
ដោយអាត្រក៍ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក៍ផង ប្រកបដោយអង្គ
៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែល
ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៤៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ។ បេ ។
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម
ដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្ម-
កម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រក៍ផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិធីបំផុស ពុលវត្ត

[១៤៥] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយ-
 កម្មញ្ញ ធុរ្យបសន្តញ្ញ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្ម-
 ញ្ញោ ហោតិ អរិយកម្មញ្ញ ធុរ្យបសន្តញ្ញ ។

[១៤៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ។ បេ ។ អាបត្តិ
 អនារេបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
 កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អរិយកម្ម-
 ញ្ញ ធុរ្យបសន្តញ្ញ ។

បដិសារណីយកម្មេ អធម្មកម្មញ្ញាសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៤៧] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ រិយកម្មញ្ញ

វិធីបដិសេធិ បុណ្យវិញ្ញាណ

[១៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកផង [ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត] គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកផង [ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង] ។

[១៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ [ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត] គឺកម្មដែលសង្ឃឹមនិរតិកាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រកផង [ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង] ។

ឧបសម្ព័ន្ធម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង [ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម

កម្មក្ខន្ធពោ បដិសារណីយកម្មេ ធម្មកម្មំ

សុវ្រុបសន្តញ្ច សម្មុទា កតំ ហោតិ បដិបុណ្ណ កតំ
ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្ម-
ញ្ចេវ ហោតិ វិជយកម្មញ្ច សុវ្រុបសន្តញ្ច ។

[១២៨] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិជយកម្មញ្ច
សុវ្រុបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាតាមិទិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហំ ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិជយកម្មញ្ច
សុវ្រុបសន្តញ្ច ។

[១២៩] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិជយកម្មញ្ច
សុវ្រុបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ
ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហំ ទោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមម្ពាគតំ ។ បេ ។

កម្មកូន្ត បដិសារណីយកម្ម ដាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើ
តាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនា-
តាមន៍ ១ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើប
ធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

[១៥០] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ សម្មាសា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-
 រណីយកម្មំ ។ បេ ។

[១៥១] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ បដិប្បន្នា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[១៥២] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នា-
 គតំ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[១៥៣] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

(១៥០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គព ៧ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម
ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គព ៧ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម
ដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មប្រកបដោយអង្គ
៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើ
តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៥៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គព ៧ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម
ដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រ-
កបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មវត្ថុក្រេ បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្ម

(១៥៤) អបរេហិច្ចំ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ ទេសនាតាមិជិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

(១៥៥) អបរេហិច្ចំ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អទេសិតាយ
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

(១៥៦) អបរេហិច្ចំ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

(១៥៧) អបរេហិច្ចំ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមញ្ញាគតំ បដិសារណីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្រុបសន្តញ្ច ។

(១៥៨) អបរេហិច្ចំ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមញ្ញាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុវ្រុបសន្តញ្ច អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន

កម្មតូន្ត បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

(១៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គព្យាសន្ត ៧ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។

(១៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គព្យាសន្ត ៧ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

(១៥៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គព្យាសន្ត ៧ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

(១៥៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គព្យាសន្ត ៧ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គព្យាសន្តនេះឯង ។

(១៥៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជានិយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គព្យាសន្ត ៧ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

កតំ ហោតិ សមត្តន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហំ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្មទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៥៧] បញ្ចហដ្ឋេហំ^(១) ភិក្ខុវេ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សដ្ឋេ បដិសារណីយកម្មំ
 ករេយ្យ តិហំនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ តិហំនំ អនត្តាយ
 បរិសក្កតិ តិហំនំ អនាវាសាយ^(២) បរិសក្កតិ តិហំ
 អក្កោសតិ បរិកាសតិ តិហំ តិហំហំ ភេទេតិ ឥមេហំ
 ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហដ្ឋេហំ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
 អាកុដ្ឋមាណោ សដ្ឋេ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៥៨] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហដ្ឋេហំ សមន្នា-
 គតស្ស ភិក្ខុនោ អាកុដ្ឋមាណោ សដ្ឋេ បដិសារណី-
 យកម្មំ ករេយ្យ តិហំនំ ពុទ្ធស្ស អវល្លំ កាសតិ តិហំនំ
 ធម្មស្ស អវល្លំ កាសតិ តិហំនំ សដ្ឋស្ស អវល្លំ កាសតិ

១ ១ បញ្ចហំ ភិក្ខុវេ អង្កេហំ ។ ២ ១. ម. អវាសាយ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញាណ

កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គៗនេះឯង ។

ចប់ ធម្មកម្មមាន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបាទលាភ ១ ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបាទប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបាទលំនៅ ១ ដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឱ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង^(១) ។

[១៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១

---

១ អង្គីថា ថា សូម្បីប្រកបដោយអង្គ ៥ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដែរ ។

តិហី ហីនេន ខុំសេតិ តិហី ហីនេន វម្ពេតិ តិហីនំ
 ធម្មកំ បដិស្សំ ន សុត្វាបេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 បញ្ចហដ្ឋេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកាដ្ឋមាណោ
 សដ្ឋេ បដិសារណីយកម្មំ ករយ្យ ។

[១៦១] បញ្ចន្នំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកាដ្ឋមាណោ សដ្ឋេ
 បដិសារណីយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ តិហីនំ អលាភាយ
 បរិសក្កតិ ឯកោ តិហីនំ អនត្តាយ បរិសក្កតិ ឯកោ
 តិហីនំ អនាវាសាយ បរិសក្កតិ ឯកោ តិហី អក្កោ-
 សតិ បរិភាសតិ ឯកោ តិហី តិហីហិ ភេទេតិ ឥមេ-
 សំ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខុនំ អាកាដ្ឋមាណោ សដ្ឋេ
 បដិសារណីយកម្មំ ករយ្យ ។

[១៦២] អបរេសំបំ ភិក្ខុវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខុនំ អាកាដ្ឋ-
 មាណោ សដ្ឋេ បដិសារណីយកម្មំ ករយ្យ ឯកោ
 តិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ តិហីនំ ធម្មស្ស
 អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ តិហីនំ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
 ឯកោ តិហី ហីនេន ខុំសេតិ តិហី ហីនេន វម្ពេតិ

កម្មកូដ្តក វគ្គ ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម

ដេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថដោយ
 ពាក្យថោកទាប ១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌អំពីពួកគ្រហស្ថ
 ហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៦១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-
 សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថ
 បានលាភ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១
 មួយពួកព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ មួយពួកដេរប្រទេច
 ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកបំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឲ្យបែក) ចាកពួកគ្រហស្ថ ១
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

(១៦២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកពោលតិះដៀល
 ព្រះពុទ្ធចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ
 (មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រ-
 ហស្ថ ១ មួយពួកដេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ មួយពួកដៀល

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឯកោ ភិហំនំ ធម្មិកំ បដិស្សំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេសំ
 ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចន្ធិំ ភិក្ខុនំ អាកាម្មមាណោ សង្ឃោ
 បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកាម្មមាណបុប្ផាភំ និដ្ឋិតំ ។

(១៦៣) បដិសារណីយកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 សម្មា វត្ថុតត្ថំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថុនា ន ឧបសម្ពា-
 នេតត្ថំ ន និស្សយោ នាតត្រោ ន សាមណេវេ ឧបដ្ឋា-
 បេតត្រោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតត្រោ សម្ម-
 តេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតត្រោ យាយ អាបត្តិយា
 សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ
 ន អាបដ្ឋិតត្រោ អញ្ញាវា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតវា
 កម្មំ ន ករហិតត្ថំ កម្មិកា ន ករហិតត្រោ ន បក
 តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ វេបេតត្រោ ន បវរណា

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

ត្មះពួកគ្រិហស្ថដោយពាក្យថា កថាប ១ មួយពួកទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកប
 ដោយធម៌អំពីពួកគ្រិហស្ថហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិតតាមពាក្យ
 ប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសា-
 រណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

ចប់បដិសារណីយកម្មមានប្រាំ ។ បួនលើក(ខ្សែ)ដែលសង្ឃប្រាថ្នា(នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

(១៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណី-
 យកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយត្រឹមត្រូវ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយ
 ត្រឹមត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្ព័ន្ធ
 ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួល
 ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនត្រូវ
 ប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា
 ក៏មិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិ
 នោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុនោះមិនត្រូវតិះ-
 ដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបាសថ
 ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបណ្ណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១

បេតព្វា ន សវេនីយំ កាតតំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេ-
តព្វា ន ឌីកាសោ កាវេតព្វា ន ចោទេតព្វា ន
សាវេតព្វា ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោជេតព្វន្តំ ។

បដិសារណីយកម្ម អដ្ឋាសវត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៤] អថខោ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្មំ អកាសិ ចិត្តោ តេ កហបតី ខមា-
បេតព្វាតិ ។ សោ សង្ឃន បដិសារណីយកម្មកតោ
មជ្ឈិកាសន្នំ កត្វា មជ្ឈកតោ ឆាសក្ខី ចិត្តំ កហបតី
ខមាបេតុំ ។ សោ^(១) បុន ទេវ សាវត្ថី បច្ឆាកច្ចំ ។ ភិក្ខុ
ឯវមាហំសុ ខមាបិតោ តយា អាវុសោ សុធម្ម^(២)
ចិត្តោ កហបតីតិ ។ វេធាហំ អាវុសោ មជ្ឈិកាសន្នំ
កត្វា មជ្ឈកតោ ឆាសក្ខី ចិត្តំ កហបតី ខមាបេតុន្តំ ។
តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមន្តំ អាហេចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខុវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធនំ ទេតុ

១ អយំ សោសត្ថោ ឧ.ប. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ អយំ អាវុសោ សុធម្ម-
សត្ថោ ឧ. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

កម្មក្នុង វិធីញ៉ាំងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុស្វាស្វរមាទោស

មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទី
ជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិន
ត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់វគ្គ ៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៦៤) ត្រាវនោះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុថា
លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ សុធម្មភិក្ខុនោះកាលបើសង្ឃបាន
ធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមជ្ជិកាសណ្ឋា បែរជាអៀនអន់
មិនអាចនឹងសូមទោសចិត្តគហបតិឡើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់មកក្រុងសាវត្ថី
វិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោសុធម្ម លោក
បានសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា នៃអារុសោ
ទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះទៅដល់នគរមជ្ជិកាសណ្ឋាហើយ ក៏មាន
សេចក្តីអៀនអន់មិនអាចសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិឡើយ ។ ភិក្ខុទាំង
នោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឲ្យអនុទូត^(១) ដល់

១ ភិក្ខុជាអ្នកទទួលបម្រើរបស់សង្ឃ ដែលត្រូវចាត់ឲ្យទៅតាមពិនិត្យមើលការឬដូរសូម
រោស គឺជាអ្នកដំណាងសង្ឃ ។

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

ចិត្តំ កហបតី ខមាបេតំ ។ ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ នាតព្វោ ។
 បឋមំ ភិក្ខុ យាចិតព្វោ យាចិត្តា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិ-
 តាលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមំ ភិក្ខុំ សុ-
 ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធិតំ ទទេយ្យ ចិត្តំ កហបតី ខមា-
 បេតំ ។ ឯសា ប្រតិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ
 សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមំ ភិក្ខុំ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធិតំ
 ទេតិ ចិត្តំ កហបតី ខមាបេតំ ។ យស្សយស្មតោ ខមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធិតស្ស
 នាទំ ចិត្តំ កហបតី ខមាបេតំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្តន្ទាមោ
 ភិក្ខុ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ធិតោ ចិត្តំ កហបតី
 ខមាបេតំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវេតំ
 នារយាមីតិ ។

[១៦៥] តេន ភិក្ខុវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា អនុទ្ធិតេន
 ភិក្ខុនា សទ្ធិ មជ្ឈិកាសណ្តំ កត្តា ចិត្តោ កហបតី

វិទយបិដក បុល្លវគ្គ

សុធម្មភិក្ខុដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ភិក្ខុជា
អនុទូតនោះ) សង្ឃត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវសូមភិក្ខុជាមុន
លុះសូមហើយត្រូវភិក្ខុដែលធ្លាសប្រតិពលប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើបដិសារណ៍យកម្មមានកាលគួរ
ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្ម-
ភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូត
របស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ ។ ការប្រគល់ភិក្ខុ
ឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិ
គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម
មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវ
និយាយឡើង ។ សង្ឃបានប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអនុទូតរបស់សុ-
ធម្មភិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តគហបតិហើយ ការប្រគល់អនុទូតនោះ
គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវ
សេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(១៦៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មភិក្ខុនោះត្រូវទៅនគរមជ្ជិកា-
សណ្ឋាជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតិថា ម្នាល

ខមាបេតព្វោ ខម កហាបតិ បសាទេមី តន្ត្រី ឯវេញ្ច
 វុច្ចមាណោ ខមតិ ឥច្ឆេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ
 អនុទ្ធតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម កហាបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ
 បសាទេតិ តន្ត្រី ឯវេញ្ច វុច្ចមាណោ ខមតិ ឥច្ឆេតំ កុសលំ ។
 នោ ចេ ខមតិ អនុទ្ធតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម កហាបតិ
 ឥមស្ស ភិក្ខុនោ អហន្តំ បសាទេមីតិ ឯវេញ្ច វុច្ចមាណោ
 ខមតិ ឥច្ឆេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ អនុទ្ធតេន
 ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម កហាបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ សង្ឃស្ស
 វេនេនាតិ ឯវេញ្ច វុច្ចមាណោ ខមតិ ឥច្ឆេតំ កុសលំ ។
 នោ ចេ ខមតិ អនុទ្ធតេន ភិក្ខុនា សុធម្មំ ភិក្ខុំ ចិត្តស្ស
 កហាបតិនោ ទស្សនុបចារំ អវិជយាបេត្វា សវនុបចារំ
 អវិជយាបេត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសន្តំ តារាបេត្វា ឧក្កជិតំ
 និសីទាបេត្វា អញ្ចលី បក្កណាបេត្វា សា អាបត្តិ
 ទេសាបេតព្វាតិ ។

កម្មកូន វិធីញ៉ាំងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុឲ្យស្ងួតម្សៅទោស

គហបតិ អ្នកចូរអត់ទោស ម្ចាស់គហបតិ អាត្មាឲ្យអ្នកជ្រះថ្លា (វិញ) បើសុ-
 ធម្មភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏បានព្រមអត់ទោសឲ្យ ការអត់
 ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ
 ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់
 ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះនឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ
 ហើយ ចិត្តគហបតិក៏អត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជា
 ការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយ
 ថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ អាត្មានឹងឲ្យអ្នកជ្រះ-
 ថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិក៏ព្រមអត់
 ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិ
 នោះមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយទៀតថា ម្ចាស់ចិត្ត
 គហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់សង្ឃចុះ បើភិក្ខុ
 ជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏ព្រមអត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់
 ទោសឲ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវ
 ភិក្ខុជាអនុទូតកុំឲ្យសុធម្មភិក្ខុលះទីទុបចារដែលមើលឃើញ កុំឲ្យលះទីទុប
 ចារដែលស្តាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតិឡើយ ហើយឲ្យធ្វើទុក្ខកសាងធ្វើនិស្វា
 ម្ចាស់រួចឲ្យអង្គុយច្រហោងផ្គង់អញ្ចាស់ហើយឲ្យសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។

វិសយបំណិកេ បុល្លវត្តោ

[១៦៦] អថខោ អាយស្មា សុឆន្នោ អនុទ្ធតេន
 ភិក្ខុនា សន្និ មជ្ជិកាសណ្ឋំ កុណា ចិត្តំ គហបតី
 ខមាបេសំ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ
 វត្តតិ ភិក្ខុ ឧបសង្កម្ភិត្វា ឃំ វេទេតិ អហំ អារុសោ
 សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ
 ចាតេមិ នេត្តារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបន្និ-
 តព្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមន្តំ អាហេចេសុំ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ សុឆម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារ-
 ណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតុ ។

[១៦៧] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពាភតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ឧប-
 សម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណោ ឧបជ្ជាបេតិ ភិក្ខុ-
 នោវាទកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ
 ឡិវេទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហៈន្តេហិ សមម្ពាភតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

វិធីបដិសេធ ចុះល្បី

(១៦៦) វេលានោះ ឯសុធម្មភិក្ខុវិមានអាយុក៏បានទៅកាន់នគរ
 មជ្ជិកាសណ្ឋាជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូតហើយសូមទោសចិត្តគហបតី ។ សុ-
 ធម្មភិក្ខុនោះព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយ
 និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសាទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបាន
 ធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម
 ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូច
 ម្តេច (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏
 មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គឆ្លើយត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
 សង្ឃចូរម្សៀតបដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មភិក្ខុចុះ ។

(១៦៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្សៀតបដិសារណីយ-
 កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១
 ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែល
 សង្ឃបានសន្មតហើយក៏ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
 មិនត្រូវម្សៀតបដិសារណីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥នេះទេ ។

[១៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្នា-
 គតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេ-
 តតំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ
 កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ
 តតោ វា ចាបិជ្ជតំ កម្មំ ករហតិ កម្មកេ ករហតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

[១៦៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតតំ បក-
 តតស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ វេបេតិ បវារណំ វេបេតិ
 សវដីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាវេតិ
 ចោទេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
 សារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

បដិសារណីយកម្មេ ស្សន្ទីរស្សន្ទម្តេចព្រះបាទសាវណ្ណយកម្ម ឥន្ទីរំ ។

កម្មវត្ថុត្រូវបដិសារណ៍យកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង

(១៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបដិសារណ៍យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណ៍យកម្មព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ អាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬ អាបត្តិដែលជូនជាន់អាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបដិសារណ៍យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(១៦៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបដិសារណ៍យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឲ្យចោលសធម៌ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបរាវណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាដំកងវត្ថុ ១ ឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបដិសារណ៍យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងក្នុងបដិសារណ៍យកម្ម ។

វិធីបិដកេ ពុល្លវត្តោ

(១៧០) បញ្ចហំ ភិក្ខុវេ អង្កេហំ សមណ្ឌកតស្ស
ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ន ឧប-
សម្បទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណោ ឧបជ្ឈាបេតិ
ន ភិក្ខុនោ វាទកសម្មតី សាទិយតំ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឡិវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហំ សមណ្ឌក-
តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

(១៧១) អបរហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហំ សមណ្ឌក-
តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ
យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ
ហោតិ តំ អាបត្តិ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសីតំ
តតោ វា ចាបិជ្ជតំ កម្មំ ន ករហតិ កម្មិតេ ន
ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហំ សមណ្ឌក-
តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

(១៧២) អដ្ឋហំ ភិក្ខុវេ អង្កេហំ សមណ្ឌកតស្ស
ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ន
បតតតស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថំ វេបេតិ ន បវរណំ

វិធីបដិសេធ ចុះលក្ខណៈ

(១៧០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឲ្យសាមណេរមេត្រី ១ មិនបានទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយមិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលជូនជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបរាណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ

កម្មកូន្តរក បដិសារណីយកម្មប្បដិប្បស្សន៍

វេបេតិ ន សវេជីយំ កកោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន
ឱកាសំ កាកោតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សម្បយោជេតិ វេបេហិ ចោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្នា-
កតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតតំ ។

បដិសារណីយកម្មេ បដិប្បស្សម្កេតតុអដ្ឋាសេកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧៣] ឯវេត្ថ បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្កេតតំ ។
តេនហិ ^(១) ភិក្ខុវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្ក-
មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចាទេ
វន្តិត្វា ឧក្កដិកំ និសីទិត្វា អញ្ញលី បត្តហេត្វា ឯវ-
មស្ស វេជីយោ អហំ កន្លេ សង្ឃេន បដិសារណី-
យកម្មកតោ សម្មា វត្ថាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តាវ
វត្ថាមិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចាមីតិ ។
ទុតិយម្បិ យាចិត្វា ។ តតិយម្បិ យាចិត្វា ។ ព្យ-
ត្តេន ភិក្ខុនា បដិសារេន សង្ឃោ ញាបេតតោ សុណ-
តុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្ថាមិ លោមំ ចាតេតិ

កម្មវត្ថុនេះ ការរៀបចំបដិសារណីយកម្ម

(ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនបានឱ្យធ្វើ
ឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹក ១ មិនបាន
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
មិនត្រូវរៀបចំបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ៤៨ ដែលសង្ឃត្រូវរៀបចំបដិសារណីយកម្ម ។

(១៧៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបដិសារណីយកម្មនោះ សង្ឃ
ត្រូវរៀបចំយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសុធម្មភិក្ខុត្រូវចូល
ទៅរកសង្ឃហើយ ធ្វើឧត្តរាសន៍ឆៀងស្មាមាងរួចថ្វាយបង្គំបាទារបស់ភិក្ខុ
ចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ចាលី និយាយយ៉ាងនេះនឹង
សង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណី-
យកម្មរួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ត
គួរដល់ភិយាលាស ចេញចាកកម្ម មកសូមការរៀបចំបដិសារណីយកម្ម ។
ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ព័រដងផង ។ ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។
ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្ម
ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់

វិធីបដិសេធិ បុណ្យវត្ត

នេត្តារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
 យាចតិ ។ យេនិ សង្ឃស្ស បត្តកកលំ សង្ឃេ សុធម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិយ្យ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ
 សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតតិ នេត្តារំ វត្តតិ បដិសា-
 រណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃេ
 សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្ស-
 ន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ហស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បី
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេ
 អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយ-
 កម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតតិ នេត្តារំ វត្តតិ
 បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃេ
 សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សន្តិ ។
 យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសា-

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

កិរិយាវលាសខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ បើ
 កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់
 សុធម្មភិក្ខុចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រ-
 ព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយាវលាសខ្លួន
 ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារ-
 ណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម
 មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិ-
 យាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារ-
 ណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 គួរដល់កិរិយាវលាសខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយ-
 កម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិ-
 សារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក

កម្មកូនពេ អាបត្តិយា អវស្សនេ ទក្ខេបនីយកម្ម

ណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បី ឯតមតំ វនាមី ។
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
 បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្ថុតំ លោមំ ចានេតិ
 នេត្តារំ វត្ថុតំ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សទ្ធិ យា-
 ចតិ ។ សង្ឃេ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្ម
 បដិច្ចស្សម្ពតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ សុធម្មស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សទ្ធិ សោ
 តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ បដិច្ចស្សទ្ធិ
 សង្ឃេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្ម ខមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បដិសារណីយកម្ម ចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧៤] តេន សមយេន តុន្តោ កកវំ កោសម្ព័យំ
 វិហរតិ យោសិតារាមេ ។ តេន ចោ បន សមយេន
 អាយស្មា ធន្នោ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ
 បស្មិតុំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

កម្មកូន្ត ១ រឿងនិយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ

ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជា
 គំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុ
 នេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ
 ទាំងសម្របរមេ ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយាលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មក
 សូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់
 សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់
 លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។
 សង្ឃបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់បដិសារ-
 ណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃ
 ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បដិសារណីយកម្មទី៤ ។

(១៧៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងយោ
 សីភាមធិត្រង់កោសម្ពី ។ វេលានោះឯង ឆន្ទភិក្ខុដ៏មានអាយុត្រូវ
 អាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឧជ្ឈាយន្តំ ជ័យន្តំ វិចារេន្តំ កេចំ ហំ ឆាម អាយស្មា
 ឆន្នោ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិ បស្សៈ
 តុន្តំ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ
 អារោចេស្មំ ។

[១៧៥] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បករណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
 សច្ចំ កិវ ភិក្ខុវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន
 ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បស្សៈតុន្តំ ។ សច្ចំ ភកវតិ ។ វិកហិ
 តុន្នោ ភកវា អនន្ទច្ឆវិកំ^(១) ។ បេ ។ កេចំ ហំ ឆាម សោ
 ភិក្ខុវេ មោយបុរិសោ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ
 អាបត្តិ បស្សៈតុន្តំ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នាធំ វា បសា-
 នាយ ។ បេ ។ វិកហិត្វា ។ បេ ។ ឆម្ពី កេចំ កត្វា
 ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបដិយកម្មំ
 ករោតុ អសម្ពោកំ សង្ឃេន ។ វេញ បន ភិក្ខុវេ
 កាតត្ថំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតត្វោ ចោទេត្វា

វិទយបិដក បុល្លវត្ត

តិះដៀល បន្តបង្ហាត់ថា មិនសមបើឆ្លងដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិន
ប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តី
នុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[១៧៥] ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថាឆ្លងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញ
អាបត្តិ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា
ប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ការនេះមិន
សមគួរទេ ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើមោឃបុរសនោះត្រូវ
អាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើ
នេះនឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។
លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំង-
ឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម
គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆ្លងភិក្ខុ
ចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទុក្ខបន័យកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។
សង្ឃត្រូវចោទឆ្លងភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ

កម្មវត្ថុកេ ជន្មវត្ថុតោ ឧបេសិយកម្មការណ៍

សារេតតោ សារេត្វា អាបត្តិ អាហេបេតតោ អាបត្តិ អា-
ហេបេត្វា ព្យត្តេន^(១) ភិក្ខុនា បដិពាលេន សង្ឃោ
ព្យាបេតតោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ
ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឥន្ទតិ អាបត្តិ បស្សិតុំ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបជីយកម្មំ ករយ្យ អ-
សម្ពោកំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ
ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា
ន ឥន្ទតិ អាបត្តិ បស្សិតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបជីយកម្មំ ករោតិ
អសម្ពោកំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ឧមតិ ឆន្ទស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបជីយកម្មស្ស
ករណំ អសម្ពោកំ សង្ឃេន សោ តុល្លាស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទា-
មិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា

១ ឧ. អាបត្តិ ហេបេតតោ អាបត្តិ ហេបេត្វា ព្យត្តេន ។

កម្មក្នុង ការធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្មដល់ឆន្ទភក្ត

ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពល
ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
ឆន្ទភក្តនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិឡើយ បើកម្មមាន
កាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម គឺកុំឲ្យបរិភោគរួម
ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភក្តចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។
បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភក្តនេះត្រូវអាបត្តិហើយមិន
ប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគ
រួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភក្ត ។ ការធ្វើទុក្ខ-
បន្ថយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
ដល់ឆន្ទភក្ត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
ត្រូវស្រៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ
នោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។
ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភក្តនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។

វិធីបំបាត់ បុណ្យរក្សា

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បស្សីតុ ។ សង្ឃោ ធន្ទស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ
 អសម្ពោកំ សង្ឃន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ធន្ទស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
 ករណំ អសម្ពោកំ សង្ឃន សោ វុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃន ធន្ទស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អ-
 សម្ពោកំ សង្ឃន ខមតិ សង្ឃស្ស វស្សា វុណ្ណា ។
 វរមេតំ ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បវា ភិក្ខុវេ សំសថ
 ធន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឃន^(១) អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេប-
 នីយកម្មកតោ អសម្ពោកំ សង្ឃនាតិ ។

[១៧៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមម្ពោកតំ អា-
 បត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អនម្ពកម្មញ្ញោ
 ហោតិ អនីយកម្មញ្ញ ធូវបសន្តញ្ញ អសម្ពុខា កតំ
 ហោតិ អប្បជីបុត្តា កតំ ហោតិ អប្បជីញាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហិអង្កេហិ សមម្ពោកតំ

១ ធន សង្ឃតាតំ សង្ឃោ ឧបេយមម្មបោត្តកេសុ ន វិស្សតិ ។

វិន័យបំណក បុណ្យវគ្គ

សង្ឃក៏ធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិន
 ឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិក្ខុ ។ ការធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម
 ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្វៀម មិនគួរដល់លោកដ៏
 មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃ
 បានធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិដល់ឆន្ទកិក្ខុហើយ ការធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្មដល់ឆន្ទកិក្ខុនេះ គួរដល់
 សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ
 ដោយអាការស្វៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរ
 ប្រាប់គ្នាក្នុងអារាមសត្វ ។ ទៅថា ឆន្ទកិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម គឺមិន
 ឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ។

(១៧៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្មព្រោះមិនឃើញអា-
 បត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង
 ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើ
 ក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្មព្រោះមិន

កម្មវត្ថុកេ ខក្ខេបន័យកម្ម អធម្មកម្ម

អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ-
វ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៧៧] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
នេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ
អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនារេបេត្វា កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុទា កតំ ហោតិ
អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិប្បន្នា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

កម្មតូន្ត ឧក្ខេបន័យកម្មជាតិកម្មដែលមិនត្រូវភាគធម៌

ឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយ
វិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង ។

(១៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-
នាតាមិន ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ ។ បេ ។

(១៧៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
ដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

(១៧៩) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១
កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិន
បានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

វិធីបិណ្ឌ ពុលរំភ្លោ

[១៨១] អបរេហ៍បិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមន្នាកតំ
 ។ បេ ។ អប្បជីញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨២] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៣] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ អនេសនាគាមិនិយា
 អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន
 កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៤] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ ទេសីតាយ អាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ
 ។ បេ ។

[១៨៥] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ
 ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៦] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ
 អធម្មេន កតំ ហោតិ វេក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

(១៨១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧកេបនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្ម ដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨២) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៣) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលមិនមែនជាទេសនាតាមនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៤) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែល ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨៦) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹក ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្ថិ អនារោហេត្វា
កតំ ហោតិ អនម្មនេ កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ អាបត្ថិយា
អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ អនម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិ-
នយកម្មញ្ច ឥវុបសន្តញ្ច ។

អាបត្ថិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្ម អនម្មកម្មទ្វាសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៨៨] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ អា-
បត្ថិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ
វិនយកម្មញ្ច សុវុបសន្តញ្ច សម្មា កតំ ហោតិ
បដិប្បដ្ឋា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេ-
ហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ អាបត្ថិយា
អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិន-
យកម្មញ្ច សុវុបសន្តញ្ច ។

[១៨៩] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
អាបត្ថិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវុបសន្តញ្ច អាបត្ថិយា កតំ

កម្មកូន្ត ឧក្ខេបន័យកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

(១៨៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើក
 អាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្ម
 ដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាត្រឹកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធិប្បកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

(១៨៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនឃើញអា-
 បត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម
 ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះ
 មុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្ម
 ប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
 ល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៨៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
 ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែល
 រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាម

វិសយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ហោតិ ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ
ហោតិ សារត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧១] អបរេហិមិ ។ បេ ។ សម្មា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិប្បដ្ឋា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិស័យបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសំដែងចេញ ១ ។ បេ ។

(១៩០) អង្គពាង្សទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើប
ធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយ
ទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

(១៩១) អង្គពាង្សទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីបំពោះមុខ ១ កម្ម
ដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩២) អង្គពាង្សទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការ
សាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៣) អង្គពាង្សទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៤) អង្គពាង្សទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្ម
ដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៧៥] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ ទេសនាតាមនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៦] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ អទេសីតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៧] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៨] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ សាវេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៩] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាភតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ ស្សវ-
បសន្តញ្ចំ ។

រាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មញ្ញាសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មពន្ធក ទក្ខេបន័យកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

(១៩៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ជាទេសនាគាមិន៍ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៦) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលភិក្ខុមិនបានសំដែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ កម្មដែល
ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ កម្ម
ដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ កម្ម
ដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៩) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើង
ហើយទើបធ្វើ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទក្ខេបន័យកម្មព្រះមិនឃើញ
អាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជា
កម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងទក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យក្រ

[២០០] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាភតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេ-
 បជ្ជយកម្ពំ ករយ្យ ភណ្ឌានការកោ ហោតិ កលហា-
 ការកោ វិវាទការកោ ភស្មការកោ សង្ឃោ អធិការ-
 ណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិឧហុលោ
 អនបទានោ តីហិ សំសង្កេតិ^(១) វិហរតិ អនុលោមិតេហិ
 តីហិ សំសង្កេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមន្មា-
 ភតស្ស ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា
 អនស្សនេ ឧត្តេបជ្ជយកម្ពំ ករយ្យ ។

[២០១] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមន្មាភតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អនស្សនេ
 ឧត្តេបជ្ជយកម្ពំ ករយ្យ អធិសីលេ សីលវិបង្គោ ហោតិ
 អង្គ្យចារេ អាចារិបង្គោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបង្គោ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមន្មាភតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អនស្សនេ
 ឧត្តេបជ្ជយកម្ពំ ករយ្យ ។

---

១ តីហិ សំសង្កេតិ កត្តិ ពោធិ៍ពេ ទិស្សតិ ។

វិសយបំណក បុល្លវត្ថុ

(២០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
 គឺភិក្ខុបង្គំហេតុ បង្គំដង្វោះ បង្គំរីក្ខេ បង្គំតិរច្ឆានកថា បង្គំអធិការណ៍ក្នុង
 សង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១
 នៅច្រឡំក្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំក្រឡំមិនសមគួរ ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះ
 មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារ្យវិបត្តិក្នុងអដ្ឋក-
 ថាវ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអត្ថទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែល
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មតូន្តរោ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ ឧបេសិយកម្មការណ៍

[២០២] អបរេហំបិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកាម្មមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
 ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេ-
 ហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
 អាកាម្មមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេ-
 បនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៣] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកាម្មមាណោ
 សង្ឃោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ
 ឯកោ កណ្ណានុការកោ ហោតិ ។ បេ ។ សង្ឃ
 អធិការណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ
 អាបត្តិពហុលោ អនុបទានោ ឯកោ តិហិ សំសង្កេតាវិហាតិ
 អនុលោមិតេហិ តិហិ សំសក្កេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ
 តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកាម្មមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៤] អបរេសម្មិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកាម្ម-
 មាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

កម្មត្ថន្តរ ការធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្មផលកិច្ច ៣ ពួក

(២០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៣
 ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១
 ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
 ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ៣ នេះឯង ។

(២០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខ-
 បន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ៣ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ។
 បង្កអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិន
 មានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការ
 ប្រឡូកប្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
 ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

វិធីបំបាត់ បុល្លាត

ករយ្យ ឯកោ អធិស្ឋិល សីលវិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ
អដ្ឋាចារេ អាចារិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា
ទិដ្ឋិវិបដ្ឋោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ
អាកត្តមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មំ ករយ្យ ។

(២០៥) អបសម្បំ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកត្ត-
មាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ករយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស
អវណ្ណំ កាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកត្តមាណោ សង្ឃោ
អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករយ្យ ។

អបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អាកត្តមាណោ និដ្ឋិតំ ។

(២០៦) អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មក-
តេន វិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តតត្ថំ ។ តត្រាយំ
សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បទេតត្ថំ ន និស្សយោ នាតត្រោ
ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតត្រោ ន ភិក្ខុនោវាទកស-
ម្មតិ សាទិត្យា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឡវទិត្យា

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

មានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារ្យវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារ្យពួក ១

មានទិដ្ឋវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២០៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោល
តិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បី
ធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើកុំធ្វើបាន) ។

(២០៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន្ថយ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ។ ការ
ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុងទុក្ខបន្ថយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវ
ឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខួន មិន
ត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ

យាយ អាបត្តិយា សង្ឃ័យ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តេ-
 បន្ថយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបត្តិកម្មា
 អញ្ញា វា តាមិសិកា តតោ វា ចាប័ដ្ឋតវា កម្មំ ន
 កហិតំ កម្មិតា ន កហិតញ ន បកតតស្ស
 ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចដ្ឋានំ អញ្ញលំកម្មំ សាមីចិកម្មំ
 អាសនាភិហារោ សេយ្យភិហារោ ចានោទកំ ចានបិបំ
 ចានកម្មលំកំ បត្តបិវប្បដិក្ខហណំ នហានេ បដ្ឋិបរិ-
 កម្មំ សាទិតំ ន បកតតោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា
 អនុទ្ធិសិកតោ ន អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធិសិកតោ ន
 ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសិកតោ ន អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធិ-
 សិកតោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ កេទេតញ្ច(១) ន តិហិទ្ធវេ(២)
 ជារេតញ្ច ន តិភិយទ្ធវេ(៣) ជារេតញ្ច ន តិភិយា
 សេវិតញ្ច ភិក្ខុ សេវិតញ្ច ភិក្ខុសិក្ខា សិក្ខិតញ្ច ន
 មកតតេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វត្ថុំ ន
 ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា

---

១ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ កេទេតញ្ច កតំ ចេតនា ទិស្សតិ ។ ២-៣ គឺហិទេវោ គឺភិក្ខុ-
 ផលោគិយិ បាវោ ។

កម្មវត្ថុ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងក្របខ័ណ្ឌកម្ម

ក៏មិនត្រូវប្រដៅកិត្តិយសឡើយ សង្ឃបានធ្វើក្របខ័ណ្ឌកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិបំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែល
 អាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតែងដៀលកម្ម
 មិនត្រូវតែងដៀលពួកកិត្តិយសឡើយ មិនត្រូវតែងអានីការថ្វាយបង្គំ ការ
 ក្រោកទទួល អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេក
 ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
 បាត្របីវរ នឹងការបរិភោគ (ដុស) ខ្នងក្នុងវេលាស្រីនឹងទឹករបស់កិត្តិយសកតត្ត
 មិនត្រូវចោទកិត្តិយសកតត្តដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទកិត្តិយសកតត្ត
 ដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទកិត្តិយសកតត្តដោយទិដ្ឋវិបត្តិ មិនត្រូវចោទ
 កិត្តិយសកតត្តដោយអាជីវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកកិត្តិយសទាំងឡាយឲ្យបែកចាក
 ពួកកិត្តិយស មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង្គិយរបស់ត្រហស្ថ^(១) មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង្គិយ
 របស់ត្រិយ^(២) មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកត្រិយ ត្រូវសេពគប់នឹងពួកកិត្តិយស
 ត្រូវសិក្សាសិក្សារបស់កិត្តិយស មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស

១ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ពណ៌សមិនបានកាត់ដោយផង មានដោយជាត្រាផង ។
 ២ មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ទាំងឡាយ មានសំពត់ដែលគេព្រងដោយស្បូវជាដើម ។

វិធីបំបិទ បុណ្យវត្ត

អនាវាសេ វា វត្តតំ បកតតំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
 វុជ្ជាតតំ ន បកតតោ ភិក្ខុ អាសាទេតព្វោ អន្តោ វា
 តាហិ វា ន បកតតស្ស ភិក្ខុនោ ឧចាសថោ វេបេ-
 តព្វោ ន បវរណា វេបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតតំ ន
 អនុវិនោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ កាវេតព្វោ ន
 ចោទេតព្វោ ន សាវេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្ម-
 យោជេតព្វន្តិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

(២០៧) អថខោ សង្ឃោ ធន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសំ អសម្ពោកំ
 សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្អា អាវាសា អញ្ចំ អាវាសំ
 អគមាសំ តត្ថ ភិក្ខុ នេវ អភិវិនេសំ ន បច្ឆុដ្ឋេសំ^(១) ន
 អញ្ចាលីកម្មំ ន សាមីចីកម្មំ អកំសុ ន សក្ករីសុ ន
 កុក្ករីសុ ន មាទេសំ ន បូជេសំ ។ សោ ភិក្ខុហិ

១ បច្ឆុដ្ឋេស្តំ ទិស្សតិ ។

វិសេសបំណិក បុណ្យវត្ត

ប្តីមិនមែនអាវាសដែលមានដម្បូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញ
 ភិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវក្រែកឡើងពីអាសន មិនត្រូវរករានភិក្ខុជាបកតត្ត
 ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរា-
 ណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យក្នុងអធិករណៈនោះ
 មិនត្រូវទទួលនាទីជាជំនួយវត្ត មិនត្រូវធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវ
 ចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្មោះ)នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ៤៣ ក្នុងឧបេស័យកម្ម ព្រោះការមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២០៧) គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧបេស័យកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគ
 ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះជាអ្នក
 ដែលសង្ឃបានធ្វើឧបេស័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិចេញហើយ ក៏បាន
 ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ
 មិនបានសំពះ មិនបានក្រែកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជូលកម្ម មិនបានធ្វើ
 សាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន
 មិនបានបូជា ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះកាលបើពួកភិក្ខុទាំងឡាយមិនបានធ្វើ

អសក្ករិយមាណោ អកុក្ករិយមាណោ អមាណិយមាណោ
អប្បជិយមាណោ អសក្ការកតោ^(១) តម្លាបិ អាសាវា
អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខុ នេវ អភិវាទេសុំ
ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ញលីកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ
ន សក្ករីសុ ន កុក្ករីសុ ន មាណេសុំ ន បូជេសុំ ។
សោ ភិក្ខុហិ អសក្ករិយមាណោ អកុក្ករិយមាណោ
អមាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ អសក្ការកតោ តម្លាបិ
អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខុ នេវ
អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ញលីកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ
អកំសុ ន សក្ករីសុ ន កុក្ករីសុ ន មាណេសុំ ន
បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខុហិ អសក្ករិយមាណោ អកុក្ករិយ-
មាណោ អមាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ អសក្ការកតោ
បុណ្ណេវ កោសម្ពី បច្ចាគច្ឆិ សោ សម្មា វត្ថុតិ លោមំ
ចាតេតិ នេត្តារំ វត្ថុតិ ភិក្ខុ ឧបសង្កម្មិត្វា វរំ វេទេតិ អហំ
អារុសោ សង្ខេវន អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនិយ-
កម្មកតោ សម្មា វត្ថាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ វត្ថាមិ

១ ឱ. ម. អសក្ការក្កកថា ។

កម្មវត្ថុ ឆន្ទភក្តិដែលសង្ឃបានធ្វើរក្សេបនីយកម្មហើយ

សក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥត
 មានគេធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត
 ឯពួកភិក្ខុទាំងឡាយក៏អាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបាន
 ក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជាលក្ខម មិនបានធ្វើសាមិច្ចិកម្ម មិនបានធ្វើ
 សក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។
 ឆន្ទភក្តិនោះ កាលបើពួកភិក្ខុលែងធ្វើសក្ការ លែងគោរព លែងរាប់-
 អាន លែងបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅ
 កាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុក៏អាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ
 មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជាលក្ខម មិនបានធ្វើសាមិច្ចិកម្ម
 មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបាន
 បូជាឡើយ ។ ឆន្ទភក្តិនោះ កាលបើពួកភិក្ខុ មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបាន
 ធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការ
 ហើយ ក៏ត្រឡប់វិលមកក្រុងកោសម្ភវិញ ឆន្ទភក្តិនោះក៏ប្រព្រឹត្ត
 វត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយាលាស់ខ្លួន
 ចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់
 អាវាសាទាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើរក្សេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបាន
 ឃើញអាបត្តិ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ត

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

កថន្ត ខោ មយា បដិបដ្ឋិតត្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ^(១) ភក្កវតោ
ឯតមន្តំ អាហារេស្មំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ធន្តស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ ។

(២០៨) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ ឧបសម្បទេតិ ជិស្សយំ ទេតិ សាម-
ណោ ឧបជ្ជាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតំ សាទិយតិ
សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឡិទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អនស្សនេ ឧត្តេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ ។

(២០៩) អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សម-
ន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេ-
បនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតត្ថំ យាយ អាបត្តិហា
សង្ឃេន អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តេបនីយកម្មំ
កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសីកំ

១ ឧ. ពេ ភិក្ខុតិ ន ទិស្សតិ ។

វិធីបំផុស ចុះត្រូវ

គួរដល់ការិយាល័យស្នងការកម្ម ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។
 ឯភិក្ខុទាំងនោះក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះវិហារព្រះភិក្ខុ ។
 ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នេះសង្ឃបូរាណប្រកប-
 ន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ធនភិក្ខុចុះ ។

(២០៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យទុបសម្ប-
 ទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខន្ធ ១ ទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នក
 ប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានសន្មតហើយក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ ។

(២០៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
 ដែលសង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា
 ហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១

កថាបិដក ឧបន្ទស្សន្តបិដក ឧបន្ទស្សន្តបិដក

តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កក្កំ កហតិ កក្កំកេ កហតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាតតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកក្កំ ន
បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

[២០០] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាត-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកក្កំ
ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ បកតតស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ
បច្ចដ្ឋានំ អញ្ជលីកក្កំ សាមីចិកក្កំ អាសនាភិហារំ
សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាត-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកក្កំ
ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

[២០១] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាត-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកក្កំ
ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ បកតតស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យភិ-
ហារំ ចានោទកំ ចានបិបំ ចានកថលីកំ បត្តបិវប្ប-
ដិក្កហណំ នហានេ បិដ្ឋបរិកក្កំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ

កម្មតូន្ត ឧក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរំលង

ឬរាបត្តិដែលធូនជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុ
ដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ត្រេកអរនឹងការសំពះ១ ការក្រោកឡើងទទួល១ អញ្ជូលកម្ម១ សាមីចិកម្ម
១ ការនាំអាសនមក១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិន
ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ
ទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការនាំទ័រដកមក ១ ទឹកលាងជើង ១ តាំង
សម្រាប់រងជើង នឹងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលយកបាតនឹង
ប៊ីវ៉ែ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត

ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

(២០២) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្កេតព្វំ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធៈ
សេតិ អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធៈសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធៈ
សេតិ អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធៈសេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

(២០៣) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្កេតព្វំ កិហិទ្ធជំ ធារេតិ ត័ត្តិយទ្ធជំ ធារេតិ
ត័ត្តិយេ សេវេតិ ភិក្ខុ ន សេវេតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

វិសេសបិដក បុល្លវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ចោទភិក្ខុជាបកតក្កដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារិបត្តិ ១ ចោទ
ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឱ្យបែកចាកភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយ-
កម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត
គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ ១
សេពគប្បន៍ពួកតិរិយ ១ មិនសេពគប្បន៍ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខា
របស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

កម្មវត្ថុនៃ បដិប្បស្សន្តោកក្របនីយកម្ម

(២០២) អវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សន្តោកំ បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សន្និ ឯកច្ឆន្ទេ
 អារាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្ទេ អនារាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្ទេ
 អារាសេ វ អនារាសេ វ វសតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទិស្វា
 អាសនា ន វុជ្ជាតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្លោ វ
 តហិ វ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សន្តោកំ ។

(២០៥) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្មាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សន្តោកំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧបា-
 សនំ វេរេតិ បវារណំ វេរេតិ សវេនីយំ ករោតិ
 អនុវាទំ បដ្ឋវេតិ ឱកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ
 សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោទេតិ ឥមេហិ ខោ

កម្មវត្ថុន្តរៈ ទក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

(២១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទក្ខេបន័យកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
 នៅក្នុងភាវសដែលមានដម្បូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនភាវសដែលមាន
 ដម្បូលមួយ ១ នៅក្នុងភាវសឬទីមិនមែនភាវសដែលមានដម្បូលមួយ ១
 ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយមិនបានក្រោកចាក
 ភាសន ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(២១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទក្ខេបន័យកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបាស
 សថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបរវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នក
 មានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិការណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាជំកងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើ
 ឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ)

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យព្រា

ភិក្ខុវេ អង្គហង្គេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។
 អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ឧបដិប្បស្សម្ពេតតំ ភិក្ខុវេសកំ^(១) ឆិដ្ឋិតំ ។

(២០៦) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្គេហិ សមន្មាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 បដិប្បស្សម្ពេតតំ ន ឧបសម្មាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ
 ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ
 សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ អា-
 បត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

(២០៧) អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្មា-
 គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន
 អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
 តំ អាបត្តិ ន អាបដ្ឋតិ អញ្ចំ វា តាទិសិកំ តតោ វា
 ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ន កវហតិ កម្មិតេ ន កវហតិ ឥមេហិ

---

១ ឧ. ន បដិប្បស្សម្ពេតតំ ភិក្ខុវេសកំ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២១៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យទុបសម្បទា ១
មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខន្ធ ១ មិនទទួលការសន្មតិ
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២១៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែល
សង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិចំពោះអាបត្តិណា មិន
ឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១
ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួក

ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ អា-
បត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

(២០៨) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្មា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ អ-
ភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលីកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនា-
ភិហារំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ
សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

(២០៩) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្មា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេតតំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យភិ-
ហារំ ចានោទកំ ចានបីបំ ចានកថលីកំ បត្តចីវរប្ប-
ដិក្កហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាប-
ត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

កម្មត្ថន្តរៈ ឧក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

ភិក្ខុអករធើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិន
ត្រេកអរនឹងការសំពះ១ ការក្រោកទទួល១ អញ្ជាលិកម្ម១ សាមិចិកម្ម ១
ការនាំអាសនមកឱ្យ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៥ នេះឯង ។

(២១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិន
ត្រេកអរនឹងការនាំទំងេកមកឱ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំង
សម្រាប់ទ្រជើងនិងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រចីវរ ១
និងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

វិសេសបិដកេ បុល្លវត្តោ

(២២០) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 បដិប្បស្សម្ពេតតំ ន បកតតំ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធៈ-
 សេតិ ន អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធសេតិ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា
 អនុទ្ធសេតិ ន អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធសេតិ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុហិ គេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ
 សមន្មាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេ-
 បនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

(២២០) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 បដិប្បស្សម្ពេតតំ ន តិហិទ្ធដំ^(១) ធារេតិ ន តិត្ថយទ្ធដំ^(២)
 ធារេតិ ន តិត្ថយេ សេវតិ ភិក្ខុ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ
 សិក្ខតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមន្មា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

១-២ ទ.តិហិធដំ តិត្ថយធដំ ។

វិសយបិដក បុលវត្ថុ

[២២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
 មិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារីវិបត្តិ ១
 មិនចោទដោយទិដ្ឋវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវិបត្តិ ១ មិនបំបែក
 ពួកភិក្ខុ(ឲ្យបែក) ចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវ
 រម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ
 ភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រិហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ
 ១ មិនសេពគប្បន័ន៍ពួកតិរិយ ១ សេពគប្បន័ន៍ពួកភិក្ខុ ១ សិក្សា
 សិក្សារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២២២) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមម្ពោ-
 តតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័-
 យកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ន បកតត្ថេន ភិក្ខុនា
 សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវា-
 សេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា
 វសតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន
 បកតត្ថំ ភិក្ខុំ អាសានេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ
 ទោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ សមម្ពោតតស្ស ភិក្ខុនោ អា-
 បត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

(២២៣) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពោតតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ
 បដិប្បស្សម្តេតតំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចាសនំ
 វេរេតិ ន បវរណំ វេរេតិ ន សវេន័យំ ករោតិ ន
 អនុវាទំ បដ្ឋវេតិ ន ឱកាសំ កាវេតិ ន ចោទេតិ ន
 សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ទោ

កម្មវត្ថុទុក ឧប្បេក្ខយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាង

(២២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងៗក្នុងកម្ម ព្រោះ
 មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិន
 នៅក្នុងអាវាសមានដម្បូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមាន
 ដម្បូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីអាវាសបូជីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដម្បូល
 មួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយក្រែកចេញ
 ពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងៗក្នុងកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងៗក្នុងកម្ម ព្រោះ
 មិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមទម្លោសថ
 ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបរវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នក
 មានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណៈនោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើ
 តុកាសដើម្បីចោទ ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ)

វិសេសបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហំ សមម្ពាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ពេតតុគេតក្ការីសកំ^(១) និដ្ឋិតំ ។

[២២២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។
តេន^(២) ភិក្ខុវេ ឆន្នេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្មិត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុឌ្ឍិត្វា
ឧក្កដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វប-
នីយោ អហំ កន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អនស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ
នេត្តារំ វត្តាមិ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស^(៣) បដិប្បស្សន្ធិ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្យំ
យាចិត្វា ។ តតិយម្យំ យាចិត្វា ។ ព្យតេន ភិក្ខុនា
បដិវាលេន សង្ឃោ ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្តេ

១ ឧ. បដិប្បស្សម្ពេតតុគេតក្ការីសកំ ។ ២ តេសហំតិ កត្តបិ ពោត្តកេ ទិស្សតិ ។
៣ ឧក្ខេបនីយកម្ម កម្មស្សតិ ទិស្សតិ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វត្ថុមានចំនួន ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

(២២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវ
រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឆន្ទភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ
ហើយធ្វើឧត្តរសង្ក្រាន្តស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយរួច
អង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជាលីនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
ព្រះករុណា សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បាន
ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់
ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាប-
ត្តិ ។ ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអកុត្តាស
ប្រតិពាលត្រូវប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ

កម្មវត្ថុកេ ឧក្ខេបន័យកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

សង្ឃោ អយំ ធនោ ភិក្ខុ សង្ឃនោ អាបត្តិយា អនិស្សនេ
 ឧក្ខេបន័យកម្មកតោ សម្មា វត្ថុតំ លោមំ ចាតេតំ
 នេត្តារំ វត្ថុតំ អាបត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្ខេបន័យ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតំ ។ យទំ សង្ឃស្ស
 បត្តកលំ សង្ឃោ ធនស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អនិស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ បដិប្បស្សន្តេយ្យ ។ ឯសា
 ញត្ថំ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ធនោ ភិក្ខុ
 សង្ឃនោ អាបត្តិយា អនិស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មកតោ
 សម្មា វត្ថុតំ លោមំ ចាតេតំ នេត្តារំ វត្ថុតំ អាបត្តិយា
 អនិស្សនេ ឧក្ខេបន័យកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតំ ។
 សង្ឃោ ធនស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនិស្សនេ
 ឧក្ខេបន័យកម្មំ បដិប្បស្សន្តេតំ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតំ ធនស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនិស្សនេ
 ឧក្ខេបន័យកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
 នក្ខមតំ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បំ ឯតមត្ថំ វទាមិ
 ។ បេ ។ តតិយម្បំ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

កម្មកូន្តរៈ ការរៀបចំរៀបចំយកម្ម

ស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្ថុផ្សេងៗកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរៀបចំឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
 គួររៀបចំឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុនេះចុះ ។ នេះ
 ជាញាតិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ
 សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 ដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុផ្សេងៗកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ម មកសូមការរៀបចំឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។
 សង្ឃរៀបចំឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការ
 រៀបចំឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់
 លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្រៀម មិនគួរ
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយ
 ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាកំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះជាកំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

សង្ឃោ អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្ថុតំ លោមំ ចាតេតិ
 នេត្តារំ វត្ថុតំ អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
 បដិច្ចស្សន្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តតិ
 យស្សាយស្មតោ ខមតំ ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិំ សោ
 តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិច្ចស្សន្ធិំ
 សង្ឃនោ ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនុស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតំ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។
 ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បញ្ចមំ និដ្ឋិតំ ។

[២២៥] តេន សមយេន តុន្នោ កកវា កោសម្ព័យំ
 វិហារតិ យោសំតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន
 អាយស្មា ធម្មោ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន វត្ថុតំ អាបត្តិ
 បដិកាតុំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

វិសេសបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ឆន្ទកិត្តនេះសង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បាន
 ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហភាព ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយាវលាស
 ខ្លះចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិ ។ សង្ឃបានរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិត្ត
 ការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិត្តគួរដល់លោកដ៏
 មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់
 លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។
 សង្ឃបានរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទកិត្តហើយ
 ការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្មនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃ
 ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដាច់រំបំ ។

(២២៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងឃោ-
 សីតាពមជ្ជិកក្នុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្ទកិត្តដ៏មានអាយុត្រូវ
 អាបត្តិហើយមិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ កិត្តទាំងឡាយឯណា
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិត្តទាំងនោះក៏ពោលទោស ត្រង់ដៀល

ឧដ្ឋាយន្តិ ជ័យន្តិ វិចារេន្តិ កតំ ហិ នាម អាយស្មា
 ធន្នោ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិ បដិ-
 កាតុន្តិ ។ អថោ តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមន្តំ
 អាហារេសុំ ។ អថោ កកវា ឯតស្មី និទានេ ឯត-
 ស្មី បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ
 បដិប្បន្តិ សច្ចំ កំរ ភិក្ខុវេ ធន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា
 ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បដិកាតុន្តិ ។ សច្ចំ កកវតិ ។
 វិកហិ ពុទ្ធា កកវា អនុច្ឆវិកំ ។ បេ ។ អករណីយំ^(១)
 កតំ ហិ នាម សោ ភិក្ខុវេ មោយបុរសោ អាបត្តិ
 អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិ បដិកាតុំ នេតំ
 ភិក្ខុវេ អប្បសន្នាធំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិកហិត្វា
 ។ បេ ។ ធម្មំ កតំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃេ ធន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប-
 ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កកវតុ អសម្ភោតំ សង្ឃេន ។

។ កត្តចិ ពោត្តកោ អនុច្ឆវិកំ ។ បេ ។ អករណីយន្តិ ន វិស្សតិ ។

ឧបទ្វីប ១ រូបនិយមកម្មព្រះមិនសំដែងអាបត្តិ

បន្តិចបន្តួចថា ឆន្ទកិក្ខុមានអាយុមិនសមបើនឹងត្រូវអាបត្តិហើយមិនប្រា-
 ថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញសោះ ។ ត្រាវនោះ កិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូល
 សេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរ
 កិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆន្ទកិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិន
 ប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូល
 ថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ
 ទ្រង់បន្ទោសថា អំពើនេះមិនសមគួរ ។ បេ ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្ចាស់
 កិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះត្រូវអាបត្តិហើយមិនសមបើនឹងមិនប្រាថ្នា
 សំដែងអាបត្តិចេញទេ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួក
 ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោស
 ហើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅកិក្ខុទាំងឡាយថា
 ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃបួរធ្វើឧបនិយមកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគ
 រួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទកិក្ខុ ។

(២២៦) ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ កាតតំ ។ បឋមំ ឆន្ទោ
 ភិក្ខុ ចោទេតតោ ចោទេត្វា សាវេតតោ សាវេត្វា អា-
 បត្តិ អាហេបេតព្វា អាបត្តិ អាហេបេត្វា ព្យត្តេន^(១)
 ភិក្ខុនា បដិពាលេន សង្ឃោ ញាបេតតោ សុ-
 ណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អា-
 បត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បដិកាតំ ។
 យទំ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករេយ្យ អស-
 ម្ពោតំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ
 អាបត្តិ បដិកាតំ ។ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ករោតិ អសម្ពោតំ
 សង្ឃេន ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មស្ស ករណំ
 អសម្ពោតំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ

១ ឧ. អាបត្តិ ហេបេតព្វា អាបត្តិ ហេបេត្វា ព្យត្តេន ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

(២២៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧកេបនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវធ្វើ
 យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្ទភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះ
 រំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយភិក្ខុអ្នកគ្រាស
 ប្រតិពលត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយមិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្ម
 មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧកេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិ-
 ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។
 នេះជាញត្តិ ។ បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវ
 អាបត្តិហើយមិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃបានធ្វើឧកេបនីយ-
 កម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់
 ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧកេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះ
 មិនសំដែងអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ
 អយំ ធម្មោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ
 បដិកាតំ ។ សង្ឃោ ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កកោតិ អសម្ពោកំ
 សង្ឃេន ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស កកោតិ
 អសម្ពោកំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ពោកំ
 សង្ឃេន ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ
 ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បារា ភិក្ខុវេ សំសថ ធម្មោ
 ភិក្ខុ សង្ឃេន^(៦) អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មកតោ អសម្ពោកំ សង្ឃេនាតិ ។

១ ឥធិ សង្ឃេនាតិ សង្ឃោ ឧ. ម. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

កម្មវត្ថុៈ ការធ្វើទុក្ខបន័យកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជា
 គំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
 បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ
 មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម គឺមិនឲ្យបរិ-
 ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការ
 ធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែង
 អាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម គឺមិន
 ឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទភិក្ខុ
 ហើយ ការធ្វើទុក្ខបន័យកម្មនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា
 សង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអារាម
 តា ។ ទៅថា ឆន្ទភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយ
 នឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

(២២៧) តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ
 អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អសម្មទា កតំ ហោតិ
 អប្បជីបុត្តា កតំ ហោតិ អប្បជីញ្ញាយ កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមន្មាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ
 អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

(២២៨) អបរេហិចី ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមន្មាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អនេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២២៩) អបរេហិចី ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ
 អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនាហេរេត្វា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

វិសេសបិដក បុលវគ្គ

(២២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
 អាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែល
 ធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនបានសាកសួរ កម្មដែល
 មិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិន
 សំដែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២២៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
 អាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-
 នាគាមីន៍ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងរួចហើយ ។ បេ ។

(២២៩) អង្គ៣ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ
 ហើយស្រាប់តែធ្វើ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ កម្ម
 ដែលមិនបានរំលឹកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ។ បេ ។

[២៣០] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ អសម្ពុទ្ធា កកតំ ហោតិ
អធិប្បេន កកតំ ហោតិ វគ្គេន កកតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣១] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ អប្បដិប្បន្តា កកតំ ហោតិ
អធិប្បេន កកតំ ហោតិ វគ្គេន កកតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣២] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កកតំ
ហោតិ អធិប្បេន កកតំ ហោតិ វគ្គេន កកតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣៣] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កកតំ
ហោតិ អធិប្បេន កកតំ ហោតិ វគ្គេន កកតំ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣៤] អបវេហិច្ចំ ។ បេ ។ អនេសនាតាមិធិយា
អនាបត្តិយា កកតំ ហោតិ អធិប្បេន កកតំ ហោតិ វគ្គេន
កកតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុៈ ឧក្ខេបន័យកម្មដ៏កម្រដែលមិនត្រូវតាមធម៌

(២៣០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំង
មុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៣១) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបាន
សាគសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៣២) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាម
ពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៣៣) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មាន
អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៣៤) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
មិនមែនជាទេសនាគាមិន៍ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ជាពួក ១ ។ បេ ។

វិធីបំផុស បុណ្យវត្ត

(២៣៥) អបរេហិមី ។ បេ ។ ទេសីតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

(២៣៦) អបរេហិមី ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ
ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ វិហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៣៧) អបរេហិមី ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ
ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ វិហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៣៨) អបរេហិមី ។ បេ ។ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ អនម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ វិហង្គេហិ សមន្តាគតំ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបន្ថយកម្មំ អនម្មេត្តេត្តេត្តេ ហោតិ
អវិនយកម្មេត្តេ ឧត្តេបន្ថយកម្មេ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបន្ថយកម្មេ អនម្មេត្តេត្តេត្តេ វិជ្ជិតំ ។

វិនយបិដក បុណ្យវិញ្ញ

(២៣៥) អង្គ ពា ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលសំដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជា
ពួក ១ ។ បេ ។

(២៣៦) អង្គ ពា ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជា
ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតាបន្ថយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ពា
នេះឯង ។ បេ ។

(២៣៧) អង្គ ពា ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើក
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតាបន្ថយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ពា នេះឯង ។ បេ ។

(២៣៨) អង្គ ពា ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើក
អាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតាបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ
ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម
ដែលម្ខាស់ដោយអាត្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ពា នេះឯង ។

ចប់ អធិប្បកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងទេវតាបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

[២៣៩] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិន-
 យកម្មញ្ញ ស្សៈបសន្តញ្ញ សម្មទា កតំ ហោតិ បដិប្បត្តា
 កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហិអង្កេហិ សមន្មាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេ-
 បនិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្សៈប-
 សន្តញ្ញ ។

[២៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហិអង្កេហិ សមន្មាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្សៈបសន្តញ្ញ អាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ ទេសនាតាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហិអង្កេហិ សមន្មាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ
 ឧក្ខេបនិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
 ស្សៈបសន្តញ្ញ ។

កម្មត្ថនូវៈ ឧក្ខេបន័យកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនសំដែង
 អាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទី
 ចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
 បេជ្ជា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ
 ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ស័យ
 រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ
 ចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម
 ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើ
 ដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមនិ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយអាបត្តិដែលមិនបានសំដែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបន័យកម្ម
 ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកប
 ដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

[២២០] អបរេហំមិ ភិក្ខុវេ ភីហម្ពេហិ សមណ្ឌកតំ
 អាបត្តិយា អប្បនិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ចោទេត្វា កតំ
 ហោតិ សាវេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ ភីហម្ពេហិ សមណ្ឌកតំ
 អាបត្តិយា អប្បនិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[២២២] ភីហំ ភិក្ខុវេ អម្ពេហិ សមណ្ឌកតំ អាបត្តិយា
 អប្បនិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ
 វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ សម្មទា កតំ ហោតិ ធម្មេន
 កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ
 ភីហម្ពេហិ សមណ្ឌកតំ អាបត្តិយា អប្បនិកម្មេ ឧត្តេ-
 បដិយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 សន្តញ្ញ ។ បេ ។

[២២៣] អបរេហំមិ ។ បេ ។ បដិច្ចច្ឆា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវគ្គ

(២២១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ
ចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែល
រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលបានចោទ
ហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើក
អាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះ
មិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយ
វិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២២២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
អាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង
ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទី
ចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
អាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជា
កម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២២៣) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការ
សាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកេ ឧបេសិយកម្ម ធម្មកម្ម

[២២២] អបវេហិច៌ី ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កកំ ហោតិ
 ធម្មេន កកំ ហោតិ សមគ្គេន កកំ ហោតិ ឥមេហិ
 ចោ ភិក្ខុវេ វីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២២៣] អបវេហិច៌ី ។ បេ ។ អាបត្តិយា កកំ ហោតិ
 ធម្មេន កកំ ហោតិ សមគ្គេន កកំ ហោតិ ឥមេហិ
 ចោ ភិក្ខុវេ វីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២២៤] អបវេហិច៌ី ។ បេ ។ ទេសនាតាមិទិយា
 អាបត្តិយា កកំ ហោតិ ធម្មេន កកំ ហោតិ សមគ្គេន
 កកំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៥] អបវេហិច៌ី ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា
 កកំ ហោតិ ធម្មេន កកំ ហោតិ សមគ្គេន កកំ
 ហោតិ ។ បេ ។

[២២៦] អបវេហិច៌ី ។ បេ ។ ចោទេត្ថា កកំ ហោតិ
 ធម្មេន កកំ ហោតិ សមគ្គេន កកំ ហោតិ ឥមេហិ
 ចោ ភិក្ខុវេ វីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

កម្មវត្ថុនេះ ទទួលបានកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

(២៤៤) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១
កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១
ម្ចាស់កិត្តិទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៤៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១
កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១
ម្ចាស់កិត្តិទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៤៦) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេច-
ក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(២៤៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលមិនបានសំដែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(២៤៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើប
ធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង
គ្នា ១ ម្ចាស់កិត្តិទាំងឡាយ ទុក្ខបន្ថយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះ
ឯង ។ បេ ។

វិធម៌បិដកេ បុល្លវិញ្ញា

(២៤៩) អបរេហិមិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ
ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ចោ ភិក្ខុវេ តីហិដ្ឋេហិ ។ បេ ។

(២៥០) អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្ថី អាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តីហិដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ អាបត្ថិយា
អប្បជីកម្មេ ឧត្តេបដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេ ហោតិ
វិនយកម្មញ្ញា សុវរបសន្តញ្ញា ។

អាបត្ថិយា អប្បជីកម្មេ ឧត្តេបដីយកម្មេ ធម្មកម្មញ្ញា ។ វិន័យំ ។

(២៥១) តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាគម្ពីមាណោ សង្ឃោ អាបត្ថិយា អប្ប-
ជីកម្មេ ឧត្តេបដីយកម្មំ ករយ្យ កណ្ណាណីការកោ
ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភិស្សការ-
កោ សង្ឃោ អធិការណការកោ ពាលោ ហោតិ
អព្យត្តោ អាបត្ថិពហុលោ អនបដានោ តំហិសំ-
សង្ឃោ វិហារតិ អនុលោមិតេហិ តំហិសំសក្កេហិ

វិធីបំបាត់ ចុល្លវត្ថុ

(២៤៩) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ
 ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
 ព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។ បេ ។

(២៥០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើង
 ហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
 ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
 អាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង
 ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

(២៥១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ គឺភិក្ខុបង្គំហេតុ បង្គំដំបូង បង្គំវារី បង្គំត្រូវបានកថា បង្គំអធិការណ
 ក្នុងសង្ឃ ១ ល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១
 នៅច្រឡំក្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការប្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១

ឥមេហំ ចោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមណ្ឌតតស្ស ភិក្ខុនោ
 អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បជីកក្ខេ ឧក្ខេប-
 ន័យកម្មំ ករេយ្យ ។

(២៥២) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមណ្ឌត-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា
 អប្បជីកក្ខេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ ករេយ្យ អនិសីលេ
 សីលវិបណ្ណោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារិបណ្ណោ ហោតិ
 អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបណ្ណោ ហោតិ ឥមេហំ ចោ ភិក្ខុវេ តី-
 ហន្តេហំ សមណ្ឌតតស្ស ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ
 អាបត្តិយា អប្បជីកក្ខេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ ករេយ្យ ។

(២៥៣) អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមណ្ឌតតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បជី-
 កក្ខេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភា-
 សតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភា-
 សតិ ឥមេហំ ចោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមណ្ឌតតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាគម្ពមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បជី-
 កក្ខេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មតូចៗ ការធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះ
មិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិ
ក្នុងអដ្ឋាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាល
បើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ
ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៥៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះ
ធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

(២៥២) តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាភក្ខមាណោ សង្ឃោ-
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបនីយកម្មំ ករេយ្យ
 ឯកោ ភិណ្ឌានការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទ-
 ការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិការណការកោ
 ឯកោ ភាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនប-
 ណានោ ឯកោ តិហិសំសង្ខោ វិហាតិ អនុលោមិតេ-
 ហិ តិហិសំសក្កេហិ ឥមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ
 អាភក្ខមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេ-
 បនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(២៥៥) អបរេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ អា-
 ភក្ខមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបនី-
 យកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ
 ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារិបន្នោ ហោតិ ឯកោ
 អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ទោ ភិក្ខុវេ
 តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ អាភក្ខមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

(២៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអក
 បង្កហេតុ បង្កដោះ បង្កវិវាទ បង្កតិច្ចានកថា បង្កអធិការណ៍ ក្នុងសង្ឃពួក ១
 ល្ងង់ មិនគ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រ-
 ឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេ-
 បនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ
 ភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុងអដ្ឋាចារពួក ១
 វិបត្តិចាកទិដ្ឋក្នុងអទិដ្ឋពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
 ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក
 នេះឯង ។

(២៥៦) អបរេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
កាម្មំមា នា សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-
ន័យកម្មំ ករយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ
ភាសតិ ឥមេសំ ខេ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
កាម្មំមា នា សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-
ន័យកម្មំ ករយ្យ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបន័យកម្មេ អា-
កាម្មំមា នា និមិត្តំ ។

(២៥៧) អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបន័យកម្ម-
កតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្ថុតតំ ។ តត្រាយំ
សម្មាវត្ថុនា ន ឧបសម្បទេតតំ ន និស្សយោ នាតត្រោ
ន សាមណេវេ ឧបដ្ឋាបេតត្រោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ
សាទិតត្រា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតត្រា យាយ
អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-
ន័យកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតត្រា

កម្មវត្ថុ ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃណីក្នុងឧក្រិដ្ឋកម្ម

(២៥៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ
 ភិក្ខុពោលតិរវៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិរវៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោល
 តិរវៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
 ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក
 នេះឯង ។

ចប់វគ្គមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្រិដ្ឋកម្ម
 ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២៥៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃប្រាថ្នាធ្វើឧក្រិដ្ឋកម្ម
 ហើយ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ។ ការ
 ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្រិដ្ឋកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវ
 ឲ្យបុគ្គលណា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិន
 ត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃប្រាថ្នាសន្មតហើយ
 ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ ភិក្ខុនោះដែលសង្ឃប្រាថ្នាធ្វើឧក្រិដ្ឋកម្ម
 ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

អញ្ញា វា តា ទិ សី កា តតោ វា ចា បិ ដ្ឋតា កម្មំ ន ករហិតតំ
 កម្មំ កា ន ករហិតតា ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ អភិវា-
 ទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញាលីកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារោ
 សេយ្យភិហារោ ចានោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថលីកំ
 បត្តបីវរ្យដិក្កហណំ នហារេ បិដ្ឋបរិកម្មំ សាទិតតំ
 ន បកតត្ថោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតញ្ចោ ន
 អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតញ្ចោ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេ-
 តញ្ចោ ន អាដិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតញ្ចោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហំ
 កេទេតញ្ចោ ន តិហិទ្ធរោ ធារេតញ្ចោ ន តិវិទ្យទ្ធរោ
 ធារេតញ្ចោ ន តិវិទ្យា សេវិតញ្ចោ ភិក្ខុ សេវិតញ្ចោ ភិក្ខុ-
 សិក្ខា សិក្ខិតញ្ចោ ន បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្នេ
 អាវាសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថុតំ ន ឯ-
 កច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុតំ បកតត្ថំ ភិក្ខុ
 ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតតំ ន បកតត្ថោ ភិក្ខុ អាសាទេ-
 តញ្ចោ អន្តោ វា តហិ វា ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ
 ឧបោសថោ វេបេតញ្ចោ ន បវរណា វេបេតញ្ចោ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

ឬអាបត្តិទៀតប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលជូនជាងអាបត្តិនោះ
 មិនត្រូវតែដៀលកម្ម មិនត្រូវតែដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវតែកអរ
 នឹងការសំពះ ការត្រាកទទួល ការធ្វើអញ្ញាលិ សាមីចិកម្ម ការនាំអាសន
 មកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកលាងជើង តាំងទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ដូត
 ជើង ការទទួលបាត្រនឹងចំរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាដូតទឹករបស់ភិក្ខុជា
 បកតត្ត មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយ
 អាចារិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយទិដ្ឋវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាជីវិបត្តិ មិន
 ត្រូវបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់
 ត្រិហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់ត្ថិរិយ មិនត្រូវសេពតបនឹងត្ថិរិយ
 ត្រូវតែគប្បកព្វភិក្ខុ ត្រូវតែសិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស
 ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដម្បូល
 មួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ
 ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែត្រាក
 ឡើងចាកអាសន មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុងឬខាង
 ក្រៅ(វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរិភោគដល់ភិក្ខុ

កម្មវត្ថុនៃ ឆន្ទោ ភិក្ខុ ឧក្ខេបន័យកម្មកថា

ន សាវ័ចនីយំ កាតតំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតញោ ន
ឡិកាសោ កាវេតញោ ន ចោទេតញោ ន សាវេតញោ
ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតព្វន្តំ ។

រាបត្ថិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបន័យកម្មេ គេចត្បាវ្យសវត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៨] អថចោ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបន័យកម្មំ អកាសិ អសម្ភោតំ
សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ
ឧក្ខេបន័យកម្មកតោ តម្អា អាវាសា អញ្ចំ អាវាសំ
អគមាសិ ។ តត្ថ ភិក្ខុ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ
ន អញ្ចលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករីសុ
ន កុក្ករីសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខុហិ
អសក្ករីយមាទោ អកុក្ករីយមាទោ អមាទីយមាទោ
អបូជីយមាទោ អសក្ការកតោ តម្អាបិ អាវាសា អញ្ចំ
អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថ ភិក្ខុ នេវ អភិវាទេសុំ ន
បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ចលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ

កម្មវត្ថុនា ឆន្ទភក្តិសង្ឃបានធ្វើឧក្រិបន័យកម្មហើយ

ជាបកត្តិ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិន
ត្រូវទទួលនាទីជាធុក្កវត្ត មិនត្រូវធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិន
ត្រូវចោទគេ មិនត្រូវរំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ)
នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ព្រះ ៤៣ ក្នុងឧក្រិបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

[២៥៨] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិបន័យកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគ
រួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ឆន្ទភិក្ខុ
នោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើឧក្រិបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ
ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាស
នោះក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ញាលិកម្ម មិនធ្វើសាមិច្ឆិកម្ម
មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាឡើយ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះកាល
ដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណា
ធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុ
ក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ញាលិកម្ម មិនធ្វើ

វិសេសិដិពេ បុល្លវត្តោ

ន សុត្តរ័សុ ន កុកុរ័សុ ន មារេសុំ ន បូជេសុំ ។
 សោ ភិក្ខុហិ អសុត្តរិយមារោ អកុកុរិយមារោ
 អមារិយមារោ អបូជិយមារោ អសុត្តារកតោ ឥម្មាបិ
 អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ ឥត្ថបិ ភិក្ខុ
 នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ញាលិកម្មំ ន
 សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សុត្តរ័សុ ន កុកុរ័សុ ន
 មារេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខុហិ អសុត្តរិយមារោ
 អកុកុរិយមារោ អមារិយមារោ អបូជិយមារោ
 អសុត្តារកតោ បុននេវ កោសម្ពី បច្ចាកម្មិ ។
 សោ សម្មា វត្ថុតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្ថុតិ ភិក្ខុ
 ឧបសម្ព័ន្ធមិត្តា វិវំ វាទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ខេន
 អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា
 វត្ថាបិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ វត្ថាបិ កាមំ នុ ចោ
 មយោ បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ វតមត្ថំ
 អាហេចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេន ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្ស-
 ម្រេតុ ។

វិសយបិដក បុល្លវត្ថុ

សាមិច្ចកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀតដែរ ។
 ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិន
 បូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាស
 ដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុក៏អាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនត្រាកកទទួល
 មិនធ្វើអញ្ញាលិកម្ម មិនធ្វើសាមិច្ចកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន
 មិនបូជាដែរ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព
 មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ត្រឡប់មកគ្រងកោ-
 សម្ពីវិញ ។ ឆន្ទភិក្ខុក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្ថុដ៏ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ
 និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវាសោទាំងឡាយ ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើទេវ-
 បន្ទីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយ
 ប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដ៏ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម
 តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះ
 ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 បើដូច្នោះសង្ឃចូររាប់ទេវបន្ទីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់
 ឆន្ទភិក្ខុចុះ ។

(២៥៩) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋានតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ឧបសម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាម-
ណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតី សាទិយតិ
សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហង្កេហិ សមដ្ឋានតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

(២៦០) អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមដ្ឋាន-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបដិយ-
កម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបដិយកម្មំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តី អាបជ្ជតិ អញ្ចំ វា តាទិសិកំ តតោ វា
ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ករហតិ កម្មិតេ ករហតិ ។ បេ ។

(២៦១) អបវេហិបិ ។ បេ ។ ពកតតស្ស ភិក្ខុនោ
អភិវាទំ បច្ចដ្ឋានំ អញ្ចលីកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនា-
ភិហារំ សាទិយតិ ។ ឆេ ។

កម្មវត្ថុ ១ រូបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[២៥៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧកេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យ
ឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខ ១ ទទួលការសន្មតិ
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុន៍ ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយនៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុន៍ ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧកេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
អាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧកេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត
គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧកេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចំ-
ពោះអាបត្តិណាហើយ នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃ
ប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១
តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[២៦១] អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រឹមអរន័យការសំពះ ១
ការក្រោកទទួល ១ អញ្ជាញកម្ម ១ សាមិច្ចកម្ម ១ ការទាំអាសនមកឲ្យ ១
របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

វិសយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[២២២] អបរហិច្ចំ ។ បេ ។ បកតត្ថំ ស្មំ ភិក្ខុនោ
សេយ្យភិហារំ ចានោនកំ ចានមីមំ ចានកថលីកំ បត្ត-
ចីវរឃ្មង្គិយាសំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ។ បេ ។

[២២៣] អបរហិច្ចំ ។ បេ ។ បកតត្ថំ ភិក្ខុ
សីលវិបត្តិយា អនុម្ពំសេតិ អាចារិបត្តិយា អនុម្ពំសេតិ
ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុម្ពំសេតិ អាជីវិបត្តិយា អនុម្ពំសេតិ
ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ កេនេតិ ។ បេ ។

[២២៤] អបរហិច្ចំ ។ បេ ។ ភិហិទ្ធវិដំ នារតិ
តិក្ខុយទ្ធវិដំ នារតិ តិក្ខុយេ សេវតិ ន ភិក្ខុ សេវតិ
ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខុតិ ។ បេ ។

[២២៥] អបរហិច្ចំ ។ បេ ។ បកតត្ថំន ភិក្ខុនា
សទ្ធិំ វិកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ វិកច្ឆន្នេ អនាវាសេ
វសតិ វិកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ
បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទីស្វា អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ

វិទ្យាបិដក បុណ្យគ្គ

(២៦៦) អង្គ ៥ ៨ ទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការនាំទី
 ដេកមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ១ វត្ថុ
 សម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនឹងបីរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងរលាងត្រ
 ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកត្ត ។ បេ ។

(២៦៧) អង្គ ៥ ៨ ទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកត្តដោយ
 សីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារ្យវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិវ្គ្ឆវិបត្តិ ១ ចោទ
 ដោយអាជីវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែកចាក) ពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ បេ ។

(២៦៨) អង្គ ៥ ៨ ទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់
 គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់ត្រិវិយ ១ សេពគប់ពួកត្រិវិយ ១ មិន
 សេពគប់ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិទ្ធិរបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

(២៦៩) អង្គ ៥ ៨ ទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុនៅក្នុងអារាមដែលមាន
 ដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនជាអារាមដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុង
 អារាមឬទីមិនមែនអារាមដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកត្ត ១
 ឃើញភិក្ខុជាបកត្តហើយ មិនគោរពចាកអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកត្ត

អាសាទេតិ អន្តោ វា ឈា វា ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហន្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ។

(២៦៦) អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្តេចព្វំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧបាសថំ វេរេតិ
បវារណំ វេរេតិ សវេនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ
ឡិកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សម្មយោជេតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ
សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្តេចព្វតេចក្កាជ្ឈីសកំ និដ្ឋិតំ ។

(២៦៧) បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ន ឧបសម្មាទេតិ ន វិស្សយំ ទេតិ
ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ

កម្មពូជ្ចក ឧក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់

ខាងក្នុងប៉ុន្មានគ្រែ(វិហារ)១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់
ឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ៥នេះទេ ។

(២៦៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបន័យកម្ម
ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុឃាត់
ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ១ ឃាត់បវរណា ១ ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ(ក្នុង
អធិករណនោះ)១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ ឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ)១
ចោទគេ១ រំលឹកគេ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
អាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះទេ ។

ចបវត្ថុ ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ក្នុងឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

(២៦៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះ
មិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧប-
សម្បទា១ មិនឲ្យនិស្ស័យ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនទទួល

វិធីបំបិទ បុណ្យវត្ត

សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវេទនិ ឥវេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហំ សមន្មាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឡក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

(២៦៨) អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហំ សមន្មាត-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឡក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្ពេតតំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឡក្ខេបនីយកម្មំ កេតំ ហោតំ តំ អាបត្តិ
នាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសំកំ តតោ វា ចាបិជ្ជតំ កម្មំ ន
ករហតិ កម្មកេ ន ករហតិ ។ បេ ។

(២៦៩) អបវេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតតស្ស ភិក្ខុនោ
អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ អញ្ញាលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ វាល-
នាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

(២៧០) អបវេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតតស្ស ភិក្ខុនោ
សេយ្យភិហារំ ចាទោទកំ ចាទបីបំ ចាទកងលិកំ បត្ត-
ចីវរប្បដិក្ខហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ។ បេ ។

វិធីបំណក បុណ្យវត្ត

ការសន្មត្តិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិន
ប្រដៅពួកភិក្ខុនី១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង ។

(២៦៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះ
មិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ដែលសង្ឃធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិ
ណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិ
នោះ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះ
ដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

(២៦៩) អង្គ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រឹមអរនឹងអភិវាទន
កម្ម១ បច្ចុជ្ជានកម្ម១ អញ្ញាលកម្ម១ សាមីចិកម្ម១ ការនាំអាសនមក
ឲ្យ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

(២៧០) អង្គ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រឹមអរនឹងការនាំ
ទីដេកមកឲ្យ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង១ តាំងទីដេក នឹងវត្ថុសម្រាប់ជូត
ជើង១ ការទទួលប្រាត្រនឹងពីរ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក១
របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

កម្មវត្ថុ៣ បដិប្បស្សន្ត្រាត្របនីយកម្ម

[២៧០] អបរហិមី ។ បេ ។ ន បកតត្ថំ ភិក្ខុំ សី-
លវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ន អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
ន ធិដ្ឋវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ន អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធិ-
សេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ កេទេតិ ។ បេ ។

[២៧២] អបរហិមី ។ បេ ។ ន ភិហិទ្ធិជំ ធារតិ
ន ភិក្ខុយទ្ធិជំ ធារតិ ន ភិក្ខុយ សេវតិ ភិក្ខុ សេវតិ
ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខតិ ។ បេ ។

[២៧៣] អបរហិមី ។ បេ ។ ន បកតត្ថំ ភិក្ខុនា
សទ្ធិ ឯកត្តន្នេ អាវាសេ វេសតិ ន ឯកត្តន្នេ អនាហសេ
វេសតិ ន ឯកត្តន្នេ អាវាសេ វា អនាហសេ វា វេសតិ
បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ធិស្វា អាសយា វ្យាតិ ន បកតត្ថំ
ភិក្ខុំ វាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា វេហិ ចោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចបាវ្យេហិ សមន្មាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧក្កេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សន្ត្រាត្រ ។

[២៧៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហិ សមន្មាភតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្កេបនីយកម្មំ

កម្មវត្ថុ កេតុបន្ថយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់

(២៧១) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបកតត្ត
ដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារីវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋវិ-
បត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកពួក
ភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ បេ ។

(២៧២) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ដ៏យរបស់
គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ដ៏យរបស់ភិក្ខុ ១ មិនសេពគប់ពួកភិក្ខុ ១
សេពគប់តែពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

(២៧៣) អង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងភាវស
ដែលមានដម្បូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាភាវសដែលមានដម្បូល
មួយ ១ មិននៅក្នុងទីជាភាវសឬមិនមែនជាភាវសដែលមានដម្បូលមួយ ១
ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ គ្រោកចាកអា-
សន ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់កេតុបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
អាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២៧៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់កេតុបន្ថយកម្ម
ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនយាត់

វិទ្យាបិដកេ ពុល្លវត្តោ

បដិប្បស្សម្តេតតំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសថំ
 ឋបេតិ ន បវរណំ ឋបេតិ ន សវេនីយំ ករោតិ ន
 អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឧកាសំ ករោតិ ន ចោទេតិ ន
 សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្តាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ កេចបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្តេតតុកេចគ្នាឡើយ ឥដ្ឋំ ។

(២៧៥) ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ឆន្ទេន ភិក្ខុនោ សង្ខំ ឧបសង្កម្ភិត្វា ឯកំសំ
 ឧត្តរសង្ខំ ករិត្វា វិញ្ញាទំ ភិក្ខុនំ ចោទេ វុទ្ធិត្វា ឧត្តិ-
 ដិកំ ឯសីទិត្វា អញ្ញាលី បត្តហេត្វា ឯវេស្ស វេនីយោ
 អហំ កន្តេ សង្ខេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេប-
 នីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ
 វត្តាមិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តេបនីយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្តិ យោថាមីតិ ។ ធុតិយម្ពំ យោជិតញ ។

វិធីបំបាត់ បុល្លង្គ

ទ.បោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១ មិនយាត់បរាណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១
 មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជា
 ធុក្កវត្ថុ ១ មិនឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១
 មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ប្បាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែល
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

(២៧៥) ប្បាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទុក្ខបន័យកម្មនោះសង្ឃត្រូវ
 រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ប្បាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធនភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរក
 សង្ឃហើយធ្វើឧត្តរសង្គត្រៀងស្មាចាស់ ហើយថ្វាយបង្គំបាតភិក្ខុចាស់ទាំង
 ឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជូនឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែង
 អាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្ថុគួរដល់ការិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ទុក្ខបន័យកម្ម
 ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ ធនភិក្ខុធម្មសូមជាគំរប់ពីរផងផង ។

កម្មវត្ថុ ៣ ឧបទ្វីបកម្មវត្ថុស្មុទ្ធ

តតិយម្បំ យាចតិ ។ ព្យត្ថេន ភិក្ខុនា បដិសេសន
សង្ឃោ ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ
ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មកតោ សម្មា វត្ថុតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តាវ
វត្ថុតិ អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្មុ
បដិប្បស្សន្ធី យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្មុបត្តកលំ សង្ឃោ
ឆន្នស្មុ ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្បស្សន្តេយ្យ ។ ឯសា ញាតិ ។ សុណាតុ
មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា
អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្ថុតិ លោមំ
ចាតេតិ នេត្តាវ វត្ថុតិ អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មស្មុ បដិប្បស្សន្ធី យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្មុ
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្បស្សន្តេតិ ។ យស្មាយស្មតោ ឧមតិ ឆន្នស្មុ
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្មុ
បដិប្បស្សន្ធី សោ តុល្លាស្មុ យស្មុ នក្ខមតិ សោ
កាសេយ្យ ។ ឧតិយម្បំ ឯតមតំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បំ

កម្មត្ថស្ត ការរៀបចំក្រុមបន្ទីយកម្ម

គប្បីសូមជាគំរូបឋងផង ។ ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពាលត្រូវប្រកាសឲ្យសង្ឃ
 ដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះសង្ឃបាន
 ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយ
 ប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម
 មកសូមការរៀបចំក្រុមបន្ទីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្ម
 មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរៀបចំក្រុមបន្ទីយកម្ម ព្រោះមិន
 សំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហ
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរៀប
 ចំក្រុមបន្ទីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរៀបចំក្រុម
 បន្ទីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការរៀបចំក្រុម
 បន្ទីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុគួរដល់លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរ
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយ
 ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរូបឋងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាស

វិធីបដិពេ បុណ្យវត្ត

ឯកបត្តិ វិនាសី ។ កុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃ
 អយំ ធម្មោ វិត្តុ សង្ឃន អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម
 ឧត្តេបដិយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ហេតតំ
 ធនត្វា វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧត្តេបដិយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ យាចតំ ។ សង្ឃ ធម្មស្ស
 វិត្តុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧត្តេបដិយកម្ម
 បដិប្បស្សន្តតំ ។ យស្សយស្សតោ ខមតិ ធម្មស្ស
 វិត្តុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧត្តេបដិយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ
 ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្ធិ សង្ឃន ធម្មស្ស វិត្តុនោ អា-
 បត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧត្តេបដិយកម្ម ខមតិ សង្ឃស្ស
 តស្ស តុណ្ហ ។ ឯវមេតំ នារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្ម ឧត្តេបដិយកម្ម ធម្ម សង្ឃតំ ។

[២៧៦] តេន សមយេន តុម្លោ កតក សាវត្តិយំ
 វិហាតិ ជេតវន អនាថពិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

វិទយចំណិត បុណ្យវត្ថុ

សេចក្តីនេះជាគំរប់បំផុតផង ។ បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 ឆន្ទភិក្ខុនេះសង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ បាន
 ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បជរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់
 ខ្លួនចេញហកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ
 ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់
 ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្ទ-
 ភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បី
 ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
 គប្បីនិយាយឡើង ។ ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ
 សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្មនោះ គួរដល់
 សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុក្ខរូបដំណើរ
 នេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ទក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ផាត់រប់ ៦ ។

[២៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តជេតពាន
 របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ

កម្មកូនពេ អវិជ្ជាភិក្ខុវត្ថុ ពហុកវិនិច្ឆ័យ

ខោ បទ សមយេន អវិជ្ជាស្ស នាម ភិក្ខុនោ កុដ្ឋតា-
 ធិប្បព្វស្ស^(១) ឃ្លាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ ហោតិ តថា-
 ហំ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតា តេ បដិសេវតោ នា-
 លំ អន្តរាយាយាតិ ។ អស្សោសុំ ខោ សម្មហុលា
 ភិក្ខុ អវិជ្ជាស្ស តិវ នាម ភិក្ខុនោ កុដ្ឋតាធិប្បព្វស្ស
 ឃ្លាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភកវតា ធម្មំ
 ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា
 វុត្តា ភកវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។
 អថ ខោ តេ ភិក្ខុ យេន អវិជ្ជា ភិក្ខុ កុដ្ឋតាធិប្បព្វា^(២)
 តេនុបសង្កមីសុ ឧបសង្កមិត្វា អវិជ្ជំ ភិក្ខុំ កុដ្ឋតាធិ-
 ប្បព្វំ ឯតទលោចំ សច្ចំ តិវ តេ អាវុសោ អវិជ្ជំ ឃ្លាបកំ
 ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ
 អាជាធាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា
 ភកវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។

១ ឧបេយ្យោកេ កុដ្ឋតាធិប្បព្វស្សតិ ពាលោ ភវតិ ។ ២ ខ. ពោត្តកេ កុដ្ឋតាធិ-
 ប្បព្វតិ ពាលោ ។

កម្មវត្ថុ រឿងអវិជ្ជាភិក្ខុ និយាយអំពីទិដ្ឋភាព

ឈ្មោះអវិជ្ជាជាតួនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា មានទិដ្ឋភាព មានសភាព យ៉ាងនេះកើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើ សេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយជាច្រើនរូបបាន ឮដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះអវិជ្ជា ជាតួនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា មានទិដ្ឋភា- ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ ត្រា- នោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះចូលទៅរកអវិជ្ជាភិក្ខុដែលជាតួនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ គ្នា លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងអវិជ្ជាភិក្ខុជាតួនៃត្រ- កូលអ្នកសម្លាប់គ្នាថា ម្ចាស់អារុសោអវិជ្ជា ឮថាអ្នកឯងមានទិដ្ឋភាព មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មាន ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំង នោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ពិតមែនឬ ។ អវិជ្ជាភិក្ខុ

វិសេសបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឯវំ ព្យា ខេ(១) អហំ អារុសោ ភកវតា ធម្មំ នេសិតំ
 អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា
 ភកវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ មា
 អារុសោ អវិជ្ជ ឯវំ អវច មា ភកវតំ អញ្ញាចិត្តិ ន ហិ
 សាធុ ភកវតោ អញ្ញាចិត្តំ ន ហិ ភកវតំ ឯវំ វេទេយ្យ
 អនេកបរិយាយេន អារុសោ អវិជ្ជ អន្តរាយិកា ធម្មា
 វុត្តា ភកវតា អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ
 អប្បស្សនា កាមា វុត្តា ភកវតា ពហុធុត្តា ពហូចា-
 យាសា អាទីនេវេ ឯវត្ថុ ភិយ្យោ អដ្ឋកង្កលុបមា(២)
 កាមា វុត្តា ភកវតា ពហុធុត្តា ពហូចាយាសា អាទីនេវេ
 ឯវត្ថុ ភិយ្យោ មិសបេសុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា
 ។ បេ ។ តិណ្ហក្កបមា កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។
 អដ្ឋារកាសុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។

---

១ ឯព្វ ខេតិ កត្តបិ ពេត្តពេ វិស្សតិ ។ ២ អដ្ឋកង្កលុបមាតិ កត្តបិ ពេត្តពេ វិស្សតិ ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

ឆ្លើយថា ម្ចាស់អាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
សំដែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា
ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គ-
លអ្នកសេពទេ ដូច្នេះមែន ។ ក៏ក្នុងទាំងឡាយនោះនិយាយថា ម្ចាស់អាវុ-
សោអវិជ្ជា លោកកុំពោលយ៉ាងនេះ លោកកុំពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគឡើយ ការពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនល្អទេ ព្រោះថាព្រះដ៏-
មានព្រះភាគមិនមែនទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះទេ ម្ចាស់អាវុសោអវិជ្ជាធម៌ទាំងឡាយ
ដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយដោយអនេក-
បរិយាយ ឯធម៌ទាំងឡាយនោះអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេព
មែន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានសេចក្តីរក-
រាយតិច មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ
មានច្រើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមា
ដោយរាងឆ្អឹង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោស
ក្នុងកាមនេះមានច្រើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ
មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាម
ទាំងឡាយមានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរណ្តៅរើកភ្លើង ។ បេ ។

កម្មកូនពេ អវិជ្ជាភិក្ខុវត្ថុ កាមាទីវភាព

សុប្បនកុបមា កាមា វុត្តា ភក្កវតា ។ បេ ។ យាចិ-
 តកុបមា កាមា វុត្តា ភក្កវតា ។ បេ ។ វុត្តជ-
 លុបមា កាមា វុត្តា ភក្កវតា ។ បេ ។ អសិស្សនុបមា
 កាមា វុត្តា ភក្កវតា ។ បេ ។ សត្តិស្សលុបមា កាមា
 វុត្តា ភក្កវតា ។ បេ ។ សប្បសិរុបមា កាមា វុត្តា ភក-
 វតា ពហុធុត្តា ពហុចាយាសា អាទីនវេ ឯត្ថ ភិយ្យោ-
 តិ ។ ឯវិចិ ខោ អវិជ្ជា ភិក្ខុ កន្ធាពាធិបុត្រោ តេហិ
 ភិក្ខុហិ វុច្ឆមាណោ តថេវ តំ ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ថាមសា
 បរាមស្ស អភិធិវិស្ស វេហារតិ ឯវំ ព្យា ខោ អហំ អា-
 វុសោ ភក្កវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភក្កវតា តេ បដិសេវតោ
 ធាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ យតោ ច ខោ តេ ភិក្ខុ
 ធាសក្ខីសុ អវិជ្ជំ ភិក្ខុំ កន្ធាពាធិបុត្រំ ឯតស្មា
 ចាបកា ទិដ្ឋិតតា វិវេចតុំ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ

កម្មវត្ថុ រឿងអវិជ្ជា ឆ័យអំពីទោសរបស់កម

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានទុបមាដោយយល់
សច្ច៍ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ
មានទុបមាដោយរបស់ខ្លួនគេ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់
ថា កាមទាំងឡាយមានទុបមាដោយផ្លែឈើ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានទុបមាដោយកំបិតនឹងជ្រញ់
។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានទុបមា
ដោយលំពែងនឹងដែកស្រួច ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា
កាមទាំងឡាយមានទុបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន
មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ។ អវិជ្ជាភិក្ខុ
ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត កាលដែលពួកភិក្ខុទាំងនោះនិយាយ
ដាស់តឿនយ៉ាងនេះហើយ ក៏ទៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយមាំ
ហើយនិយាយយ៉ាងនេះដែរដែលថា ម្ចាស់អាវុសោ យើងដឹងច្បាស់ថា
ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា
ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា
ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ
ដូច្នោះមែន ។ ពួកភិក្ខុនោះមិនអាចនឹងដោះអវិជ្ជាភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នក
សម្លាប់ត្នាត ឲ្យរួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបាន ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

យេន ភកវា តេនុបសង្កមីសុ ឧបសង្កមីត្វា ភកវតោ
 ឯតមត្តំ អាហេចេសុំ ។

(២៧៧) អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សង្ឃិមាតាបេត្វា អវិជ្ជំ ភិក្ខុ
 កន្ធពាធិបុត្តំ បដិបុត្តំ សច្ចំ កំរ តេ អវិជ្ជំ វិវាទំ
 ចាបកំ ធិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភកវតោ ធម្មំ ទេសិតំ
 អាជាធាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតោ
 តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ វិវាទំ ខោ
 អហំ កន្ធពា ភកវតោ ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា
 យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតោ តេ បដិសេវតោ
 នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ កស្សុ នុ ខោ ធាម ត្វំ មោ-
 យបុរិស មយា វិវាទំ ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាសិ ននុ មយា
 មោយបុរិស អនេកបរិយាយេន អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា

វិទ្យាបិដក បុល្លៃ

ទាំងនោះចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់
ហើយក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(២៧៧) ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យ
ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់អវិជ្ជាជាតួនៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា
ក្នុងកាលនោះថា ម្ចាស់អវិជ្ជា ឮថា ទិដ្ឋិលាមកមានសភាពដូច្នេះ កើត
ឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
សំដែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថាធ្វើ
សេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្ត-
រាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ ។ អវិជ្ជាក៏ក្រាបបង្គំទូលថា
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាច
ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នេះមែន ។ ព្រះ
អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់មោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលតថា-
គតសំដែងហើយយ៉ាងនេះ អំពីអ្នកណា ម្ចាស់មោឃបុរស ធម៌ទាំង-
ឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ តថាគតសំដែងហើយដោយអនេកវិធីយាយ

កម្មកូនពេ អវិជ្ជាភិក្ខុវត្ថុ កាមាទំនវិកថា

អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្បស្សនា
 កាមា វុត្តា មយា ពហុទុក្ខា ពហូចាយាសា អាទីនវេ
 ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិក្ក័ដ្ឋលុបមា កាមា វុត្តា មយា
 ពហុទុក្ខា ពហូចាយាសា អាទីនវេ ឯត្ថ ភិយ្យោ
 មំសបេសុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ តិណ្ហក្កបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ អដ្ឋាវកាសុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ បេ ។ សុបិណក្កបមា កាមា វុត្តា
 មយា ។ បេ ។ យាចិត្តក្កបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។
 វុត្តដលុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ អសិស្វនុបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ សត្តិស្វលុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ បេ ។ សប្បសិវុបមា កាមា វុត្តា មយា
 ពហុទុក្ខា ពហូចាយាសា អាទីនវេ ឯត្ថ ភិយ្យោ
 អថ ច បន វុំ មោយបុរិស អត្តនា ទុក្ខហិតេន ទិដ្ឋិ-
 តតេន អម្មេ ចេវ អញ្ញាចិត្តសិ អត្តានត្វា ខណសិ

កម្មតូច រឿងអវិជ្ជា ឱយាយអំពីទោសរបស់កាម

មិនមែនឡើយ ឯធម៌ទាំងនោះអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេព
 ពិតមែន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានសេចក្តីរីករាយតិច មាន
 សេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមាន
 ច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរាងឆ្អឹង ។ បេ ។
 មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ
 មានច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយជុំសាច់
 ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ
 ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរណ្តៅរងឹក
 ភ្លើង ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយយល់
 សប្តិ ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយរបស់
 ខ្ចីគេ ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយផ្ទៃ
 ឈើ ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយកំ-
 ប៉ិតនឹងជ្រញ់ ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយមានឧបមា
 ដោយលំពែងនឹងដែកស្រួច ។ បេ ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ
 មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តី
 ចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ម្ចាស់មោឃបុរស
 បើដូច្នោះអ្នកឯងឈ្មោះថាពោលបង្កាច់តថាគតផង គាសរំលឹកខ្លួនឯងផង

វិធីបិដកេ បុល្លត្តោ

តហុញ្ញ អប្បញ្ញំ បសវសី តំ ហំ តេ មោយបុរិស
 ភវិស្សតិ ធីយរត្តំ អហិតាយ ធុត្តាយ នេតំ មោយបុរិស
 អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ
 ។ បេ ។ វិកាហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មី កេមំ កត្វា ភិក្ខុ
 អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ
 កន្ធានិប្បត្តស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សកេ
 ឧត្តេបដិយកម្មំ ករោតុ អសម្ពោតំ សង្ឃេន ។

(២៧៨) ឯវញ្ញ បន ភិក្ខុវេ កាតតំ បឋមំ អវិជ្ជា
 ភិក្ខុ កន្ធានិប្បត្តោ ចោទេតតោ ចោទេត្វា សារេតតោ
 សារេត្វា អាបត្តិ អាហេបេតតោ អាបត្តិ អាហេបេត្វា
 ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិសេនេន សង្ឃោ ញាបេតតោ
 សុណាតុ មេ កន្ធតេ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធានិ-
 ប្បត្តស្ស ឯវញ្ញំ ចាបកំ^(១) ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ
 កកវតា ធម្មំ នេសិតំ អាជាធាមិ យថា យេមេ អន្តរា-
 យិកា ធម្មា វត្ថា កកវតា តេ បដិសេវតោ ជាលំ

---

១ ឧ ពបិកំ ។

វិទ្យាបិដក បុលវត្ថុ

សោយបាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិដែលខ្លួនប្រកាន់ខុស ម្ចាស់មោឃបុរស
 ទិដ្ឋិដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះនឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជាប្រយោ-
 ជនដល់អ្នកឯង អស់កាលដ៏វែង ម្ចាស់មោឃបុរស អំពើនោះមិនមែន
 នាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាស្រាប់
 ហើយឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។
 ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
 សង្ឃចូរធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋាក្រក់ចេញ គឺមិនឲ្យបរិ-
 ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាត ។

(២៧៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯទុក្ខបន្ថយកម្មនោះសង្ឃត្រូវធ្វើ
 យ៉ាងនេះ សង្ឃត្រូវចោទអវិជ្ជភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាតជា
 មុនសិន លុះចោទហើយត្រូវលើក លុះលើកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង
 លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ
 ដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមាន
 សភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដល់អវិជ្ជភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នាត
 ដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយ
 ថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តី
 អន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋី នប្បដិស្សន្តតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ
 កន្ធានិបុព្វស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិស្សត្តេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសម្ពោកំ សង្ឃេន ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ
 កន្ធានិបុព្វស្ស ឯវ្យបំ ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថា-
 ហំ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ
 អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋី នប្បដិស្សន្តតិ^(១) ។
 សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធានិបុព្វស្ស ចាបិ-
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ករេតិ អសម្ពោកំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធានិបុព្វស្ស ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ
 អសម្ពោកំ សង្ឃេន សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ

កម្មព្រហ្ម ១ រូបន័យកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋាក្រក់

ដល់បុគ្គលអ្នកសេពាទេ ។ អវិជ្ជកិកនោះមិនលះបង់ទិដ្ឋានោះសោះ ។ បើ
 កម្មមានកាលគួរដល់សង្ស័យហើយ សង្ស័យធ្វើឡើងក្នុងកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ស័យ ដល់អវិជ្ជកិកដែល
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាគ ។ នេះជាញាតិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋាក្រក់មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងដល់អវិជ្ជ-
 កិក ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាគដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌
 ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែល
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌
 ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពាទេ ។
 អវិជ្ជកិកនោះក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋានោះសោះ ។ សង្ស័យធ្វើឡើងក្នុងកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ស័យ ដល់អវិជ្ជកិក
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាគ ។ ការធ្វើឡើងក្នុងកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ស័យ ដល់អវិជ្ជកិកជា
 កូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាគ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្វ័យ មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

វិសេសវិសេស បុណ្យវិញ្ញាណ

សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បី ឯតមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។
 តតិយម្បី ឯតមត្តំ វេទានិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធានិប្បត្តស្ស ឯវេទានំ ចាបកំ
 ធិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភក្កតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជា-
 នាមិ យថា យេមេ អន្តរាយកា ធម្មា វុត្តា ភក្កតា
 តេ បដិសេវតា ទាលំ អន្តរាយាយាតំ ។ សោ តំ ធិដ្ឋិ-
 ធម្មដិដ្ឋិតស្សធម្មតំ ។ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធានិ-
 ប្បត្តស្ស ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិដ្ឋិតស្សក្កេ ឧក្កេប-
 ជ័យកម្មំ ករោតិ អសម្ពោតំ សង្ឃេន ។ យស្ស-
 យស្សតោ ឧមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធានិប្បត្តស្ស
 ចាបិកាយ ធិដ្ឋិយា អប្បដិដ្ឋិតស្សក្កេ ឧក្កេបជ័យ-
 កម្មស្ស ករណំ អសម្ពោតំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស
 យស្ស ឧក្កេមតិ សោ កាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេ-
 ន អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធានិប្បត្តស្ស ចាបិកាយ
 ធិដ្ឋិយា អប្បដិដ្ឋិតស្សក្កេ ឧក្កេបជ័យកម្មំ អសម្ពោតំ
 សង្ឃេន ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវេទានំ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះគប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជា
 គំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ កើត
 ឡើងដល់អវិជ្ជកក្ក ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាតដូច្នេះថា យើងដឹង
 ច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយ
 ឯណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាង
 ណា ធម៌ទាំងឡាយនោះមិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេព
 ទេ ។ អវិជ្ជកក្កនោះមិនលះបង់ទិដ្ឋនោះចេញទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្រុបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃដល់អវិជ្ជ-
 កក្កជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ ការធ្វើឧក្រុបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជកក្ក
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គុនោះត្រូវស្វៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា
 លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្រុបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ។ បានធ្វើដល់
 អវិជ្ជកក្កជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាហើយ ការធ្វើឧក្រុបនីយកម្មនោះ
 គួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខុវេ សំសថ អវិជ្ជា
 ភិក្ខុ កង្ខារាធិបុត្រោ សង្ខេទ្ន^(១) ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិណ្ឌក្កេ ឧត្តេបនីយកម្មកតោ អសម្មោតំ
 សង្ខេទាតិ ។

[២៧៩] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋាភតំ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិណ្ឌក្កេ ឧត្តេបនីយកម្មំ អនុកម្មកម្មញ្ញោ
 ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ អសម្មា ភតំ
 ហោតិ អប្បដិបុត្តា ភតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ ភតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមដ្ឋាភតំ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិណ្ឌក្កេ ឧត្តេបនីយកម្មំ
 អនុកម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិជយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[២៨០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា ភតំ
 ហោតិ អនេសនាភាមិនិយា អាបត្តិយា ភតំ ហោតិ
 នេសិតាយ អាបត្តិយា ភតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៨១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាទេត្វា ភតំ
 ហោតិ អសារេត្វា ភតំ ហោតិ អាបត្តិ អនារេត្វា ភតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

---

១ ឧបេក្ខន្ធគម្ម កេសុ ឥធិ សង្ខេទាតិ សង្ខេទ ៩ ទិស្សតិ ។

កម្មតូន្ត ឧក្ខេបន័យកម្មជាតិកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀតអ្នក
ទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអារាមសត ។ ទៅថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល
អ្នកសម្លាប់គ្នាត សង្ឃបានធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏លាមក
គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

(២៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់
ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជា
កម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទី
កំបាំងមុខ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជា
កម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់
ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(២៨០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មាន
អាបត្តិ១ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាតាមនី១ ធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលសំដែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

(២៨១) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ១ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ១ មិនលើកអាបត្តិឡើង
ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ ។ បេ ។

វិធីបំប៉ន បុណ្យវត្ត

[២៨២] អបរេហិមី ។ បេ ។ អសម្មុទ្ធា កតំ ហោតិ
អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ ទោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៣] អបរេហិមី ។ បេ ។ អប្បដិប្បន្តា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៤] អបរេហិមី ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៥] អបរេហិមី ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហំ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហំ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៦] អបរេហិមី ។ បេ ។ អនេសនាគាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

[២៨២] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំង
មុខ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតា-
បន្ថយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិន
បានសាកសួរ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ទេវតាបន្ថយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៤] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាម
ពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ទេវតាបន្ថយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មាន
អាបត្តិ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ទេវតាបន្ថយកម្ម ប្រកបដោយអង្គនេះឯង ។ បេ ។

[២៨៦] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
មិនមែនជាទេសនាតាមនី ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

កម្មកូស្តកេ ខក្ខេបនីយកម្ម អធិប្បកម្ម

(២៨៧) អបវេហិមិ ។ បេ ។ ទេសីតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អធិប្បន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

(២៨៨) អបវេហិមិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ
ហោតិ អធិប្បន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ ។ បេ ។

(២៨៩) អបវេហិមិ ។ បេ ។ អសាវេត្វា កតំ ហោតិ
អធិប្បន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ទោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ ។ បេ ។

(២៩០) អបវេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ អធិប្បន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ ចាបិ កាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បជិនីស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ញេ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញេ ធុរ្យបសន្តញ្ញេ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនីស្សក្កេ ខក្ខេបនីយកម្ម អធិប្បកម្មទាសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្ត ទក្ខេបន័យកម្មជាតម្កល់មិនត្រូវតាមធម៌

(២៨៧) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលសំដែងរួចហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ទុក្ខបន័យកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៩) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
ទុក្ខបន័យកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៩០) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិ
ឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្នុងកម្ម
មិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធិប្បកម្ម ១២ ក្នុងទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាព ។

វិយេចិជិតេ បុល្លវត្តោ

(២៩០) តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្មាគតំ ចាបិ.
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បនិធិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្ម-
 កម្មត្ថេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្សបសន្តញ្ច សម្មា-
 គតំ ហោតិ បដិប្បដ្ឋា គតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ គតំ
 ហោតិ វេមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្មាគតំ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បនិធិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ធម្មកម្មត្ថេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្សបសន្តញ្ច ។

(២៩២) អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្មាគតំ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បនិធិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ធម្មកម្មត្ថេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្សបសន្តញ្ច អា-
 បត្តិយា គតំ ហោតិ ទេសនាតាមិជិយា អាបត្តិយា
 គតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា គតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៩៣) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា គតំ ហោតិ
 សារេត្វា គតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា គតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

[២៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតូបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់
ទិដ្ឋភាពក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង
ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទី
បំពោះមុខ១ សួរហើយទើបធ្វើ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ទេវតូបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយ
ធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេវតូបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់
ទិដ្ឋភាពក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើ
ដោយមានអាបត្តិ១ ធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមនី១ ធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលមិនទាន់សំដែង១ ។ បេ ។

[២៩៣] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើប
ធ្វើ១ រំលឹកហើយទើបធ្វើ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ១ ។ បេ ។

កថាបិដក ឧបន្ថេរកថា ធម្មកថា

[២៩៤] អបរេហិច្ឆិ ។ បេ ។ សម្មាសាសនំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ ។ បេ ។

[២៩៥] អបរេហិច្ឆិ ។ បេ ។ បដិប្បាសាសនំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៩៦] អបរេហិច្ឆិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយនំ កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៩៧] អបរេហិច្ឆិ ។ បេ ។ អាបត្តិយាសនំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៩៨] អបរេហិច្ឆិ ។ បេ ។ នេសនាតាមិនិយា
 អាបត្តិយាសនំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន
 កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មកូន ទក្ខេបន័យកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

(២៨២) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១
ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទក្ខេបន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៣) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលបញ្ចក់ហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទក្ខេបន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៤) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទក្ខេបន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៥) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមាន
អាបត្តិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទក្ខេបន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៨៦) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ជាទេសនាតាមនី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១
។ បេ ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

[២៩៩] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[៣០០] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ ។ បេ ។

[៣០១] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[៣០២] អបរេហ៍បិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្នាគតំ
ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិសិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មត្ថកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ក្ស័រ្យបសន្តញ្ញ ។

ធម្មកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិសិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មត្ថកម្មញ្ញាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

វិសយបំណិក បុល្លវត្ថុ

[២៩៩] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
 អាបត្តិដែលមិនទាន់សំដែង ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
 ព្រៀង ១ ។ បេ ។

[៣០០] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ
 ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ,
 ទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០១] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ
 ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ,
 ទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០២] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិ
 ឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋាក្រក់ ជាកម្ម
 ប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
 ល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចំពោះកម្មប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋាក្រក់ ។

[៣០៣] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកាម្នមាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទ្ធិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌានការ-
 កោ ហោតិ កាលហការកោ វិវាទការកោ ភស្ស-
 ការកោ សង្ឃេ អធិការណការកោ ពាលោ ហោតិ
 អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបដានោ តីហិសំសដ្ឋោ
 វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តីហិសំសក្កេហិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហិអង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកាម្ន-
 មាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សក្កេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៤] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហិអង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកាម្នមាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទ្ធិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ
 សីលវិបដ្ឋោ ហោតិ អដ្ឋាចារេ អាចារវិបដ្ឋោ ហោតិ អតិ-
 ទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបដ្ឋោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហិអង្កេហិ
 សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកាម្នមាណោ សង្ឃោ ចាបិកា-
 យ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មវត្ថុទុក ការធ្វើឧប្បត្តិយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

(៣០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧប្បត្តិ-
 បន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
 គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ អ្នកធ្វើការជម្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់ទែង អ្នកធ្វើ
 ការបាញ់កាំភ្លើង អ្នកធ្វើអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្ងង់ មិនឆ្ងាស ច្រើន
 ទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡកច្រឡំដោយ
 គ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាល
 បើសង្ឃប្រាថ្នាក៏គប្បីធ្វើឧប្បត្តិបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ ដល់
 ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧប្បត្តិ-
 បន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុង
 អដ្ឋាចារ ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋក្នុងអតិទិដ្ឋ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧប្បត្តិបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ
 ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

[៣០៥] អបរេហិបំ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមន្មាត-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកត្ថមាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិ-
 យា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស
 អវណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស
 អវណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហំ សមន្មា-
 តតស្ស ភិក្ខុនោ អាកត្ថមាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៦] តិណ្ឌំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកត្ថមាណោ
 សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនី-
 យកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភិក្ខុនិកាយោ ហោតិ ក-
 លហការោ វិវាទការោ ភិក្ខុការោ សង្ឃោ
 អនិករណការោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ
 អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ តិហិសំសង្ខោ វិហ-
 រតិ អនុលោមិតេហិ តិហិសំសក្កេហិ ឥមេសំ ខោ
 ភិក្ខុវេ តិណ្ឌំ ភិក្ខុនំ អាកត្ថមាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

(៣០៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើការជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង ជាអ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ល្ងង់ មិនឆ្ងល់ ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខត្តពេ តិណ្ណំ វិក្ខតំ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[៣០៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាភក្ខ័-
មាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បនិស្សត្តេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អនិសីលេ សីលវិបន្នោ
ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ អាចារិបន្នោ ហោតិ ឯកោ
អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ
ភិក្ខុនំ អាភក្ខ័មាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
អប្បនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៨] អបរេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
ភក្ខ័មាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បនិស្សត្តេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ
ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស
អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ
អាភក្ខ័មាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បនិ-
ស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អាភក្ខ័មាណោ ឥដ្ឋិតំ ។

កម្មវត្ថុ ការធ្វើឧបសម្ព័ន្ធកម្មនិលកិច្ច ៣ ពួក

(៣០៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧបសម្ព័ន្ធកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃ
 ទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក១ វិបត្តិចាកអាចារក្នុងអដ្ឋាហារ
 ពួក១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋក្នុងអតិទិដ្ឋពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧបសម្ព័ន្ធកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់
 ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣០៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧបសម្ព័ន្ធកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃ
 ទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក១
 ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
 ក៏គប្បីធ្វើឧបសម្ព័ន្ធកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង
 ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់កម្មមានចំនួន ៦ លើកដែលសង្ឃប្រាថ្នា(ផ្តឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ។

វិសេសបិដកេ បុល្លវត្តោ

(៣០៩) ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សត្តេ ឧ-
 ក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មាវត្ថិតំ ។
 តត្រាយំ សម្មាវត្ថនា ន ឧបសម្ពាទេតំ ន ទិស្សយោ
 ធាតុញ្ច ន សាមណេវេ ឧបដ្ឋាបេតញ្ច ន ភិក្ខុនោវា-
 ទិកសម្មតិ សាទិតញ្ច សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន
 ឡិវទិតញ្ច យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
 សា អាបត្តំ ន អាបដ្ឋិតញ្ច អញ្ញា វា តាទិសីកា តតោ
 វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន ករហិតំ កម្មីកា ន ករហិ-
 តញ្ច ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសថោ វេបេតញ្ច
 ន បវាណា វេបេតញ្ច ន សវេនីយំ កាតំ ន
 អនុវាទោ បដ្ឋេបេតញ្ច ន ឱកាសោ កាបេតញ្ច ន
 ហោទេតញ្ច ន សាបេតញ្ច ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្ម-
 យោជេតព្វន្តិ ។

ធម្មិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អដ្ឋាសវត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

(៣០៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-
 កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយ
 ប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នេះ
 គឺមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ
 ខ្លួន មិនត្រូវឲ្យទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មត
 រួចហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះ-
 បង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ
 ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវ
 តិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ
 មិនត្រូវហាមបរាណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ
 ក្នុងអធិករណនោះ មិនត្រូវទទួលនាទីជាជំកងវត្ត មិនត្រូវធ្វើឧកាស
 (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យ
 ឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ ។

[៣០០] អថទោ សង្ខេពា អវិជ្ជាស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធា
 ធិប្បុស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧក្ខេ-
 បនីយកម្មំ អកាសំ អសម្ពោគំ សង្ខេពា ។ សោ
 សង្ខេពា ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧក្ខេ-
 បនីយកម្មកតោ វិត្តមិ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។
 តេ ឧជ្ឈាយន្តំ ជ័យន្តំ វិចារេន្តំ កតំ ហិ នាម អវិជ្ជា
 ភិក្ខុ កន្ធាធិប្បុស្ស សង្ខេពា ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិត្តមិស្សតីតិ ។
 អថទោ តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមត្តំ អាចេសំ ។

[៣០១] អថទោ កកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បកវនោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចារាបេត្វា^(១) ភិក្ខុ បដិប្បត្តិ
 សច្ចំ តិវ ភិក្ខុវេ អវិជ្ជា ភិក្ខុ កន្ធាធិប្បុស្ស សង្ខេពា
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មក-
 តោ វិត្តមតីតិ^(២) ។ សច្ចំ កកវតី ។ វិកវហិ ពុទ្ធា កកវា
 កតំ ហិ នាម សោ ភិក្ខុវេ មោយបុរិសោ សង្ខេពា
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-

១ ឯត្តន្តរេ ភេតិ កត្តចិ ហេត្តកេ ទិស្សតិ ។ ២ ឧ. វិក្កមីតិ ។

កម្មត្ថន្តរា អវិជ្ជាភិក្ខុដែលសង្ឃឃានធ្វើឡើងក្នុងបន្ទប់កម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

(៣១០) គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឡើងក្នុងបន្ទប់កម្ម ព្រោះមិនលះបង់
ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជាភិក្ខុដែលជាកូន
នៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា ។ អវិជ្ជាភិក្ខុនោះលុះសង្ឃបានធ្វើឡើងក្នុងបន្ទប់កម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ ពួកភិក្ខុទាំងឡាយ
ឯណាដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោសគិរ-
វៀល បន្តិះបង្គាប់ថា អវិជ្ជាភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា សង្ឃបាន
ធ្វើឡើងក្នុងបន្ទប់កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ មិនគួរនឹងសឹកសោះ ។
គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៣១១) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យ
ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុក្នុងពេលនោះថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ពួកអវិជ្ជាភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា សង្ឃបានធ្វើឡើងក្នុងប-
ន្ទប់កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិតមែនឬ ។
ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។
ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះវៀលថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃ-
បុរសនោះដែលសង្ឃបានធ្វើឡើងក្នុងបន្ទប់កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

វិសេសបិដកេ ពុល្លវត្តោ

កតោ វិព្ពមិស្សតិ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសា-
នាយ ។ បេ ។ វិកហិត្វា ធម្មំ កតំ កត្វា ភិក្ខុ
អាមន្តេសំ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
អប្បដិដិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិច្ចស្សម្ពេតុ ។

[៣០២] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សក្កេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សម្ពេតតំ ឧបសម្បទេតិ និស្សយំ
ទេតិ សាមណេ ឧបជ្ឈាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ
សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឡុទេតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិច្ចស្សម្ពេតតំ ។

[៣០៣] អបេហិចិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សក្កេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិច្ចស្សម្ពេតតំ យាយ អា-
បត្តិយា សង្ឃេន ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិដិស្សក្កេ

វិន័យបិដក បុល្លៃ

មិនសមគួរនឹងសីករទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំពួកជន
ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តែងដៀលហើយ
ទ្រង់ធ្វើធម្មកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះចូរសង្ឃរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

(៣១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យខ-
បសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខួន ១ ទទួលការសន្មតិ
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏នៅតែប្រដៅ
ពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

(៣១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយ-
កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ
ទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ

កម្មក្ខន្ធកេ ឧបដិប្បស្សម្តេចព្វឧក្ខេបនីយកម្ម

ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបជ្ជតិ
អញ្ញំ វា តាទិសំតំ តហោ វា បាបិដ្ឋតំ កម្មំ ករហតិ
កប្បិកេ ករហតិ ឥមេហិ ខោ វិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ
សមន្មាគតស្ស វិក្ខុវោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-
និស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចព្វំ ។

(៣០៤) អដ្ឋហិ វិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្មាគតស្ស
វិក្ខុវោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេចព្វំ បកាតត្ថស្ស វិក្ខុ-
វោ ឧទោសនំ វេបេតិ បវាណំ វេបេតិ សវេនីយំ
ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋវេតិ ឡិកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ
សាវេតិ វិក្ខុ វិក្ខុហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ
វិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្មាគតស្ស វិក្ខុវោ ចាបិកា-
យ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន ប-
ដិប្បស្សម្តេចព្វំ ។

ពាហិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ឧបដិប្បស្សម្តេចព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មត្ថន្ត ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាប

ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្លាប់ជាងនោះ ១ ពិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាប ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រីក្រ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(៣១២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាបឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រីក្រដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ គឺភិក្ខុដែលហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ១ ហាមបរាវណា ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាបឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រីក្រដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់អង្គមានចំនួន ៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាបក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រីក្រចេញ ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លោក

[៣០៥] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ វេទ្គហិ សមម្ពាគតស្ស
ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិណ្ឌស្សក្កេ ឧក្កេ-
បនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ន ឧបសម្មាទេតិ ន
និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោ-
វាទកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោប ភិក្ខុនិយោ ន
ឡវេទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហវេទ្គហិ សមម្ពាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិណ្ឌស្សក្កេ
ឧក្កេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

[៣០៦] អបេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហវេទ្គហិ សមម្ពា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិណ្ឌស្ស-
ក្កេ ឧក្កេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ យាយ អា-
បត្តិយា សង្ឃេន ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិណ្ឌស្សក្កេ
ឧក្កេបនិយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ ន អាបដ្ឋតិ
អញ្ចំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ន
ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហវេទ្គហិ សមម្ពាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
អប្បដិណ្ឌស្សក្កេ ឧក្កេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតតំ ។

វិធម្មបិដក បុល្លវគ្គ

[៣១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧប-
សម្បទា មិនឲ្យនិស្ស័យ មិនឲ្យសាមណេរ មិនឲ្យសាមណេរម្នី មិនឲ្យសាមណេរ
ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុន៍ ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅ
ភិក្ខុន៍ទាំងឡាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះ
មិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែល
សង្ឃធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញចំពោះអាបត្តិណា
ហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិ
នោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនតិះដៀលកម្ម មិនតិះ-
ដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយ-
កម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣០៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមម្ពាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្តេ ឧក្ខេប-
 និយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ
 ឧទោសបំ វេបេតិ ន បវាណំ វេបេតិ ន សវេនិយំ
 ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ កាវេតិ ន
 ចោទេតិ ន សាវេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតិ
 ឥមេហិ ចោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមម្ពាគតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្តេ ឧក្ខេបនិ-
 យកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតតំ ។

ធាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្តេ ឧក្ខេបន័យកម្មេ បដិប្បស្សម្តេតតំ អដ្ឋាសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣០៨] ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេ-
 តតំ តេន ភិក្ខុវេ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិ-
 និស្សក្តេ ឧក្ខេបនិយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ
 ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កាវិត្វា វុឡានំ
 ភិក្ខុនំ ចាទេ វុឡិត្វា ឧក្កដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចលី

កម្មវត្ថុ ការរៀបចំរូបនីយកម្ម

[៣១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរៀបចំរូបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាម
 ទុរោសថដល់ភិក្ខុជាបកតក្ក ១ មិនហាមបរវារណា ១ មិនធ្វើជាអ្នកមាន
 មាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធុក្កដវត្ថុ ១ មិន
 ឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួក
 ភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវ
 រៀបចំរូបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរៀបចំរូបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទុរូបនីយកម្មនោះសង្ឃត្រូវរៀប
 ហែងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើទុរូបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសន្ត
 ធ្វើឱ្យស្មោះសំពះបាទរបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង

វិទ្យាបិដក ពុល្លវត្តា

បត្តហេតុ ឯវេទស្ស វេទនិយោ អហំ កន្លែ សង្ឃេន
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-
 កតោ សម្មា វត្តាមំ លោមំ ចាតេមំ ទេត្តារំ វត្តាមំ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិ-
 តព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា
 បដិសេនេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្លែ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា
 វត្តាមំ លោមំ ចាតេតិ ទេត្តារំ វត្តាមំ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិច្ចស្សន្ធិ យា-
 ចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេប-
 នីយកម្មំ បដិច្ចស្សន្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្ថិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន ចា-
 បិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តាមំ លោមំ ចាតេតិ ទេត្តារំ វត្តាមំ ចាបិកាយ

វិធីបំបាត់ ចុល្លវត្ថុ

ផ្គង់អញ្ញាលឿងនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញហើយ បាន
 ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហភាព ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់
 ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់
 ចេញ ។ គប្បីសូមជាគំរប់ព័រដងដង ។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងដង ។
 កិក្ខុអក្ខរាសប្រតិពលគប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុឈ្មោះនេះដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះ
 មិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហ
 ភាព ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់
 ឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់
 ចេញដល់កិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុឈ្មោះនេះដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិដ្ឋកម្ម ព្រោះមិន
 លះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហ
 ភាព ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់

ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប-
 ស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ខេប ឥន្ទន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
 ប្បស្សម្ពេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥន្ទន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេប-
 នីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ វុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ
 ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ
 សង្ខេប អយំ ឥន្ទន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្ខេបន ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា
 វត្ថុតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តាវំ វត្ថុតិ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 ចតិ ។ សង្ខេប ឥន្ទន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេ-
 តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥន្ទន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ វុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ

កម្មករ ការរៀបចំក្រុមស៊ីយកម្ម

ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
 ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ។ ការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម
 ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអា
 យុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះអស់វេរជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះអស់
 វេរជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុ
 ឈ្មោះនេះ សង្ឃធ្វើទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញហើយ
 បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយា
 រលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះ
 ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់
 ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ទុក្ខបន្ថយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋ
 ភាពក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

វិធីបដិភេ ចុល្លវត្តោ

សោ កាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្តំ សង្ឃន ឥត្តន្ទា-
 មស្ស ភិក្ខុនោ ចាប៌កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សត្តេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។
 ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ សត្តមំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មត្ថន្តរំ និដ្ឋិតំ បឋមំ ។

ឥមម្ហំ ខន្ធកេ វត្ថុ សត្ត ។

តស្សន្ទានំ

[៣០៩] បណ្ឌិតលោហិតកា ភិក្ខុ
 សយំ ភណ្ឌានការកា
 តាទិសេ ឧបសង្កម្ម
 ឧស្សហីសុ ច ភណ្ឌានេ
 អនុប្បដ្ឋានិ ជាយន្តិ
 ឧប្បដ្ឋានិចិ វឌ្ឍេ(១)
 អប្បដ្ឋានា បេសលា ភិក្ខុ

១. ខ. បវឌ្ឍន្តំ ។

វិធីបដិសេធ ចុះលក្ខណៈ

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្រិដ្ឋនិយកម្ម ព្រោះមិន
 លះទិដ្ឋភាពក្រីក្រចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះហើយ ការរម្ងាប់
 ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មនោះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះទើបសង្ឃស្ងៀម ។
 ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្រិដ្ឋនិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋភាពក្រីក្រចេញជាប់រំ ។

ចប់កម្មតូចៗ ជាបឋម ។

ក្នុង១នូវនេះមាន៧ រឿង ។

ទុក្ខនៃកម្មកុន្តកនោះគឺ

[៣១៩] រឿងបណ្តាភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការ
 បង្កហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការ
 បង្កហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្រឹងប្រែងក្នុងការបង្កហេតុ
 ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតក៏កើតឡើង ដែល
 កើតឡើងហើយក៏ចំរើនឡើង ភិក្ខុភិក្ខុមានសីលជាទី

កម្មវត្ថុទេ ឧទានបិដក

ឧជ្ឈាយន្តិ បរិសេតោ^(១)
 សន្ធិដ្ឋតិកោ ពុទ្ធា
 សយម្ប អន្តបុគ្គលោ
 អាណាបេសិ តដ្ឋនិយំ^(២)
 កម្មំ សាវត្ថយំ ជិនោ ។
 អសម្មទាប្បដិប្បនា
 អប្បដិញ្ញាយ កតត្ថោ យំ
 អនាបត្តិ អនេសនេ
 នេសិតាយ កតត្ថោ យំ
 អចោទេត្វា អសារេត្វា
 អនារោបេត្វា^(៣) ច យំ កតំ
 អសម្មទា អនម្ពេន
 វគ្គេនាបិ ច យំ កតំ^(៤)
 អប្បដិប្បនា អនម្ពេន
 វគ្គេនាបិ ច យំ កតំ^(៥)

---

១ ឧ. បទស្សកោ ។ ម. បទស្សកោ ។ ២ ឧ. តដ្ឋនិយំ ។ ៣ ឧ. អនារោបេត្វា ។
 ៤ ឧ. ម. វគ្គេន ចាបិ យំ កតំ ។ ៥ ឧ. ម. បុន វគ្គេន យំ កតំ ។

កម្មវត្ថុទូក ខ្មោចតាថា

ស្រឡាញ់មានសេចក្តីប្រាថ្នាគិត ក៏ពោលទោសក្នុងកណ្តាល
 បរិសទ្យព្រះពុទ្ធជនស្រីជាព្រះសយម្បជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រា-
 ថ្នាការស្ថិតស្ថាននៃព្រះសទ្ធម្ម ទើបទ្រង់បង្ហាត់ឲ្យធ្វើតជ្ជន៍យ-
 កម្មជិតក្រងសាវត្ថ ។ តជ្ជន៍យកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទី
 កំបាំងមុខ ធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យ
 ប្តេជ្ញា ១ តជ្ជន៍យកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ
 ដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាតាមនី ដោយអាបត្តិដែលសំ-
 ដែងរួចហើយ ១ តជ្ជន៍យកម្មឯណាដែលសង្ឃមិនចោទហើយ
 ស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនលើកអាបត្តិ
 ឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ តជ្ជន៍យកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើ
 ក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជ-
 ន៍យកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិន
 ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ តជ្ជន៍យកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើ

វិទ្យាបិដកេ ចុល្លវិញ្ញា

អប្បជីញ្ញាយ អធិម្ពន

វត្តនាបិ ច យំ កតំ^(១)

អនាបត្តិយា^(២) អធិម្ពន

វត្តនាបិ ច យំ កតំ^(៣)

អនេសនាតាមិទិយា

អធិម្ពវត្តមេវ ច

ទេសិតាយ អធិម្ពន

វត្តនាបិ តថេវ ច

អហោទេត្វា អធិម្ពន

វត្តនាបិ តថេវ ច

អសារេត្វា អធិម្ពន

វត្តនាបិ តថេវ ច

អនារោបេត្វា^(៤) អធិម្ពន

វត្តនាបិ តថេវ ច

---

១ ឧ. ម. វត្តន ចាបិ យំ កតំ ។ ២ ឧ. អនាបត្តិ ។ ៣ ឧ. ម. វត្តន ចាបិ យំ កតំ ។ ៤ ឧ. អនារោបេត្វា ។

វិធីបំប៉ន បុណ្យវត្ត

ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១
 គឺជន្មនិយកម្មឯណាដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនា-
 តាមនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (គឺជន្មនិយកម្ម
 ទាំងនោះចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម) គឺជន្មនិយកម្មដែល
 សង្ឃធ្វើដោយអាបត្តិដែលសំដែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
 ធ្វើដោយពួក ក៏ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្មដូចគ្នាដែរ
 គឺជន្មនិយកម្មដែលសង្ឃមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើ
 មិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ កម្មដែលសង្ឃ
 មិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយ
 ពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ កម្មដែលសង្ឃមិនបានលើកអាបត្តិឡើង
 ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូច

កម្មវត្ថុ ទី១៣៣

កណ្តាលនយោបាយ
 សុភ័ក្ត្រ វិជ្ជាជីវៈ^(១) ។
 សង្គ្រាម អាណាចក្រ^(២)
 យស្ស តន្ត្រីនយោបាយ
 កណ្តាល ពលរដ្ឋ សំសង្គ្រាម
 អធិបតី^(៣) អន្តរជាតិ
 អតិថិជន វិបល្លាស
 សង្គ្រាម តន្ត្រីនយោបាយ ។
 ពុទ្ធបច្ចេកវិទ្យា សង្គ្រាម
 អរិយធម៌ យោធព៌ ភាសា ។
 តន្ត្រីនយោបាយ ច ភិក្ខុ
 សង្គ្រាម តន្ត្រីនយោបាយ
 កណ្តាលការងារ ឯករាជ្យ
 ពលរដ្ឋ សំសង្គ្រាមសង្គ្រាម ។
 អធិបតី អន្តរជាតិ
 តន្ត្រី អតិថិជន

---

១ ឧ. ម. សុភ័ក្ត្រ វិជ្ជាជីវៈ ។ ២ ឧ. ម. ច ។ ៣ ឧ. អធិបតី ។

កម្មបូជ្ជា ឧបាសមា

គ្នាដែរ បណ្ឌិតតប្បវិធីស្តុកវារ (វារនៃកម្មស គឺចំណែកខាង

កម្មត្រូវ) តាមទំនងនៃកណ្តាវារ (វារនៃកម្មខេត្ត គឺចំណែកខាង

កម្មខុស) ទោះបី៖ ។ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏តប្បវិធីតជ្ជន័យ-

កម្មដល់ភិក្ខុដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ល្ងង់ នៅច្រឡកច្រឡំដោយ

គ្រហស្ថ សង្ឃតប្បវិធីតជ្ជន័យកម្មដល់ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុង

អធិសីល មានអាចារ្យវិបត្តិក្នុងអដ្ឋកថា មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិ-

ទិដ្ឋិ ។ នឹងភិក្ខុដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃ

សង្ឃតប្បវិធីតជ្ជន័យកម្មដល់ភិក្ខុពួកទៀត គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវ

ការបង្កហេតុពួក ១ ល្ងង់ពួក ១ នៅច្រឡកច្រឡំដោយ

គ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មាន

អាចារ្យវិបត្តិក្នុងអដ្ឋកថាពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១

វិសេសបិដកេ បុល្លវគ្គោ

តុទ្ធិធម្មស្ស សង្ឃស្ស

អវល្លា យោ ច ភាសតិ ។

តន្ត្រីនីយកម្មកតោ

ឯវំ សម្មាធុត្តនា

ឧបសម្បទា និស្សយោ

សាមណេរឧបជ្ឈនា

ភិក្ខុនោវាទកសម្មតោ

ន ករេ តន្ត្រីនីកតោ^(១)

នាបជ្ជេ តញ្ច អាបត្តិ

តាធិសញ្ច តតោ បរំ

កម្មញ្ច កម្មកេ ចេវ^(២)

ន ករហោ តថាវិនោ

ឧចោសនំ បវរណំ

បកតត្ថស្ស នជ្ឈបេ^(៣)

ន^(៤) សវចនីយំ អនុវាទោ^(៥)

---

១ ឧវាទសម្មតេភាគី ន ពេ ពន្លឺនិកតោ ។ ២ ឧ. ម. បាបិ ។ ៣ ឧ. ន បចេ ។
 ៤ ឧ. ម. ចេត្តកេសុ អយំ នសទ្ធោ ន វិស្សតិ ។ ៥ ឧ. ម. សវចនិកនុវាទោ ។

វិធីបំបាត់ បុណ្យវត្ត

(សង្ឃកប្បវេណីជន្មនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ នឹងភិក្ខុដែល
 ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ព្រះធម៌ពួក ១ ព្រះសង្ឃ
 ពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជន្មនីយកម្មហើយត្រូវប្រ-
 ព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃយ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជន្មនីយកម្ម
 ហើយ មិនត្រូវឲ្យទប់សម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវ
 ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នក
 ប្រដៅភិក្ខុន៍ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅ
 ភិក្ខុន៍ឡើយ មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រ-
 ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ
 មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិន
 ត្រូវហាមឧបាសថ មិនត្រូវហាមបរាវណាដល់ភិក្ខុជាបកត្ត
 មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាឯកវត្ថុ

កម្មវត្ថុ៣ ឧត្តរគាថា

ឡុកាសោ ចោទនេន ច
 សារណំ សម្បយោគញ្ច
 ន ករេយ្យ តថាវិនោ ។
 ឧបសម្បទា និស្សយោ^(១)
 សាមណោឧបជ្ឈនា
 ឡុកាសោ សម្បត្តេនាមិ
 បញ្ចហន្ត្រេហិ សម្បត្តិ^(២) ។
 ចញ្ចបជ្ឈតិ អាបត្តិ^(៣)
 តាទិសញ្ច តតោ បរំ
 កម្មញ្ច កម្មកេ ចាមិ
 កហន្តោ ន សម្បត្តិ ។
 ឧចោសៈមំ បវារណំ
 សវចនីយានុវរោ
 ឡុកាសោ ចោទនេញ្ចវ
 សារណា សម្បយោជនា

---

១ ឧ. ឧបសម្បទនិស្សយោ ។ ២ ឧ. បញ្ចកត្តោ ន សម្បត្តិ ។ ម. បញ្ចកត្តោ ន សម្បត្តិ ។
 ៣ ឧ. តំ អាបជ្ឈតាបត្តិ ច ។

កម្មវត្ថុទី ៣១ ឧបាសម

មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិន

ត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុឲ្យឈ្លោះគ្នា ។ ឥដ្ឋនីយកម្ម

(មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឲ្យបសម្បទា

ឲ្យនិស្ស័យ ឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខន់ ទទួលការសន្មត្តិខ្លួនជាអ្នក

ប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏នៅប្រដៅភិក្ខុនី ។

ឥដ្ឋនីយកម្មមិនរម្ងាប់(ដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត) គឺភិក្ខុនៅតែ

ត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬ

អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀលកម្ម តិះដៀលពួក

ភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុឯណាប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហាម

ទទួលសថ ហាមបរាវណា ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួល

នាទីជាធំក្នុងវត្ត ឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក

វិទ្យាបិដកេ បុណ្យវិញ្ញា

ឥមេហដ្ឋង្គហិ យោ យុត្តោ

តដ្ឋនា ឧបសម្ពតិ^(១) ។

កណ្ណាវារនយេនេវ

សុក្កាវំ វិជានីយា^(២) ។

ពាលោ អាបត្តិតហុលោ

សំសដ្ឋាបិ ច សេយ្យសោ

និយស្សកម្មំ សម្ពុទ្ធោ

អាណាបេសិ មហាមុនិ ។

កំដាតិវស្មី ទ្វេ ភិក្ខុ

អស្សជីបុនព្វសុកា

អនាចារម្បិ វិវិដំ

អាចរីសុ អសញ្ញា

បញ្ចជនីយំ សម្ពុទ្ធោ

កម្មំ សាវត្ថិយំ ជីវោ ។

មជ្ឈិកាសន្នោ សុឆន្នោ

ចិត្តស្សាវាសីកោ អហរ

១ ឧ. ឧបសម្ពតិ ។ ២ ឧ. សុក្កាវារម្បិ វិជានីយា ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

ប្រកបពួកភិក្ខុឲ្យឈ្មោះគា តជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះមិនរម្ងាប់

ឡើយ ។ បណ្ឌិតគប្បីដឹងស្តាប់រតាមទំនងនៃកណ្តាប់ចុះ ។

រឿងសេយ្យសភក្តិ ជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាបត្តិច្រើន នៅច្រក

ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធមហាមុនីទ្រង់បង្គាប់ឲ្យ

ធ្វើនិយស្សកម្ម ។ រឿងភិក្ខុពីររូបឈ្មោះអស្សជិនីនិងបុនព្វសុក

នៅកងកំដៅជនបទ ជាអ្នកមិនសង្រួម ប្រព្រឹត្តអនាចារ

ផ្សេងៗ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើ) បញ្ជា-

ជនីយកម្មជិតក្រុងសាវត្ថី ។ រឿងសុធម៌ភិក្ខុនៅក្នុងអាវាស

កម្មកូន ឧទាហរណ៍

ជាតិវាទេន ខំសេត
 សុដន្តោ ចិត្តចាសកំ
 បដិសារណីយំ កម្ម
 អាណាបេសិ តថាគតោ ។
 កោសម្ព័យំ នន្ទំ ភិក្ខុ
 ជិច្ចនាបតិ បស្ស័តុ ។
 អនុស្សនេ ឧក្ខេបតុ
 អាណាបេសិ ជិនុត្តមោ ។
 នន្តោ តំយេវ អាបត្តិ
 បដិកាតុ ន ឥច្ឆតិ
 ឧក្ខេបនាប្បដិកម្ម
 អាណាបេសិ វិនាយកោ ។
 ចាបទិដ្ឋិ អវិជ្ជស្ស
 អាសិ អក្កាណនិស្ស័តា

កម្មបូជន ឧទ្ទានជាថា

របស់បិតុគហបតិក្នុងនគរមច្ឆិកាសណ្ឋ រាជមុតិកនោះដេរបិតុ

គហបតិជាឧបាសក ដោយពាក្យតិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះ

តថាគតទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើបដិសារណ៍យកម្ម ។ រឿងឆន្ទភិក្ខុក្នុង

ក្រុងកោសម្ពី (ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអា-

បត្តិ ។ ទើបព្រះជិនស្រីដ៏ឧត្តមទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើទុក្ខបន័យ-

កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ឆន្ទភិក្ខុក៏មិនប្រាថ្នានឹង

សំដែងអាបត្តិនោះឡើយ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាឆាយកដ៏វិសេសទ្រង់

បង្គាប់ឲ្យធ្វើទុក្ខបន័យកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។

រឿងអវិជ្ជកុំមានទិដ្ឋដ៏លាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង

វិសេសបិដកេ បុល្លវត្តោ

ទិដ្ឋិអប្បដិទិស្សក្កេ
 ឧក្កេបំ ជិនកាសិតំ ។
 និយស្សកម្មំ បព្វដ្ឋំ^(១)
 តថេវ បដិសារណំ ។
 អនិស្សនាប្បដិកម្មេ
 អនិស្សក្កេ ច ទិដ្ឋិយា
 ទវនាចារុបយាតិ
 មិច្ឆាអាជីវមេវ ច
 បព្វាជនីយកម្មម្ហំ
 អតិរេកបទា ឥមេ ។
 អលាភាវណ្ណា ទ្វេ បញ្ច
 ទ្វេ បញ្ចកាតិនាមកា^(២)
 បដិសារណីយកម្មម្ហំ^(៣)
 អតិរេកបទា ឥមេ ។

---

១ ទ. បព្វដ្ឋំ ។ ២ ឧ. អលាភាវណ្ណាទ្រេបញ្ច ទ្រេបញ្ចពោ តិធាមកោ ។ ៣ ទ. បដិ-
 សារនិកម្មម្ហំ ។

វិសយបិដក បុល្លវត្ថុ

ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ឲ្យធ្វើទេវកូបនីយកម្ម ព្រោះមិន

លះបង់ទិដ្ឋភាពក្រក់ចេញ ។ ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើនិយស្ស-

កម្ម បញ្ចាជនីយកម្ម នឹងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះ

ហេតុដូចគ្នាដែរ ។ (ទេវកូបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញ

អាបត្តិ ១ មិនសំដែងអាបត្តិ ១ មិនលះទិដ្ឋភាពក្រក់ ១

ល្បែង ១ មារយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ មិច្ឆា-

អាជីវ ១ ទាំងនេះជាអតិរេកបទក្នុងបញ្ចាជនីយកម្ម ។ អង្គ ៥

គឺកិក្ខុព្យាយាមមិនឲ្យគ្រហស្ថបាទលាភ នឹងពោលទោស

ព្រះភន្ត្រីយ (ជាដើម) មាន ២ លើក មានឈ្មោះថា

ទ្វេបញ្ចក ទាំងនេះជាអតិរេកបទក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

កម្មវត្ថុនៃ ទុក្ខនាថា

តន្ត្រីនិយម និយមស្សៈញ្ច(១)

ទុវេ កម្មាបិ សាទិសា(២) ។

បព្វជ្ជា(៣) បដិសារិ ច

ទិដ្ឋឧបាទិកា(៤)

តយោ ឧក្ខេបនិយមកម្មា(៥)

សទិសា តេ វិកត្តិតោ

តន្ត្រីនិយមនយោនាបិ

សេសំ កម្មំ(៦) វិជានិយាតិ ។

---

១ ឧ. និស្សយញ្ច ។ ២ ឧ. ទុវេ កម្មេស្ម សទិសំ ។ ៣ ឧ. បព្វជ្ជា ។ ៤ ឧ. ម
បដិសារិ ច ឆត្ថិ បទានិវត្តនា ។ ៥ ឧ. ម. ឧក្ខេបនា កម្មា ។ ៦ ឧ. សេសកម្មំ ។

កម្មវត្ថុនៃ ឧបាសមាស

មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺតជ្ជនីយកម្ម១ និយស្ស-
 កម្ម១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ មួយវិញទៀត កម្មទាំង-
 ឡាយពីរ គឺបញ្ចជ្ជនីយកម្ម១ បដិសារណីយកម្ម១ មាន
 អង្គ៨ខ្លះ ថយពី៨ខ្លះ មិនលើសពី៨ឡើយ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្ម ៣ នោះប្រហែលៗ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នក
 ប្រាជ្ញគប្បីដឹងតាមទំនងនៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ) ។

បារមីសិក្ខុឆ្នាំ

[៣២០] តេន សមយេន ពុទ្ធា ភគវា សាវត្ថយំ
វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិតស្ស អារាមេ ។ តេន ទោ
បន សមយេន ចារិវាសិតា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បក-
តត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលីកម្មំ សា-
មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ
ចានបីបំ ចានកថលីកំ បត្តិវិវប្បដិក្កហណំ ធម្មានេ
បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋក-
យន្តិ ជ័យន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម ចារិវាសិតា
ភិក្ខុ សាទិយស្សន្តិ បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ
បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលីកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ
សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ ចានបីបំ ចានកថលីកំ
បត្តិវិវប្បដិក្កហណំ ធម្មានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថទោ
តេ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯតមន្តំ អាហេចេសុំ ។

បារាំងកក្កដា

[៣២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង
ជេតវនាមរមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង
ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស^(១) តែងទទួលត្រកអរចំពោះអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុជ្ជាន-
កម្ម អញ្ញាលកម្ម សាមិច្ឆិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹក
សម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
បាត្រនឹងចិវរ ការដុសក្អែកក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកត្តតាំង-
ឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
ពោលទោស គំរង្សៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសមិនសម
បើនឹងត្រកអរចំពោះអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុជ្ជានកម្ម អញ្ញាលកម្ម សាមិច្ឆិកម្ម
ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំង
សម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនឹងចិវរ ការដុស
ក្អែកក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកត្តតាំងឡាយសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំង
នោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

---

១ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បជិច្ឆន្ទបរិវាស ១ បដិច្ឆន្ទបរិវាស ១ សុទ្ធគបរិវាស ១
សមោធានបរិវាស ១ ។ ឯអប្បជិច្ឆន្ទបរិវាសនោះបានសំដែងរួចហើយក្នុងមហាវន្តនៃមហាវគ្គ
ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះមានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសមុប្បយក្ខន្ធក ។

[៣២០] អថទោ ភគវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បដ្ឋ
 សង្ឃំ កេវ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកា ភិក្ខុ សាទិយេន្តំ បក-
 តត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលីកម្មំ សា-
 មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ
 ចានបីបំ ចានកថលីកំ បត្តចីវរប្បដិក្កណំ នហានេ
 បិដ្ឋបរិកម្មន្តំ ។ សង្ឃំ ភគវាតិ ។ វិកេហិ តុទ្ធោ ភគវា
 កថំ ហិ នាម ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកា ភិក្ខុ សាទិយេស្សន្តំ
 បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលីកម្មំ
 សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ
 ចានបីបំ ចានកថលីកំ បត្តចីវរប្បដិក្កណំ នហានេ
 បិដ្ឋបរិកម្មំ ។ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ
 បសន្នានំ វា ភិយ្យោកាវាយ ។ បេ ។ វិកេហិត្វា ធម្ម
 កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន
 ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

ការវិសោធនកម្ម ការប្រែប្រួលស្ថានភាពភូមិភាគកណ្តាល

[៣២១] ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសត្រកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែកក្នុងវេលាឆ្លងទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនឹងត្រកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែកក្នុងវេលាឆ្លងទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរើសតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទើបទ្រង់ធ្វើធម្មកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសមិនត្រូវត្រកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម

វិសយបិដកេ ចុល្លវិញ្ញា

អញ្ញាលីកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យា-
 ភិហារោ^(១) ចានោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថលីកំ
 បត្តចីវរវ្យាដិក្កហាលំ នហានេ បិដ្ឋបរិកម្មំ យោ សាទិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ធុក្កដស្ស ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ ចារិវា-
 សិកានំ ភិក្ខុនំ មិថុ យថាវុឡំ អភិវាទនំ បច្ចដ្ឋានំ
 អញ្ញាលីកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិ-
 ហារំ ចានោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថលីកំ បត្តចីវរវ្យា-
 ដិក្កហាលំ នហានេ បិដ្ឋបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ
 ចារិវាសិកានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុឡំ ឧចោសថំ ប-
 រាវណំ វស្សុកសាដិកំ ឡិណោដនំ កត្តញ្ច^(២) ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកានំ ភិក្ខុនំ វត្ថំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា
 ចារិវាសិកេហិ ភិក្ខុហិ វត្ថិតព្វំ ។

១ កត្តបិ ពោត្តកេ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារន្តំ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ ចលទ្វេ
 ឧបេសិយមាធុពោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

វិធីបដិសេធ ចូលរួម

អញ្ញាលក្ខណ៍ សាមីចិក្ខុ ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹក
សម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ដូតជើង ការទទួល
បាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែកក្នុងវេលាដូតទឹករបស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបតត្ថ
ទេ ភិក្ខុឯណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្ខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស(ត្រេកអរ)នឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចដ្ឋាន-
កម្ម អញ្ញាលក្ខណ៍ សាមីចិក្ខុ ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹក
សម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ដូតជើង ការទទួល
បាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែកក្នុងវេលាដូតទឹកនៃគ្នានឹងគ្នា គឺភិក្ខុដែលនៅ
បរិវាសដូចគ្នា តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់(ខ្លី)បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យបោសប្រាសប្រាស បរិវាស ១ ការទទួលវស្សិកសាដក១ ការ
លះបង់ភត្ត(១) ការទទួលភត្ត(២) ទាំង៥យ៉ាង ដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស
ទាំងឡាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់(ខ្លី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
តថាគតនឹងបញ្ចាតវត្ថុដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស តាមទំនងដែលភិក្ខុអ្នកនៅ
បរិវាសត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

---

១ លំដាប់ភត្តមានទទួលភត្តជាដើម ដែលសង្ឃត្រូវចែកឲ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយខ្លួនក៏
លះបង់ភត្តនោះ ជំប្រាប់ឲ្យចែកដល់ភិក្ខុដទៃសិន ចំណែកខ្លួននឹងសូមទទួលក្នុងថ្ងៃតទៅ ។
២ ទទួលចែកភត្តដែលខ្លួនត្រូវបានតាមលំដាប់វស្សាបាន ។

(៣២២) ចារិវសិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្ថិ-

តត្ថំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថុនា ន ឧបសម្ព័ន្ធតត្ថំ ន

និស្សយោ ធាតុញ្ច ន សាមណោហេ ឧបជ្ឈាបេតញ្ច ន

ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិកញ្ច សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ

ន ឡិវទិកញ្ច យាយ អាបត្តិយា សង្ខេន បរិវសោ ទិដ្ឋោ

ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតញ្ច អញ្ញា វា តាទិសិកា

តតោ វា ចាបិជ្ជតវា កម្មំ ន ករហិតត្ថំ កម្មិកោ ន

ករហិតញ្ច ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ វេបេ-

តញ្ច ន បវរណា វេបេតញ្ច ន សវេនីយំ កាតត្ថំ

បារិវាសិកក្នុង ការប្រព្រឹត្តដោយច្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស)
 ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុងការនៅបរិ-
 វាសនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា^(១) មិន
 ត្រូវឲ្យនិស្ស័យ^(២) មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើម្ខួន^(៣) មិនត្រូវទទួល
 ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី មេចុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវ
 ប្រដៅភិក្ខុនី មេចុកជាសង្ឃឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះ
 ទៀត មេចុកអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ មេចុកត្រូវអាបត្តិដែលជូន
 ជាអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើ
 កម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតក្ក មិនត្រូវហាមបរា-
 ណា មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិន
 ត្រូវទទួលនាទីជាជំនុំវត្ថុ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ។

• អដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវធ្វើជាទម្ងាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រ ចម្លែងបើបានដាក់វត្ថុហើយ
 នឹងឲ្យឧបសម្បទាវាចា ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យសូត្រកម្មវាចា កាលបើគ្មានភិក្ខុនិទេ ភិក្ខុនោះបាន
 ដាក់វត្ថុហើយសូត្រកម្មវាចាវាចា ។ ២ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យដល់ភិក្ខុជាអាគន្ធក ភិក្ខុណាបាន
 កាន់និស្ស័យទៅហើយត្រូវប្រាប់ភិក្ខុអស់នោះថា ខ្ញុំធ្វើនិយម ត្រូវលោកកាន់និស្ស័យក្នុង
 សំណាក់ព្រះថេរីឯណោះចុះ កុំមកធ្វើវត្ថុដល់ខ្ញុំឡើយ វេលាចូលស្រែកកុំមកលាខ្ញុំឡើយ ។
 បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយគេនៅតែធ្វើនោះ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ៣ មិនត្រូវទទួល
 សាមណេរឯទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនបំបួសហើយក៏ត្រូវហាមថា ខ្ញុំធ្វើនិយម កុំមក
 ធ្វើវត្ថុដល់ខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ សាមណេរអស់នោះនៅតែធ្វើ បារិវាសិក-
 ភិក្ខុនោះមិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

វិធីបំបិទ បុណ្យភ្លេង

ន អនុវត្តនោ បដ្ឋបេតញ្ចោ ន ឌុកាសោ ការេតញ្ចោ ន
 ចោទេតញ្ចោ ន សាវេតញ្ចោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុបា សម្ម-
 យោជេតតំ ។

(៣២៣) ន ភិក្ខុវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា បក-
 តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរេតោ តន្តតំ ន បុរេតោ និសីទិតតំ
 យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យបរិយន្តោ
 វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតញ្ចោ^(១)តេន ច សោ
 សាទិតញ្ចោ ន ភិក្ខុវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្ថេន
 ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុណេន
 ឧបសង្កមិតញ្ចាវេ ន អារញ្ញិតតំ សមាទិតតំ ន បិណ្ឌា-
 ចាតិតតំ សមាទិតតំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌាចាតោ
 និហារេតញ្ចោ មា មំ ជានីស្វតិ ។

វិធីបំបាត់ បុណ្យវត្ត

មិនត្រូវបោះទេស ១ មិនត្រូវលើកទេស ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឱ្យ ឈ្មោះ)
នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

(៣២៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុខ មិន
ត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកគត្ត ទីទុក្ខសង្ខារដែលជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ជា
ទីបំផុតនៃទីដេក (ត្រែបូតាំងដែលអាត្រក់ជាន់គេ) ជាទីបំផុតនៃលំនៅ
(លំនៅដែលអាត្រក់ជាន់គេ) របស់សង្ឃ ។ ត្រូវប្រគល់ឱ្យទុក្ខសនោះ
ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវត្រកអបំពោះទុក្ខសនោះ
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកគត្តឱ្យជាបុរេ-
សមណ (សមណដើរមុខ) ឬបច្ឆាសមណ (សមណដើរក្រោយ) ចូល
ទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ មិនត្រូវសមាទានការញ្ជាក់គុត្តន៍ មិនត្រូវស-
មាទានបិណ្ឌ បាតិកគុត្តន៍ មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាត្រមក (ដើម្បីខ្លួន)
ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញ្ចឡើយ^(១) ។

១ បារិវាសិកភិក្ខុគិតថា អញនឹងអង្គុយឆាន់ក្នុងវត្តនេះហើយនឹងបំបាត់ព្រឹទ្ធាងឡាយ កាល
បើអញចេញទៅបិណ្ឌបាតនឹងប្រះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញមិនប្រាប់នឹងគាត់ព្រឹទ្ធាងឡាយ បារិវាសិក-
ភិក្ខុនោះមិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ទុកជាប្រើឱ្យសាម-
ណេរចំអិនហើយឆាន់ក្នុងវត្តដោយអធ្យាស្រ័យថា កុំឱ្យអ្នកណាមួយដឹងសោះឡើយ ដូច្នេះក៏មិន
បាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវតែចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។

បារិវាសកក្នុង បារិវាសកវត្ត

(៣២៤) បារិវាសិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាគន្ធុ-
កេន អាហេថេតង្គំ អាគន្ធុកស្ស អាហេថេតង្គំ ឱហោ-
សថេ អាហេថេតង្គំ បរិវាយាយ អាហេថេតង្គំ សថេ
ភិលាដោ ហោតិ ធូតេនបិ អាហេថេតង្គំ ។

(៣២៥) ន ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្ធាព្វោ
អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ
អនាវាសោ គន្ធាព្វោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វ អនាវាសោ វ គន្ធាព្វោ
អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ
អាវាសោ គន្ធាព្វោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្ធាព្វោ

បារិវាសិកក្នុង វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបារិវាស

(៣២៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្ធកត្រូវប្រាប់
ដល់អាគន្ធកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃទេវោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃចារ-
ណា បើមានជម្ងឺ(មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន ។

(៣២៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
អាវាស^(១)ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែង
តែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
វាស^(២)ដែលគ្មានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែ
មានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ
វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ
ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក-
តត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិក-
ភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស

១ អាវាសបានដល់ទីសេនាសនដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ ។ ២ អនាវាសបានដល់រាន
សម្រាប់ទុកអប្បោស រានសម្រាប់ទុកទស រោងទឹក បង្គន់នឹងក្លោងទ្វារជាដើម ។

វិធីបដិភេទ បុល្លោក

អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវសី-
 កេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា អភិក្ខុកោ អាវា-
 សោវ អនាវសោ វ ឧទ្ទេញ អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវសីកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អាវសា វ អនាវសា វ អភិក្ខុកោ អាវសោ ឧទ្ទេញ
 អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 ចារិវសីកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា វ អនាវ-
 សា វ អភិក្ខុកោ អនាវសោ ឧទ្ទេញ អញ្ញត្រ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវសីកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា វ អនាវសា វ អភិក្ខុ-
 កោ អាវសោ វ អនាវសោ វ ឧទ្ទេញ អញ្ញត្រ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

(៣២៦) ន ភិក្ខុវេ ចារិវសីកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវសា សភិក្ខុកោ អាវសោ ឧទ្ទេញ
 យត្ថស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវសីកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវសា សភិក្ខុកោ អនាវសោ ឧទ្ទេញ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញាណ

ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការ
អន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារីវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាស
ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសប្បុរសនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែង
តែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បារីវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសប្បុរសនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់
អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែ
មានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារីវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
អាវាសប្បុរសនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ
វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បារីវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសប្បុរសនាវាសដែលមាន
ភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសប្បុរសនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុ
ជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារីវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែល
មានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែង
តែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារីវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញ
ចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាស

បារិវាសិកពុទ្ធកេ បារិវាសិកវគ្គ

យត្ថស្ស ភិក្ខុ ឆានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អារាសា សភិក្ខុកោ អារាសោ វា អនា-
 វាសោ វា ឧទ្ទេញោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ ឆានាសំវាសកា
 អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុ-
 កោ អារាសោ ឧទ្ទេញោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ ឆានាសំវា-
 សកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
 ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា
 សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ឧទ្ទេញោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 ឆានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្ត-
 រាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អនាវាសា សភិក្ខុកោ អារាសោ វា អនាវាសោ វា
 ឧទ្ទេញោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ ឆានាសំវាសកា អញ្ញត្រ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អារាសា វា អនាវាសា វា
 សភិក្ខុកោ អារាសោ ឧទ្ទេញោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ

បារិវាសិកក្នុងរូប វិញ្ញាបន្នសំរាប់អ្នកនៅបរិវាស

ណាដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សង្ខេបៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត
 វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវ
 ចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ
 គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សង្ខេបៗគ្នា វៀរលែងតែ
 មានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវា-
 សិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សង្ខេបៗគ្នា វៀរលែងតែមាន
 ភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវា-
 សិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែល
 មានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់សង្ខេបៗគ្នា វៀរលែងតែ
 មានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិ-
 វាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនា-
 វាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំរាប់
 សង្ខេបៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមាន

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថន អញ្ញត្រ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
 វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកា អនាវាសោ ឧត្តព្វោ
 យត្ថស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថន
 អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកា
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា ឧត្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថន អញ្ញត្រ
 អន្តរាយា ។

- (៣២៧) ឧត្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកា អាវាសោ យត្ថស្ស
 ភិក្ខុ សមាធនសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ
 ឧត្តន្តិ ឧត្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អាវាសា សភិក្ខុកា អនាវាសោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ ស-
 មាធនសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ ឧត្តន្តិ
 ឧត្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អាវាសា វា សភិក្ខុកា អាវាសោ វា អនាវាសោ វា

វិសយបំជិត បុណ្យវគ្គ

ភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែ
 មានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអា-
 វាសប្បអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនា-
 វាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជា
 បកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ
 មិនត្រូវចេញចាកអាវាសប្បអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសប្បអនា-
 វាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសប្បអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាស
 ផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

(៣២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមាន
 ភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ
 (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាក
 អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា
 ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណាអាត្មាអញអាច
 នឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវ
 ចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសប្បអនាវាសដែលមានភិក្ខុ

បារិវាសិកក្នុងពេល បារិវាសិកវត្ត

យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាធសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោ-
 មិ អដ្ឋេ ឥន្ទ្រំ ឥន្ទ្រោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុ-
 បា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកា អាវាសោ
 យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាធសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោ-
 មិ អដ្ឋេ ឥន្ទ្រំ ឥន្ទ្រោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុបា
 សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកា អនាវាសោ យត្តស្ស
 ភិក្ខុ សមាធសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេ
 ឥន្ទ្រំ ឥន្ទ្រោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុបា សភិក្ខុ
 កា អនាវាសា សភិក្ខុកា អាវាសោ វា អនាវាសោ
 វា យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាធសំវាសកា យំ ជញ្ញា
 សក្កោមិ អដ្ឋេ ឥន្ទ្រំ ឥន្ទ្រោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន
 ភិក្ខុបា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា ស-
 ភិក្ខុកា អាវាសោ យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាធសំវាសកា
 យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេ ឥន្ទ្រំ ឥន្ទ្រោ ភិក្ខុវេ
 ចារិវាសិកេន ភិក្ខុបា សភិក្ខុកា អាវាសា វា

បញ្ជីសិក្ខាសូត្រ វគ្គបឋមភិក្ខុអង្គនៅបរិវាស

បាន គឺអាវាសប្បុរសនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹង
ថា អាវាសប្បុរសនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ
ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាស
ស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន) ក្នុងថ្ងៃ
នេះបាន. ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអនាវាសដែល
មានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណាដែលមាន
ភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ
(ឲ្យទាន) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាក
អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសប្បុរសនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺ
អាវាសប្បុរសនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អា-
វាសប្បុរសនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាសប្បុរសនាវាសដែលមាន
ភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំ-
វាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន) ក្នុង
ថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាស

អនាវាសា វា សកិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្ស កិក្ខុ
 សមាទសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្លង្គិ
 កន្លង្គោ កិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន កិក្ខុនា សកិក្ខុកា
 អាវាសា វា អនាវាសា វា សកិក្ខុកោ អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស កិក្ខុ សមាទសំវាសកា
 យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្លង្គិ ។

[៣២៨] ន កិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន កិក្ខុនា បក-
 តត្ថេន កិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថុតំ ន
 ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា
 អនាវាសេ វា វត្ថុតំ បកតត្ថំ កិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
 វុដ្ឋាតតំ បកតត្ថោ កិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ
 ន បកតត្ថេន កិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកាសនេ និសីទិតតំ
 ន និចេ អាសនេ និសីន្នេ ឧច្ឆេ អាសនេ និសីទិតតំ
 ន ធមាយំ និសីន្នេ អាសនេ និសីទិតតំ ន ឯកច្ឆ-
 មេ ច្ឆមតតំ ន និចេ ច្ឆមេ ច្ឆមន្តេ ឧច្ឆេ ច្ឆមេ
 ច្ឆមិតតំ ន ធមាយំ ច្ឆមន្តេ ច្ឆមេ ច្ឆមិតតំ ។

វិសយបិដក បុល្លត្ថ

បុរាណាវស្ថានដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវស្ថានដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវស្ថាន
 ណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវស្ថានណាអាត្មា
 អញ្ញាចន្ទន៍ទៅ (ឲ្យទាន) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិ-
 វាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវស្ថានបុរាណាវស្ថានដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវស្ថាន
 បុរាណាវស្ថានដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវស្ថានបុរាណាវស្ថានដែលមានភិក្ខុមាន
 សំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវស្ថានបុរាណាវស្ថានណាអាត្មាអញ្ញាចន្ទន៍
 ទៅ (ឲ្យទាន) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣២៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអាវស្ថាន
 ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវស្ថានដែលមានដម្បូលមួយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងអាវស្ថានបុរាណាវស្ថានដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបក-
 តត្ថទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ថហើយត្រូវកែត្រួតចាកអាសន (ត្រូវមិនភិក្ខុ
 ជាបកតត្ថដោយអាសន (របស់ខ្លួន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយជាមួយ
 នឹងភិក្ខុជាបកតត្ថ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ថអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវ
 អង្គុយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ថអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសន មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមមួយ (ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ថ) កាល
 បើភិក្ខុជាបកតត្ថចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមខ្ពស់
 កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ថចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមឡើយ ។

(៣២៧) ន ភិក្ខុវេ ចារិកសិកេន ភិក្ខុនា ចារិកសិ-
 កេន វុឌ្ឍតវេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិ-
 កស្សនាវេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្រាវេន
 ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្រាវេន ភិក្ខុនា
 សទ្ធិ ។ បេ ។ អញ្ញាវេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទ
 អាវសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទ អនាវសេ វត្ថុតំ ន
 ឯកច្ឆន្ទ អាវសេ វា អនាវសេ វា វត្ថុតំ ន ឯកា-
 សនេ និស័ទិតំ ន និចេ អាសនេ និស័ន្ទេ ឧច្ឆេ អាស
 នេ និស័ទិតំ ន នមាយំ និស័ន្ទេ អាសនេ និស័ទិតំ
 ន ឯកច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ន និចេ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមន្ត
 ឧច្ឆេ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតំ ន នមាយំ ច្ឆន្ទមន្ត ច្ឆន្ទេ
 ច្ឆន្ទមិតំ ។

(៣៣០) ចារិកសិកចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខុវេ បរិកសំ ន-
 ទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានតំ នទេយ្យ តត្ថិ-
 សោ^(១) អញ្ញេយ្យ អកម្មំ តំ^(២) ន ច កាណិយន្តិ ។

បក្សន្តវិ បារាំងសិកវត្ត និម្មិត ។

១ ឧ. ម. បោត្តកេសុ វិសោតិ បាហោ វរិទិ ។ ២ អយំ តំសុត្ថោ ឧ. ម. បោត្តកេសុ
 ៨ បញ្ចាយតិ ។

បារិវាសិកក្នុង វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបារិវាស

(៣២៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញចូលក្នុងមូលាបត្តិ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ថ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ថ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាមដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាមដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាមឬអារាមដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ពាន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយ ជាមួយនឹងអព្ពានាហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ពាន) កាលអព្ពានាហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ កាលអព្ពានាហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមជាមួយគ្នា កាលអព្ពានាហភិក្ខុចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមទាប មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមខ្ពស់ កាលអព្ពានាហភិក្ខុចង្រ្កឹមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមឡើយ ។

(៣៣០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានបារិវាសិកភិក្ខុជាតំរប់៤ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា (ទាញចូលមកកាន់មូលាបត្តិ) ឲ្យមានត្ថ គណសង្ឃមានបារិវាសិកភិក្ខុជាតំរប់២០ ឲ្យអព្ពានកម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

[៣៣០] អថទោ អាយស្មា ឧចាលី យេន ភគវា
 តេនុបសង្កម្មំ ឧបសង្កម្មិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
 និសីទិ ឯកមន្តំ និសីទោ ទោ អាយស្មា ឧចាលី ភគ-
 វន្តំ ឯតទរោច កតិ នុ ទោ ភន្តេ ចារិវាសិកស្ស
 ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេនាតិ ។ តយោ ទោ ឧចាលី ចារិវាសិ-
 កស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេនា សហវាសោ វិប្បវាសោ អនា-
 រោចនា ឥមេ ទោ ឧចាលី តយោ ចារិវាសិកស្ស
 ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេនាតិ ។

[៣៣២] តេន ទោ បន សមយេន សាវត្ថយំ
 មហាភិក្ខុសង្ឃោ សង្ឃបតិភោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ
 ចារិវាសិកា ភិក្ខុ បរិវាសំ សោធនុំ ។ តេ ភិក្ខុ^(១) ភគ-
 វតោ ឯតមន្តំ អាហោចេសុំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ
 និក្ខិបិតុំ ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ និក្ខិបិតញ្ច ។ តេន
 ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កម្មិត្វា
 ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា ឧត្តរិកំ ទិសីទិត្វា

១ ព័ទ្ធ ពេ ភិក្ខុតិ បទ្យយំ ឧ. ម. ហេតុពេសុ ន ទិស្សតិ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

(៣៣១) គ្រានោះ ព្រះឧបាសិក្ខិក្ខន្ធមានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ព្រះឧបាសិក្ខិក្ខន្ធមានអាយុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់កត្រិបរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ឧបាសិក ការដាច់កត្រិបរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាង គឺការនៅរួមគ្នា^(១) ១ ការមិននៅរួមគ្នា^(២) ១ ការមិនប្រាប់^(៣) ១ ម្ចាស់ឧបាសិក ការដាច់កត្រិបរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

(៣៣២) សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើនក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុមិនអាចនឹងជម្រះបរិវាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យដាក់បរិវាស ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវដាក់យ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើត្រួតពិនិត្យស្រាវជ្រាវស្វាមីអង្គុយ

---

១ គឺនៅជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកត្តក្នុងលំនៅដែលមានជម្ងឺរមួលរួមគ្នា ។ ២ គឺនៅតែឯងមិនបាននៅក្នុងអាវាសដែលមានភិក្ខុជាបកត្ត ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដល់ភិក្ខុផង មានអាណត្តិភិក្ខុជាដើម ។

បារិវាសិកក្នុងពេល បារិវាសិកវត្ត

អញ្ញាលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ និក្ខិ-
 មាមីតិ ។ និក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ និក្ខិហា-
 មីតិ ។ និក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

[៣៣៣] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថុយា
 ភិក្ខុ តហិ តហិ បក្កមីសុ ។ សក្កោន្តិ^(១) បារិវាសិកា
 ភិក្ខុ បរិវាសំ សោនេត្ថំ ។ តេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯតមត្តំ
 អាហេចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ សមាទានុំ^(២) ។
 ឯវញ្ញ បន ភិក្ខុវេ សមាទិតញោ ។ តេន បារិវាសិកេន
 ភិក្ខុនា ឯតំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯតំសំ ឧត្តរាសង្កំ
 ករិត្វា ឧត្តរាសង្កំ និសីទិត្វា អញ្ញាលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស
 វចនីយោ បរិវាសំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិញោ ហោតិ
 បរិវាសោ ។ វត្តំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិញោ ហោតិ
 បរិវាសោតិ ។

បារិវាសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

១ យេកុយ្យេន ន សក្កោន្តិពិ បារិវាសិកា ។ ឯត្ថ នសទ្ទេន បដិសេធា អយុត្តរាបាយេវ
 បរិវាសសមាទានស្ស សោនេត្ថំ សមត្ថកាលេ ភក្កវតា អនុជានិយមនត្ថា ។ បុរោ វត្តមាទេ
 មាទត្តសមាទានេបិ ឯសេវី នយោ ។ ២ កត្តបិ បោត្តកេ សមាទិត្តំ ។

បារិវាសិកពុទ្ធក វត្តរបស់វិហារនៅបារិវាស

ច្រើនហោងផ្គង់អញ្ញាលឿងហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បារិវាស ។
បារិវាសបានឈ្មោះថាភិក្ខុដាក់ហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ បារិវាស
បានឈ្មោះថាភិក្ខុដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយចេញពីក្រុងសាវត្ថី
ហើយចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះ ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ ពាចនឹង
ជម្រកបារិវាសបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសមាទានបារិវាស ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបារិវាស
នោះភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ
មួយរូបហើយធ្វើឧត្តរាសន៍ធៀងស្មាមាងអង្គុយច្រើនហោងផ្គង់អញ្ញាលឿង
ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបារិវាស ។ បារិវាសបាន
ឈ្មោះថាភិក្ខុសមាទានហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមសមាទាននូវវត្ត ។ បារិវាស
បានឈ្មោះថាភិក្ខុសមាទានហើយដែរ ។

ចប់បារិវាសិកវត្ត ។

[៣៣៤] តេន ចោ បន សមយេន មូលាយ បដិ-
 កកស្សនាហា ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិ-
 វាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលីកម្មំ សាមីចីកម្មំ អាសនាភិ-
 ហារំ សេយ្យភិហារំ ចាទោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថលីកំ
 បត្តចីវរប្បដិក្ខហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ
 ភិក្ខុ អប្បវ្មា ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តំ ជ័យន្តំ វិចារេន្តំ
 ក្លដំ បរិ នាប មូលាយ បដិកកស្សនាហា ភិក្ខុ
 សាទិយស្សន្តំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 អញ្ញលីកម្មំ សាមីចីកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិ-
 ហារំ ចាទោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថលីកំ បត្តចីវរប្ប-
 ដិក្ខហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។ អថចោ តេ ភិក្ខុ
 ភកវតោ ឯតបទ្ធី អាហារេស្មំ ។

[៣៣៥] អថចោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បកវលោ ភិក្ខុសង្ឃំ សង្ឃិចាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិប្បច្ចិ-
 សទ្ធី តិវ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកកស្សនាហា ភិក្ខុ
 សាទិយន្តំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

វិធីបំណង ចុះល្បី

(៣៣៤) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចដានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំ អាសនមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ដូតជើង ការទទួលបាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែល ខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តបង្ហាត់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចដានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំ អាសនមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ដូតជើង ការទទួលបាត្រនឹងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំង នោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីខ្ចីបំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៣៣៥) ព្រះមហាវិទ្យាលោកនេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មាន ព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ តើពួកមូលាយបដិកស្សនាហេតុអ្វី(ភិក្ខុដែលគួរដល់ភិក្ខុ យាទាញត្រឡប់មករកអាបត្តិដ៏ម) ត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចដានកម្ម

បារាំងសិក្សាព្រះ មូលាយ បដិកស្សនាហិក្ខុវគ្គ

។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋបរិកម្មំ ។ សច្ចំ ភគវតី ។
 វិគវហិ ពុទ្ធា ភគវ តតិ ហិ នាម ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សនំ បកតត្ថានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋបរិកម្មំ
 នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយេ ។ បេ ។
 វិគវហិត្វា ធម្មំ កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខុវេ
 មូលាយ បដិកស្សនាហេន ភិក្ខុនា សាទិតវ្យំ បក-
 តត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កជស្ស ។
 អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាហានំ
 ភិក្ខុនំ មិថុ យថាវុទ្ធិំ អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ ។ បេ ។
 នហានេ បិដ្ឋបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាហានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុទ្ធិំ ឧទោ-
 សថំ បវរណំ វស្សិតសាដិកំ ឧលោកជនំ កត្តញ្ច ។

បារិវាសិកក្នុង រឿងមូលាយបដិកស្សនាហកិក្ខុ

។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ថទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមូលាយបដិកស្សនាហកិក្ខុមិនសមបើនឹងត្រកអន្លើអភិវាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ថទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយទ្រង់សំដែងធម្មកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហកិក្ខុ មិនត្រូវត្រកអន្លើអភិវាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ថទេ ភិក្ខុណាត្រកអរ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹកដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនាហកិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់(ខ្ចី)បាន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ១ បវរណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនាហកិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់(ខ្ចី)បាន ។

តេនហំ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាហោនំ ភិក្ខុនំ
វត្ថុំ បញ្ញាបេស្សមិ យថា មូលាយ បដិកស្សនាហោហិ
ភិក្ខុហំ វត្ថុតតំ ។

[៣៣៦] មូលាយ បដិកស្សនាហោន ភិក្ខុវេ
ភិក្ខុនា សម្មា វត្ថុតតំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថុនា ន
ឧបសម្បទេតតំ ន និស្សយោ នាតត្វោ ន សាមណោភេ
ឧបជ្ជាបេតត្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតំ សាទិត្វា
សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិត្វា យាយ អាបត្តិយា
មូលាយ បដិកស្សនាហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន
អាបជ្ជិត្វា អញ្ញា វា តាទិសំកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា
កក្កម្ភំ ន កវហិតតំ កក្កម្ភា ន កវហិត្វា ន បក-
តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចាសថោ វេបេតត្វោ ន បវរណា វេ-
បេតត្វា ន សវចនីយំ កាតតំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតត្វោ
ន ឱកាសោ កាវេតត្វោ ន ចោទេតត្វោ ន សាវេ-
តត្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហំ សម្សយោនេតតំ ។

[៣៣៧] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាហោន
ភិក្ខុនា បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ គន្ធាំ ន បុរោ

វិទ្យាបិដក បុលវត្ថុ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ចត្តវត្ថុដល់ពួកមូលាយ-
បដិកស្សនារហកិក្ខុ តាមទំនងដែលពួកមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុត្រូវ
ប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុត្រូវ
ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុងមូលាយបដិ-
កស្សនានោះដូច្នេះ គឺមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិន
ត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ(ខ្លួន) មិនត្រូវទទួលការសន្មត
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅ
ភិក្ខុនី ភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញមករកអាបត្តិដើមចំពោះអាបត្តិណា មិន
គួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះឬអាបត្តិ
ដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតែងជៀលកម្ម មិនត្រូវតែងជៀលពួកភិក្ខុអ្នក
ធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរាណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត
មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមរតពាក្យ(ក្នុងអធិករណនោះ) មិនត្រូវទទួលនាទី
ជាធុកងវត្ថុ មិនត្រូវធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវ
រំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្មោះ)នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុមិន
ត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអធិយមុនភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឧកាសឯណាជាទីបំផុត

និស្សិតតំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ
 សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ
 តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិ-
 កស្សនាវហោន ភិក្ខុនា បកតតេន ភិក្ខុនា បុរេស-
 មណោន វា បច្ឆាសមណោន វា កុលានិ ឧបសង្កម្ម-
 តព្វានិ ន អាញ្ញកត្តំ សមាទិតតំ ន បិណ្ឌាចាតតត្តំ
 សមាទិតតំ ន ប តប្បច្ចយា បិណ្ឌាចាតោ នីហារ-
 បេតព្វោ មា មំ ជាជីស្វតិ ។

(៣៣៨) ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាវហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ
 គន្ធព្វោ អញ្ញត្រ បកតតេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
 ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាវហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្ធព្វោ អញ្ញត្រ
 បកតតេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាវហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
 អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្ធព្វោ អញ្ញត្រ
 បកតតេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ

បញ្ជីសិក្ខាបទ វិញ្ញាបនបត្របណ្ឌិតស្វ័យបាណ្ឌិត

នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារជាប្រសប់សង្ឃ សង្ឃ
 ត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឧកាសនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនាហេតុក្នុងនោះ មួយ
 វិញទៀត ក៏ក្នុងនោះត្រូវតែកអនឹងទីឧកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 មូលាយបដិកស្សនាហេតុក្នុង (មិនត្រូវធ្វើ) បកតត្ថកិក្ខុឲ្យជាបុរេសមណបូ
 បច្ឆាសមណចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្សនា
 ហេតុក្នុងមិនត្រូវសមាទានការញាតិកុល មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកុល
 មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយ
 គិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ ។

(៣៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហេតុក្នុងមិនត្រូវ
 ចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀប
 លែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀបលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង
 ឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហេតុក្នុងមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀបលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀប
 លែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហេតុ
 មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអាវាសដែលមិន
 មានភិក្ខុទេ រៀបលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀបលែងតែមានការអន្តរាយ

បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា
 អភិក្ខុកោ អាវសោ កន្តោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារ-
 ហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា អភិក្ខុកោ
 អនាវសោ កន្តោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា អភិក្ខុកោ អាវសោ
 វ អនាវសោ វ កន្តោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា វ អនាវសា វ អភិក្ខុ-
 កោ អាវសោ កន្តោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវសោ
 កន្តោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវសោ វ អនាវសោ
 វ កន្តោ អញ្ញាត្រ បកតត្ថេន អញ្ញាត្រ អន្តរាយា ។

(៣៣៩) ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា សភិក្ខុកោ អាវសោ
 កន្តោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ នាវាសាវសកា អញ្ញាត្រ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហិតិក្ខមិនត្រូវចេញចាកអនា-
 វាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ពាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមាន
 ភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយ
 បដិកស្សនារហិតិក្ខមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
 វាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀរលែងតែមាន
 ការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហិតិក្ខមិនត្រូវចេញ
 ចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ពាវសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ
 វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហិតិក្ខមិនត្រូវចេញចាកពាវស ឬអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ពាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនា-
 វាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់ពាវសឬអនាវាសដែលមិនមាន
 ភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហិតិក្ខមិន
 ត្រូវចេញចាកពាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ពាវសដែលមានភិក្ខុ គឺ
 ពាវសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំពះសង្ខេប ។ ត្ថា វៀរលែងតែមាន

បារាំងសិក្ខាបទ មូលាយ បដិកស្សនាបារាំង

បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនាបារាំង ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា
 សភិក្ខុកា អនាវសា គន្លង្គោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកា
 អាវសា វា អនាវសា វា គន្លង្គោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 នាវាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាបារាំង ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវសា សភិក្ខុកា អាវសា គន្លង្គោ
 ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អនាវសា គន្លង្គោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកា អាវសា វា អនាវសា វា គន្លង្គោ
 យត្ថស្ស ភិក្ខុ នាវាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនា-
 បារាំង ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា វា អនាវសា វា
 សភិក្ខុកា អាវសា គន្លង្គោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកា
 អនាវសា គន្លង្គោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អាវសា
 វា អនាវសា វា គន្លង្គោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ នាវាសំ-
 វាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

បារាំងសកលវិទ្យា វិទ្យាបាលបណ្ឌិតស្វាស្រាវជ្រាវ

ភិក្ខុជាបក្សត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយ-
 បដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអារាមដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
 រាមដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អារាមឬអនាមាមដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអារាមឬអនាមាមណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា
 វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក្សត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអារាមដែល
 មានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាមដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនា-
 រាមដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អារាមឬអនាមាមដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអារាមឬអនាមាមណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា
 វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក្សត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាមឬអនាមាម
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាមដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់
 អនាមាមដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អារាមឬអនាមាម
 ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអារាមឬអនាមាមណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
 ផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក្សត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២០] ឥន្ទព្រា ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាវ-
 ហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ
 អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 សមាទសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្ថន្តិ
 ឥន្ទព្រា ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាវហោន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវា-
 សោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាទសំវា-
 សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្ថន្តិ ឥន្ទព្រា
 ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាវហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ
 ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាទ-
 សំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្ថន្តិ ។

វិធីបដិសេធ ចូលវិញ

(៣២០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិសេធសូនារហភិក្ខុ គួរ
ចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។
ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសបុរាណាវាស
ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសបុរាណាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
ស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសបុរាណាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ
ឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិសេធសូនារហភិក្ខុ
គួរចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន
។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស
បុរាណាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស បុរាណាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមាន
សំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស បុរាណាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹង
ទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិសេធសូនារហភិក្ខុ
គួរចេញចាកអាវាស បុរាណាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមាន
ភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់
អាវាស បុរាណាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស បុរាណាវាសណាដែលមាន
ពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសបុរាណាវាសណា អាត្មាអញ
អាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣២១) ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាហេតុ
 ភិក្ខុនា បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សន្ធិ៍ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ
 វត្ថុញ្ចំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុញ្ចំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អា-
 វាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុញ្ចំ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ធិស្វា
 អាសនា វុជ្ជាតញ្ចំ បកតត្ថេន ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេ-
 តញ្ចោ ន បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សន្ធិ៍ ឯកាសនេ និស័-
 ទិតញ្ចំ ន និចេ អាសនេ និស័ន្ទេ ឧច្ចេ អាសនេ និស័-
 ទិតញ្ចំ ន ធមាយំ និស័ន្ទេ អាសនេ និស័ទិតញ្ចំ ន
 ឯកចង្កមេ ចង្កមិតញ្ចំ ន និចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ
 ចង្កមេ ចង្កមិតញ្ចំ ន ធមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតញ្ចំ ។

(៣២២) ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនាហេតុ
 ភិក្ខុនា ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា សន្ធិ៍ ។ បេ ។ មូលាយ
 បដិកស្សនាហេតុ វុជ្ជតវេន ភិក្ខុនា សន្ធិ៍ ។ បេ ។
 មានត្តាហេតុ ភិក្ខុនា សន្ធិ៍ ។ បេ ។ មានត្តចារិ-
 កេន ភិក្ខុនា សន្ធិ៍ ។ បេ ។ អញ្ញាហេតុ ភិក្ខុនា
 សន្ធិ៍ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វត្ថុញ្ចំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ
 វត្ថុញ្ចំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុញ្ចំ

បារាំងសិក្សា វិញ្ញាបនបត្រមូលនិធិស្វ័យភាព

(៣៤១) មូលនិធិទាំងឡាយ មូលនិធិស្វ័យភាពមិនត្រូវ
 នៅក្នុងអាវាសដែលមានដើម្បីមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមាន
 ដើម្បីមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដើម្បីមួយ ជា
 មួយនឹងភិក្ខុជាបកត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកត្ត (ដើរមក) ត្រូវក្រែកឡើងចាក
 អាសន ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកត្តដោយអាសន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន
 មួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកត្តអង្គុយលើអាសនទាប
 មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកត្តអង្គុយលើផែនដី
 មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាល
 បើភិក្ខុជាបកត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់
 កាលបើភិក្ខុជាបកត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទេ ។

(៣៤២) មូលនិធិទាំងឡាយ មូលនិធិស្វ័យភាពមិន មិន
 ត្រូវនៅជាមួយនឹងបារាំងសិក្សាទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹង
 មូលនិធិស្វ័យភាពដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅ
 ជាមួយនឹងមានត្ថាហិក្ខុ (ភិក្ខុដែលមានត្ថ) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅ
 ជាមួយនឹងមានត្ថចារិកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ថ) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវ
 នៅក្នុងអាវាសដែលមានដើម្បីមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមាន
 ដើម្បីមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដើម្បីមួយ

វិសេសបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

ន ឯកាសនេ និសីទិតតំ ន នីចេ អាសនេ និសីន្នេ
 ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតតំ ន ធមាយំ និសីន្នេ អាសនេ
 និសីទិតតំ ន ឯកាសនេ ចន្ទមិតតំ ន នីចេ ចន្ទមេ
 ចន្ទមន្តេ ឧច្ចេ ចន្ទមេ ចន្ទមិតតំ ន ធមាយំ ចន្ទមន្តេ
 ចន្ទមេ ចន្ទមិតតំ ។

[៣២៣] មូលាយ បដិកស្សនាហាចតុត្តោ បេ
 ភិក្ខុវេ បរិវាសំ ននេយ្យ មូលាយ បដិកស្សនយ្យ
 មាណតំ ននេយ្យ តត្ថិសោ អត្តេយ្យ អកម្មំ តំ ន
 ច ករណីយន្តំ ។

មូលាយ បដិកស្សនាហាតំ និដ្ឋិតំ ។

[៣២៤] តេន ខោ បន សមយេន មាណត្តាហា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋា-
 នំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ
 អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧស្សាយន្តំ ជីយន្តំ វិចារេន្តំ កតំ
 ហិ នាម មាណត្តាហា ភិក្ខុ សាទិយស្សន្តំ បកតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិ-

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ត

ជាមួយគ្នានឹងអញ្ញាណហតិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគ្រប់ដល់អញ្ញាណ) មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ថអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវ
 អង្គុយលើអាសនខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ថអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវ
 អង្គុយលើអាសនទេ មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុ
 បកតត្ថចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមទាប មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមខ្ពស់ទេ កាលបើ
 ភិក្ខុជាបកតត្ថចង្រ្កឹមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមទេ ។

[៣៤៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានមូលាយបដិ-
 កស្សនាហតិក្ខុជាតំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ថ
 គណសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនាហតិក្ខុនោះជាតំរប់ ២០ ឲ្យអញ្ញាណ កម្ម
 នោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនាហតិក្ខុ ។

[៣៤៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តាហតិក្ខុទទួលត្រឹមអនុវត្តភិ-
 វាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្លួនក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់
 បកតត្ថភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស និងជៀស បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកមានត្តាហតិក្ខុ
 មិនសមបើនឹងទទួលត្រឹមអនុវត្តភិវាទនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។ ការ

បារាំងសិក្សាព្រះ មានការរីក

កម្មន្ត ។ អថទោ តេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯតមត្ថំ អាហេ-
 វេសុំ ។ សង្ខំ កិវ ភិក្ខុវេ មានត្ថារហា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ
 បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សង្ខំ ភក្កវតំ ។ វិកហំ តុន្នោ ភក្កវា
 កថំ ហំ នាម ភិក្ខុវេ មានត្ថារហា ភិក្ខុ សាទិយស្សន្តិ
 បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចដ្ឋានំ ។ បេ ។
 នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា
 បសាទាយ ។ បេ ។ វិកហិត្វា ធម្មំ កថំ កត្វា
 ភិក្ខុ អាមន្តេសំ ន ភិក្ខុវេ មានត្ថារហេន ភិក្ខុនា
 សាទិតព្វំ បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ
 អាបត្តិ ទុក្ខជស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ មានត្ថា-
 រហានំ ភិក្ខុនំ មិទ្ធ យថាវុទ្ធិំ អភិវាទនំ បច្ចដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ

បារិសិតពូជ វត្តរបស់មានគ្នាហេតុ

ដុសក្បែរខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹកនៃបកត្តកិត្តទាំងឡាយសោះ ។ ទើប
 កិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
 ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្ចាស់កិត្តទាំងឡាយ បានឮថា ពួកមានគ្នាហេតុទទួល
 ត្រឹមអន្ទវេសិតវេនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្បែរខ្នងក្នុង
 វេលាស្រង់ទឹករបស់បកត្តកិត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ កិត្តទាំងនោះ
 ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មាន
 ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់កិត្តទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុទាំងឡាយ
 មិនសមបើនឹងទទួលត្រឹមអន្ទវេសិតវេនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុស
 ក្បែរក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកត្តកិត្តទាំងឡាយទេ ម្ចាស់កិត្តទាំងឡាយ
 អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់
 ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មកថា ត្រាស់ហៅ
 កិត្តទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់កិត្តទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវត្រឹម
 អន្ទវេសិតវេនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្បែរខ្នងក្នុងវេលាស្រង់
 ទឹករបស់បកត្តកិត្តទាំងឡាយទេ កិត្តណាត្រឹមត្រូវអាបត្តិទុក្ខ ។
 ម្ចាស់កិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវអភិវេនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
 ការដុសក្បែរខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹកដល់មានគ្នាហេតុទាំងឡាយ តាម
 លំដាប់ចាស់ (ខ្លី) បាន ។ ម្ចាស់កិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្ថោ

មានត្ថាហោនំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុទ្ធី ឧចោសថំ
 បវរណំ វស្សិតសាទិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។ តេន-
 ហិ ភិក្ខុវេ មានត្ថាហោនំ ភិក្ខុនំ វត្ថំ បញ្ញាបេស្សាមិ
 យថា មានត្ថាហោហិ ភិក្ខុហិ វត្ថិតតំ ។

(៣៤៥) មានត្ថាហោន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា
 វត្ថិតតំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថនា ន ឧបសម្បទេតតំ
 ន និស្សយោ នាតតោ ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋាបេ-
 តតោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតញ្ចា សម្មតេនបិ
 ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតញ្ចា យាយ រាបត្តិយា មានត្ថា-
 ហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតញ្ចា អញ្ញា វា
 តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន ករហិតតំ
 កម្មិកា ន ករហិតញ្ចា ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ
 ឧចោសថោ វេបេតតោ ន បវរណា វេបេតតា ន
 សវេទីយំ កាតតំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតតោ ន
 ឱកាសោ កាវេតតោ ន ចោទេតតោ ន សាវេតតោ
 ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតតំ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

នូវទេវោសថ១ បរវរណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដឹក១ ការលះបង់កត្ត១
 ការទទួលកត្ត ១ ទាំង៥ យ៉ាង ដល់មានការហក់ក្នុងទ្បាយ តាមលំដាប់
 ចាស់(ខ្លី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ចត្តវត្ថុ
 ដល់ពួកមានការហក់តាមទំនងដែលមានការហក់ក្នុងទ្បាយត្រូវប្រ-
 ព្រឹត្តតាម ។

(៣៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានការហក់ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 ដោយប្រពៃ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុងមានតួនោះដូច្នេះ គឺមានតួ-
 ហក់ក្នុងមិនត្រូវឲ្យទបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរ
 បម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើសង្ឃបាន
 សន្មតហើយក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលគួរដល់មានតួ
 ព្រោះអាបត្តិណា មិនគប្បីឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹង
 អាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម
 មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមទេវោសថ មិនត្រូវហាម
 បរវរណា (ដល់បកតត្ថភិក្ខុ) មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិតរ-
 ណានោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាជំកង់វត្ថុ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បី
 ចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវលើក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ)នឹង
 ពួកភិក្ខុឡើយ ។

បារាំងសិក្សាព្រះ មានត្ថាហេតុ

(៣២៦) ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាហេតុ ន ភិក្ខុនា បកតត្ថស្ស
 ភិក្ខុនោ បុរេតោ គន្ធាតំ ន បុរេតោ និស្សិទ្ធិតំ យោ ហោតិ
 សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារប-
 រិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។
 ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាហេតុ ន ភិក្ខុនា បកតត្ថេន ភិក្ខុនា
 បុរេសមណោន វា បច្ឆាសមណោន វា កុលាជិ ឧបសង្ក-
 មិតព្វានិ ន អារាម្យកក្កដំ សមាទិតំ ន បិណ្ឌាចាតិកក្កដំ
 សមាទិតំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌាចាតោ នីហារបេតព្វោ
 មា មំ ជាជីស្វតិ ។

(៣២៧) មានត្ថាហេតុ^(១) ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាគន្ទ-
 កេន អាហេចេតំ អាគន្ទកស្ស អាហេចេតំ ឧចោសថេ
 អាហេចេតំ បវរណាយ អាហេចេតំ ទេវសីកំ អាហេ-
 ចេតំ សថេ គិលានោ ហោតិ ធូតេនបិ អាហេចា-
 បេតំ^(២) ។

(៣២៨) ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាហេតុ ន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្ធាតោ អញ្ញាត្ថ

---

១ ឧ. មានត្ថាហេតុ ។ ២ ឧ. អាហេចេតំ ។

បារាំងក្នុង ក្នុងរបស់មានគ្នាហេតុ

[៣៤៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខបកត្តភិក្ខុឡើយ ឥតសង្ខារជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ទីដេកនឹងវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឥតសង្ខារនោះដល់មានគ្នាហេតុនោះ មួយទៀតមានគ្នាហេតុនោះត្រូវតែកអរទីឥតសង្ខារដែលសង្ឃប្រគល់ឲ្យនោះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវធ្វើបកត្តភិក្ខុឲ្យជាបុរសមណ ឬបច្ឆាសមណចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវសមាទានការញ្ញកធុត្តន៍ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុត្តន៍ មួយទៀតមិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុជាអាគន្ធកត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ធកត្រូវ (ដែលមកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបាសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបរាណ ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជម្ងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឲ្យទូតប្រាប់ (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

[៣៤៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវចេញចាកភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀបលែងតែមាន

វិធីបដិភេ បុណ្យវត្តោ

បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាវហេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកោ អាវសា អភិក្ខុកោ អនាវសោ
 គន្លង្វោ អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
 ភិក្ខុវេ មានត្ថាវហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកោ អាវសា
 អភិក្ខុកោ អាវសោ វ អនាវសោ វ គន្លង្វោ អញ្ញត្រ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាវហេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកោ អនាវសា អភិក្ខុកោ អាវសោ
 គន្លង្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវសោ គន្លង្វោ ។ បេ ។
 អភិក្ខុកោ អាវសោ វ អនាវសោ វ គន្លង្វោ អញ្ញត្រ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាវហេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកោ អាវសា វ អនាវសា វ អភិក្ខុកោ
 អាវសោ គន្លង្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវសោ
 គន្លង្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវសោ វ អនាវសោ វ
 គន្លង្វោ អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

(៣២៧) ន ភិក្ខុវេ មានត្ថាវហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកោ
 អាវសា សភិក្ខុកោ អាវសោ គន្លង្វោ ។ បេ ។

វិសយបិដក បុល្លវត្ថុ

ភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នា
 ហេតុមិនត្រូវចេញចាកអារាមដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាមដែលមិន
 មានភិក្ខុទេ វៀវលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលែងតែមានការអន្តរាយ
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវចេញចាកអារាមដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អារាមឬអារាមដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលែងតែមានភិក្ខុជាបក-
 តត្ថ វៀវលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិន
 ត្រូវចេញចាកអារាមដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាមដែលមិនមានភិក្ខុទេ
 ។ បេ ។ ទៅកាន់អារាមដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អារាមឬ
 អារាមដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលែង
 តែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវចេញ
 ចាកអារាមឬអារាមដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាមដែលមិនមានភិក្ខុទេ
 ។ បេ ។ ទៅកាន់អារាមដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អារាម
 ឬអារាមដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀវលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀវលែង
 តែមានការអន្តរាយ ។

(៣៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវចេញចាក
 អារាមដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាមដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។

បារាំងសិក្សាខ្មែរ មានការហៅក្លិន

សក្ខីភាព អនាវស្ថា គន្លង ។ ប្រ ។ សក្ខីភាព
 អនាវស្ថា អនាវស្ថា អនាវស្ថា គន្លង យុត្តសង្គតិ ភិក្ខុ
 ឆានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្រេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ មានត្រាហេន ភិក្ខុវេ សក្ខីភាព អនាវស្ថា
 សក្ខីភាព អនាវស្ថា គន្លង ។ ប្រ ។ សក្ខីភាព
 អនាវស្ថា គន្លង ។ ប្រ ។ សក្ខីភាព អនាវស្ថា
 អនាវស្ថា អនាវស្ថា គន្លង យុត្តសង្គតិ ភិក្ខុ ឆានាសំវា-
 សកា អញ្ញត្រ បកតត្រេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 មានត្រាហេន ភិក្ខុវេ សក្ខីភាព អនាវស្ថា អនាវស្ថា
 អនាវស្ថា សក្ខីភាព អនាវស្ថា គន្លង ។ ប្រ ។ សក្ខីភាព
 អនាវស្ថា គន្លង ។ ប្រ ។ សក្ខីភាព អនាវស្ថា អនាវស្ថា
 អនាវស្ថា អនាវស្ថា គន្លង យុត្តសង្គតិ ភិក្ខុ ឆានាសំវាសកា
 អញ្ញត្រ បកតត្រេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៥០] គន្លង ភិក្ខុវេ មានត្រាហេន ភិក្ខុវេ
 សក្ខីភាព អនាវស្ថា សក្ខីភាព អនាវស្ថា ។ ប្រ ។
 សក្ខីភាព អនាវស្ថា ។ ប្រ ។ សក្ខីភាព អនាវស្ថា
 អនាវស្ថា អនាវស្ថា យុត្តសង្គតិ ភិក្ខុ សមាធិសំវាសកា

បារិវាសិកក្នុង វត្តរបស់មានគ្នាហេតុ

ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសបុរាណដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអនាវាសបុរាណដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា
 វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់
 អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។
 ទៅកាន់អនាវាសបុរាណដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសបុរាណដែល
 មានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរ
 លែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវចេញ
 ចាកអនាវាសបុរាណដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ
 ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសបុរាណ
 ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសបុរាណដែលមានភិក្ខុមានសំវាស
 ផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

(៣៥០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នាហេតុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសបុរាណដែលមានភិក្ខុ គឺ
 អនាវាសបុរាណដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា

វិធីបដិភេ បុល្លវត្តោ

យំ ជញ្ញា សក្កោមី អជ្ឈេ កន្ទុន្តំ កន្ទុញ្ចោ ភិក្ខុវេ
 មានត្ថារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកោ អនាវសោ សភិក្ខុ-
 កោ អារាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អារាសោ វា អនាវសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 ភិក្ខុ សមាទសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមី អជ្ឈេ
 កន្ទុន្តំ កន្ទុញ្ចោ ភិក្ខុវេ មានត្ថារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កោ អារាសោ វា អនាវសោ វា សភិក្ខុកោ អារា-
 សោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវសោ ។ បេ ។ ស-
 ភិក្ខុកោ អារាសោ វា អនាវសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 សមាទសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមី អជ្ឈេ
 កន្ទុន្តំ ។

[៣៥០] ន ភិក្ខុវេ មានត្ថារហេន ភិក្ខុនា បក-
 តត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្នោ អារាសេ វត្ថុតំ ន ឯ-
 កច្ឆន្នោ អនាវសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្នោ អារាសេ វា
 អនាវសេ វា វត្ថុតំ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
 វុដ្ឋាតតំ បកតត្ថោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតញ្ចោ ន
 បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកាសនេ និសីទិតតំ

វិធីបំបាត់ ចូលវត្ត

អាវាសប្តុអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហភិក្ខុគួរបញ្ចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅ
 កាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។
 ទៅកាន់អាវាសប្តុអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសប្តុអនាវាសណាដែល
 មានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសប្តុអនាវាសណា អាត្មា
 អញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហ-
 ភិក្ខុគួរបញ្ចេញចាកអាវាស ប្តុអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែល
 មានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់
 អាវាសប្តុអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសប្តុអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុ
 មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសប្តុអនាវាសណា អាត្មាអញអាច
 នឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣៥១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអា-
 វាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ
 មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសប្តុអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
 បកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវកែត្រួតចាកអាសន ត្រូវនិមន្ត
 ភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយជាមួយនឹងភិក្ខុ

បារិវាសិកក្នុងពេល មានត្តារហេតុ

ន ជីវេ អាសនេ និស្សន្ទេ ឧច្ឆេ អាសនេ និស្សន្ទេតំ
 ន ធម្មាយំ និស្សន្ទេ អាសនេ និស្សន្ទេតំ ន ឯកចង្ក្រមេ
 ចង្ក្រមិតំ ន ជីវេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧច្ឆេ ចង្ក្រមេ
 ចង្ក្រមិតំ ន ធម្មាយំ ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតំ ។

[៣៥២] ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហេតុ ភិក្ខុនា បារិវា-
 សិកេន ភិក្ខុនា សុទ្ធិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-
 ហេតុ ភិក្ខុនា សុទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តារហេតុ វុឌ្ឍតវេន
 ភិក្ខុនា សុទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តបារិកេន ភិក្ខុនា សុទ្ធិ
 ។ បេ ។ អត្តាបារហេតុ ភិក្ខុនា សុទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ
 វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ
 វា អនាវាសេ វា វត្ថុតំ ន ឯកាសនេ និស្សន្ទេតំ ន ជីវេ
 អាសនេ និស្សន្ទេ ឧច្ឆេ អាសនេ និស្សន្ទេតំ ន ធម្មាយំ
 និស្សន្ទេ អាសនេ និស្សន្ទេតំ ន ឯកចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតំ ន
 ជីវេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមន្តេ ឧច្ឆេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតំ ន ធម្មាយំ
 ចង្ក្រមន្តេ ចង្ក្រមេ ចង្ក្រមិតំ ។

បារាំងសិកក្ខន្ធក វគ្គរបស់មានការហកិក្ខ

ជាបកត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកត្តអង្គយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកត្តអង្គយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គយលើអាសន មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ។

(៣៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានការហកិក្ខុមិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារាំងសិកកិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហកិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានការហកិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ថបារិកកិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសប្តុអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហកិក្ខុ មិនត្រូវអង្គយលើអាសនជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហកិក្ខុអង្គយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហកិក្ខុអង្គយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គយលើអាសន មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហកិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហកិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

[៣៥៣] មានត្បាញបាចតុត្តោ ចេ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ
នទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ នទេយ្យ
តត្ថិសោ អត្តេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

មានត្បាញវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៥៤] តេន ខោ បន សមយេន មានត្តចារិកា
ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ញលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ
ចាទោនកំ ចាទបីបំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវរបដិក្កហណំ
នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។
តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ឌីយន្តិ វិចារចន្តិ កថំ ហិ នាម មានត្តចា-
រិកា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ
បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ
ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។

[៣៥៥] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
បករណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុត្តិ

វិសយបិដក បុល្លវត្ថុ

[៣៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានមានគ្នាហកិក្ខុជា
គំរប់៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ថ គណសង្ឃមាន
មានគ្នាហកិក្ខុនោះជាគំរប់ ២០ ឲ្យអញ្ជាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង
សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ឧបវត្ថុរបស់មានគ្នាហកិក្ខុ ។

[៣៥៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្ថហកិក្ខុ ត្រេកអរនឹង
អភិវេទនកម្ម បច្ចដានកម្ម អញ្ជាលកម្ម សាមិច្ឆិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ
ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រុធដើង វត្ថុ
សម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនឹងចម្រក ការដុសភ្នែកលង្ហិនក្នុងវេលាដូត
ទឹកនៃបកតត្ថភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នា
តិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស គំរប់ៗ បន្តបង្គាប់ថា ហេតុ
ដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្ថហកិក្ខុត្រេកអរនឹងអភិវេទនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។
ការដុសភ្នែកលង្ហិនក្នុងវេលាដូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្ថទាំងឡាយដូច្នោះ
ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

[៣៥៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

បារាំងសិក្សានូវពេ មានតួចារិកវត្ត

សង្ខំ ក៏រ ក៏ក្លៀវ មានតួចារិកា ក៏ក្លៀវ សាទិយន្តិ
 បកតត្ថានំ ក៏ក្លៀវ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។
 នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សង្ខំ ភក្ខវាតិ ។ វិគរហិ
 ពុទ្ធា ភក្ខវា កកំ ហិ នាម ក៏ក្លៀវ មានតួចារិកា ក៏ក្លៀវ
 សាទិយស្សន្តិ បកតត្ថានំ ក៏ក្លៀវ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ក៏ក្លៀវ អប្ប-
 សង្ខានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មំ កកំ
 កត្វា ក៏ក្លៀវ អាមន្តេសិ ន ក៏ក្លៀវ មានតួចារិកេន
 ក៏ក្លៀវ សាទិតព្វំ បកតត្ថានំ ក៏ក្លៀវ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ធុក្កជស្ស ។ អនុជាធាមិ ក៏ក្លៀវ
 មានតួចារិកានំ ក៏ក្លៀវ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ
 ក៏ក្លៀវ មានតួចារិកានំ ក៏ក្លៀវ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចា-
 សបំ បវរណំ វស្ស័កសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។

បារាំងសំរាប់ពួក វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ថ

ពួកមានត្ថបារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុប្បន្នកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសកែលម្អខ្លួនក្នុងវេលាបូជាទឹករបស់ភិក្ខុជាបកត្តតាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។
 ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមានត្ថ-
 បារិកភិក្ខុមិនសមបើនឹងត្រេកអរអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុប្បន្នកម្ម ។ បេ ។ ការដុស
 កែលម្អខ្លួនក្នុងវេលាបូជាទឹករបស់ភិក្ខុជាបកត្តតាំងឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះ-
 ថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មកថាហើយត្រាស់
 ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថបារិកភិក្ខុមិនត្រូវ
 ត្រេកអរអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុប្បន្នកម្ម ។ បេ ។ ការដុសកែលម្អខ្លួនក្នុងវេលាស្រង់
 ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកត្តឡើយ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវភាបត្តិទុកដ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺថាគតអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុប្បន្នកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសកែលម្អខ្លួនក្នុងវេលាស្រង់ទឹកដល់មានត្ថបារិកភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំ-
 ដាប់ចាស់(១) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ១ បរា-
 រណ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដឹក១ ការលះបង់ភត្ត១ ការទទួលភត្ត១

វិធីបដិភេ បុល្លវត្ត

តេជហំ ភិក្ខុវេ មានត្ថចារិកោនំ ភិក្ខុនំ វត្តំ បញ្ញា-
បេស្សមិ យថា មានត្ថចារិកេហំ ភិក្ខុហំ វត្តិតំ ។

(៣៥៦) មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្ត-
ិតំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតំ ន
និស្សយោ ឆាតញ្ចោ ន សាមណេរោ ឧបជ្ជាបេតញ្ចោ
ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតញ្ចោ សម្មតេជបិ ភិក្ខុ-
និយោ ន ឱវទិតញ្ចោ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន មានត្ត
ទិន្នំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតញ្ចោ អញ្ញា វា តាទិ-
សិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន ករហិតំ កម្មិកា
ន ករហិតញ្ចោ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ
បេតញ្ចោ ន បវាណោ បេតញ្ចោ ន សវេនីយំ កាតតំ
ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតញ្ចោ ន ឱកាសោ កាបេតញ្ចោ
ន ចោទេតញ្ចោ ន សាបេតញ្ចោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហំ
សម្មយោជេតំ ។

(៣៥៧) ន ភិក្ខុវេ មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុនា
បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ កន្លតំ ន បុរតោ
និសីទិតំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយោ

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

ទាំង៥យ៉ាង ដល់មានតួចារិកភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់(ខ្លី) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ គឺថាគតនឹងបញ្ចេញតួដែលពួកមានតួចារិកភិក្ខុ តាមទំនងដែលមានតួចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

(៣៥៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តតួដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តតួដោយប្រពៃក្នុងមានតួនោះដូច្នេះ គឺមានតួចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើម មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុន៍ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុន៍ សង្ឃឲ្យមានតួចំពោះអាបត្តិណាមិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតែងដៀលកម្ម មិនត្រូវតែងដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរាវរណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធុកងវត្ថុ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

(៣៥៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឧកាសឯណា ជាទីបំផុតនៃអាសន

ពារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានតួពារិវាសិក

សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទា-
 តញ្ចោ តេន ច សោ សាទិតញ្ចោ ។ ន ភិក្ខុវេ មានតួ-
 ចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្ថេន ភិក្ខុនា បុរសមណោ
 វា បច្ឆាសមណោ វា តុលានិ ឧបសង្កម័តញ្ចានិ
 ន អារញ្ញកង្គំ សមាទិតតំ ន បិណ្ឌទាតិកង្គំ សមា-
 ទិតតំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌទាតោ នីហារបេតញ្ចោ
 មា មំ ជាជីស្វតិ ។

(៣៥៨) មានតួចារិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាគន្ធកេន
 អាវេចេតតំ អាគន្ធកស្ស អាវេចេតតំ ឧទោសថេ
 អាវេចេតតំ បរាណាយ អាវេចេតតំ ទេវសិកំ អាវេ-
 ចេតតំ សថេ តិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អាវេចាបេតតំ ។

(៣៥៩) ន ភិក្ខុវេ មានតួចារិកេន ភិក្ខុនា ស-
 ភិក្ខុកា អាវសា អភិក្ខុកោ អាវសោ គន្ធាញ្ចោ អញ្ញត្រ
 សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានតួចារិកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា អភិក្ខុកោ អនាវសោ
 គន្ធាញ្ចោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ

បារិវាសិកក្នុង វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ថ

ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឧទកាស
 នោះដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវត្រកអរចំពោះឧទកាសនោះ ។ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្ថឲ្យជាបុរេសមណ
 ឬបច្ឆាសមណចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវសមាទាន
 ការញឹកញាប់ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកត្ថត្ថ មួយទៀតមិនត្រូវឲ្យ
 គេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌចាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះមួយនោះដោយគិតថា
 ជនទាំងឡាយកុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

(៣៥៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកភិក្ខុជាអាគន្ធក ត្រូវ
 ប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងភាវសដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ធកភិក្ខុ
 (ដែលមកដល់ទីកន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃទុបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃ
 បរវណ្ណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជម្ងឺត្រូវប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន ។

(៣៥៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
 ភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែ
 សង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួបារិកភិក្ខុ
 មិនត្រូវចេញចាកភាវសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ភាវសដែលមិនមានភិក្ខុ
 ទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

វិធីបិដកេ បុណ្យវិញ្ញា

មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកា
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្លង្គោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន
 អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកា អាវាសោ គន្លង្គោ
 ។ បេ ។ អភិក្ខុកា អនាវាសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ អភិក្ខុ-
 កា អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្លង្គោ អញ្ញត្រ
 សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្ថចារិកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកា
 អាវាសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកា អនាវាសោ គន្ល-
 ង្គោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកា អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
 គន្លង្គោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៦០] ន ភិក្ខុវេ មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អាវាសា សភិក្ខុកា អាវាសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ សភិក្ខុ-
 កា អនាវាសោ គន្លង្គោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា គន្លង្គោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ នាវាសំ-
 វាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ

និយមន័យ បុណ្យវិញ្ញាណ

មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬ
 អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្ត-
 រាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស
 ដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុ
 ទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 មានតួចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅ
 កាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមាន
 ភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែង
 តែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាក
 អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់
 អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំពះសង្ឃ ។
 តា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានតួចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា ស-
ភិក្ខុកា អាវសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អនា-
វសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អាវសោ វ អនាវ-
សោ វ គន្លង្វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ នាមសំវសកា អញ្ញត្រ
សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរយា ន ភិក្ខុវេ មានតួចារិកេន
ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា វ អនាវសា វ សភិក្ខុ-
កា អាវសោ គន្លង្វា ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អនាវសោ
គន្លង្វា ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អាវសោ វ អនាវសោ
វ គន្លង្វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ នាមសំវសកា អញ្ញត្រ
សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរយា ។

(៣៦០) គន្លង្វា ភិក្ខុវេ មានតួចារិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អាវសា សភិក្ខុកា អាវសោ ។ បេ ។
សភិក្ខុកា អនាវសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អាវសោ
វ អនាវសោ វ យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាជសំវសកា យំ
ជញ្ញា សក្កោមី អន្លេ គន្លង្វា គន្លង្វា ភិក្ខុវេ មានតួ-
ចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា សភិក្ខុកា
អាវសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកា អនាវសោ ។ បេ ។

បារាំងសិក្សាធម្មតា រក្សាបេសកិក្សាអ្នកប្រឹក្សាមានតួ

មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវបញ្ចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស
 ដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។
 ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា
 ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា រៀបលែងតែសង្ឃ រៀបលែង
 តែមានការអនុរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវបញ្ចេញចាក
 អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។
 ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
 ផ្សេងៗ គ្នា រៀបលែងតែសង្ឃ រៀបលែងតែមានការអនុរាយ ។

(៣៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុ គួរបញ្ចេញចាកអា-
 វាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អ-
 នាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ
 បាន គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយ
 ដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុគួរបញ្ចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។

វិធីបំប៉ន ពុលរុក្ខ

សក្ខីក្នុងកោ អាវសោ វា អនាវសោ វា យត្ថស្ស ក្ខត្ត
 សមាទសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមី អន្លេវ កន្តន្តិ
 កន្តញ្ចោ ក្ខត្តវេ មានត្ថចារិកេន ក្ខត្តនា សក្ខីក្នុងកោ
 អាវសោ វា អនាវសោ វា សក្ខីក្នុងកោ អាវសោ
 ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ អនាវសោ ។ បេ ។ សក្ខីក្នុងកោ
 អាវសោ វា អនាវសោ វា យត្ថស្ស ក្ខត្ត សមាទសំវា-
 សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមី អន្លេវ កន្តន្តិ ។

[៣៦២] ន ក្ខត្តវេ មានត្ថចារិកេន ក្ខត្តនា បក-
 តត្ថេន ក្ខត្តនា សន្ធិ ឯកច្ឆន្នោ អាវសេ វត្ថុតំ ន
 ឯកច្ឆន្នោ អនាវសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្នោ អាវសេ វា
 អនាវសេ វា វត្ថុតំ បកតត្ថំ ក្ខត្តំ ទិស្វា អាសនា
 វុជ្ជាតតំ បកតត្ថោ ក្ខត្ត អាសនេន និមន្តេតញ្ចោ ន
 បកតត្ថេន ក្ខត្តនា សន្ធិ ឯកាសនេ និសីទិតតំ ន
 និចេ អាសនេ និសីន្នេ ឧច្ឆេ អាសនេ និសីទិតតំ ន
 ធមាយំ និសីន្នេ អាសនេ និសីទិតតំ ន ឯកច្ឆន្នេ

វិទ្យាបិដក បុល្លវ្ត

ទៅកាន់អាវាសបុរាណាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសបុរាណាវាសណាដែល
 មានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសបុរាណាវាសណាអាត្មា
 អញអាចនឹងទៅឲ្យបានក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិក-
 ភិក្ខុគួរចេញចាកអាវាស បុរាណាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមាន
 ភិក្ខុបាន ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាសបុរា-
 នាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសបុរាណាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមាន
 សំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសបុរាណាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ
 ឲ្យបានក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៦២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុង
 អាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូល
 មួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសបុរាណាវាសដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹង
 ភិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវក្រោកចាកអាសន ត្រូវ
 និមនភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយ ជាមួយនឹង
 ភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើ
 អាសនទេ មិនត្រូវចង្រ្ទមលើទីចង្រ្ទមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត

បារិវាសិកក្នុងរោម មានតួបារិវាត្ត

ចង្កៀមមីតតំ ន ជីវេ ចង្កៀម ចង្កៀមន្តេ ឧច្ឆេ ចង្កៀម ចង្កៀម
មីតតំ ន ធម្មាយំ ចង្កៀមន្តេ ចង្កៀម ចង្កៀមមីតតំ ។

[៣៦៣] ន ភិក្ខុវេ មានតួបារិវាត្តន ភិក្ខុនា ចា-
រិវាសិកេន ភិក្ខុនា សន្និ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្ស-
នារហេន ភិក្ខុនា សន្និ ។ បេ ។ មានតួបារិវាត្តន ភិក្ខុនា
សន្និ ។ បេ ។ មានតួបារិវាត្តន វុឌ្ឍនេន ភិក្ខុនា
សន្និ ។ បេ ។ អត្តាធារហេន ភិក្ខុនា សន្និ ឯកច្ឆន្ទេ
អាវាសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ
អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុតំ ន ឯកាសនេ និសីទិ-
តតំ ន ជីវេ អាសនេ និសីទេ ឧច្ឆេ អាសនេ និសីទិ-
តតំ ន ធម្មាយំ និសីទេ អាសនេ និសីទិតតំ ន ឯក-
ចង្កៀម ចង្កៀមមីតតំ ន ជីវេ ចង្កៀម ចង្កៀមន្តេ ឧច្ឆេ ចង្កៀម
ចង្កៀមមីតតំ ន ធម្មាយំ ចង្កៀមន្តេ ចង្កៀម ចង្កៀមមីតតំ ។

[៣៦៤] មានតួបារិវាត្តចតុត្ថោ បេ ភិក្ខុវេ បារិវាសំ
ននេយ្យ មូលាយ បដិកស្សយ្យ មានតួ ននេយ្យ
តត្ថិសោ អន្តេយ្យ អកម្មំ តំ ន ប ករណីយន្តិ ។

បារាសិកក្នុង វត្ថុរបស់កិច្ចអ្នកប្រព្រឹត្តមាន

ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ឡើយ កាលបើ
ភិក្ខុជាបកត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

{ ៣៦៣ } ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុមិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងបារាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនាហភិក្ខុ
។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ថាហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានតួចារិកភិក្ខុ
ដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ
មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសបុរាណ
នាវាសដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានាហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយ
លើអាសនជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានាហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនទាប មិន
ត្រូវអង្គុយលើអាសនខ្ពស់ កាលបើអព្ភានាហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិន
ត្រូវអង្គុយលើអាសន មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភា-
នាហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាល
បើអព្ភានាហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

{ ៣៦៤ } ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានមានតួចារិកភិក្ខុ
ជាតំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានតួ គណសង្ឃមាន
មានតួចារិកភិក្ខុនោះជាតំរប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង
សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

វិទ្យាបិដកេ ចុល្លវង្សោ

[៣៦៥] អថខោ អាយស្មា ឧចាលី យេន ភគវា
 តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯក-
 មន្តំ និស្មិនំ ។ ឯកមន្តំ និស្មិនោ ខោ អាយស្មា
 ឧចាលី ភគវន្តំ ឯតទវេច កតី នុ ខោ ភន្តេ មាណត្ត-
 ចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេទានិ ។ ចត្តារោ ខោ ឧចាលី
 មាណត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេទា សហវាសោ វិប្ប-
 វាសោ អនាវេចនា ឡានេ គណោ ចរតិ^(១) ឥមេ ខោ
 ឧចាលី ចត្តារោ មាណត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្តិច្ឆេទានិ ។

[៣៦៦] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថុយំ ម-
 ហាភិក្ខុសង្ឃោ សង្ឃបតិគោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តំ
 មាណត្តចារិកា ភិក្ខុ មាណត្តំ សោនេត្ថំ ។ តេ ភិក្ខុ
 ភគវតោ ឯតមត្តំ អាវេចេសំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ
 មាណត្តំ និក្ខិបិត្ថំ ។ ឯវត្តា បន ភិក្ខុវេ និក្ខិបិត្ថំ ។
 តេន មាណត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-

១ ឧតោគណោ បរតីតិបិ ឧតោគណោ បរតីតិបិ បាវោ ទិស្សតិ ។ ឧ. បោត្តកេ ឧ. ឧ
 គណោ បរណត្តិកំ បាវោ បន អាគតោ ។

វិធីបដិសេធ ចុះល្បី

(៣៦៥) ត្រាខ្លះ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នមានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នមានអាយុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រីរបស់មានតួចារិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់បាទ ការដាច់រាត្រីរបស់មានតួចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងគឺ ការនៅរដូវកាល^(១) ១ ការមិននៅរដូវកាល^(២) ១ ការមិនប្រាប់^(៣) ១ ភិក្ខុនោះប្រព្រឹត្តមានតួក្នុងពួកបកតួភិក្ខុមិនគ្រប់ចំនួន^(៤) ១ ម្ចាស់បាទ ការដាច់រាត្រីរបស់មានតួចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៦៦) សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើនក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកមានតួចារិកភិក្ខុមិនអាចជំរះមានតួបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យដាក់មានតួបាន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយភិក្ខុត្រូវដាក់មានតួយ៉ាងនេះ ។ មានតួចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុទ្រព្វ

---

១ អដ្ឋកថាថា គឺនៅក្នុងទីមានជម្លូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតួ ។ ២ នៅតែម្នាក់ឯងគឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឃជាគ្នា ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ ថាខ្លួនជាមានតួចារិកភិក្ខុ ដល់រាជគន្ថកភិក្ខុជាដើម ។ ៤ គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឃគាំដំណើរ រួចឡើងទៅ ។

ពារិវាសិកក្នុងពេល មានត្ថពារិវត្ត

មិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្តា ឧត្តរាសង្គំ ឯសីទិក្ខា
អញ្ញាលី បត្តហេត្វា ឯវេស្ស វេស្សនីយោ មានត្ថំ ឯត្ថិ-
ចាមីតិ ។ ឯត្ថិ ឯត្ថិ ហេតិ មានត្ថំ ។ វេស្ស ឯត្ថិ ចា-
មីតិ ។ ឯត្ថិ ឯត្ថិ ហេតិ មានត្ថំ ។

[៣២៧] តេជ ទោ បន សមយេន សារត្ថិយា
កិត្តិ តហី តហី បត្តមីស្ស ។ សក្កោន្តិ^(៦) មានត្ថពារិ-
កោ កិត្តិ មានត្ថំ សោនេត្ថំ ។ តេ កិត្តិ កតវតោ ឯ-
តមត្ថំ អាហេចេស្សំ ។ អនុជានាមិ កិត្តិវេ មានត្ថំ ស-
មាទិយត្ថំ ។ ឯវេស្ស បន កិត្តិវេ សមាទិកត្ថំ ។ តេជ
មានត្ថពារិកោជ កិត្តិវា ឯកំ កិត្តិ ឧបសង្កមិត្តា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្តា ឧត្តរាសង្គំ ឯសីទិក្ខា អញ្ញា-
លី បត្តហេត្វា ឯវេស្ស វេស្សនីយោ មានត្ថំ សមាទិយា-
មីតិ ។ សមាទិយំ ហេតិ មានត្ថំ ។ វេស្ស សមាទិយា-
មីតិ ។ សមាទិយំ ហេតិ មានត្ថំ ។

មានត្ថពារិវត្ត ឯដ្ឋិតំ ។

១ យេកុយ្យេន ន សក្កោន្តិ ពារេវ ទិស្សតិ ។

បារាំងសិក្សាពូជ វត្ថុរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ថ

ហើយធ្វើឧត្តរសង្គ្រោះស្មាមាត់ អង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ចាល់ឡើងនិយាយ
យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់នូវមានត្ថ ។ មានត្ថឈ្មោះថាភិក្ខុបានដាក់ហើយ ។
ថាខ្ញុំសូមដាក់វត្ថុ ។ មានត្ថឈ្មោះថាភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

(៣៦៧) សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយចេញអំពីក្រុងសាវត្ថី ទៅ
ក្នុងទីនោះ ។ មានត្ថចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏អាចដំរើនូវមានត្ថបាន ។
ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។
ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យសមា-
ទានមានត្ថ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។
មានត្ថចារិកភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូបហើយធ្វើឧត្តរសង្គ្រោះស្មា-
មាត់អង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ចាល់ឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទាន
មានត្ថ ។ មានត្ថឈ្មោះថាភិក្ខុបានសមាទានហើយ ។ ថាខ្ញុំសូមសមា-
ទានវត្ថុ មានត្ថឈ្មោះថាភិក្ខុបានសមាទានហើយដែរ ។

ចប់វត្ថុរបស់មានត្ថបារាំងសិក្សា ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លតោ

(៣៦៨) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញាធារហា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បវិទ្យា
 ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តំ ជ័យន្តំ វិចារេន្តំ កតំ ហិ នាម
 អញ្ញាធារហា ភិក្ខុ សាទិយស្សន្តំ បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ
 អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។
 អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហេចេសុំ ។

(៣៦៩) អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បកវណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចារាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុត្តំ
 សច្ចំ តេវ ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហា ភិក្ខុ សាទិយន្តំ បក-
 តត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មន្តំ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។ វិគវហិ តុន្នោ ភកវា
 កតំ ហិ នាម ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហា ភិក្ខុ សាទិយស្សន្តំ
 បកតត្ថានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសម្មានំ វា បសាទាយ
 ។ បេ ។ វិគវហិត្វា ធម្មំ កតំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវង្ស

(៣៦៨) សម័យនោះ ពួកអញ្ញាណហតិកុ ត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុជ្ជនកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាស្ងួតទឹករបស់ភិក្ខុជា បកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស ពិះដៀល បន្តិះបង្គាប់ថា ពួកអញ្ញាណហតិកុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុជ្ជនកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែក ខ្នងក្នុងវេលាស្ងួតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

(៣៦៩) ព្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮ ថាអញ្ញាណហតិកុទាំងឡាយត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុជ្ជនកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាស្ងួតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែន ឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហតិកុទាំងឡាយមិនសមបើនឹងត្រេកអរអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចុជ្ជនកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាស្ងួតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះ ថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មកថាត្រាស់ហៅ

បារិវាសិកក្នុងអញ្ញាធារហេតុ

ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហេតុ ភិក្ខុជា សាទិតតំ បកតត្ថានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
 យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្ខជស្ស ។ អនុជាធាមិ
 ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហានំ ភិក្ខុនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ
 ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោ.
 សបំ បវារណំ វស្សុកសាជិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហានំ ភិក្ខុនំ វត្ថំ បញ្ញា.
 បេស្សមិ យថា អញ្ញាធារហេហិ ភិក្ខុហិ វត្ថិតតំ ។

[៣៧០] អញ្ញាធារហេតុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុជា សម្មា
 វត្ថិតតំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្ថុនា ន ឧបសម្បទេតតំ ន
 និស្សយោ នាតត្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតត្វោ
 ។ បេ ។ យថា មូលាយ បដិកស្សនាហស្ស វត្ថំ តថា
 មានត្តាហស្ស ច មានត្តចារិកស្ស ច អញ្ញាធារហស្ស
 ច តិណ្ណំ ឯកសទិសំ វត្ថារេតតំ ។ បេ ។ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតតំ ។

បារិវាសិកពុទ្ធក វត្តរបស់អញ្ញានារហត្ថ

ភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហត្ថភិក្ខុមិនត្រូវត្រេកអរ
នឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាជួត
ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុឯណាត្រេកអរត្រូវអាបត្តិទុក្ខ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍនកម្ម បច្ចដានកម្ម ។ បេ ។
ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាជួតទឹកដល់អញ្ញានារហត្ថភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំ-
ដាប់ចាស់(ខ្លី) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ១
បារណ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក១ ការលះបង់ភត្ត១ ការទទួល
ភត្ត១ ទាំង៥យ៉ាងដល់អញ្ញានារហត្ថភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់(ខ្លី)។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះតថាគតនឹងបញ្ចត្តវត្ថុដល់ពួកអញ្ញានារហត្ថភិក្ខុ
តាមទំនងដែលអញ្ញានារហត្ថភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហត្ថភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ
ដោយប្រពៃ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុងអញ្ញាននោះដូច្នេះ គឺអញ្ញា-
នារហត្ថភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរ
បម្រើ ។ បេ ។ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហត្ថភិក្ខុដូចម្តេចមិញ វត្តរបស់
មានភ្នំរហត្ថភិក្ខុ មានភ្នំចារិកភិក្ខុ អញ្ញានារហត្ថភិក្ខុ ទាំង ៣ ពួកក៏មាន
សេចក្តីដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិតឬឲ្យពិស្តារចុះ ។ បេ ។ មិនត្រូវ
ប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្នោះ)នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៧១] ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហេន ភិក្ខុនា
 បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ កន្តព្វំ ន បុរតោ
 និស័ទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ
 សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតញ្ចោ
 តេន ច សោ សាទិតញ្ចោ ។ ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហេន
 ភិក្ខុនា បកតត្ថេន ភិក្ខុនា បុរសមណោន វា បច្ឆា-
 សមណោន វា កុលានិ ឧបសង្កម័តញ្ចានិ ន អារញ្ញកក្កដ៏
 សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌចាតិកក្កដ៏ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ច-
 យា បិណ្ឌចាតោ និហារបេតញ្ចោ មា មំ ជានីស្វតិ ។

[៣៧២] ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ
 អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 អញ្ញាធារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ
 អនាវាសោ កន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ
 អន្តរាយា យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្តាវេតព្វំ ។ បេ ។ កន្តព្វោ
 ភិក្ខុវេ អញ្ញាធារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

[៣៧១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អត្តានារហភិក្ខុមិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទីធុកាសឯណាដែលជាទីបំផុតនៃអាសន ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃៗ ត្រូវប្រគល់ឲ្យទីធុកាសនោះដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោតក៏ត្រូវត្រកអរនឹងទីធុកាសនោះដែរ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អត្តានារហភិក្ខុ(មិនត្រូវធ្វើ)ភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរសមណ ឬបច្ឆាសមណ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ អត្តានារហភិក្ខុមិនត្រូវសមាទានអារព្វាកធុត្តន្ត មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុត្តន្ត មួយវិញ្ញៀតមិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ ។

[៣៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អត្តានារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អត្តានារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ បណ្ឌិតឃ្លីឲ្យពិស្តារតាមន័យដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អត្តានារហភិក្ខុគួរចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។

បារាំងសិក្សាព្រះ អញ្ញាធារហេតុ

។ បេ ។ អនាវាសា ។ បេ ។ អាវាសា វា អនាវាសា វា
 សក្ខីក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សក្ខីក្ខុកោ អនាវាសោ
 ។ បេ ។ សក្ខីក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
 យត្ថស្ស ក្ខីក្ខុ សមាទសំវាសកា យំ ធម្មា សក្ខីក្ខុ
 អន្លេ កន្លង ។

[៣៧៣] ន ក្ខីក្ខុវេ អញ្ញាធារហេតុ ក្ខីក្ខុធា
 បកតត្ថេន ក្ខីក្ខុធា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វត្ថុតំ ន
 ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនា-
 វាសេ វា វត្ថុតំ បកតត្ថំ ក្ខីក្ខុ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតតំ
 បកតត្ថោ ក្ខីក្ខុ អាសនេន ទិមន្តេតត្ថោ ន បកតត្ថេន
 ក្ខីក្ខុធា សទ្ធិ ឯកាសនេ ទិសីទិកតំ ន ទីចេ អាសនេ
 ទិសីន្ទេ ឧច្ឆេ អាសនេ ទិសីទិកតំ ន ធមាយំ ទិសីន្ទេ
 អាសនេ ទិសីទិកតំ ន ឯកច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតតំ ន ទីចេ
 ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមន្តេ ឧច្ឆេ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតតំ ន ធមាយំ
 ច្ឆន្ទមន្តេ ច្ឆន្ទេ ច្ឆន្ទមិតតំ ។

[៣៧៤] ន ក្ខីក្ខុវេ អញ្ញាធារហេតុ ក្ខីក្ខុធា ចារិក-
 សីកេន ក្ខីក្ខុធា សទ្ធិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-

បារិវាសិកក្នុង វត្ថុរបស់អញ្ញាភារហកិក្ខុ

ចាកអនាវាស ។ បេ ។ ចាកអនាវាសឬអនាវាស ទៅកាន់អនាវាសដែលមាន
ភិក្ខុ ។ បេ ។ ចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសឬអនា-
វាសដែលមានភិក្ខុ គឺអនាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
ស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញ្ញាភារចំនឹងទៅឲ្យបាន
ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាភារហកិក្ខុមិនត្រូវនៅក្នុងអា-
វាសដែលមានធម្មលម្អយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានធម្មលម្អយ
មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសឬអនាវាសដែលមានធម្មលម្អយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
បកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសន ត្រូវនិមន្តភិក្ខុ
ជាបកតត្តដោយអាសន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជា
បកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអា-
សនខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើ
អាសន មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កម
លើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត
ចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

(៣៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាភារហកិក្ខុមិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនាភារហ-

វិធីបំផុស បុណ្យវត្ត

រហេន កំភ្លុក កំភ្លុក សុទ្ធ ។ បេ ។ មានត្ថាវហេន កំភ្លុក
 សុទ្ធ ។ បេ ។ មានត្ថាវហេន កំភ្លុក សុទ្ធ ។ បេ ។
 អញ្ញាវហេន វុឌ្ឍតវេន កំភ្លុក សុទ្ធ ឯកច្ឆន្ទ អាភ-
 សេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទ អនាភសេ វត្ថុតំ ន ឯកច្ឆន្ទ
 អាភសេ វា អនាភសេ វា វត្ថុតំ ន ឯកាសនេ និស័-
 ទិតំ ន នីចេ អាសនេ និស័ន្ទ ឧច្ឆេ អាសនេ
 និស័ទិតំ ន ធមាយំ និស័ន្ទ អាសនេ និស័ទិតំ
 ន ឯកច្ឆន្ទ ច្ឆន្ទមិតំ ន នីចេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទមន្ត
 ឧច្ឆេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទមិតំ ន ធមាយំ ច្ឆន្ទមន្ត ច្ឆន្ទមេ
 ច្ឆន្ទមិតំ ។

(៣៧៥) អញ្ញាវហេនតុត្តា ចេ កំភ្លុក បវា-
 សំ និទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សយ្យ មានតំ និទេយ្យ
 ត្បិតសោ អញ្ញយ្យ អកថ្មំ នំ ន ច កាណីយន្ត ។

អញ្ញាវហេនតំ និទិតំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ និទិតំ ទុតិយំ ។

ធម្មស្មី ១៩៣ វត្ត បញ្ច ។

វិធីបិណ្ឌ ពុលរុក្ខ

ភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ថាវហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ថាវហភិក្ខុ
 ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុង
 អនាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមាន
 ដម្បូលមួយជាមួយនឹងអព្ពានាវហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនជាមួយគ្នា (កាលបើអព្ពានាវហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន) អង្គុយ
 លើអាសនទាប (អព្ពានាវហភិក្ខុដែលខ្ចីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន
 ខ្ពស់ កាលបើអព្ពានាវហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន
 មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ពានាវហភិក្ខុចង្រ្កឹមលើទី
 ចង្រ្កឹមទាប មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមខ្ពស់ កាលបើអព្ពានាវហភិក្ខុចង្រ្កឹម
 លើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កឹមលើទីចង្រ្កឹមឡើយ ។

(១៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃមានអព្ពានាវហភិក្ខុ
 ជាតំរប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ថ គណសង្ឃ
 មានអព្ពានាវហភិក្ខុនោះជាតំរប់ ២០ ឲ្យអព្ពាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង
 សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់វគ្គបស្សនាវដ្ឋានហភិក្ខុ ។
 ចប់បារិវាសិក្ខុន្ត ជាតំរប់ ២ ។
 ក្នុងខន្តកនេះមាន ៥ រឿង ។

បារិវាសិ ក្នុងពេ ឧទានតាថា

តស្សន្តានំ

(៣៧៦) បារិវាសិកា សាទិយន្តំ

បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ^(១)

អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ

អញ្ញាលីនោ វេសនីចំ

អាសនំ^(២) សេយ្យភិហារំ

ចានោទគំ ចានបីបំ

ចានកថលីកំ

បត្តបីវបនីត្តាហរណំ

នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ

ឧជ្ឈ្យាយនោ វេសលា^(៣) ។

ទុក្ខនំ សាទិយន្តស្ស

មិទ្យំ បញ្ច យថាវុទ្ធានំ^(៤)

ឧចោសនំ បរាហរណំ

១ ឧ. ម. បារិវាសិកា សាទន្តំ បកតត្តេន ភិក្ខុតា ។ ២ ឧ. អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ អញ្ញាលីសាមិយំ អាសនំ ។ ម. អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ អញ្ញាលីសាមិយំ អាសនំ ។ ៣ ឧ. ម. សេយ្យភិហារំ បាទេកំ បាទបីបំ បាទកថលីកំ បត្តំ នហានេ បរិកម្មំ ឧជ្ឈ្យាយន្តំ ច វេសលា ។ ៤ ឧ. ម. បញ្ច បុតាបេ ។

បារិវាសិកក្នុងឧទានជា

ឧទាននៃបារិវាសិកក្នុងនោះ គឺ

(៣៧៦) បារិវាសិកក្នុងទាំងឡាយ តែងត្រេកអរនឹងអភិវឌ្ឍនកម្ម

បច្ចុប្បន្នកម្ម អញ្ញាលក្ខណ៍កម្ម សាមីចិក្ខុកម្ម ការនាំអាសន្នមក

ឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់

ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនឹងបីវេ ការដុស

កែវខ្នង ក្នុងវេលាជួបទឹករបស់ភិក្ខុជាបកត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុ

ទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏ពោលទោស ។

អាបត្តិទុក្ខដ៏មានដល់បារិវាសិកក្នុងដែលត្រេកអរ(នូវអភិវឌ្ឍនកម្មជាដើមនោះ)

(ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យបោសថ ១ បរិវេណ ១

វិសយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

វស្សុកេត្តាវណោជនំ

ភត្តំ^(១) សម្មា បវត្តនាបកតតេន កច្ចរេ^(២)

យោ ច ហោតិ បរិយត្តោ

ន បុរេ បច្ឆា សមណោ^(៣)

អរតំ បិណ្ឌជីហារោ

អាគន្ធកេ ឧចោសថេ

បវរណា ច ទ្ធតេន

កន្តព្វោ ច សភិក្កុកោ^(៤)

ឯកច្ឆន្នេ ន វត្ថុតំ

ន នមាយំ និស្សន្និកេ^(៥)

អាសនេ នីចេ ចន្តមេ

---

១ ឱ. ម. វស្សុកេត្តាវណោជនំ ។ ២ ឱ. ម. សម្មា ច វត្ថុតា គត្ត បរតត្ថស្ស គច្ចនំ ។
 ៣ ឱ. ម. យោ ច ហោតិ បរិយត្តោ បុរេ បច្ឆា គត្ថេវ ច ។ ៤ ឱ. ម. បវរណា ច
 ទ្ធតោ ច គត្តព្វតា សភិក្កុកេ ។ ៥ ឱ. ម. ឯកច្ឆន្នេ ច វដ្តានំ គត្ថេវ ច និមន្តយេ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

ការទទួលសំពត់វិស្វកសាដក១ ការលះបង់ភក្ត្រ១ ការទទួល
ភក្ត្រ១ ទាំង៥យ៉ាងដល់គ្នានឹងគ្នាតាមលំដាប់ចាស់ៗ ការប្រ-
ត្រួតវត្ថុដោយប្រពៃ (របស់ពួកបារាំងសិកកិត្ត) បារាំងសិកកិត្ត
ទៅជាមួយនឹងបកកត្តកិត្តប្រទេស ឧទាហរណ៍ដែលជាទីបំផុត
(នៃសេនាសន បារាំងសិកកិត្តត្រូវអនុវត្តឧទាហរណ៍ជាទីបំផុត
នៃសេនាសននោះ) បារាំងសិកកិត្តមិនត្រូវធ្វើបកកត្តកិត្តឲ្យ
ជាបុរេសមណ ឬបច្ចុប្បន្នសមណ មិនត្រូវសមាទានអារក្សកិត្តក្នុង
នឹងបំណុលបាតិកកិត្ត នឹងឲ្យនាំបំណុលបាតិក ត្រូវប្រាប់វត្ថុ
ដល់អាគន្ធកិត្ត ត្រូវប្រាប់វត្ថុក្នុងថ្ងៃឧបាសថ ក្នុងថ្ងៃបរាណា
(បើមានជម្ងឺ) នឹងប្រើប្រាស់ទៅប្រាប់កំប៉ាន មួយទៀតបារាំង-
សិកកិត្តទៅកាន់អាវាសដែលមានកិត្តប្រទេស មិនត្រូវនៅក្នុងអា-
វាស ឬអនាវាសដែលមានជម្ងឺមួយ កាលបើកិត្តជាបកកត្ត
អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសន កាលបើកិត្តជាបក-
កត្តចង្រ្ទមលើទីចង្រ្ទមទាប (មិនត្រូវចង្រ្ទមលើទីចង្រ្ទមខ្ពស់)

ឧបិសិទ្ធភ្នក ឧទានបាថា

ឆមាយំ ចង្ក្រមេ ន ច^(១)

វុឡ្យតរេន អកកម្មំ

វត្ថុច្ឆេដា^(២) ច សោធនា

និក្ខិបនំ សមាទានំ

ញាតត្វំ ចារិកសិកា^(៣)

បូលាយ មាណត្ថារមា

តថា មាណត្ថចារិកា

អញ្ញាធារហកោ ចាបិ

សម្ពេទនយតោ បុន^(៤) ។

ចារិកសិកានំ^(៥) តយោ

ចតុមាណត្ថចារិកេ

ន សមេន្តិ វត្ថុច្ឆេដា^(៦)

មាណត្ថេសុ ច ធិកសិកំ^(៧) ។

ទ្វេ កម្មា សធិសា សេសា

តយោ កម្មា សមាណតាតិ^(៨) ។

---

១ ឧ. ម. អាសនេ នីចចង្ក្រមេ ឆមាយ ចង្ក្រមេ ន ច ។ ២ ឧ. ម. វត្ថុច្ឆេដោ ។ ៣ ឧ. ម. និក្ខិបនំ សមាទានំ វត្ថុ វា ចារិកសិកោ ។ ៤ ឧ. អញ្ញាធារហោ យោ ចាបិ សម្ពេទំ នយតោ បុន ។ ៥ ឧ. ម. ចារិកសិកេសុ ។ ៦ ឧ. ម. សមេន្តិ វត្ថុច្ឆេដេសុ ។ ៧ ឧ. ម. ធិកសិ ។ ៨ ឧ. ម. សមាណតិ ។

បារាំងសិក្សានុក ឧទានជាថា

កាលបើភិក្ខុជាបក្ខត្តចង្រ្កមលើផែនដី (មិនត្រូវចង្រ្កម) លើទី
 ចង្រ្កមឡើយ មិនត្រូវនៅរួមនឹងបារាំងសិក្សាភិក្ខុដែលចាស់ជាង
 ខ្លួន កម្មដែលមានបារាំងសិក្សាភិក្ខុជាតំរប់ ៤ មិនឡើងជាកម្ម
 ទ្រង់សំដែងការដាច់រាត្រីនឹងការជម្រះបរិវាស ទ្រង់អនុញ្ញាត
 ការដាក់វត្ថុនឹងការសមាទានវត្ថុទាំងនេះ បារាំងសិក្សាភិក្ខុត្រូវដឹង
 រាល់គ្នា សូម្បីមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មានគ្នារហភិក្ខុ
 មានតួចារិកភិក្ខុ អព្ភនារហភិក្ខុ ក៏គប្បីដឹងតាមន័យដែល
 ផ្សេងៗគ្នាយ៉ាងនេះចុះ ។ ការដាច់រាត្រីទាំងឡាយរបស់បា-
 រាំងសិក្សាភិក្ខុមាន ៣ របស់មានតួចារិកភិក្ខុមាន ៤ មិនស្មើគ្នា
 មួយទៀតភិក្ខុប្រព្រឹត្តមានតួ ត្រូវប្រាប់វត្ថុសព្វថ្ងៃៗ ។ កម្ម
 ទាំងពីរជាកម្មប្រហែល ៗ គ្នា កម្មទាំង ៣ ដែលសេសសល់ក៏
 ស្មើគ្នា ។ ។

សមបូយកុណ្ឌក៍

[៣៧៧] តេន សមយេន តុទ្វោ ភគវា សាវត្ថិយំ
វិហាតិ ជេតវេន អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន
ខោ បន សមយេន អាយស្សា ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តិ
អាបន្នោ ហោតិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋី អប្បដិច្ចន្នំ ។
សោ ភិក្ខុនំ អារាមេសិ អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋី សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋី អប្បដិច្ចន្នំ កថំ នុ
ខោ មយា បដិបទ្ធិតព្វន្នំ ។ តេ ភិក្ខុ^(១) ភគវតោ ឯតមត្តំ
អារាមេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិ-
សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ធាវត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៣៧៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ឆាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
ឧទាយិចា ភិក្ខុនា សដ្ឋំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរ-
សដ្ឋំ កុរិត្វា វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ ចាទេ វទ្ធិត្វា ឧត្តដិកំ
និសីទិត្វា អញ្ជេលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេនិយោ អហំ
ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋី

---

១ តេភិក្ខុតំ បទ្បយំ ឧបសមមន្តរោត្តរោសុ ន ទិស្សតិ ។

សម្បយក្នុងក

(៣៧៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្ត
ជេតពានរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ខៀបក្រុងសាវត្ថី ។ វេលានោះឯង
ទាយដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសពោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី^(១) តែមិន
បានបិទបាំងទេ ។ ទាយភិក្ខុនោះប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុ-
សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសពោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំង
ទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនាំយកសេចក្តីនេះទៅ
ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃបូរណ៍មានតួ ៦ រាត្រីដល់ទាយភិក្ខុ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសពោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទេ ។

(៣៧៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទាយភិក្ខុនោះចូលទៅកេសង្ឃហើយធ្វើទុក្ខរាសន៍
ធៀងស្មាមាង រួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រ-
ហោងផ្គងអញ្ចាលឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន
ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសពោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទេ ។

១ អាបត្តិប្រករដោយចំនួនក្លែង ហៅថា សពោតនិក ការញ៉ាំងទឹកស្អាតឲ្យឃ្លាតចេញ
ហៅថា សុក្កវិសដ្ឋី ។

អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្កិ អប្បដិច្ចន្នំ ធីតិយម្បំ សោហំ
 ភន្តេ^(១) សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្កិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចា-
 មិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុត្តរិសង្កិ អប្បដិច្ចន្នំ ធីតិយម្បំ សោហំ ភន្តេ^(២) សង្ឃំ
 ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា
 អប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចាមិតិ ។

[៣៧៧] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពាលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្កិ
 អប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ
 យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស

---

១ ឧ. ធីតិយម្បិ ភន្តេ ។ ម. សោហំ ធីតិយម្បិ ភន្តេ ។ ២ ឧ. ធីតិយម្បិ ភន្តេ ។
 ម. សោហំ ធីតិយម្បិ ភន្តេ ។

សមុច្ចយក្នុង ការឲ្យមានត្ថ

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ថ ៦ ពត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋិ តែ
 មិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ថ៦ពត្តិ
 នឹងសង្ឃជាគំរប់ពីរដងទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក-
 វិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ថ ៦ ពត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

(៣៧៧) ភិក្ខុអក្ខរាសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះមកសូម
 មានត្ថ៦ពត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យ

វិសេសបិដកេ ពុល្លវត្តោ

ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុក្កវិសង្ខិយា អប្បជីច្ឆន្ទាយ ឆារត្ថំ មាណត្ថំ ទេទេយ្យ ។
 ឯសា ញត្ថិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ
 សុក្កវិសង្ខិ អប្បជីច្ឆន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិសង្ខិយា អប្បជីច្ឆន្ទាយ ឆា-
 រត្ថំ មាណត្ថំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិសង្ខិយា
 អប្បជីច្ឆន្ទាយ ឆារត្ថំ មាណត្ថំ ទេតិ ។ យស្សាយ សុតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិសង្ខិយា អប្បជីច្ឆន្ទាយ ឆារត្ថំ
 មាណត្ថស្ស ទានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស ឆក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វេទាមិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិសង្ខិ អប្បជីច្ឆន្ទំ
 សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុក្កវិសង្ខិយា អប្បជីច្ឆន្ទាយ ឆារត្ថំ មាណត្ថំ យាចតិ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិគ្គ

មានតួ ៦ រាត្រីដល់ ១ ទាយក្ខន្ធាតុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្សេងសង្ស័យ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទាយក្ខន្ធាតុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ទាយក្ខន្ធាតុនោះមកសូម
 មានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ ១ ទាយក្ខន្ធាតុ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយា
 ឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ ១ ទាយក្ខន្ធាតុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កក-
 វិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោល
 សេចក្តីនេះដាក់បញ្ចប់ផងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 ដ្បិតទាយក្ខន្ធាតុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ តែមិនបាន
 បិទបាំងទុកទេ ។ ទាយក្ខន្ធាតុនោះមកសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សមុទ្រយក្សកេ មានតួទាន់

សង្ឃេរ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ក្ខិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ
 មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្ក្ខិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ
 សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទានំ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ
 សង្ឃេរ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្ក្ខិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ
 ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ក្ខិ-
 យា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃេរ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេ-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្ក្ខិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ
 មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិ-
 សង្ក្ខិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ
 សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សមុទ្រយុទ្ធក ការឲ្យមានត្ថ

សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ ១ ទាយកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយាឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ ១ ទាយ-
 កិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
 គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទាយកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ទាយកិក្ខុនោះ
 មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ ១ ទាយកិក្ខុចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិ-
 យាឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ ១ ទាយកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។

វិធីបិណ្ឌ ពុល្លត្តោ

ជំនួញ សង្ឃ័យ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារ-
ត្តំ មានត្តំ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេត្ត
ធារយាមីតិ ។

[៣៨០] សោ ចិណ្ឌាមានត្ថោ ភិក្ខុនំ អាហារេចសិ អហំ
អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិ-
សង្ឃី អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ
មានត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកស្សា អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ
មានត្តំ អនាសិ សោហំ ចិណ្ឌាមានត្ថោ កកមំ នុ ខោ
មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ^(១) ភកវតោ ឯតមត្តំ
អាហារេចសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
អញ្ជេតុ ។

[៣៨១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ អញ្ជេតញ្ចោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា

---

១ ឧ.ម. ហេតុកេសុ តេ ភិក្ខុតិ បទទ្ធយំ ន ទិស្សតិ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

មានក្តី ៦ ពត្រីដែលសង្ឃបានឲ្យដល់ទទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ
ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយ
អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨០] ទទាយភិក្ខុនោះបានសន្សំមានក្តីច្បាស់ហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី
តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានក្តី ៦ ពត្រីនិងសង្ឃចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បាន
ឲ្យមានក្តី ៦ ពត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី
ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានក្តីច្បាស់ហើយ តើខ្ញុំ
ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះត្រាបបង្គំទូល
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើ
ដូច្នោះសង្ឃចូរធ្វើអញ្ញានកម្ម^(១)ដល់ទទាយភិក្ខុចុះ ។

[៣៨១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ញានកម្មយ៉ាង
នេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ទទាយភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើ

---

១ ពាក្យថា អញ្ញានកម្ម បានទាក់កម្មនៃសសង្ឃហៅរកបារិវាសកភិក្ខុមកជាបកត្តភិក្ខុវិញ ។

សមុទយព្វធុរកេ អញ្ញាសយាចតា

ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុឌ្ឍនំ កំក្ខនំ ចារទេ វុឌ្ឍត្វា
 ឧត្តរិកំ និស័ទិត្វា អញ្ញាលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វច-
 ជិយោ អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ
 សុត្តរិសង្កឹ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា អា-
 បត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
 ធារត្ថំ មាធន្តំ យាចី ។ វស្ស មេ សង្ឃេ ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្បជិច្ឆន្តា-
 យ ធារត្ថំ មាធន្តំ អនាសំ ។ សោហំ កន្តេ ចិល្លាមាធន្តោ
 សង្ឃំ អញ្ញនំ យាចាមិ ។ អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្កឹ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិ-
 សង្កិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្ថំ មាធន្តំ យាចី ។ វស្ស
 មេ សង្ឃេ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្កិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្ថំ មាធន្តំ អនាសំ ។
 សោហំ ចិល្លាមាធន្តោ ធុតិយម្បំ កន្តេ សង្ឃំ អញ្ញនំ
 យាចាមិ ។ អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេ-
 តនិកំ សុត្តរិសង្កឹ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា

សមុច្ចយក្ខន្ធការសូមអញ្ជា

កត្តាសង្គ្រោះស្មារម្មណ៍ ហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយ
 ច្រហោងផ្គងអញ្ជាឡើងហើយពោលយោងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏-
 ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្គី តែមិនបានបិទបាំងទុក
 ទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានតួរាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកសុក្កវិសង្គីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួរាត្រីដល់
 ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្គីដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានតួរាត្រីហើយ ឥឡូវមក
 សូមអញ្ជាអម្បាននឹងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសង្គីតែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមមានតួរាត្រី
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្គីដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួរាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសង្គីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានតួរាត្រីហើយ មកសូមអញ្ជាអម្បាននឹងសង្ឃជាគំរប់ពីរជង
 ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសង្គីតែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ

អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប-
ដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃ
ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ អនាសិ សោហំ ចិល្លា-
មានត្ថោ តតិយម្បិ កន្តេ សង្ឃំ អញ្ញាទំ យាចាមីតិ ។

(៣៨២) ព្យត្តន ភិក្ខុនា បដិសេធន សង្ឃោ ព្រាហ្ម-
តញ្ចោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ច
សោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្ក-
វិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ យាចី ។ សង្ឃោ
ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្ថំ មានត្ថំ
អនាសិ ។ សោ ចិល្លាមានត្ថោ សង្ឃំ អញ្ញាទំ យាចាមី ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ
អញ្ញយ្យ ។ ឯសា ព្យត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
អយំ ឧទាយំ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋិ សោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញាណ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កករិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកស្កករិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
 បានសន្សំមានតួរួចហើយមកសូមអញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃជាតំប៉ងផង ។

(៣៨២) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពលត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកស្កករិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុក ទទាយភិក្ខុនោះបានមក
 សូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កករិសដ្ឋ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ទទាយភិក្ខុ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កករិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ទទាយភិក្ខុនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ មកសូមអញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ។
 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអញ្ជូនកម្មចំពោះទទាយ-
 ភិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្លៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កក-
 រិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុក ទទាយភិក្ខុនោះបានមកសូមមានតួ ៦ រាត្រី

សមុប្បយក្ខន្ធកេ អញ្ចនំ

សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្គយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ឆារត្ថំ
 មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្គយា អប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ ឆារត្ថំ មាណត្ថំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាណត្ថោ
 សង្ឃំ អញ្ចនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អញ្ចេតិ ។
 យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ចនំ សោ
 តុណ្ហិស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្ប
 ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិ-
 សង្គំ អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្គយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ឆារត្ថំ មាណត្ថំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្គយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 ឆារត្ថំ មាណត្ថំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាណត្ថោ សង្ឃំ
 អញ្ចនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អញ្ចេតិ ។ យស្ស
 យស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ចនំ សោ

សមុច្ចយចូន្ត អព្ភានកម្ម

នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦ រត្រីដល់ទទាយិក្ខុក៏ចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ទទាយិក្ខុ
 ក៏នោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ
 ក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះទទាយិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ទទាយិក្ខុគាប់ចិត្ត
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើ
 មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ទទាយិក្ខុនោះ
 បានសូមមានតួ ៦ រត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦ រត្រីដល់ទទាយិក្ខុ
 ក៏ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ ទទាយិក្ខុនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្ម
 នឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះទទាយិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់
 ទទាយិក្ខុគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្ប
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយំ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ
 សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ
 មាណត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ច្ចន្នាយ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណត្តោ
 សង្ឃំ អញ្ជាណំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំ ភិក្ខុំ អញ្ជតិ ។
 យស្សយស្សតោ ឧមតិ ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ជាណំ
 សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 អត្ថិតោ^(១) សង្ឃេន ឧទាយំ ភិក្ខុ ឧមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨៣] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា
 ឧទាយំ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋោ ហោតិ សញ្ជេតនិកំ
 សុត្តរិសដ្ឋិ ឯកាហាវ្យដិច្ចន្នំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេ-
 សិ អហំ អាសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

នោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដង
 ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយិក្ខុនេះ
 ត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុក ទទា-
 យិក្ខុនោះបានសូមមានតួ៦៣ត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ៦៣ត្រី
 ដល់ទទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុករួចហើយ ។ ទទាយិក្ខុនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយមកសូម
 អញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ជូនកម្មចំពោះទទាយិក្ខុ ។ អញ្ជូន-
 កម្មរបស់ទទាយិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអញ្ជូនកម្ម
 ចំពោះទទាយិក្ខុ អញ្ជូនកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បាន
 ជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៣) សម័យនោះឯង ទទាយិក្ខុដ៏មានអាយុត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ ហើយបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ ទទាយិក្ខុនោះបាន
 ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិក-

សុត្តរិសង្ខី ឯកាហប្បដិច្ចន្តំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិ-
 តព្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមន្តំ អាហោចេសុំ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខីយា ឯកាហ-
 ប្បដិច្ចន្តាយ ឯកាហបរិវាសំ នេតុ ។

(៣៨៤) ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ធាតព្វោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ឧទាយិណ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ
 ឧត្តរាសង្កំ កវិត្វា វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុឌ្ឍិត្វា ឧក្កដិ-
 កំ និសីទិត្វា អញ្ជលី បត្តហិត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ
 អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ជេតនិកំ សុត្ត-
 រិសង្ខី ឯកាហប្បដិច្ចន្តំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខីយា ឯកាហ-
 ប្បដិច្ចន្តាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ធុតិយម្បិ
 យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

(៣៨៥) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ

សមុទ្ទយក្ខន្ធព ការឲ្យឯកាហបរិវាស

សុក្កវិសដ្ឋី ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។

ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យឯកាហបរិវាស (បរិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ទទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលបានបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

(៣៨៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្ឃឆ្លៀងស្មាមាងរួចសំពះបាទាភិក្ខុថា សំពះទាយភិក្ខុ ហើយអង្គុយច្រហោងផង អញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ឥឡូវខ្ញុំនោះមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ទទាយភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៣៨៥) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពលត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សព្វេតនំកំ សុក្កវិសដ្ឋិ
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សព្វេតនំកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ
 ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យ
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សព្វេតនំកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ
 ឯកាហបរិវាសំ ធនេយ្យ ។ ឯសា ព្យាតិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបជ្ជិ សព្វេតនំកំ សុក្កវិសដ្ឋិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្នំ
 សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សព្វេតនំកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សព្វេតនំកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ប្បជិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 មមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សព្វេ-
 តនំកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ ឯកា-
 ហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ

វិធីបដិសេធ ចុះល្បី

សព្វព្រឹត្តិកសុក្កវិសដ្ឋ ហើយបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ទទាមកិត្តនោះមកសូម
 ឯកាហបរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វព្រឹត្តិកសុក្កវិសដ្ឋដែល
 បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យ
 ឯកាហបរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វព្រឹត្តិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាមកិត្តនេះត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សព្វព្រឹត្តិកសុក្កវិសដ្ឋ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ទទាមកិត្តនោះមក
 សូមឯកាហបរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វព្រឹត្តិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសនីសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វព្រឹត្តិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ ការឲ្យ
 ឯកាហបរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វព្រឹត្តិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ

សមុច្ចយក្ខន្ធតោ ឯកាហបរិវាសវាធំ

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បី ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។
 តតិយម្បី ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ
 សង្ឃោ អយំ ទុទាយំ ភិក្ខុ ឯតំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ
 សញ្ញេតនំ កំ សុត្តរិសង្ឃិ ឯកាហប្បជ្ជន្តំ សោ សង្ឃំ
 ឯតំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា
 ឯកាហប្បជ្ជន្តាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
 ទុទាយំស្ស ភិក្ខុនោ ឯតំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនំ-
 កាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហប្បជ្ជន្តាយ ឯកាហប-
 រិវាសំ ទេតិ ។ យស្សយស្មតោ ខមតិ ទុទាយំស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯតំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្ត-
 រិសង្ឃិយា ឯកាហប្បជ្ជន្តាយ ឯកាហបរិវាសស្ស នាធំ
 សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 ទំនោ សង្ឃេន ទុទាយំស្ស ភិក្ខុនោ ឯតំស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហ-
 ប្បជ្ជន្តាយ ឯកាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សមុច្ចយក្នុងការឲ្យឯកាហបរិវាស

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជា
 គំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទុក្ខនោះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋី ហើយបិទបាំងទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ។ ទុក្ខនោះមកសូម
 ឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែល
 បិទបាំងទុក្ខ ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ទុក្ខនោះចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលបិទបាំងទុក្ខ ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហបរិ-
 វាសដល់ទុក្ខនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលបិទ
 បាំងទុក្ខ ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ឯកាហបរិវាសសង្ឃបាន
 ឲ្យដល់ទុក្ខនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលបិទ
 បាំងទុក្ខ ១ ថ្ងៃហើយ ការឲ្យឯកាហបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះ
 ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំនូវសេចក្តីនេះទុកដោយអាការ
 ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៦] សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាហារេចសំ
 អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតនំ
 សុត្តរិសដ្ឋី ឯកាហប្បជិច្ឆន្តំ សាហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
 ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហបរិវាសំ អនាសំ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ កេចំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។
 តេ ភិក្ខុ ភក្ខវតោ ឯតមន្តំ អាហារេចសុំ ។ តេនហំ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្តាយ
 ឆារត្តំ មាណត្តំ ទេតុ ។

[៣៨៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ នាតតំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយំនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-
 រាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុឌ្ឍិត្វា ឧត្តដំកំ
 និសីទិត្វា អញ្ជលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ
 ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតនំ សុត្តរិសដ្ឋី

វិសេសបិដក ចូលវគ្គ

(៣៨៦) ឧទាយភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសហើយក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យមានក្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

(៣៨៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើទុត្តរាសន្ត្រៀងស្មាមាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុបាសទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ចូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានមក

ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ ហោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ យា
 ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ យា ។ ឥស្ស មេ សង្ឃំ ឯកស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហ-
 ឃ្មដ៏ច្នៃ ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ អនាស ។ ហោ កន្ត
 បរិវត្តបរិវត្តសោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេត-
 និកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ យា ឆាន់ មានត្ត
 យា ឆាន់ ។ ធុតិយម្បិ យា ឆាន់ ឆាន់ យា ឆាន់ ។

(៣៨៨) ឲ្យត្រង ភិក្ខុនា បដិសេស សង្ឃំ
 ញាបេតនោ សុណាតុ មេ កន្ត សង្ឃំ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ
 ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ ហោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ យា
 ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ យា ។ សង្ឃំ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា
 ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ ឯកាហឃ្មដ៏ច្នៃ អនាស ។ ហោ
 បរិវត្តបរិវត្តសោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-

ឈុយចូលព្រះ ការឲ្យមានត្ថ

សូមឯកាហបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ក
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ថ
 ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទ
 បាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិកក្នុងនោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ត្រូវ
 សូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៣៨៨) ភិក្ខុអក្ខរាសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិកក្នុងនោះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសង្កហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកក្នុងនោះបានមកសូមឯកាហ-
 បរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិកក្នុងចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកក្នុងនោះបាន
 នៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ថ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១

កាយ សុត្តវិសដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ
 យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តវិ-
 សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ ទទេយ្យ ។ ឯ-
 សា ញត្ថំ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តវិសដ្ឋិ ឯកាហឃ្ម-
 ដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តវិសដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តវិសដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ
 ឯកាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្ត-
 វិសដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ យាចតិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តវិសដ្ឋិយា ឯកាហឃ្មដិច្ចន្ទាយ
 ធារត្ថំ មាណត្ថំ ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ ខមតិ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ

វិធីបំបាត់ ចុល្លវត្ថុ

ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាល
 ដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិក្កក្នុងពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះជា
 ពាក្យផ្ទៀងសង្ស័យដឹង ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិត
 ឧទាយិក្កកនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក
 ១ ថ្ងៃ ឧទាយិក្កកនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯ-
 កាហបរិវាសនីដល់ឧទាយិក្កកចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិក្កកនោះបាននៅបរិវាសន្តបរិវាសន្តហើយ ឥឡូវ
 មកសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិក្កកចំពោះអា-
 បត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានតួ
 ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិក្កកចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែល

សុត្តន្តបិដក ឯកាហឃ្មដ្ឋក្ខន្ធយា ឆានត្ថំ មានត្ថស្ស
 ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ធម្មតំ សោ កាសេយ្យ ។
 ធុតិយម្បី ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បី ឯតមត្ថំ
 ឯនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តន្តបិដក
 ឯកាហឃ្មដ្ឋក្ខន្ធយា សោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក ឯកាហឃ្មដ្ឋក្ខន្ធយា
 ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក
 ឯកាហឃ្មដ្ឋក្ខន្ធយា ឯកាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិវាសិកាសោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិ-
 កាយ សុត្តន្តបិដក ឯកាហឃ្មដ្ឋក្ខន្ធយា ឆានត្ថំ
 មានត្ថំ យាចតិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក
 ឯកាហឃ្មដ្ឋក្ខន្ធយា ឆានត្ថំ មានត្ថំ ទេតិ ។ យស្សយ ស្ស-
 តោ ឧមតំ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក ឯកាហឃ្មដ្ឋក្ខន្ធយា

សមុប្បយចូន្ត ការឲ្យមានត្ថ

បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោល
 សេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដង
 ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទុទាយិក្ខុនេះ
 ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ទុទា-
 យិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហាបវិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហាប-
 វិវាសនីដល់ទុទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល
 បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ទុទាយិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវ
 មកសូមមានត្ថ ៦ ពត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិ-
 សដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ថ ៦ ពត្តិដល់ទុទាយិក្ខុ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។
 ការឲ្យមានត្ថ ៦ ពត្តិដល់ទុទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

ឆានត្ថំ មានត្ថស្ស ឆានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
សោ កាសេយ្យ ។ ទិដ្ឋំ សង្ខេទ ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ
ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយ ឆានត្ថំ មានត្ថំ ឧមតិ សង្ខេទស្ស
តស្មា តុល្លា ។ ឯវេតនំ ឆានយាមីតិ ។

[៣៨៩] សោ ចិល្លាមានត្ថោ ភិក្ខុនំ អាហេចសិ
អហំ អាវុហោ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិសដ្ឋិ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ខំ ឯកស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ចន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ខេទ
ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
បរិវត្តបរិវាសោ សង្ខំ ឯកក្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយ ឆានត្ថំ
មានត្ថំ យាចី តស្ស មេ សង្ខេទ ឯកក្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយ
ឆានត្ថំ មានត្ថំ អនាសិ សោហំ ចិល្លាមានត្ថោ

វិសេសបិដក បុល្លវត្ថុ

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ មានតួ៦រាត្រីសង្ឃបានឲ្យដល់ទទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ការឲ្យមានតួនោះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

(៣៨៧) ទទាយភិក្ខុនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កហើយបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកាហាបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយបានមកសូមមានតួ៦រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ៦រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ

សមុទ្រយក្ខន្ធកេ អក្កនយោបតា

កង ឡ ខោ មយា បដិបន្តិតព្វន្ត ។ តេ ភិក្ខុ កកវតោ
ឯតមន្តំ អាហារេស្សំ ។ តេនហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី
ភិក្ខុំ អញ្ជេតុ ។

(៣៩០) ឯវេនោ បន ភិក្ខុវេ អញ្ជេតោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្មិត្វា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្កំ កកវតោ វុទ្ធពនំ ភិក្ខុនំ ចារេ វុទ្ធិត្វា ឧត្តរាសង្កំ
និស្សិត្វា អញ្ជេតុ បត្តហេត្វា ឯវេស្ស វេនីយោ អហំ
កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ
ឯកាហាប្បដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហាប្បដិច្ចន្តាយ
ឯកាហាប្បដិច្ចន្តំ យាថី ។ តស្ស ថេ សង្ឃោ ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហា-
ប្បដិច្ចន្តាយ ឯកាហាប្បដិច្ចន្តំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ-
វុត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិ-
កាយ សុត្តរិសង្ឃិយា ឯកាហាប្បដិច្ចន្តាយ ឆារត្តំ

សមុប្បយពូជ្ចក ការសូមអញ្ជាញ

តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះ
 ត្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអញ្ជាញកម្មចំពោះទទាយភិក្ខុចុះ ។

[៣៩០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ជាញកម្មយ៉ាងនេះ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើត្អូញ-
 ស្គ្រីង្គៀងស្នាម្នាងរួចសំពះបាទភិក្ខុវាស់ទាំងឡាយហើយអង្គុយច្រហោង
 ផ្គងអញ្ជាលឿងពោលយ៉ាងនេះថា បតីត្រូវព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិហើយបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកា-
 ហបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលបិទ
 បាំងទុក១ថ្ងៃ។ សង្ឃបានឲ្យឯកាហបរិវាសន៍សង្ឃខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួច
 ហើយបានសូមមានត្ថ ៦ រត្រីន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិក

វិសយបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

មានត្ថំ យាចី ។ វតស្ស មេ សង្ឃោ ឯកេស្ស អាបត្តិយោ
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយ
 ឆានត្ថំ មានត្ថំ អនាសិ ។ សោហំ កន្តេ ចិណ្ឌាមានត្តោ
 សង្ឃំ អញ្ចនំ យាចាមិ ។ បេ ។ ទុតិយម្បំ កន្តេ សង្ឃំ
 អញ្ចនំ យាចាមិ ។ អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកេស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
 សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចី ។
 វតស្ស មេ សង្ឃោ ឯកេស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកេស្ស អា-
 បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ ឆានត្ថំ មានត្ថំ យាចី ។ វតស្ស មេ សង្ឃោ ឯ-
 កេស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯ-
 កាហប្បដិច្ចន្ទាយ ឆានត្ថំ មានត្ថំ អនាសិ ។ សោហំ
 ចិណ្ឌាមានត្តោ ទុតិយម្បំ កន្តេ សង្ឃំ អញ្ចនំ យាចាមិតិ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

សុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានគូ ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំ
 នោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានគូរចេញហើយ ឥឡូវមកសូម
 អញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមអញ្ជូនកម្ម
 នឹងសង្ឃជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកា-
 ហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទ
 បាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបាននៅ
 បរិវាសរួចហើយបានសូមមានគូ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យមានគូ
 ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទ
 បាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានសន្សំមានគូរចេញហើយ
 ឥឡូវមកសូមអញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃជាគំរប់ពីរដងផង ។

(៣៧០) ព្យត្ថេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនំកំ សុក្កវិសដ្ឋិ
 ឯកាហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនំកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្នាយ
 ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំស្ស ភិក្ខុ-
 នោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនំកាយ សុក្កវិ-
 សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។
 សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនំកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្នាយ
 ធារត្ថំ មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនំកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
 ឯកាហប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ អទាសិ ។ សោ ចិន្ទា-
 មាណត្ថោ សង្ឃំ អញ្ញាតំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយំ ភិក្ខុំ អន្តោយ្យ ។ ឯសា
 ញត្ថំ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនំកំ សុក្កវិសដ្ឋិ

សមុច្ចយកូន្មក អត្តាធិបតី

[៣៩១] ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ទទាយិក្ខុនោះបានមក
សូមឯកាហបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសន៍ទទាយិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
ហើយ ។ ទទាយិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសន៍ហើយបានសូមមានតួ ៦ ពត្រី
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១
ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦ ពត្រីដល់ទទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ទទាយិក្ខុនោះ
បានសន្សំមានតួរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមាន
កាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអញ្ជានកម្មចំពោះទទាយិក្ខុ
ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្សំសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
ស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ

ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ ឆោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តវិសង្ខយា ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ
 ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយស្ស ភិក្ខុ-
 ឆោ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្ត-
 វិសង្ខយា ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ អនា-
 សិ ។ ឆោ បរិវត្តបរិវត្ត ឆោ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តវិសង្ខយា ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ
 ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយស្ស ភិក្ខុ-
 ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តវិសង្ខយា
 ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ អនាសិ ។ ឆោ
 ចិណ្ឌាមាណត្ថោ សង្ឃំ អញ្ញំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយ
 ភិក្ខុ អញ្ញតិ ។ យស្សយស្សតោ មមតិ ឧទាយស្ស
 ភិក្ខុឆោ អញ្ញំ ឆោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឆក្ខុមតិ ឆោ
 កាសេយ្យ ។ ឧតិយម្បំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិ-
 យម្បំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ញេតនិកំ
 សុត្តវិសង្ខី ឯកាហឃ្មដ៍ច្នៃ ឆោ សង្ឃំ ឯកស្ស

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ទាយិក្ខុនោះបានសូមឯកាហាបរិវាសន៍សង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឲ្យឯកាហាបរិវាសន៍ទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ទាយិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួច
 ហើយ បានមកសូមមានតួ៦ ពត្រីន័សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦ ពត្រី
 ដល់ទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ទាយិក្ខុនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ ផ្សំរមក
 សូមអញ្ជានកម្មន័សង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ជានកម្មចំពោះទាយិក្ខុ ។
 អញ្ជានកម្មរបស់ទាយិក្ខុគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 ណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
 នេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទាយិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ទាយិក្ខុនោះបាន

សមុត្តយក្ខន្ធកេ អញ្ចំ

អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តសង្ខយា ឯកាហប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកេស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្ត-
 ន្តសង្ខយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ អនាសិ ។
 សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកេស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តនិកាយ សុត្តន្តសង្ខយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្ថំ
 មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកេស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តសង្ខយា ឯកាហ-
 ប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ អនាសិ ។ សោ ចិន្ទាមាណត្ថោ
 សង្ឃំ អញ្ចំ យាចតិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អញ្ជតិ ។
 យស្សយស្សតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ចំ
 សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 អញ្ជិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សមុច្ចយចូន្ត អព្ភានកម្ម

សូមឯកាហាបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិ-
 សង្ក័យដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហាបរិវាសន៍ដល់ទុទាយិ
 ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ក័យដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
 ហើយ ។ ទុទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសន៍ចេញហើយ បានមកសូមមានត្ថ ៦
 រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ក័យដែលបិទបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ទុទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ក័យដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ទុទាយិភិក្ខុ
 នោះបានសន្សំមានត្ថចេញហើយ ឥឡូវមកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ
 ក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះទុទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ទុទាយិភិក្ខុគាប់ចិត្ត
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើ
 មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
 គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្មដល់ទុទាយិភិក្ខុហើយ ការធ្វើ
 អព្ភានកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូម
 ចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩២] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ ហោតិ សញ្ញេតនំកំ សុត្តរិ-
 សដ្ឋិ ទ្វីហប្បដិច្ចនំ តីហប្បដិច្ចនំ ចតុហប្បដិច្ចនំ បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចនំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសំ អហំ អាវុសោ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនំកំ សុត្តរិសដ្ឋិ ទ្វីហប្ប-
 ដិច្ចនំ តីហប្បដិច្ចនំ ចតុហប្បដិច្ចនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ
 កងំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វនំ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯត-
 មត្តំ អាហោចេសំ ។ តេនហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្ត-
 រិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហបរិវាសំ នេតុ ។

[៣៩៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ នាតញ្ចោ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-
 រាសនំ កវិត្វា វុឡ្យនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុឡ្យត្វា ឧត្តដិកំ
 និសីទិត្វា អញ្ជលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វេនីយោ អហំ
 ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនំកំ សុត្តរិសដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចនំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

(៣៩២) សម័យនោះឯង ទាយិក៏ក្នុងមានអាយុត្រូវអាបត្តិ១ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក២ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំង
 ទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយិក៏ក្នុងនោះក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយ
 បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥
 ថ្ងៃហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តី
 + នេះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យបញ្ចាហបរិវាស (បរិវាស ៥ ថ្ងៃ)
 ដល់ទាយិក៏ក្នុងពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

(៣៩៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវទាយិក៏ក្នុងនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើទុក្ខរាសន៍ធៀង
 ស្មាមាងហើយសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ច-
 ល្យឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះ (នឹងសង្ឃ) ថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន
 ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ បតិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១

សព្វោតនិកាយ សុត្តន្តសង្ឃិយា បញ្ចកោបរិកសយាបនា
 បញ្ចកោបរិកសំ យាចតិ ។ ធុតិយម្បិ យាចតិព្វោ
 តតិយម្បិ យាចតិព្វោ ។

[៣៧២] ព្យត្ថេន ភិក្ខុនា បដិសេសេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុត្តន្តសង្ឃិ
 បញ្ចកោបរិកសំ សោ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាមត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុត្តន្តសង្ឃិយា បញ្ចកោបរិកសយាបនា
 បញ្ចកោបរិកសំ យាចតិ ។ យទំ សង្ឃេស្ស បត្តកល្លំ
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកេស្សា អាមត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុត្តន្តសង្ឃិយា បញ្ចកោបរិកសយាបនា
 បញ្ចកោបរិកសំ ឧទេយ្យ ។ ឯសា ញតិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុត្តន្តសង្ឃិ បញ្ចកោបរិកសំ
 សោ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាមត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុត្តន្តសង្ឃិយា បញ្ចកោបរិកសយាបនា បញ្ចកោបរិកសំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកេស្សា

សមុច្ចយក្ខន្ធត ការសូមបញ្ជាហាបរិវាស

ឈ្មោះសព្វេត្តនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិកិក្កនោះ)

ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៣៩២) ភិក្ខុអក្ខរាសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃថា បពិត្រព្រះ

សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិកិក្កនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

សព្វេត្តនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កនោះបានមកសូម

បញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេត្តនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល

បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យ

បញ្ជាហាបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេត្តនិកសុក្ក-

វិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ញើសង្ឃ ។ បពិត្រ

ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិកិក្កនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

សព្វេត្តនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កនោះបានមក

សូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេត្តនិកសុក្កវិសដ្ឋិ

ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបញ្ជាហាបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ក

អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
 តនិកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចា-
 ហាបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ ភាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃេ
 អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិ-
 កំ សុត្តន្តវិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃេ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោត-
 និកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចា-
 ហាបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្ត-
 វិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសស្ស ទានំ
 សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ការ
 ទ្របញ្ជាហបរិវាសដល់ទាយិកិក្កចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 ណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
 នេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទាយិកិក្កនេះត្រូវអាបត្តិ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ទាយិកិក្កនោះបាន
 មកសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ទ្របញ្ជាហបរិវាសដល់ទាយិកិក្ក
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។
 ការទ្របញ្ជាហបរិវាសដល់ទាយិកិក្កចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។

សមុទ្រយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាបតា

ធិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯតិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហាបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុល្លា ។ វិវាមេតំ ជារយាមីតិ ។

(៣៧៥) សោ បរិសន្នោ អន្តរា ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្ខី អប្បដិច្ចន្នំ ។ សោ ភិក្ខុនំ
 អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេ-
 តនិកំ សុត្តរិសង្ខី បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សង្ឃ
 ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ យាមី តស្ស
 មេ សង្ឃេ ឯតិស្សា អាបត្តិកា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ
 អទាសិ សោហំ បរិសន្នោ អន្តរា ឯតំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្ខី អប្បដិច្ចន្នំ កាចំ ន
 ចោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ កកវតោ
 វតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃេ

សមុច្ចយកូន្តក ការសូមមូលាយបដិកស្សនា

បញ្ចា ហាបរិវាសសង្ឃបុរោនឲ្យដល់ឧទាយិកក្នុងពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុក្កវិសង្កិលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ ការឲ្យបញ្ចាហា-
 បរិវាសនោះតាមចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។
 ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៩៥) ឧទាយិកក្នុងពោះកំពុងនៅហាបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិសង្កិលតែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិកក្នុងពោះ
 បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអារុសោខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេត-
 និកសុក្កវិសង្កិលហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហាបរិវាសនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិសង្កិលដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេត-
 និកសុក្កវិសង្កិលដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅហាបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិសង្កិល តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវ
 ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះទៅកាបបង្ខំទូល
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឧទាយំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុត្តរិសង្ក្ខិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
បដិកស្សតុ ។

(៣៩៦) ឯវត្តោ បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ចោ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ
ឧបសង្កម្មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កាវត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ
ចានេ វុឌ្ឍិត្វា ឧត្តរាជិកំ និស័ទិត្វា អញ្ចលី បត្តហេត្វា
ឯវមស្ស វចនិយោ អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី
សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្ក្ខិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិ-
សង្កិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាថី ។
តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុត្តរិសង្កិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហ-
បរិវាសំ អនាសំ ។ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ
អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្កិ អប្បជិច្ឆន្តំ
សោហំ កន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

បើដូច្នោះ សង្ឃប្បទានព្យាបាលក្នុងមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម)
 ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទ-
 បាំងទុកចុះ ។

(៣៩៦) ម្ចាស់ក្នុងទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញទាយក្នុងមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ក្នុងទាំងឡាយ ត្រូវទាយក្នុងនោះចូលទៅ
 រកសង្ឃហើយធ្វើត្រួតសង្ឃឱ្យស្មោះហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំង-
 ឡាយរួចអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំង
 ទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចេញហេតុសន្និសីទសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចេញហេតុ-
 រសេរខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំង
 ទុក៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋហើយ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 នោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ

សមុច្ចយចូន្តកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សញ្ញោតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលា-
យ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្យំ យាចិត្តា
តតិយម្យំ យាចិត្តា ។

[៣៧៧] ឲ្យត្រេង ភិក្ខុនា បដិពាលេន សង្ឃោ ញា-
បេតតោ សុណាតុមេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញោតនិកំ សុត្តន្តិសង្ខី បញ្ចា-
ហាប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញោតនិ-
កាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហាប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហាបរិ-
វាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា
អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហា-
ប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញោតនិកំ សុត្តន្តិសង្ខី
អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញោ-
តនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឧ-
ទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញោតនិកាយ
សុត្តន្តិសង្ខយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនយ្យ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក មូលាយបដិកស្សនា

ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិកិក្ខនោះ)

ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

[៣៩៧] កិក្ខុអ្នកត្វាសប្រតិពាលត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិកិក្ខនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខនោះបានសូម
 បញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
 ឧទាយិកិក្ខនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ទើបឧទាយិកិក្ខនោះសូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិកិក្ខមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

វិសយបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឯសា ញត្ថិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយំ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ជេតនំ
 សុត្តរិសង្ឃិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនំកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ចា
 ហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនំ
 កាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិ
 វាសំ អទាសំ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបជ្ជិ សញ្ជេតនំកំ សុត្តរិសង្ឃិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនំកាយ
 សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកំស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនំកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្ប
 ដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សយស្មតោ
 ឧមតិ ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនំកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ
 បដិកស្សនា សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ

វិនយចំណែក បុណ្យវត្ត

នេះជាពាក្យផ្សំសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិក្ខនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិក្ខនេះបានសូមបញ្ជាហាបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឲ្យបញ្ជាហាបរិវាសន៍ឧទាយិក្ខចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិ-
 កសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិក្ខនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក
 ទេ ។ ឧទាយិក្ខនោះក៏សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ ឥឡូវសង្ឃពាញឧទាយិក្ខមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការ
 ពាញឧទាយិក្ខមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់
 លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

ភាសេយ្យ ។ ឧត្តិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ
ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ សុណាតុ បេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
ឧទាយំ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្និ សញ្ជេតនិកំ
សុត្តរិសង្ឃិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សា
អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ចា-
ហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យោចិ ។ សង្ឃោ ឧទា-
យំស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបន្និ
សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា
ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា
អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយំ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិ-
កាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនិ ។ យស្សយស្មតោ ខមតិ ឧទាយំស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា

សមុច្ចយកូន្មក មូលាយបដិកស្សនា

ឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
នេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិត
ទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ទទាយភិក្ខុនោះបានសូមបញ្ជាហាបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យ
បញ្ជាហាបរិវាសន៍ទទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិ-
សដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទទាយភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិតែមិនបានបិទបាំងទុក
ទេ ទទាយភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
ឥឡូវសង្ឃទាញទទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញទទាយ-
ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
វិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

វិន័យបិដកេ បុល្លវគ្គោ

សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 បដិកស្សីតោ សង្ឃន ឧទាយំ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ មូលាយ^(១) ឧបតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។
 ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៩៨] សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្ថារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិ-
 កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហ-
 បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃា ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ

---

១ ឥតោ បរិ បដិកស្សនន្តិបិ បដិកស្សនាតិបិ បាហោ អញ្ជេសុ បោត្តកេសុ យេវុយ្យេន
 ទិស្សតិ បរេថា បាលិមុត្តកវិនយវិនិច្ឆយំ ។ យទិ បដិកស្សនន្តិ បទំ បដិកស្សីតោតិ បទេ
 កិរិយាវិសេសនំ សិយា តំ អត្ថិតោ សង្ឃេន ឧទាយំ ភិក្ខុនំ អន្តរាបាលិយា ន សមេតិ
 ឯត្ថ អត្ថិតោតិ បទស្ស និក្ខិរិយាវិសេសនត្ថា ។ យទិ បដិកស្សនាតិ បទំ ឧបតីតិ បទេ កត្តាតិ
 គហេតវ្យំ តំ ន យុដ្ឋិតិ អញ្ជេសុ កម្មេសុ ឧបតីតិ បទស្ស កត្តតោ អទិស្សមានវប្បកប្បព្វត្ថា ។
 តស្មា សោ ឧត្ថិតោ បាហោ អយុត្តរុបាយេវ ។

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មាន
អាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ឧទាហរណ៍
ភិក្ខុ សង្ឃបានទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការទាញនោះគាប់
ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តី
នេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៨] ឧទាហរណ៍ភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានតួ ក៏
ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំង
ទុកទេ ។ ឧទាហរណ៍ភិក្ខុនោះក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអារុសោ
ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេត-
និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់
ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

បញ្ចាបាបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវាសនោ អន្តរា ឯកំ
 អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេតនំ កំ សុត្តរិសង្កឹ អប្បដិច្ចន្តំ
 សោហំ សង្កឹ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
 កាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ យាបី តំ បំ សង្កេត អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ សោហំ បរិវាសនោ មានត្តារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេតនំ កំ សុត្តរិសង្កឹ អប្ប-
 ដិច្ចន្តំ កតំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតត្ថន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ កត-
 រតោ ឯតមត្តំ អាហេចេសំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្កេត
 ឧទាយំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនុ ។

(៣៧៩) ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ មូលាយ^(១) បដិកស្សន-
 តញ្ញោ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយំនា ភិក្ខុនា សង្កឹ ឧប-
 សង្កឹមត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កឹ កតំត្វា វុត្តនំ ភិក្ខុនំ

---

១ ឧបេយ្យបោត្តកេ មូលាយសញ្ញោ នត្ថិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធការសូមមូលាយបដិស្សនា

ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក្រីអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្ក-
 វិសដ្ឋីតែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ
 បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុក តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច
 ទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មាន
 ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
 សង្ឃចូរទាញទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

(៣៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញទាយភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទាយភិក្ខុនោះចូល
 ទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសន្ត្រៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទភិក្ខុចាស់

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

ចានេ វង្គត្វា ឧត្តរិកំ និស័ទិក្វា អញ្ញលី បត្តហេត្វា
 ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
 សដ្ឋំ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិ-
 សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចី ។
 តស្ស មេ សដ្ឋេ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
 សដ្ឋំ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចី ។ តំ មំ សដ្ឋេ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្នាយ មូ-
 លាយ បដិកស្សំ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្ថា-
 ហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្ត-
 រិសដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ កន្តេ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកស្ស

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិគ្គ

តាំងឡាយរួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ចាលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើនខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំង
 ទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ជាហាបរិ-
 វាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំង
 ទុក៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ

សមុច្ឆេទក្នុងក្រុង មូលាយ បដិសេធិ

អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា អប្ប-
ដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ធុតិយម្បិ
យាចិត្តា តតិយម្បិ យាចិត្តា ។

(៤០០) ព្យត្តេម ភិក្ខុនោ បដិសេធិ សង្ឃោ ព្រា-
ហេតោ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ញាតិកំ សុត្តន្តិសង្ឃិ
បញ្ញាបាប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា
សញ្ញាតិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ញាបាប្បដិច្ចន្ទាយ
បញ្ញាបាប្បដិច្ចន្ទំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ
ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា
បញ្ញាបាប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ញាបាប្បដិច្ចន្ទំ អនាសិ ។ សោ
បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ញាតិកំ
សុត្តន្តិសង្ឃិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា អប្បដិច្ច-
ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញាតិកាយ

សមុច្ចយក្ខន្ធក មូលាយបដិកស្សនា

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ
បាំងទុក ។ (ឧទាហរណ៍ក្នុងនោះ) ត្រូវសូមដាក់របៀបវារៈផង ត្រូវសូមដាក់
របៀបវារៈផង ។

(២០០) ភិក្ខុអក្ខន្ធាសប្រតិពាលត្រូវផ្ញើសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាហរណ៍ក្នុងនោះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោត-
និកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាហរណ៍ក្នុងនោះបានសូមបញ្ចាហ-
បរវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិន
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរវាសដល់ឧទាហរណ៍ក្នុងនោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាហ-
រណ៍ក្នុងនោះកំពុងនៅបរវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
សុក្កវិសដ្ឋិតែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាហរណ៍ក្នុងនោះបានសូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
សុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាហរណ៍ក្នុងនោះ
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ

វិធីបំបាត់ បុណ្យវិញ្ញា

សុត្តរិសង្គ្រហ អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សី ។
 សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្គ្រហ អប្បដិច្ចនាយ សោ សង្ឃ
 អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិ-
 សង្គ្រហ អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សីនំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃេ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា
 ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្គ្រហ
 អប្បដិច្ចនាយ មូលាយ បដិកស្សីយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃេ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្គ្រហ បញ្ចាហា-
 ប្បដិច្ចនាយ សោ សង្ឃ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
 កាយ សុត្តរិសង្គ្រហ បញ្ចាហាប្បដិច្ចនាយ បញ្ចាហា-
 បរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃេ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្គ្រហ បញ្ចាហាប្ប-
 ដិច្ចនាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវាសនោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្គ្រហ
 អប្បដិច្ចនាយ សោ សង្ឃ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិគ្គ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាហរណ៍នោះបាននៅបរិវាសរួចហើយគួរ
 ដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិន
 បានបិទបាំងទុក ឥឡូវឧទាហរណ៍នោះមកសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិនឹងសង្ឃបញ្ចកោសក្កិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ បើក្នុងមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរ
 ទាញឧទាហរណ៍មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក។ នេះជាពាក្យផ្សេងសង្ឃ។
 បតីត្រូវព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាហរណ៍នោះត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាហរណ៍នោះបាន
 សូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាហរណ៍
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទា-
 ហរណ៍នោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាហរណ៍នោះបានសូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ខេប ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរ
 ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា
 អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ
 មានត្តារហោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ
 សុត្តន្តិសង្ខិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ខំ អន្តរ ឯកស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា អប្បដិ-
 ច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ខេប
 ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ ។ យស្សយស្មតោ ខមតិ ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តន្តិសង្ខយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនា
 សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសយ្យ ។
 ធុតិយម្បី ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បី ឯតមត្តំ
 វនាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សនតោ សង្ខេប ឧទាយី
 ភិក្ខុ អន្តរ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ

សមច្ចយព្វទុក មូលាយបដិកស្សនា

សុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញទុកទាយកិក្ខមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ទុកទាយកិក្ខនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរ
 ដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិន
 បានបិទបាំងទុក ឥឡូវទុកទាយកិក្ខនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឃក៏ទាញទុកទាយកិក្ខមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ ការទាញទុកទាយកិក្ខមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក តាមចិត្តដល់
 លោកដ៏មានអាយុអន្តណា លោកដ៏មានអាយុអន្តនោះគប្បីស្ងៀម បើមិន
 តាមចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអន្តណាទេ លោកដ៏មានអាយុអន្តនោះគប្បី
 ពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះដាច់គំរប់ពីរជងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំ
 ពោលសេចក្តីនេះដាច់គំរប់បីជងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានទាញទុកទាយកិក្ខមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ ខមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(២០០) សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាហារេចសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ចេតនិកំ
សុត្តរិសដ្ឋី បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ចាបា-
ប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាបាបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា
បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាបាបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ចេតនិកំ
សុត្តរិសដ្ឋី អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិ-
សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សំ សោហំ
បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្រាហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋី សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋី អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ការទាញនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះ
ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការ
ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០១] • ទាយក៏ក្នុងនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ សង្ឃក៏បាន
ឲ្យបញ្ជាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
ចំ បាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិន
បានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួក៏ត្រូវអា-
បត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក

សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាបី តំ មំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ
 បដិកស្សន្តំ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ តេមំ នុ ទោ បយា
 បដិបទ្ធិត្ថន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភិក្ខុតោ ឯតមន្តំ អាហេ-
 សំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 តំស្សន្តំ អាបត្តិនំ ឆានតំ មាណតំ ទេតុ ។

[២០២] ឯសញ្ញេតនិកាយ ភិក្ខុវេ ឆានតំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិសោ ភិក្ខុនោ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ
 ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុទ្ធិនំ ភិក្ខុនំ មាទេ វុទ្ធិត្វា ឧត្តរា-
 តំ និសីទិត្វា អញ្ញាសំ បក្កហេត្វា ឯមស្ស វេនិយោ
 អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ញេតនិកំ សុត្ត-
 រិសង្ឃិ បញ្ញាហប្បដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ញាហ-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ញាហបរិវាសំ យាបី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ
 ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធការសូមមានគុំ

ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បាន
 ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេ-
 តនិកសុក្កវិសង្ខិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបាននៅហាក់សរួចហើយ
 តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តី
 នេះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យមានគុំ ៦ ៣ គឺដល់ទទាយភិក្ខុចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

(៤០២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យទទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើទុក្ខពសន្ត
 ធៀងស្មាម្ខាងរួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយហើយអង្គុយច្រហោងផ្គង
 អញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបានសូម
 បញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែល
 បិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ជាហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១

វិស័យបិដកេ បុល្លវត្តោ

បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហាបរិភសំ អនាសិ ។ សោហំ
 បរិសន្តោ អន្តរា ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ សដ្ឋំ អន្តរា ឯតិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាបី ។ តំ មំ សដ្ឋោ
 អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្ត-
 រិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។
 សោហំ បរិវត្តបរិភសោ មាណ្ឌវបេរា អន្តរា ឯតំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ
 សោហំ សដ្ឋំ អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-
 និកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ យាបី ។ តំ មំ សដ្ឋោ អន្តរា ឯតិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។ សោហំ កន្ត្ត
 បរិវត្តបរិភសោ សដ្ឋំ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ធារន្តំ មាណ្ឌ-
 យាបាមីតិ ។ ធុតិយម្យំ យាបិតតំ តតិយម្យំ យាបិតតំ ។

វិធីបដិសេធ ពុលវត្ថុ

ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅ
 បរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបាន
 បិទបាំងទុកទេ ឥឡូវខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ
 បាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានគូ ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួច
 ហើយ មកសូមមានគូ៦ពត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ (ទាយភិក្ខុ
 នោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(២០៣) ឲ្យត្រេង ភិក្ខុនោ បដិគលេន សង្ឃោ
 ញាបេតញោ សុណានុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ
 បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សោ អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្តាយ
 បញ្ចាបាបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំ ស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្តាយ បញ្ចាបាបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អា-
 បជ្ជិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិ-
 សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិគស្សនំ យាចិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សោ អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលា-
 យ បដិគស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ

សមុច្ចយក្ខន្ធការឲ្យមានត្ថ

[៤០៣] ភិក្ខុអកុច្ឆាសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិក្ខុនោះបានសូម
បញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
ឧទាយិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោ-
តនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិក្ខុនោះបានសូម
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិ-
ក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
វិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ
គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ

អប្បជីច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្គិយា អប្បជីច្ឆន្នាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា
 ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្គិយា
 អប្បជីច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោ បរិវត្តបរិ-
 វាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ នារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុ-
 លោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ នារត្តំ មាណត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯ-
 សា ព្រាត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទា-
 យី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិ-
 សង្គិ បញ្ចាហប្បជីច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្គិយា បញ្ចាហប្បជីច្ឆន្នា-
 យ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុលោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្ត-
 រិសង្គិយា បញ្ចាហប្បជីច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនា-
 សំ ។ សោ បរិវត្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្គិ អប្បជីច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ

វិសយបិណ្ឌ បុល្លវត្ត

តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិក្ខនោះបានសូមការពាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក-
 វិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពាញឧទាយិក្ខមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិក្ខនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវ
 សូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាល
 គួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិក្ខចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដេងសង្ឃ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិក្ខនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 ស្កកវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិក្ខនោះបានសូមបញ្ចេញបរិ-
 វាសនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទបាំង
 ទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចេញបរិវាសដល់ឧទាយិក្ខចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិក្ខនោះ
 កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក-
 វិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវឧទាយិក្ខនោះក៏បានសូមការ

សមុប្បយក្ខន្ធពោ មាត្រាទាន់

អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិ-
សង្គិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។
សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្គិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូ-
លាយ បដិកស្សំ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្តារ-
ហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ញេតនិកំ សុត្ត-
រិសង្គិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្គិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ
អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិ-
សង្គិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។ សោ
បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ភិក្ខុន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្ថំ មាណ-
ស្តារតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ ភិក្ខុន្នំ អាបត្តិនំ
ឆារត្ថំ មាណស្តារតិ ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ មមតិ ឧទា-
យីស្ស ភិក្ខុនោ ភិក្ខុន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្ថំ មាណស្តារ-
នានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សមុច្ចយចូន្ត ការឲ្យមានត្ថ

ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញាតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញទាយិ
ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកស្កក-
វិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ
គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកស្កកវិសដ្ឋ តែ
មិនបានបិទបាំងទុកទេ ឥឡូវទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកស្កកវិសដ្ឋ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលមិនបាន
បិទបាំងទុក ។ ទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូម
មានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិទាំង ៧ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី
ដល់ទាយិភិក្ខុបំពោះអាបត្តិទាំង ៧ ។ ការឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់
ទាយិភិក្ខុបំពោះអាបត្តិទាំង ៧ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុ
អន្តិណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោក
ដ៏មានអាយុអន្តិណាទេ លោកក៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។

វិធីបំប៉ន បុណ្យក្រៅ

ធុតិយម្បី ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បី ឯតមត្តំ
វេទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយិ ស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្តំ
អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុហី ។
ឯវេមតំ ធារយាមីតិ ។

(៤០៤) សោ មាណត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ
ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិ-
សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចី
តស្ស មេ សង្ឃេ ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អទាសិ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា
អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី តំ មំ
សង្ឃេ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់
 បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ថ ៦ ត្រង់ដល់ទទឹងក្នុងចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ហើយ ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា
 សង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២០៤) ទទឹងក្នុងនោះកំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ទទឹង
 ក្នុងនោះក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហ-
 បរវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរវាស ក៏ត្រូវ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ
 ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏ទាញ
 ខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក-

សមុទ្រយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាបតា

សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោ-
 ហំ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អា-
 បដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្ទំ សោហំ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិ-
 សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី តំ
 មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោ-
 ហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មានត្តំ
 យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មានត្តំ
 អនាសំ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ កងំ នុ
 ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯតមត្តំ
 អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិ-
 សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា ធារត្តំ
 មានត្តំ ទេតុ ។

សមុប្បយចូទ្ធក ការសូមមូលាយបដិកស្សនា

សុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរ
 ដល់មានតួក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែ
 មិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយ
 ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ៦រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣
 ខ្ញុំនោះកំពុងតែប្រព្រឹត្តមានតួ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅ
 ទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមាន
 ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
 សង្ឃចូរទាញទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឲ្យមា-
 នតួ ៦ រាត្រីទៅចុះ ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

[៤០៥] ឯវត្តោ បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សន្ត-
តញ្ចោ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយនា ភិក្ខុនា សង្ឃ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ
ចានេ វុឌ្ឍិត្វា ឧត្តរាសង្កំ ឯសិទ្ធិត្វា អញ្ញាលី បក្កហេត្វា
ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ កន្លេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី
សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃី បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិ-
សង្ឃិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចី
តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកា-
យ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អនាសំ ។ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋី សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃី អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ
សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
យាចី ។ តំ ចំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សន្តំ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

(២០៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញទោយភិក្ខុនោះ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទោយភិក្ខុ
 នោះចូលទៅកេសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសន៍ទៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទភិក្ខុ
 ចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ចាល់ឡើង ពោលយ៉ាង
 នេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមបញ្ជាហាបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក
 ៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ជាហាបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅ
 ហរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែ
 មិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបាននៅហរិវាសរួចហើយគួរដល់មានក្ត

សមុច្ចយក្ខត្តកេ មូលាយ បដិកស្សនា

អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ
 អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋា-
 យ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ វិស្សនំ អាបត្តិំ ឆានតំ មាតតំ យាចី ។ វិស្ស
 មេ សង្ឃោ វិស្សនំ អាបត្តិំ ឆានតំ មាតតំ អនាសិ ។
 សោហំ មាតតំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិ-
 សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចា-
 មីតិ ។ ធុតិយម្បិ យាចិត្តា វតិយម្បិ យាចិត្តា ។

[២០៦] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិកលេន សង្ឃោ
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ
 បញ្ចាបាប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធក មូលាយបដិកស្សនា

ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែមិនបានបិទ-
 បាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 សង្ឃក៏បានពាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបាននៅ
 បរិវាសរួចហើយបានសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។
 សង្ឃក៏បានឱ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុង
 ប្រព្រឹត្តមានតួ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋី តែ
 មិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះសូមការពាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិកិក្កនោះ) ត្រូវសូម
 ជាគំរប់ត័រដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

[៤០៦] កិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិកិក្កនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋីហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កនោះបានសូម

សញ្ចេតនិកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ
 បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិ-
 កំ សុត្តន្តវិសដ្ឋី អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋយា
 អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-
 និកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្តារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តន្តវិសដ្ឋី
 អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តន្តវិសដ្ឋយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តន្តវិសដ្ឋយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

បញ្ជា ហបរិវាសនីន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែល
 បិទបាំងទុក៥ថ្ងៃៗ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ជា ហបរិវាសដល់ ឧទាយិកិក្ខចំពោះអា-
 បត្តិ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃៗ ឧទាយិកិក្ខនោះ
 កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិកិក្ខនោះបានសូមការពាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពាញឧទាយិកិក្ខមកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត
 ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំង
 ទុកឡើយ ឧទាយិកិក្ខនោះបានសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិន៍សង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពាញឧទាយិកិក្ខមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
 បត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សមុច្ឆយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ វិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆានតំ
 មាណតំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ វិស្សន្នំ
 អាបត្តិនំ ឆានតំ មាណតំ អនាសិ ។ សោ មាណតំ
 ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
 សុត្តរិសង្ឃិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បជិ
 ច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ
 កង្កស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា
 អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សន្យ ។ ឯសា
 ញតិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ ។

សមុច្ចយក្នុង មូលាយបដិសន្ធិ

ទាយិកិត្តុនោះបាននៅបរិវាស្សចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ ពត្តិនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ ពត្តិដល់ទាយិកិត្តុចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ៣ ។ ទាយិកិត្តុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ
 ឥឡូវទាយិកិត្តុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ បើក៏មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញទាយិកិត្តុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទាយិកិត្តុនេះត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទាយិកិត្តុនោះ
 បានសូមបញ្ចូលបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចូលបរិវាសដល់ទាយិ-
 កិត្តុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។

វិស័យបិដកេ ចុល្លវិញ្ញា

សោ បរិវត្តនោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ
 សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នា-
 យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។
 សោ បរិវត្តបរិវត្តោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ^(១) ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ ។ សោ បរិវត្តបរិវត្តោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ
 អាបត្តិនំ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោ
 មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ

វិន័យបិដក បុល្លវគ្គ

។ ទាយិកិត្តុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោ-
 តនិកសុក្កវិសង្ខ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ។ ទាយិកិត្តុនោះបានសូម
 ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសង្ខដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញ។ ទាយិ-
 កិត្តុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសង្ខដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ។ ទាយិកិត្តុនោះបាននៅបរិវាសរួច
 ហើយគួរដល់មានក្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសង្ខ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ។ ទាយិកិត្តុនោះបានសូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកសុក្កវិសង្ខដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញ។ ទាយិកិត្តុ-
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសង្ខដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ។ ទាយិកិត្តុនោះបាននៅបរិវាស
 រួចហើយ សូមមានក្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏
 បានឲ្យមានក្ត ៦ រាត្រីដល់។ ទាយិកិត្តុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ទាយិកិត្តុនោះ
 កំពុងប្រព្រឹត្តមានក្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-

សមុទ្រយក្ខន្ធព មាតិកាយាបតា

សុត្តន្តបិដក អប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា
អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក អប្បដិច្ច-
ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
កាយ សុត្តន្តបិដក អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនិ ។ យស្សយស្សតោ ខមតិ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ
អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្ត-
បិដក អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ
តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បំ
ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។
បដិកស្សតោ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរា ឯកស្សា
អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក អប្បដិច្ច-
ន្ទាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហ ។
ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

[២០៧] ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ ជារត្តំ មាណត្តំ ទាតត្ថំ ។
តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្មត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឡានំ ភិក្ខុនំ ចាទេ វុឡិត្វា

សមុច្ចយក្នុង ការសូមមានត្ថ

សុភវិស័យតែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ។ ទាយិក្ខុនោះក៏សូមការពារមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក
 សុភវិស័យដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវសង្ឃក៏បានពារទាយិក្ខុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុភវិស័យ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការពារទាយិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំ-
 ពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុភវិស័យដែលមិនបានបិទ-
 បាំងទុកគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
 គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មាន
 អាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះដាច់រប់ពីរដងផង
 ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះដាច់រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃក៏បានពារ
 ទាយិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេ-
 តនិកសុភវិស័យដែលមិនបានបិទបាំងទុក ការពារនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ
 ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយ
 អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤០៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីយ៉ាង
 នេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទាយិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ
 ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃឆ្លៀងស្មាមាងរួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយ

វិទ្យាបិដកេ បុណ្យវគ្គោ

ឧត្តរិកំ និស័ទិត្វា អញ្ញលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស
 វចនំយោ អហំ កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនំ
 សុត្តរិសដ្ឋិ បក្កាហប្បដិច្ចន្តំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវត្ត-
 បរិវាសោ សដ្ឋំ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចិ
 តិស្ស បេ សដ្ឋោ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 អនាសិ ។ សោហំ មាណត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនំ សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តំ សោហំ
 សដ្ឋំ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សន្តំ
 យាចិ ។ តំ មំ សដ្ឋោ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ ។ សោហំ កន្តេ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចន្តាយ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចាមីតិ ។ ធុតិយម្ប
 យាចិត្តំ តតិយម្ប យាចិត្តំ ។

វិធីបិណ្ឌ ចូលវត្ត

អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំ-
 រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ
 ៗ បេ ៗ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ្នក្នុងរាត្រីនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ថ្នក្នុងរាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ្នក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការ
 ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំ
 នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសង្ខិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ឥឡូវ
 ខ្ញុំនោះសូមមានត្ថ្នក្នុងរាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ទាយភិក្ខុនោះ)
 ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

សមុប្បយក្ខន្ធកេ មានតួពាន់

(២០៨) ព្យត្តន ភិក្ខុនា បដិច្ចាលេន សង្ឃោ ញាបេ-
តញោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តិំ អាបដ្ឋិំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិំ បញ្ចា-
ហប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ វិស្សដ្ឋំ
អាបត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ វិស្សដ្ឋំ អាបត្តិំ ធារត្តំ មាទត្តំ អនាសិ ។
សោ មាទត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិំ អាបដ្ឋិំ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិំ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ អន្តរា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា
អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សដ្ឋំ យាចិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
កស្សំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មាទត្តំ
យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មាទត្តំ ទទេយ្យ ។

សមុប្បយពុទ្ធក ការឲ្យមានគុ

(៤០៨) ភិក្ខុអកត្វាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទៀងសង្ស័យថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដំបំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ទទាយភិក្ខុនោះ
 បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានគុ ៦ ពត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានគុ ៦ ពត្រីដល់ទទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ទទាយភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានគុ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិតែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ទទាយភិក្ខុនោះ
 បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បាន
 ទាញទទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវទទាយភិក្ខុនោះ
 សូមមានគុ ៦ ពត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានគុ ៦ ពត្រីដល់ទទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

វិសេសបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឯសា ញត្ថំ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្គិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 តិស្សដ្ឋំ អាបត្តនំ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧ-
 ទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សដ្ឋំ អាបត្តនំ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ
 អនាសិ ។ សោ មាណត្ថំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្គិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្គិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្គិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលា-
 យ បដិកស្សំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិ-
 យា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្គិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អន្តរា ឯកិស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិ-
 សង្គិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ ទេតិ ។ យស្សា-
 យស្មតោ ឧបតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សោ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិគ្គ

នេះជាពាក្យផ្ដេងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 ដ្បិតឧទាយិកិក្ខនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក្ខិសង្ឃហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិកិក្ខនេះបាននៅបរិវាសរួចហើយ
 បានសូមមានតួ ៦ រាត្រីចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦
 រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្ខនោះកំពុង
 ប្រព្រឹត្តមានតួក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក្ខិសង្ឃ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិកិក្ខនោះក៏បានសូមការទាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក
 ស្កក្ខិសង្ឃដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក្ខ
 វិសង្ឃដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឥឡូវឧទាយិកិក្ខនោះសូមមានតួ ៦
 រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក្ខិសង្ឃ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិ
 កិក្ខចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កក្ខិសង្ឃដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ ការឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខចំពោះអាបត្តិ ១

សមុទ្រយុទ្ធករ មានតួទាំង

អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តសង្ខេបនា អប្បដិច្ចនា-
 យ ឆានត្ថំ មានត្ថស្ស ទានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នត្ថ-
 មតិ សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បី ឯតមត្ថំ វេទានិ ។ បេ ។
 តតិយម្បី ឯតមត្ថំ វេទានិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ធុនា-
 យស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯតស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេត-
 និកាយ សុត្តន្តសង្ខេបនា អប្បដិច្ចនាយ ឆានត្ថំ មានត្ថំ
 ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ឆានយាមីតិ ។

(២០៧) សោ ចិល្លាមានត្ថោ អញ្ញាឆានយោ អន្តរា
 ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តន្តសង្ខេបនា អប្ប-
 ដិច្ចនំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសំ អហំ អាវុសោ ឯតំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តន្តសង្ខេបនា បញ្ចាបាយ្យ-
 និច្ចនំ ។ បេ ។ សោហំ ចិល្លាមានត្ថោ អញ្ញាឆានយោ
 អន្តរា ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តន្តសង្ខេបនា
 អប្បដិច្ចនំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។ តេ
 ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ

សមុប្បយកូន្មក ការឲ្យមានត្ថ

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្ត
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរស្ងៀម បើ
 មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ
 គួរពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះដាច់ពីដឹងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោល
 សេចក្តីនេះដាច់ពីដឹងផង ។ បេ ។ មានតួ ៦ ព្រឹត្តិសង្ឃបានឲ្យដល់ទុក
 ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុកហើយ ការឲ្យមានត្ថនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
 នោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀម
 យ៉ាងនេះ ។

(៤០៩) ទុក្ខនិក្ខេបនោះបានសន្សំមានតួរចេញហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម
 ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទ
 បាំងទុកទេ ។ ទុក្ខនិក្ខេបនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុ-
 សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ
 ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានតួរចេញហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវ
 ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូល
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយបើដូច្នោះ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ
បដិកស្សីត្វា ធារត្តំ មាណត្តំ ទេតុ ។

(៤០០) ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សី-
តញ្ញោ ។ បេ ។

(៤០១) ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ធារត្តំ មាណត្តំ ធាតត្ថំ
។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយីស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្តំ មាណត្តំ ឧមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ហោយាមីតិ ។

(៤០២) សោ ចិណ្ឌាមាណត្តោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតនិកំ
សុត្តរិសង្ឃិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ឌា-
មាណត្តោ កតំ ធុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វដ្ឋំ ។ តេ ភិក្ខុ
កករតោ ឯតមត្តំ អាហារេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ
សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អញ្ចេតុ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

សង្ឃចូរពាញទទាយកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសមឲ្យ
មានតួ ៦ រាត្រីចុះ ។

(៤១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវពាញទទាយកិក្ខុមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

(៤១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានតួ៦រាត្រីយ៉ាងនេះ
។ បេ ។ ឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមានតួ៦រាត្រីដល់ទទាយកិក្ខុចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំង
ទុកហើយ ការឲ្យមានតួនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា
សង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤១២) ទទាយកិក្ខុនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានតួរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននាំយកសេចក្តីនេះក្រាប
បង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអញ្ជានកម្មដល់ទទាយកិក្ខុចុះ ។

សមុច្ចយក្នុងព្រះ អញ្ញាសយាបត

(៤០៣) ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ អញ្ជេតញ្ជោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្មិត្វា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្កំ កេរិត្វា វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុឌ្ឍិត្វា ឧត្តរិកំ
និស័ទិត្វា អញ្ជាលី បត្តហេត្វា ឯវេស្ស វេជ្ជិយោ អហំ
កន្លេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្កំ
បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា
សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នាយ
បញ្ចាហបរិវាសំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា បញ្ចាហ-
ប្បជិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ-
សនោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ
សុត្តរិសង្កំ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្ស
អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្កិយា អប្ប-
ជិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិ-
សង្កិយា អប្បជិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។ សោហំ
បរិវត្តបរិវាសោ វាទត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ

សមុច្ចយក្នុងនាមៈ ការសូមអញ្ជាញ

(៤១៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ជាញកម្មយ៉ាងនេះ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរ-
សង្ឃៀងស្មាមាងរួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយហើយអង្គុយច្រហោង
ផ្គងអញ្ជាលឿងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១
ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមបញ្ចាហ-
បរវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំង
ទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឲ្យបញ្ចាហបរវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅ
បរវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខី តែមិន
បានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលមិនបានបិទ
បាំងទុក ។ សង្ឃបានពាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះនៅ
បរវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក

សញ្ញេតនីកំ សុត្តរិសង្ឃី អប្បជីច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ
អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនីកាយ សុត្តរិ-
សង្ឃិយា អប្បជីច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកកស្សនំ យាចី ។
តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនី-
កាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បជីច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-
កកស្សំ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ
អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ
តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោហំ
មាណត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតនីកំ
សុត្តរិសង្ឃី អប្បជីច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា
អាបត្តិយា សញ្ញេតនីកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បជីច្ឆន្នា-
យ មូលាយ បដិកកស្សនំ យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនីកាយ សុត្តរិ-
សង្ឃិយា អប្បជីច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកកស្សំ ។ សោហំ
សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនីកាយ
សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បជីច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចី ។

វិយោចិដក បុណ្យវិញ

ស្កកវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវេសរួចហើយ បានសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ ។ សង្ឃបានឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានតួក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកស្កកវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអា-
 បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សមុប្បយ្យក្រិក អត្តាធិយាបតា

តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ
 អនាសិ ។ សោហំ ចិន្ទាមាណត្តោ អត្តាធិយាបតា អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ អប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
 តស្សនំ យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិ-
 យា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 មូលាយ បដិកស្សំ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា អប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ
 អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិ-
 សង្ឃិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ អនាសិ ។
 សោហំ កន្តេ ចិន្ទាមាណត្តោ សង្ឃំ អត្តាធិ យាចាមីតិ ។
 អុតិយម្បិ យាចិតតំ តតិយម្បិ យាចិតតំ ។

សមុប្បយក្ខន្ធករ សូមអញ្ជាញ

សង្ឃបានឲ្យមានតួ ៦ ពត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះសន្សំមានតួរួច
ហើយ គួរដល់អញ្ជាញ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
និកសុក្កវិសង្ខី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការពារព្រមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
សុក្កវិសង្ខីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលមិន
បានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានតួ ៦ ពត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ
បានឲ្យមានតួ ៦ ពត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេ-
តនិកសុក្កវិសង្ខីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
សន្សំមានតួរួចហើយ ឥឡូវមកសូមអញ្ជាញក្នុងនឹងសង្ឃ ។ (ទាយិកិក្ខុ
នោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដង ។

(២០២) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពាលេន សង្ឃោ
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ
 ភិក្ខុ ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនីកំ សុត្តរិសដ្ឋិ
 បញ្ញាហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯតំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនីកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ញាហប្បដិច្ចន្នាយ
 បញ្ញាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯតំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនីកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា
 បញ្ញាហប្បដិច្ចន្នាយ បញ្ញាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនីកំ
 សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯតំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនីកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នា-
 យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយំ
 ភិក្ខុ អន្តរា ឯតំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនីកាយ
 សុត្តរិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។
 សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្រាហោ អន្តរា ឯតំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនីកំ សុត្តរិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ត

(៤១៤) ត្រូវកិត្តិយសប្រតិបត្តិសង្ឃសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដំបំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទុក្ខនេះត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ញាត-
និកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទុក្ខនេះបានសូមបញ្ចា-
បរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាបរិវាស ដល់ទុក្ខនេះចំពោះ
អាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទុក្ខនេះ
ក៏នោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្ក-
វិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ទុក្ខនេះបានសូមការពារមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិវិសដ្ឋិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្ក-
វិសដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពារទុក្ខនេះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែល
មិនបានបិទបាំងទុក ។ ទុក្ខនេះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់
មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបាន

សមុប្បយក្ខន្ធកេ អញ្ជាតំ

សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 យ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អា-
 បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សំ ។ សោ បរ្រុត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ
 អនាសិ ។ សោ មាណត្ថំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ឆានត្ថំ
 មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា
 ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា

សមុប្បយក្ខន្ធភ អញ្ញាសកម្ម

បិទបាំងទុក ។ ទាយិកិត្តនោះបានសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិន
បានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពាញទាយិកិត្តមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលមិនបាន
បិទបាំងទុក ។ ទាយិកិត្តនោះបាននៅបរិវាសរូបហើយបានសូមមានត្ថ
៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី
ដល់ទាយិកិត្តចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ទាយិកិត្តនោះកំពុងប្រព្រឹត្ត
មានត្ថក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ តែមិន
បានបិទបាំងទុក ។ ទាយិកិត្តនោះបានសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពាញទាយិកិត្តមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ទាយិកិត្តនោះបានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់
ទាយិកិត្តចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋ

អប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ឌាមា-
 នត្តោ អញ្ញាធារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេត-
 ទិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទា-
 យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ សុក្ក-
 វិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតទិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ
 មាណត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ញនំ
 យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អញ្ជេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតទិកំ
 សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណត្តោ
 សង្ឃំ អញ្ញនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អញ្ជេតិ ។

វិស័យបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាហរណ៍នោះបានសន្សំមានតួរចហើយ
 គួរដល់អញ្ជាតកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសង្គ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាហរណ៍នោះបានសូមការពាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្ក-
 វិសង្គដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានពាញឧទាហរណ៍មកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្គដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាហរណ៍នោះបានសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្គដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ឧទាហរណ៍ចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្គដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាហរ-
 ណ៍នោះបានសន្សំមានតួរចហើយ ឥឡូវមកសូមអញ្ជាតកម្មនឹងសង្ឃ ។
 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើអញ្ជាតកម្មដល់ឧទាហរណ៍
 ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាហរណ៍នេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្គ
 ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាហរណ៍នោះបានសន្សំមានតួរចហើយ
 ឥឡូវមកសូមអញ្ជាតកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ជាតកម្មដល់ឧទាហរណ៍ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធតេ បក្ខបរិវាសយាបតា

យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អត្តានំ សោ
 តុណ្ហិស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧតិយម្បិ
 ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។
 អត្ថិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ហិ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៥] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧ-
 ទាយិ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិសដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្នំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ
 អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្នំ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិសដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្នំ កតំ នុ ខោ មយា បដិ-
 បដ្ឋិតព្វន្នំ ។ តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា
 អាបតិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បក្ខប្ប-
 ដិច្ចន្នាយ បក្ខបរិវាសំ នេតុ ។

សមុច្ចយក្នុង ការសូមបញ្ចប់វិវាស

អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិក្ខតាប័ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប័ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 ទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
 ជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។
 ឧទាយិក្ខតាសង្ឃបានធ្វើអញ្ជានកម្មរួចហើយ អញ្ជានកម្មនោះគាប័ចិត្តដល់
 សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុកដោយ
 អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤១៥) សម័យនោះឯង ឧទាយិក្ខតាមានអាយុត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សពោតនិកសុក្កវិសង្ខហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្លះវ៉ៃ) ។ ឧទាយិក្ខតា
 នោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ
 សពោតនិកសុក្កវិសង្ខហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។
 ពួកភិក្ខុនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
 ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឃឱ្យបក្ខបរិវាស
 (បរិវាសកន្លះវ៉ៃ) ដល់ឧទាយិក្ខតាចំពោះអាបត្តិមួយឈ្មោះសពោតនិក-
 សុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

[៤០៦] ឯវត្ត បន ភិក្ខុវេ ធាតុព្វោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ឧទាយិទា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្មិត្វា
 ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ ចារេ
 វុឌ្ឍិត្វា ឧត្តរាសង្កំ ឯសំទិត្វា អញ្ញាលី បត្តហេត្វា ឯវ-
 មស្ស វេនិយោ អហំ កន្លេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ញេតនំកំ សុត្តរាសង្កំ បត្តប្បដិច្ចន្ទ សោហំ កន្លេ
 សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរា-
 សង្កិយា បត្តប្បដិច្ចន្ទាយ បត្តបរិវាសំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្បំ យាចិត្វោ តតិយម្បំ យាចិត្វោ ។

[៤០៧] ឲ្យត្រេង ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ព្រាហ្មណ៍ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ អយំ ឧទា-
 យិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនំកំ សុត្តរា-
 សង្កិ បត្តប្បដិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរាសង្កិយា បត្តប្បដិច្ចន្ទាយ
 បត្តបរិវាសំ យាចតិ ។ យទំ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវគ្គ

(៤១៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើទត្តកសង្ក
 ធ្វើឆ្នាំម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គង
 អញ្ជាញឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ត្រូវទទាយភិក្ខុនោះសូមជាគំរប់ពីរ
 ដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤១៧) ភិក្ខុអក្ខរណ្យាសប្រតិពាលត្រូវផ្ដេងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ទទាយភិក្ខុនោះមកសូម
 បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទ
 បាំងទុក ១ បក្ខ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បី

សង្ឃ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខ-
 បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្ថិ ។ សុណាតុ មេ
 កន្តេ សង្ឃ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្ត-
 រិសង្ឃិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។
 សង្ឃ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខ-
 បរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ ឧមតិ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
 យ សុត្តរិសង្ឃិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិវាសស្ស
 ទានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កា-
 សេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិ-
 យម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋោ សង្ឃេន ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

សមុប្បយក្ខន្ធការឲ្យបក្ខបរិវាស

ឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ទុទាយិក្ខត្តចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្អៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទុទាយិក្ខត្តនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ទុទាយិក្ខត្តនោះមកសូម
 បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទ
 បាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ទុទាយិក្ខត្តចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ការឲ្យបក្ខ-
 បរិវាសដល់ទុទាយិក្ខត្តចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសដ្ឋដែល
 បិទបាំងទុក ១ បក្ខ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏
 មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 ទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
 នេះគាត់រំពើវដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះគាត់រំពើវដងផង
 ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ទុទាយិក្ខត្តចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បន្ទូលហើយ ការឲ្យបន្ទូលបរិវាស
នោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម
ចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤១៨) ឧទាយិកិក្កនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-
កិក្កនោះបានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បន្ទូល ខ្ញុំនោះសូមបន្ទូលបរិវាសនឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បន្ទូល
សង្ឃឲ្យបន្ទូលបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិ-
សដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បន្ទូល ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំមូលព្រះដ៏
មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរ
សង្ឃទាញឧទាយិកិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមា-
ធានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រជុំអាបត្តិ) ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

(៤០៩) ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សន-
 តញ្ច ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្ក-
 មិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ ចានេ
 វុឌ្ឍិត្តា ឧត្តរាសង្កំ ឯសីទិត្តា អញ្ញលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស
 វចនីយោ អហំ កន្លេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ចេតនិ-
 កំ សុត្តរិសង្ឃី បត្តប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកំសង្ឃ
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បត្ត-
 ប្បដិច្ចន្នាយ បត្តបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃ
 ឯកំសង្ឃ អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា
 បត្តប្បដិច្ចន្នាយ បត្តបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសន្តោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្ឃី
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោហំ កន្លេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំសង្ឃ
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតំ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិត្តា តតិយម្បិ យាចិត្តា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធការសូមមូលាយបដិសន្ធិ

(៤១៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រៃវាញទទាយភិក្ខុមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិយាន្តនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទទាយភិក្ខុនោះចូលទៅ
 រកសង្ឃ ហើយផ្ញើទុក្ខសង្ឃនៀងស្នាម្នាម ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំង-
 ឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជាលឿងពោលយាន្តនេះថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំង
 ទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុង
 នៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើនខ្ញុំនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ត្រូវទទាយភិក្ខុសូមជាគំរប់ពីដងផង សូម
 ជាគំរប់បីដងផង ។

[២២០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិទ្ធាលេន សង្ឃោ
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ
 បត្តប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេ-
 តនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បត្តប្បដិច្ចន្នាយ បត្តបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បត្តប្ប-
 ដិច្ចន្នាយ បត្តបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យនិ សង្ឃស្ស
 បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សយ្យ ។ ឯសា ញតិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយំ ភិក្ខុ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បត្តប្បដិច្ចន្នំ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

(៤២០) ភិក្ខុអកុដ្ឋាសប្រតិពាលត្រូវផ្ញើសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសង្កហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិក្ខុនោះបានសូម
 បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កដែល
 បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិក្ខុចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទា-
 យិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិ-
 កសុក្កវិសង្កហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិក្ខុនោះសូមការពាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ
 សង្ឃគប្បីទាញឧទាយិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យ
 ផ្ញើសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិ-
 ក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្កហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ

សមុទ្រយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សោ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្ខយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកេស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខ-
 បរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិសង្ខី បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកេស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្ស-
 នំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកេស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកេស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សនា
 សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកេស្សា អាបត្តិយា

សមុទ្រយក្ខន្ត មូលាយបដិកស្សនា

ឧទាហរណ៍នោះបានសូមបក្ខបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេ-
 តនិកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាស
 ដល់ឧទាហរណ៍នោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទបាំង
 ទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាហរណ៍នោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឥឡូវ ឧទាហរណ៍
 នោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនិសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានពាញឧទាហ-
 រណ៍នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
 និកស្កកវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការពាញឧទាហរណ៍នោះមកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកស្កកវិសដ្ឋដែល
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏
 មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា
 ទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
 ជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។
 សង្ឃបានពាញឧទាហរណ៍នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

សញ្ញាតនិកាយ សុត្តន្តវិសង្ខយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចដ្ឋាយ
មូលាយ ខមតិ សង្ឃសង្ឃ តស្មា តុល្លា ។ ឯវមត៌
នារយមត៌ ។

[៤៤១] ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ នាតញ្ញោ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយនា
ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមត្វា ឯតំសំ ឧត្តរាសង្កំ កាវត្វា
វុឌ្ឍនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុឌ្ឍត្វា ឧត្តដកំ និស័ទិត្វា អញ្ជលី
បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វេនីយោ អហំ កន្ត ឯតំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋី សញ្ញាតនិកំ សុត្តន្តវិសង្ខី បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ
សង្ឃំ ឯតំសង្ឃ អាបត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តន្តវិ-
សង្ខយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិវាសំ យាចី តស្ស
មេ សង្ឃោ ឯតំសង្ឃ អាបត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ
សុត្តន្តវិសង្ខយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ
សោហំ បរិវាសនោ អន្តរា ឯតំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញា-
តនិកំ សុត្តន្តវិសង្ខី បញ្ចាបាប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ សង្ឃំ
អន្តរា ឯតំសង្ឃ អាបត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តន្តវិ-
សង្ខយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

ឈ្មោះសព្វតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ ការទាញនោះ
តាមចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមបា
សេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស
ចំពោះអាបត្តិមុនយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទទាយភិក្ខុនោះ
ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសន៍ត្រង់ស្នាមមាត់ ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុ
ចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជាលឿង ពោលយ៉ាងនេះថា
បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វតនិកសុក្កវិសដ្ឋ
ហើយបិទបាំងទុក ១ បទ ខ្ញុំនោះសូមបទបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសព្វតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ១ បទ សង្ឃឲ្យបទបរិ-
វាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំង
ទុក ១ បទ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សព្វតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វតនិក-

យាចី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញា-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ញាបាប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ
 បដិកស្សិ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បញ្ញាបា-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
 យាចាមីតិ ។ ឧត្តយម្បិ យាចិត្តោ តត្ថយម្បិ
 យាចិត្តោ ។

(២២២) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពាលេន សង្ឃោ
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញាតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ
 បត្តប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញា-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បត្តប្បដិច្ចដ្ឋាយ បត្តបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកំស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ញាតនិកាយ សុត្តរិសង្ឃិយា បត្តប្បដិ-
 ច្ចដ្ឋាយ បត្តបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវាសន្តោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញាតនិកំ សុត្តរិសង្ឃិ

សមុច្ចយញ្ញន្ត ការឲ្យសមោធានបរិវាស

សុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ទាយិកិក្កតប្បីសូមជាគំរប់ពីរ
 ដងផង គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៤៤) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពាលគប្បីផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទាយិកិក្កនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញេតនិកសុក្កវិសង្ខីហើយបិទបាំងទុក ១ បទ ទាយិកិក្កនោះបានសូម
 បទបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែល
 បិទបាំងទុក ១ បទ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបទបរិវាសដល់ទាយិកិក្កចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិសង្ខីដែលបិទបាំងទុក ១ បទ ។ ទាយិ-
 កិក្កនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិក-

វិទ្យាបិដកេ ពុល្លវិញ្ញា

បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្នាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិ-
 សង្ឃិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្នាយ ពុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទំ សង្ឃស្ស បត្តកល្ល
 សង្ឃោ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្នាយ
 ពុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាឌុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តន្តិសង្ឃិ
 បត្តប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បត្តប្បដិច្ចន្នាយ បត្តបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិគ្គ

សុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយិក្ខុនោះបានសូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញទាយិក្ខុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយិក្ខុនោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃតប្បវិទ្យសមោធានបរិវាសដល់ទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះ
 អាបត្តិខាងដើម ។ នេះជាពាក្យផ្សេងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទាយិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បទ ។ ទាយិក្ខុនោះបានសូមបក្ខបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំង
 ទុក ១ បទ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ទាយិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១

សមុច្ឆេទក្នុងក្រុង សមោធានបរិវាសកាល

អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក បញ្ចវគ្គ-
 ដ៏ចម្លាយ បក្ខបរិវាសំ អនាសំ ។ សោ បរិវាសន្តោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តន្តបិដក
 បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំ សុត្តន្ត អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចំ ។ សង្ឃោ ឧទាយំ ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯកំ សុត្តន្ត អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្ត-
 ន្តបិដក បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ មូលាយ បដិកស្សនំ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកំ សុត្តន្ត អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តន្តបិដក បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ
 សមោធានបរិវាសំ យាចំ ។ សង្ឃោ ឧទាយំ ស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំ សុត្តន្ត អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តន្តបិដក បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ ខមតិ
 ឧទាយំ ស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំ សុត្តន្ត អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តបិដក បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ
 បញ្ចវគ្គ បញ្ចវគ្គ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ

សមុទ្រយុទ្ធករ ការឲ្យសមាធានបរិវាស

ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិស្ណុដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិកិកនោះ
កំពុងនៅបរិវាសក្រែងអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិស្ណុ
ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិកនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិស្ណុ
ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិកិកមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិស្ណុដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិកនោះមកសូមសមាធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិស្ណុដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមាធានបរិវាស ដល់
ឧទាយិកិកចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិស្ណុដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ការឲ្យសមាធានបរិវាស
ដល់ឧទាយិកិកចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិស្ណុ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោក

វិធីបដិភេ បុល្លវត្តោ

សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 ធុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
 វនាមិ ។ បេ ។ ធិន្នោ សង្ឃេន ធុនាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធា-
 នបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ
 ជារយាមិតិ ។

[២២៣] សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្ថារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្ទំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហេថេសំ អហំ អាវុសោ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទំ
 ។ បេ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្ថារហោ អន្តរា ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ កកំ ធុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ
 ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហេថេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃេ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត
 ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល
 ឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
 នេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ទាយិ-
 ភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះ
 ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការ
 ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២២៣) ទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួ
 ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយិភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អារាមសោ
 ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បន្ត ។ បេ ។
 ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូច
 ម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។
 ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញ

សមុច្ចយកូដុកេ សមោធានបរិវាសទានំ

ឧទាយំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកា-
យ សុត្តរិសង្កាយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
កស្សីត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

[២២៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សី-
តញ្ញោ ។ បេ ។

[២២៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ វាតញ្ញោ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។
ទិដ្ឋោ សង្ឃេន ឧទាយំស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំស្សា
អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសង្កាយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា ឥស្សី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[២២៦] សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាហេថេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតនិកំ សុត្ត-
រិសង្កី បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ កថំ
នុ ចោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ កកវតោ ឯត-
មត្តំ អាហេថេសុំ ។ តេនហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃេ ឧទាយំស្ស
ភិក្ខុនោ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ធារតំ មាទតំ ទេតុ ។

សមុច្ចយក្នុងការឲ្យសមោធានបរិវាស

ឧទាយិក្ខិកមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
តនិកស្កុកវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមោធានបរិវាស
ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

(៤២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវព្យាបាលក្នុងមូលាបត្តិ
យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

(៤២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសចំពោះ
អាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យសមោធាន-
បរិវាសដល់ឧទាយិក្ខិកចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកស្កុក-
វិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ការឲ្យសមោធាន-
បរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម
នៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤២៦) ឧទាយិក្ខិកនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ភិក្ខុថា ម្នាលអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកស្កុកវិសដ្ឋិ
ហើយបិទបាំងទុក ១ បច្ច្ច ។ បេ ។ ខ្ញុំបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូល
ព្រះម៉ឺនព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះចូរសង្ឃឲ្យមានក្តីរីករាយដល់ឧទាយិក្ខិកចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[២២៧] ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ ទានតំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិណ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-
 រាសង្កំ ករិត្វា វុឡានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វុឡិត្វា ឧត្តដិកំ
 និសីទិត្វា អញ្ញលី បក្កហិត្វា ឯវេស្ស វេនិយោ អហំ
 កន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ
 បក្កប្បដិច្ចន្នំ ។ បេ ។ សោហំ កន្តេ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចាមីតិ ។
 ធុតិយម្បិ យាចិតតំ តតិយម្បិ យាចិតតំ ។

[២២៨] ព្យត្រេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេ-
 តញ្ចោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បក្ក-
 ប្បដិច្ចន្នំ ។ បេ ។ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ
 ធារត្តំ មាណត្តំ យាចាមី ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនា តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ
 មាណត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ
 កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបជ្ជិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បក្កប្បដិច្ចន្នំ ។ បេ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

(២២៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទទាយភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខភស្តុ
 ធ្វើនិស្សាម្នាងថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយចែកហោងផ្គង
 អញ្ជាស់ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក១ បក្ខ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ទទាយភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់បីជង
 ផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីជងផង ។

(២២៨) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក១ បក្ខ ។ បេ ។ ទទាយភិក្ខុនោះ
 បាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវមកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ថ
 ៦ រាត្រីដល់ទទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអា-
 បត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក១ បក្ខ ។ បេ ។

សមុច្ចយក្នុងពេល មានតួទាំង

សោ បរិវត្តបរិវត្តសោ សង្ឃ តិស្សន្នំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ
 អាបត្តិធំ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ
 មានត្តស្ស ធារត្តំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ឧតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ ទីន្នំ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 តិស្សន្នំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[២២៩] សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ ។
 សោ ភិក្ខុនំ អាភេតេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្នំ ។ បេ ។
 សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ជេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ កតំ
 នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្នំ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ

សមុប្បយក្ខន្ធការឲ្យមានគុ

ឧទាយភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានក្តី ក្រីក្រនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានក្តី ក្រីក្រដល់ឧទាយភិក្ខុចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឲ្យមានក្តី ក្រីក្រដល់ឧទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣
 គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បី
 ស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះដាច់រប់ពីរដងផង ។ បេ ។
 ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះដាច់រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមានក្តី ក្រី
 ក្រដល់ឧទាយភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ ការឲ្យមានក្តីនោះគាប់ចិត្តដល់
 សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក
 ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២២៨) ឧទាយភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយភិក្ខុ
 នោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិហើយបិទបាំងទុក ១ បន្ត ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រ-
 ព្រឹត្តមានក្តី ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយក

ឯតមន្ត អាហារេស័ ។ តេជហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ
 ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកេស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិ-
 កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាបាប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
 ទត្វា ធារត្តំ មាទត្តំ ទេតុ ។

[៤៣០] ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
 តត្វោ ។ បេ ។

[៤៣១] ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសោ ទាតត្វោ ។ បេ ។

[៤៣២] ឯវត្ថុ បន ភិក្ខុវេ ធារត្តំ មាទត្តំ ទាតត្វំ
 ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកេស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាបាប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មាទត្តំ
 ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៣] សោ ចិណ្ឌាមាទត្តោ អត្តាធារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចា-
 បាប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ អហំ អាវុសោ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

សេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឃទាញទុក្ខយកក្នុងមូលា-
បត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំង
ទុក៥ ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមាធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសម
ឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីចុះ ។

(៤៣០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

(៤៣១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមាធានបរិវាស
ចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

(៤៣២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីយ៉ាង
នេះ ។ បេ ។ សង្ឃឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមានតួ ៦ រាត្រីដល់ទុក្ខយកក្នុង
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក
៥ ថ្ងៃ ការឲ្យមានតួនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបាន
ជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៣៣) ទុក្ខយកក្នុងនោះបានសន្សំមានតួរួចហើយ គួរដល់
អញ្ញានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយ
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទុក្ខយកក្នុងនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា

សមុទ្រយក្ខត្តកេ មូលាយ បដិកស្សនា

ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ បត្ត-
 ប្បដិច្ចន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិល្លាមានត្ថោ អញ្ញាធារហោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនិកំ សុត្តរិសដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ កថំ នុខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្នំ ។
 តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមន្តំ អាហេចេសុំ ។ តេនហំ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នា-
 យ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោ-
 ធានបរិវាសំ នត្វា ធារត្តំ មាណត្តំ ទេតុ ។

[២៣២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ
 ។ បេ ។

[២៣៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសោ នាតព្វោ ។ បេ ។

[២៣៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ធារត្តំ មាណត្តំ នាតព្វំ
 ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ

សមុច្ចយក្នុងកម្ម មូលាយបដិកស្សនា

ម្នាលអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំង
 ទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានតួរចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 កើតខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូល
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើ
 ដូច្នោះចូរសង្ឃទាញទ ទាយភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឲ្យ
 សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសិមឲ្យមានតួ ៦ ពត្រីចុះ ។

[៤៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស
 ចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានតួ ៦ ពត្រីយ៉ាង
 នេះ ។ បេ ។ ឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦ ពត្រីដល់ទ ទាយភិក្ខុចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

វិទ្យាបិដកេ ពុល្លវត្តោ

សុត្តរិសង្ខយា បត្តាបាប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ ឧមត្ថំ
សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៧] សោ ចិណ្ណាមាណត្តោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសំ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបជ្ជី អាបត្តិ សញ្ចេតនិកំ
សុត្តរិសង្ខី បត្តាប្បដិច្ចន្ទំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណាមា-
ណត្តោ កេមំ នុ ខោ មយា បដិបត្តិតព្វន្តំ ។ តេ
ភិក្ខុ កកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ
សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អព្ពេតុ ។

[៤៣៨] ឯវព្វា បន ភិក្ខុវេ អព្ពេតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសន្តំ ករិត្វា វឡោនំ ភិក្ខុនំ ចានេ
វន្តិត្វា ឧត្តរិកំ និសីទិត្វា អញ្ជាលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ កន្លេ ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជី សញ្ចេ-
តនិកំ សុត្តរិសង្ខី បត្តាប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ
ឯកំស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិសង្ខយា
បត្តាប្បដិច្ចន្ទាយ បត្តាបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ

នៃយបិដក បុល្លវគ្គ

ការឲ្យមានក្នុងនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃ
ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៣៧) ទាយិក៏ក្នុងនោះបានសន្សំមានក្តីរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ
ហើយបិទបាំងទុក១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះសន្សំមានក្តីរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះត្រាបបង្គំទូល
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃធ្វើអញ្ជូនកម្មដល់ទាយិក៏ចុះ ។

(៤៣៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យអញ្ជូនកម្មយ៉ាងនេះ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវទាយិក៏ក្នុងនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើត្តក-
សង្ឃៀងស្មាមាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង
ផ្គងអញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខ-
បរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិដែលបិទបាំង

សង្ឃោ ឯកស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្ត-
 វិសង្ខយា បត្តប្បដិច្ចន្ទាយ បត្តបរិវាសំ អនាសិ-
 សោហំ បរិវាសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ជេ-
 តនិកំ សុត្តន្តវិសង្ខី បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្ត-
 វិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាថី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សោ អាបត្តិយោ សញ្ជេ-
 តនិកាយ សុត្តន្តវិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សោ អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តវិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទា-
 យ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាថី
 តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេ-
 តនិកាយ សុត្តន្តវិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមា-
 យ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋី សញ្ជេតនិកំ សុត្តន្តវិសង្ខី បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទំ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សោ អាបត្តិយា សញ្ជេត-

សមុប្បយចូន្ត ការសូមអញ្ជាញ

ទុក ១ បក្ខុ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខុបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខុ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បាន
ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមសមោធាន
បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃនឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃក៏បានឲ្យសមោ-
ធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្ក-
វិសង្ខដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបាននៅ
បរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេត-
និកសុក្កវិសង្ខហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក

ធីតាយ សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សន
 អាបត្តិយា សញ្ញេតធីតាយ សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកស្សន អាបត្តិយា សញ្ញេតធីតាយ សុត្តរិសង្ខយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធាន-
 បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សន
 អាបត្តិយា សញ្ញេតធីតាយ សុត្តរិសង្ខយា បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ-
 វាសំ អទាសំ សោហំ បរិត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ
 អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
 តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ អទាសំ សោហំ មាណត្តំ
 ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋី សញ្ញេតធីតា
 សុត្តរិសង្ខី បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកស្សន អាបត្តិយា សញ្ញេតធីតាយ សុត្តរិសង្ខយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

សុក្កវិស្ណុដែលបិណ្ឌទុក៥ថ្ងៃ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលា.

បត្តិចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគន្ធិកសុក្កវិស្ណុដែលបិណ្ឌ

ទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុង

ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគន្ធិកសុក្កវិស្ណុដែលបិណ្ឌទុក៥ថ្ងៃ នឹងចំពោះ

អាបត្តិ១ ខាងដើម សង្ឃក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះ

អាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគន្ធិកសុក្កវិស្ណុដែលបិណ្ឌទុក៥ថ្ងៃ

នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបានទៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ថ

៦ ពត្រីនឹងសង្ឃទៀតចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ

ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគន្ធិកសុក្កវិស្ណុហើយបិណ្ឌ

ទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះ

អាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាគន្ធិកសុក្កវិស្ណុដែលបិណ្ឌទុក៥ថ្ងៃ

តំ មំ សង្កេត អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិ-
 កាយ សុត្តរិសង្កាយ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្ស សោហំ សង្កំ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្កាយ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
 សង្កេត អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុត្តរិសង្កាយ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
 យា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវត្តបរិវា-
 សោ សង្កំ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេ-
 តនិកាយ សុត្តរិសង្កាយ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ ធាតុ
 មានត្ថំ យាចី តស្ស មេ សង្កេត អន្តរា ឯកស្ស
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តរិសង្កាយ បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចន្ទាយ ធាតុ មានត្ថំ អនាសិ សោហំ
 ចិណ្ឌមានត្ថោ អញ្ញាធារយោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋី សញ្ជេតនិកំ សុត្តរិសង្កំ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទំ
 សោហំ សង្កំ អន្តរា ឯកស្ស អាបត្តិយា សញ្ជេតនិ-
 កាយ សុត្តរិសង្កាយ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ

សមុច្ចយក្ខន្ធការសូមអញ្ជាតម្ម

សង្ឃបាទទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាទសូមសមា-
 ធានបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កក-
 វិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃក៏បាទឱ្យ
 សមាធានបរិវាសដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កក-
 វិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះនៅបរិវាស
 រួចហើយ បាទសូមមានតួ ៦ ព្រឹត្តិសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ សង្ឃបាទឱ្យមានតួ
 ៦ ព្រឹត្តិដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្ខ
 ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំបាទសន្សំមានតួរួចហើយ គួរដល់អញ្ជាតម្ម
 ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្ខហើយបិទបាំងទុក
 ៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាទសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអា-
 បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ

បដិកស្សនំ យាចី ភំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សន
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ចាបាប្ប
 ដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកស្សន អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា
 បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ
 វាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សន អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ
 សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សន អាបត្តិយា
 សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាយ
 ធារត្តំ មាណត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកស្សន
 អាបត្តិយា សញ្ញេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ឃិយា បញ្ចាបា
 ប្បដិច្ចន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ សោហំ កន្ត
 ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អន្តរា យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្ប
 យាចិត្តំ តតិយម្ប យាចិត្តំ ។

វិស័យបិដក បុល្លវង្គ

សង្ឃបុរោហិត្យាង្គនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥៤ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបុរោហិត្យាង្គសមា-
 ធានបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្ក-
 វិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥៤ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃបុរោហិត្យាង្គស-
 មាធានបរិវាសន៍សង្ឃខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥៤ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបុរោ-
 ហិត្យាង្គសមាធានបរិវាសន៍សង្ឃបុរោហិត្យាង្គ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀតចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥៤ថ្ងៃ សង្ឃបុរោ-
 ហិត្យាង្គ៦រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសង្ខដែលបិទបាំងទុក៥៤ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបុរោហិត្យាង្គ
 មានតួចហើយ ឥឡូវមកសូមអញ្ជើញកម្មនឹងសង្ឃ ។ ទុតាយភិក្ខុត្រូវសូម
 ជាតំរប់ព័រដងដង ត្រូវសូមជាតំរប់បីដងដង ។

(២៣៩) ឲ្យត្រួត ភិក្ខុនា បដិសោធន សង្ឃា
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្ត្តេ សង្ឃា អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនំ កំ សុត្តរិសដ្ឋិ
 បក្ខប្បដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តនំកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចន្តាយ បក្ខបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃា ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចន្តាយ
 បក្ខបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ញេតនំ កំ សុត្តរិសដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេ-
 តនំកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃា ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា
 ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិសដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ញេតនំកាយ សុត្តរិ-
 សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តាយ បរិមាយ អាបត្តិយា សមោ-
 ណាបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃា ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ

សមុប្បយកូន្តក អញ្ជាណម្ម

[៤៣៩] ភិក្ខុអកុត្តាសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតទទាយភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សព្វោតនិកសុក្កវិសង្កហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ទទាយភិក្ខុនោះបានសូម
បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទ
បាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ទទាយភិក្ខុ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ទទាយ-
ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
សុក្កវិសង្កហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ទទាយភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
សុក្កវិសង្កដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញទទាយភិក្ខុមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្ក
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទទាយភិក្ខុនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្ក ដែលបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធាន.

អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តិ-
 សង្ខយា បញ្ចាហឃ្មង្គន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
 មោធានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្ថា-
 រហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ សុត្ត-
 វិសង្ខិ បញ្ចាហឃ្មង្គន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហ-
 ឃ្មង្គន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយី កិក្ខុំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិ-
 កាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហឃ្មង្គន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហឃ្មង្គន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយីស្ស កិក្ខុនោ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ជេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហឃ្មង្គន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

បរិវាសដល់ឧទាយិក្ខតចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិ-
សង្គិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃនឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិក្ខតនោះបាន
នៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួក្រី ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោ-
តនិកស្កកវិសង្គិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិក្ខតនោះបានសូមការពាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ័ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោត-
និកស្កកវិសង្គិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃឹកពាញឧទាយិក្ខតមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្គិដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិក្ខតនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្គិដែលបិទបាំងទុក
៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃឹកបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់
ឧទាយិក្ខតចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកស្កកវិសង្គិដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិក្ខតនោះបាននៅ

សមុច្ចយក្ខន្ធតេ អញ្ជាតំ

បរិវត្តបរិវត្តសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មានត្តំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ
 ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិសដ្ឋិ បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
 សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សំ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
 យ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បុរិមាយ
 អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បុរិមាយ
 អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវត្តសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធក អព្ភានកម្ម

បរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានតួ៦៣(ត្រីនឹងសង្ឃទៀ)តំប៉ោះអាបត្តិទាំង៣ ។

សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ៦៣(ត្រីដល់ ។ ទាយិក៏ក្នុងចំពោះអាបត្តិទាំង៣ ។ ។ ទាយិ-
 ក៏ក្នុងនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានតួ ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសង្ខិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទាយិក៏ក្នុងនោះបានសូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិក-
 សុក្កវិសង្ខិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញទាយិក៏មកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែល
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ។ ទាយិក៏ក្នុងនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាំងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់
 ។ ទាយិក៏ក្នុងចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលបិទ
 បាំងទុក៥ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាំងដើម ។ ។ ទាយិក៏ក្នុងនោះបាននៅបរិវាស
 រួចហើយ ក៏បានសូមមានតួ៦៣(ត្រីនឹងសង្ឃទៀ)តំប៉ោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ

សព្វេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហឃ្មដ្ឋន្ទាយ
 ធារត្ថំ មាណត្ថំ យាចិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ
 ឯកេស្ស អាបត្តិយា សព្វេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា
 បញ្ចាហឃ្មដ្ឋន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ អនាសិ ។ សោ
 ចិណ្ឌាមាណត្ថោ អញ្ញាធារហោ អន្តរ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សព្វេតនិកំ សុត្តន្តិសង្ខិ បញ្ចាហឃ្មដ្ឋន្ទំ សោ សង្ឃំ
 អន្តរ ឯកេស្ស អាបត្តិយា សព្វេតនិកាយ សុត្តន្តិ-
 សង្ខយា បញ្ចាហឃ្មដ្ឋន្ទាយ មូលាយ បដិកេស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អន្តរ ឯកេស្ស អាបត្តិយា
 សព្វេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហឃ្មដ្ឋន្ទាយ
 មូលាយ បដិកេស្សំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកេស្ស
 អាបត្តិយា សព្វេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហ-
 ឃ្មដ្ឋន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃេ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរ ឯកេស្ស
 អាបត្តិយា សព្វេតនិកាយ សុត្តន្តិសង្ខយា បញ្ចាហ-
 ឃ្មដ្ឋន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរ ឯកេស្ស

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យ
 មានតួ ៦ រាត្រីដល់ ឧទាយិកិក្កចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោត-
 និកសុក្កវិសង្ខិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កនោះបានសូមមានតួ
 រួចហើយ គួរដល់ម្នាក់កម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសង្ខិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កនោះបានសូមការពាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិក-
 សុក្កវិសង្ខិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានពាញឧទាយិកិក្កមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្ខិដែល
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្ខិដែលបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស
 ដល់ ឧទាយិកិក្កចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសង្ខិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិកិក្កនោះ
 បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានតួ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀតចំពោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ចំ

អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានតំ មាណតំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយីស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកស្សា អាបត្តិយា សញ្ជេតនិកាយ
 សុក្កវិសដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានតំ មាណតំ
 អនាសិ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណតោ សង្ឃំ អញ្ចំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អព្ពេយ្យ ។ ឯសា ញត្ថិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ជេតនិកំ
 សុក្កវិសដ្ឋិ បត្តប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ឌាមាណតោ
 សង្ឃំ អញ្ចំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អព្ពេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយីស្ស ភិក្ខុនោ
 អញ្ចំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 ធុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
 វនាមិ ។ បេ ។ អត្ថិតោ សង្ឃេន ឧទាយី ភិក្ខុ ខមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ ឆាយាមិតិ ។

សុក្កវិសដ្ឋិ សមញ្ញា

សមុច្ចយក្នុង អព្ភានកម្ម

អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
 សង្ឃក៏បានឲ្យមានគូ ៦ ព្រឹក្សដល់ទទាយិក្កកុំបំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ទទាយិក្កកុំនោះ
 បានប្រព្រឹត្តមានត្រូវហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមាន
 កាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មដល់ទទាយិក្កកុំ ។ នេះជា
 ពាក្យផ្សំសង្ឃ ។ បត់ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិត
 ទទាយិក្កកុំនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសព្វោតនិកសុក្កវិសដ្ឋហើយបិទបាំងទុក
 ១ បក្ខ ។ បេ ។ ទទាយិក្កកុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្រូវហើយ មកសូម
 អព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យអព្ភានកម្មដល់ទទាយិក្កកុំ ។
 អព្ភានកម្មរបស់ទទាយិក្កកុំ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអន្តរា លោក
 ដ៏មានអាយុអន្តរានោះគប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអន្តរា
 ទេ លោកដ៏មានអាយុអន្តរានោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
 ជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។
 សង្ឃបានឲ្យអព្ភានកម្មដល់ទទាយិក្កកុំ អព្ភានកម្មនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ
 ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមបាសេចក្តីនេះទុកដោយ
 អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់អំពើដែលធ្វើទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ។

វិទ្យាដ៏ល្អ បុណ្យវិញ្ញា

(៤៤៦) តេជ ខោ បន សមយេន អញ្ញាតរោ ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ
 ឯកា អាបត្តិ ឯកាហាប្បដិច្ចន្នា ឯកា អាបត្តិ ទ្វីហាប្ប-
 ដិច្ចន្នា ឯកា អាបត្តិ តិហាប្បដិច្ចន្នា ឯកា អាបត្តិ ចត្វ-
 ហាប្បដិច្ចន្នា ឯកា អាបត្តិ បញ្ចាហាប្បដិច្ចន្នា ឯកា
 អាបត្តិ ឆាហាប្បដិច្ចន្នា ឯកា អាបត្តិ សត្តាហាប្បដិច្ចន្នា
 ឯកា អាបត្តិ អដ្ឋាហាប្បដិច្ចន្នា ឯកា អាបត្តិ នវាហា-
 ប្បដិច្ចន្នា ឯកា អាបត្តិ ទសាហាប្បដិច្ចន្នា ។ សោ
 ភិក្ខុនំ អាភេទេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឃ-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នី ឯកា អាបត្តិ ឯកាហា-
 ប្បដិច្ចន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហាប្បដិច្ចន្នា
 តនំ នុ ខោ មយា បដិបន្និតត្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ
 ឯតមត្តំ អាភេទេសុំ ។ តេជហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស
 ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិ ទសាហាប្បដិច្ចន្នា
 តស្ស អក្សេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

(៤៤៧) ឯវញ្ញ បន ភិក្ខុវេ នាតញ្ញោ ។ តេជ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កប្បិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ

វិធីបំណង បុណ្យវត្ត

(៤៤០) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ ប្រត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជា
 ច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១
 បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៥
 ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១
 បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០
 ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុផងគ្នាថា ម្ចាស់អាវុសោ ឱ្យត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១
 បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើឱ្យត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយក
 សេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា
 ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃចូរឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
 នោះ តាមដំបូរ^(១) អាបត្តិនោះ ។

(៤៤១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើត្រួតពិនិត្យ

---

១ គឺតាមចំនួនថ្ងៃដែលបិទក្រោយបង្អស់ ។

សមុច្ចយក្នុង អក្សរ សមោធានបរិវាសកម្ម

កវត្តា វង្សនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វង្សត្វា ឧក្កដិកំ និស្ស-
 ទិត្វា អញ្ជលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេនិយោ អហំ កន្តេ
 សត្តហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកា
 អាបត្តិ ឯកាហាប្បដិច្ចន្ទា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសា-
 ហាប្បដិច្ចន្ទា សោហំ កន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិទំ យា
 អាបត្តិ ទសាហាប្បដិច្ចន្ទា តស្ស អក្សេន សមោធាន-
 បរិវាសំ យាចាមតិ ។ ឧតិយម្បិ យាចិត្តោ តតិយម្បិ
 យាចិត្តោ ។

(២២២) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃេ
 ញាបេតញោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេ អយំ
 ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សត្តហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបដ្ឋិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហាប្បដិច្ចន្ទា ។ បេ ។
 ឯកា អាបត្តិ ទសាហាប្បដិច្ចន្ទា សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិទំ យា អាបត្តិ ទសាហាប្បដិច្ចន្ទា តស្ស អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ យាចាមតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ
 សង្ឃេ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិទំ យា
 អាបត្តិ ទសាហាប្បដិច្ចន្ទា តស្ស អក្សេន សមោធាន-

សមុច្ចយចូន្តក ការឲ្យសមោធានបរិវាសតាមដង្វែរអាបត្តិ

រៀងស្មាមាងថ្វាយបង្គំបាទពួកភិក្ខុចាស់ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គង់អត្តាលី
 ឡើងពេលយ៉ាងនេះថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។
 អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន បណ្តាអាបត្តិទាំង
 នោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសន៍
 សង្ឃតាមដង្វែរអាបត្តិនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ត្រូវ
 សូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៤៤) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បតិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
 សេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំង
 ទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ
 ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសន៍សង្ឃតាមដង្វែរអាបត្តិនោះ ។ បើកម្ម
 មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទ
 បាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ

វិធម៌ទី៣ ពុល្លវត្តោ

បរិវាសំ ទិទេយ្យ ។ ឯសា ញត្ថិ ។ សុណាតុ មេ ភិក្ខុ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃ-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯតា អាបត្តិ ឯតា-
 ហប្បជ្ជន្ទន្ទា ។ បេ ។ ឯតា អាបត្តិ ទសាហប្បជ្ជន្ទន្ទា
 សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិ ទសាហ-
 ប្បជ្ជន្ទន្ទា តស្សា អក្សេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។
 សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ យា
 អាបត្តិ ទសាហប្បជ្ជន្ទន្ទា តស្សា អក្សេន សមោធាន-
 បរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សយស្សតោ ឧមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បជ្ជន្ទន្ទា
 តស្សា អក្សេន សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ សោ
 តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វទាមិ ។ បេ ។ ទិទ្ទោ សង្ឃេន ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បជ្ជន្ទន្ទា តស្សា
 អក្សេន សមោធានបរិវាសោ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្សា
 តុល្លា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវគ្គ

តាមដំបូងអាបត្តិនោះចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្សំសង្ខេប ។ ចតុត្រៃ
សង្ខេបចំរើន សូមសង្ខេបស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រៃ
អាបត្តិសង្ខេបទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ ថ្ងៃ ។ បេ។ អាបត្តិ១
បិទបាំងទុក១ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក
១ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសន៍សង្ខេប តាមដំបូងអាបត្តិនោះ។
បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ខេបសមោ
ធានបរិវាសន៍ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដំបូងអាបត្តិនោះ ។ បណ្តា
អាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ការសមោធាន
បរិវាសន៍ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដំបូងអាបត្តិនោះ តាមបិក្ខុដល់
លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិន
តាមបិក្ខុដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បី
ពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ។ ខ្ញុំពោល
សេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា
ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ខេបបានសមោធានបរិវាសន៍ភិក្ខុឈ្មោះ
ដូច្នេះ តាមដំបូងអាបត្តិនោះហើយ ការសមោធានបរិវាសន៍តាមបិក្ខុ
ដល់សង្ខេប ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ខេបស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមបរិសេចក្តីនេះទុក
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សមុទ្រយុទ្ធក្នុង អក្សរ សមោធានបរិវាសកំ

[២២៣] តេជ ខោ បន សមយេន អត្ថាភរេ ភិក្ខុ
 សម្ពុហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ
 ឯកា អាបត្តិ ឯកាហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទា ទ្វេ អាបត្តិយោ ទ្វីហ-
 ឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ^(១) តិស្សោ អាបត្តិយោ តិហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ
 ចតស្សោ អាបត្តិយោ ចត្វហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ បញ្ច អាបត្តិ-
 យោ បញ្ចហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ ឆ អាបត្តិយោ ឆាហឃ្ម-
 ដ៍ច្ឆន្ទាយោ សត្ត អាបត្តិយោ សត្តាហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ
 អដ្ឋ អាបត្តិយោ អដ្ឋាហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ នវ អាបត្តិយោ
 នវាហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ ទស អាបត្តិយោ ទសាហឃ្មដ៍ច្ឆ-
 ន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសំ អហំ អាវុសោ
 សម្ពុហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋំ ឯកា
 អាបត្តិ ឯកាហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទា ។ មេ ។ ទស អាបត្តិយោ
 ទសាហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ កកំ ឧ ខោ មយា បដិបដ្ឋិ-
 តព្វន្តំ ។ តេ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯតមន្តំ អហោចេសុំ ។
 តេជហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ
 អាបត្តិនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិវឃ្មដ៍ច្ឆន្ទាយោ តាសំ
 អក្សេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

---

១ ខ. ទ្វីហឃ្មដ៍ច្ឆន្ទា ។

សមុទ្រយុត្តិក ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមដំណើរ

(៤៤៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទ្ធរូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជា
 ច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ ថ្ងៃ អាបត្តិ២ បិទបាំងទុក២ ថ្ងៃ អាបត្តិ៣
 បិទបាំងទុក៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ៤ បិទបាំងទុក៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ៥ បិទបាំងទុក៥ ថ្ងៃ
 អាបត្តិ៦ បិទបាំងទុក៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ៧ បិទបាំងទុក៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ៨ បិទ
 បាំងទុក៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ៩ បិទបាំងទុក៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ១០ បិទបាំងទុក១០ ថ្ងៃ ។
 ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ១០
 បិទបាំងទុក១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំ
 យកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
 ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តា អាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា
 ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃចូរឱ្យសមោធានបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ តាមដំណើរអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

វិយេចិដិកេ បុល្លវត្តោ

[៤៤៤] , ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ នាតត្វោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្ភិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ
 តាវត្វា ។ បេ ។ ឯវេស្សវេចិយោ អហំ កន្តេ សម្ពហុលា
 សង្ឃានិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ឯកា អាបត្តិ
 ឯកាហឃ្មដិច្ឆន្ទាយ ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសា.
 ហឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិដំ
 យា អាបត្តិយោ សព្វចិវឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ឧត្តយម្យំ យាចិតត្វោ
 តតិយម្យំ. យាចិតត្វោ ។

[៤៤៥] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ព្យាបេតត្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទា-
 មោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋី ឯកា អាបត្តិ ឯកាហឃ្មដិច្ឆន្ទា ។ បេ ។ ទស
 អាបត្តិយោ ទសាហឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិដំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិវឃ្មដិច្ឆន្ទាយោ តាសំ
 អក្សេន សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ យេនិ សង្ឃស្ស

វិធីបំណិក ចូលវត្ត

(៤៤៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខភស្តុតាងស្នាមមាត់ ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ១០ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសន៍សង្ឃ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៤៥) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិព័ទ្ធត្រូវផ្ញើសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ១០ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណាដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសន៍សង្ឃ តាមដម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ

បត្តកលំ សង្ឃេ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ
 យា អាបត្តិយោ សព្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ ទិទេយ្យ ។ វេសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ឃេ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុណ
 សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជំ វេកា អាបត្តិ
 វេកាហាប្បដិច្ចន្ទា ។ មេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហា-
 ប្បដិច្ចន្ទាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិយោ
 សព្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អក្សេន សមោធានបរិវាសំ
 យាចតិ ។ សង្ឃេ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ
 យា អាបត្តិយោ សព្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ទមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិយោ
 សព្វចិវប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អក្សេន សមោធានបរិវា-
 សស្ស តានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ទត្តមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ មេ ។

សមុច្ចយចូត ការសូមសមោធានបរិវាសតាមដំណែង

បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិ
ទាំងអស់ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាម
ដំណែងអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បតីត្រូវសង្ឃ
ដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០
បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះ
បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹង
សង្ឃ តាមដំណែងអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា
ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃឲ្យសមោធានបរិ-
វាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដំណែងអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តា អាបត្តិទាំង
នោះ ពួកអាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ការ
ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដំណែងអាបត្តិទាំងនោះ
គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បី
ស្រៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុ
អង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

តតិយម្បី ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋោ សង្ឃេន
 ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិយោ
 សព្វចរិយ្យនិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្សេន សមោធានបរិវា-
 សោ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវមេតំ
 ធារយាមីតិ ។

[២២៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញាតោ ភិក្ខុ
 ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ
 ទ្វេមាសប្បនិច្ឆន្ទាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសំ អហំ ខោ
 ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នី ទ្វេមាសប្ប-
 និច្ឆន្ទាយោ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បនិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។
 សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បនិច្ឆន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃេន ឯតិស្សា អា-
 បត្តិយា ទ្វេមាសប្បនិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសំ ។
 តស្ស បរិសន្តស្ស លង្គិធម្មោ ឡត្តតិ អហំ ខោ

វិធីបំបាត់ ចូលវត្ត

ខ្ញុំពេលសេចក្តីនេះជាតំបន់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួក
 អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃបាន
 ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមដំបូងអាបត្តិទាំងនោះ
 ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា
 សង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៤៦) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មា
 អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែ
 អាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស (បរិវាស ២ ខែ) នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំ
 ពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ
 តំពុលនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ភ័យចិត្ត) ថា អាត្មាអញ

សមុទ្ទយក្ខន្ធពោ ទ្វេមាសបរិវាសយាបនា

ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជី ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជី ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ យទ្ធុ-
 នាហំ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកស្ស
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចី
 តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិ-
 ច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវាសន្តស្ស
 លន្ធិធម្មោ ឡិក្កមិ យទ្ធុនាហំ សង្ឃំ ឥតស្សាបិ អាបត្តិ-
 យា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។
 សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អកុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជី ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ តស្ស មេ
 ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបជ្ជី ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ យទ្ធុនាហំ សង្ឃំ ឯកស្ស
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ

សមុប្បយក្ខន្ធក កាស្វមទ្វេមាសបរិវាស

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំ-
 ពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយអាត្មាអញក៏បានសូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យ
 ទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 ហើយ កាលបើអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសថាបច្ចុះស៊ុប
 (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំ-
 ពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ក៏ត្រូវនោះបានប្រាប់ដល់
 ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ពារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយ
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មា
 អញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 ហើយ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១

ឯកស្ស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិសន្តស្ស លង្កិដម្ពោ ធិក្កម៌
 អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃទិសេសោ អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ តស្ស មេ ឯតនបោសិ អហំ ខោ
 ទ្វេ សង្ឃទិសេសោ អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយោ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ ឯកស្ស្ស អាបត្តិយា ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាថេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកស្ស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសំ យាថី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកស្ស្ស
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ
 តស្ស មេ បរិសន្តស្ស លង្កិដម្ពោ ធិក្កម៌ យទ្ធជាហំ
 សង្ឃំ ឥតស្ស្សបិ អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាថេយ្យន្តិ កតំ នុ ខោ មយា បដិ-
 បដ្ឋិតត្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភក្ខតោ ឯតមន្តំ អាហោសេសុំ ។
 តេនហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ ឥតស្ស្សបិ
 អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ នេតុ ។

វិសយបិណ្ឌ ចុល្លវត្ត

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មា
 អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមាន
 តែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំង
 ទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាស
 បាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូច
 ម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ⁺ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។
 ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរឱ្យទ្វេមាស-
 បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

(៤៤៧) ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ នាតញ្ចោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្ភិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរា-
 សង្ឃំ តវិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វេននីយោ អហំ កន្តេ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ចោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ យទ្ធាហំ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកំស្ស
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ
 តស្ស មេ បរិវាសន្តស្ស លន្តិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ចោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ចោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ យទ្ធាហំ សង្ឃំ ឯកំស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ

សមុច្ចយក្នុង ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស

(២២៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសន្ត្រៀងស្មាម្នាស់
។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ វែង ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះ
ដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ វែង
បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
ដែលបិទបាំងទុក ២ វែង ខ្ញុំនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ វែង សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំ
នោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ វែង កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅ
បរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ វែង ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះ
ដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ វែង
បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១

ឯតិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាស
 បរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯតិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស
 មេ បរិវាសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឡិក្កមិ យទ្ធិនាហំ សង្ឃំ
 ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ឥតិស្សាបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចាមីតិ ។ ទុតិយម្សិ យាចិត្តោ តតិយម្សិ យាចិត្តោ ។

(៤៤៨) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិច្ចលេន សង្ឃោ
 ព្រាហ្មេត្តោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទា-
 មោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ តស្ស ឯតិស្សោសិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយោ យទ្ធិនាហំ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯតិស្សា

វិសេសបិដក បុលវគ្គ

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំក៏បានសូមទ្រុឌមាសបរិវាសន៍សង្ឃបំពោះអា-
 បត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានទ្រុឌមាសបរិវាសន៍សង្ឃបំពោះ
 អាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំកំពុងនៅបរិវាស ក៏មាន
 សេចក្តីខាសបាបចុះស៊ីប(ក្នុងចិត្ត)ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្រុ-
 ឃាសបរិវាសន៍សង្ឃបំពោះអាបត្តិ១ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្រុឌមាសបរិវាសន៍សង្ឃបំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូម
 ជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៤៨) ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា
 អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញសូមទ្រុឌមាសបរិវាសន៍សង្ឃបំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះបានសូមទ្រុឌមាសបរិវាសន៍សង្ឃបំពោះអាបត្តិ ១
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានទ្រុឌមាសបរិវាសន៍សង្ឃបំពោះភិក្ខុនោះ

អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនា-
សិ ។ តស្ស បរិសន្តស្ស លដ្ឋិធម្មោ ឌីក្កមិ អហំ
 ចោ ទ្វេ សង្ឃានិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ចោ ទ្វេ
 សង្ឃានិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋា-
 យោ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកេស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកេស្សា អាបត្តិ-
 យា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស
 មេ បរិសន្តស្ស លដ្ឋិធម្មោ ឌីក្កមិ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ
 ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្តន្តាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ ធនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ

សមុច្ចយចូន្ត ការឲ្យទ្វេមាសបរិវាស

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុង
នៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តី
ត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក
២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអា-
បត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាស-
បរិវាសដល់អាត្មាអញចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាល
ដែលអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុង
ចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាល
គួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ នេះជាពាក្យផ្ដេង
សង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមាន

សង្ឃ អយំ ឥត្តន្តាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ ។ តស្ស
 ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ យទ្ធានាហំ សង្ឃំ
 ឯកេស្សា អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាបត្តិ-
 យោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។
 តស្ស សង្ឃ ឯកេស្សា អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិសន្តស្ស
 លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ តស្ស មេ
 ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយោ យទ្ធានាហំ សង្ឃំ ឯកេស្សា
 អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស មេ សង្ឃ

វិធីបំណាច់ បុណ្យវត្ត

ឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២

ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស

នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះបាន

សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំង

ទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាស

បាបចុះស្ទិប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយ

បិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មា

អញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក

២ ខែ អាត្មាអញក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ

សមុទយក្ខន្ធក ១១ មាសា បរិស័តត្វា

ឯកស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាស
 បរិវាសំ អនាសំ ។ តស្ស មេ បរិសន្តស្ស លន្តិចម្មោ
 ឡិក្កមិ យន្តិចាហំ សង្ឃំ ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ឧមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុ-
 នោ ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសស្ស ទានំ សោ ឥស្សាស្ស យស្ស ឧត្តមតិ សោ
 ភាសេយ្យ ។ ធុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិ-
 យម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ ទិណ្ឌោ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសោ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្ស ឥស្សា ។
 វរមេតំ ធារយាមីតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុចា-
 នាយ ទ្វេ មាសា បរិស័តត្វា ។

សមុទ្រយុទ្ធករ ភិក្ខុគ្រូនៅបរិវាសពីរខែ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញកំពុងនៅ
 បរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែ
 អាត្មាអញសូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំង
 ទុក ២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះសូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
 ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមានសបរិវាសដល់ភិក្ខុ
 មានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ការឲ្យ
 ទ្វេមានសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ
 លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជា
 គំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ សង្ឃ
 បានឲ្យទ្វេមានសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែហើយ ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយភាគការស្ងៀមយ៉ាង
 នេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះ
 ពស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(២២៧) ឥធិ បទ កំត្តុវេ កំត្តុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ តស្ស ឯវំ
 ហោតិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យន្តនាហំ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាប-
 ត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកេស្សា
 អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឌុត្តមិ អហំ ទោ ទ្វេ
 សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ន្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសំ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃ-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ
 យន្តនាហំ សង្ឃំ ឯកេស្សា អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ
 ឯកេស្សា អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកេស្សា អា-
 បត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ

វិសេសបិដក បុល្លវគ្គ

(៤៤៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា
 អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ បើដូច្នោះមាន
 តែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ដែល
 បិទបាំងទុក២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសន៍ភិក្ខុនោះចំពោះ
 អាបត្តិ១ ដែលបិទបាំងទុក២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស
 ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស្ទើរ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះ
 ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ បើ
 ដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ ដែល
 បិទបាំងទុក២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិ១ ដែលបិទបាំងទុក២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសន៍អាត្មា
 អញនោះចំពោះអាបត្តិ១ ដែលបិទបាំងទុក២ ខែ កាលដែលអាត្មាអញនោះ

សមុទ្រយក្ខត្ត ទ្វេ មាសា បរិសិទ្ធា

តស្ស មេ បរិសុទ្ធស្ស លង្កិលម្នា ឌីក្កមិ យន្ត្រាហំ
 សង្ឃំ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិស្សាបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 តមុទាហាយ ទ្វេ មាសា បរិសិទ្ធា ។

[២៥០] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកំ អាបត្តិ
 ជាតាតិ ឯកំ អាបត្តិ ន ជាតាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាបត្តិ
 ជាតាតិ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្ស អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 សុទ្ធា ឥតិស្សាបិ អាបត្តិ ជាតាតិ ។ តស្ស ឯវិហោតិ អហំ
 ទោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្ប-

សមុច្ចយពុទ្ធក ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

កំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នេះ
មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែល
បិទបាំងទុក២ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
ទៀតដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមានសបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស២ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(២៥០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ (ភិក្ខុនោះ) ដឹងអាបត្តិ ១ មិន
ដឹងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះដឹងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមានសបរិវាសដល់
ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅ
បរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះ
ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ

ដ៏ច្នៃឆ្មាយោ ឯកំ អាបត្តិ ជាជំ ឯកំ អាបត្តិ ន ជាជំ
 សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តិ ជាជំ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បដ៏ច្នៃឆ្មាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ
 តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដ៏ច្នៃឆ្មាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិសន្តោ ឥតរំបិ អាបត្តិ ជាជានិ
 យន្ទនាហំ សង្ឃំ ឥតរស្សបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ដ៏ច្នៃឆ្មាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។ សោ សង្ឃំ
 ឥតរស្សបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដ៏ច្នៃឆ្មាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតរស្សបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដ៏ច្នៃឆ្មាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុច្ចាទាយ ទ្វេ មាសា បរិសិតញ ។

(៤៥០) ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដ៏ច្នៃឆ្មាយោ ឯកំ អា-
 បត្តិ សរតិ ឯកំ អាបត្តិ ន សរតិ ។ សោ សង្ឃំ
 យំ អាបត្តិ សរតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដ៏ច្នៃឆ្មាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដ៏ច្នៃឆ្មាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

តែបានដឹងអាបត្តិ ១ មិនបានដឹងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញនោះដឹងអាបត្តិណា
 ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក២ខែ
 សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែហើយ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹង
 អាបត្តិ១ទៀត បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំ-
 ពោះអាបត្តិ១ទៀតដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ទៀតដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យ
 ទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ១ទៀតដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យ
 អាបត្តិនោះ ។

(៤៥១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) រលឹកបានតែអាបត្តិ ១
 អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន ។ ភិក្ខុនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូម
 ទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ សង្ឃ
 ក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។

សោ បរិស័ត្តោ ឥតរម្យំ អាបត្តិ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ
 ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកំ អាបត្តិ សរី ឯកំ
 អាបត្តិ ន សរី សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តិ សរី
 តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិស័ត្តោ
 ឥតរម្យំ អាបត្តិ សរាមិ យទ្ធាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេ
 មាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុចា-
 នាយ ទ្វេ មាសា បរិស័ត្តា ។

[៤៥២] ឥធ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ
 ឯកាយ អាបត្តិយា និព្វេមតំកោ ឯកាយ អាបត្តិយា

សមុច្ចយបូន្ត ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ
 មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយ
 បិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិន
 បាន អាត្មាអញនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមានសបរិវាស
 ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ អាត្មាអញនោះកំ-
 ពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះមានតែអាត្មា
 អញសូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមានសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមានសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុ
 នោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៤៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ឃិយទេ សង្ឃិយ

វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ
 តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ
 ឥតិស្សបិ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស
 ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃំទិសេសា អាបត្តិយា
 អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា
 និព្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា វេមតិកោ សោហំ
 សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ តស្ស អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ
 សង្ឃោ តស្ស អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ អនាសំ សោហំ បរិសន្តោ ឥតិស្សបិ
 អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ឥតិស្សបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិស្សបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

តែក្នុងអាបត្តិ ១ ។ ក៏ក្នុងនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏
 សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ក្នុងនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ ។ ក៏ក្នុងនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុង
 អាបត្តិ១ទៀត ។ ក៏ក្នុងនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ
 សង្ស័យតែក្នុងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា
 ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តី
 សង្ស័យក្នុងអាបត្តិ១ទៀត បើដូច្នេះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ក៏ក្នុងនោះក៏សូម
 ទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ឃោ ឥតវិស្សបំ អាបត្តិយោ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 តទុច្ចាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវាសិតញ ។

[៤៥៣] ឥធន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ឯកា អាបត្តិ
 ជានប្បដិច្ចដ្ឋា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បដិច្ចដ្ឋា ។ សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិសន្តស្ស អញ្ញោ
 ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ
 វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លង្គី
 កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កី អយំ
 អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិសត្តិ ។
 តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋេ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ឯកា អាបត្តិ
 ជានប្បដិច្ចដ្ឋា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បដិច្ចដ្ឋា សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ

សមុប្បយក្ខន្ធក កិច្ចគ្រូជលំមានត្ថ

សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំង
ទុក២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះ
អាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(២៥៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំង
ទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាស
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យ
ទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក២ ខែ ។
កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សត ចេះ
ចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាង-
វៃ មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរវៃអង្គនឹងបាន
សេចក្តីប្រាជ្ញាឲ្យស័ក្តិ បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់
អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ
ពោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២
ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ តែអាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក អា-
បត្តិ ១ ភិក្ខុនោះមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាស

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

យាបី តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ
 អាបន្តោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិសត្តិតំ ។ សោ ឯវំ វេទេតិ
 យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ ជាទប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធម្មតំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសនានំ ធម្មតា រូបាតិ យា ច ទ្វាយំ
 អាវុសោ អាបត្តិ អជាទប្បដិច្ចដ្ឋានំ អធម្មតំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសនានំ អធម្មតា ន រូបាតិ ឯតិស្ស(១)
 អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតំ ។

[២៥២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិតំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានយោ ឯកា អាបត្តិ
 សរមានប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកា អាបត្តិ អសរមានប្បដិច្ចដ្ឋានំ ។
 សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស
 បរិសទ្ធស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគត្តិតំ តហស្សតោ អា-
 គតាគមោ ធម្មតោ វិទយេតោ មាតិកាធិកោ បណ្ឌិតោ

---

១ មម្ពុបោត្តកេ ឯតិស្សតិ បាហោ អាករោ ។

វិសេសបិដក បុល្លវគ្គ

នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទេ-
 មាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ឥឡូវភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះ
 អាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា
 ដែលភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះ
 ថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត
 អាបត្តិណាដែលភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិ
 នោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាម
 សភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានតួចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

(២៥២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ អាបត្តិ១ ភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំង
 ទុក អាបត្តិ១ភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទេមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យ
 ទេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក២ ខែ។
 កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្រុត ចេះ
 ចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត

វ័យត្តោ មេធាវី លង្កិ កុក្កច្ចុកោ សិក្ខាកាមោ ។
 សោ ឯវំ វេទតិ កី អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
 កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិសតីតិ ។ តេ ឯវំ វេទន្តិ អយំ
 អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយេ អា-
 បន្និ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកា អាបត្តិ សវមាណ-
 ប្បដិច្ចន្ទា ឯកា អាបត្តិ អសវមាណប្បដិច្ចន្ទា សោ សង្ឃ
 តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចិ តស្ស សង្ឃេ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ
 អាបន្នោ តសាយំ ភិក្ខុ បរិសតីតិ ។ សោ ឯវំ វេទតិ
 យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ សវមាណប្បដិច្ចន្ទា ធម្មតំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ធម្មតា រូបាតិ យា ច ខ្វាយំ
 អាវុសោ អាបត្តិ អសវមាណប្បដិច្ចន្ទា អធម្មតំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អធម្មតា ន រូបាតិ ឯតិស្ស
 អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មាណសារហោតិ ។

សមុប្បយក្ខន្ធក កិក្ខុគ្គរនិលមាឡ

វង់វៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរំអែងនឹង
 មានសេចក្តីប្រាថ្នាឱ្យសិទ្ធិ បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា
 ម្ចាស់អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនោះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។
 ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិ-
 សេស២ហើយបិទបាំងទុក២ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកបានហើយបិទបាំង
 ទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេ-
 មាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក២ខែ សង្ឃក៏
 បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក
 ២ខែ ម្ចាស់អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ឥឡូវនេះនៅបរិវាស
 ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោ អាបត្តិ
 ណាដែលភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ
 ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្ចាស់អាវុសោ ម្យ៉ាង
 ទៀតអាបត្តិណាដែលភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស
 ចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិន
 ត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្ចាស់អាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានតួចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[២៥៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជ្ជន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ
 និព្វេមតិកប្បជ្ជន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បជ្ជន្នាយោ ។
 សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជ្ជន្នាយោ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ វិស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជ្ជន្នាយោ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 វិស្ស បរិសន្តស្ស អន្តោ ភិក្ខុ អាបត្តិ ពហុស្សតោ
 អាគតាគមោ ធម្មធមោ វិជយធមោ មាតិកាធមោ បណ្ឌិ-
 តោ វិជយតោ មេធាវី លង្កិ កុត្តកុត្តោ សិក្ខាគាមោ ។
 សោ ឯវំ វេទតិ កី អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
 កស្សយំ ភិក្ខុ បរិសត្តិ ។ តេ ឯវំ វេទន្តិ អយំ
 អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ
 ទ្វេមាសប្បជ្ជន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ និព្វេមតិកប្បជ្ជន្នាយោ
 ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បជ្ជន្នាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជ្ជន្នាយោ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវគ្គ

(២៥៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃៈ
 ទិសស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ
 ហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ។
 ឥឡូវភិក្ខុនោះសូមទ្វេសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេសបរិវាសន៍ភិក្ខុនោះចំពោះ
 អាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស
 ក៏ស្រាបៀតមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្ស័ត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌
 ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វិនិច្ឆ័យ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមាន
 សេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរំភើប នឹងមានសេចក្តីប្រាថ្នាសិទ្ធិ
 បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវ
 អាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាង
 នេះថា ម្ចាស់អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសស ២ ហើយបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំង
 ទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ
 សូមទ្វេសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ
 អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវាសតីតំ ។ សោ ឃំ វេទតិ
 យាយំ អារុសោ អាបត្តិ ធំ វេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធម្មិកំ
 តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសនាធំ ធម្មតា រូបាតិ យា ច
 ខ្វាយំ អារុសោ អាបត្តិ វេមតិកប្បដិច្ចដ្ឋានំ អធម្មិកំ
 តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសនាធំ អធម្មតា ធន រូបាតិ
 ឯតស្ស អារុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មាណសាហោតិ ។

[២៥៦] តេន ខោ បន សមយេន អត្តាតរោ ភិក្ខុ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចដ្ឋានយោ ។ តស្ស ឯតទហោសំ អហំ ខោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋា-
 នយោ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋា-
 នំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ
 អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចំ ។
 តស្ស សង្ឃោ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯក-
 មាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិវាសន្តស្ស លង្គិចប្បោ

សមុទ្រយុទ្ធព សង្ឃត្រូវឲ្យមានបរិវាសនិលក្ខ

សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេធាសបរិវាសនិលក្ខនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ឥឡូវភិក្ខុនេះ
 នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាល
 អាវុសោ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការ
 ឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ដុះឡើងតាមសភាវ-
 ធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណាដែលភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ
 ហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាមិនប្រកប
 ដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ
 ភិក្ខុគួរដល់មានតួចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

(២៥៦) សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មា
 អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) នឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមឯក-
 មាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាស

ឡើយ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបន្តី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ
 អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្តី
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យន្ទនាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ សោ-
 ហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមា-
 សបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសំ តស្ស
 មេ បរិសន្តស្ស លន្តិចម្ភោ ឡើយ យន្ទនាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឥតម្យំ មាសបរិវា-
 សំ(១) យាចេយ្យន្តំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ
 ខោ អារុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្តី
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ
 ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្តី ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចន្ទាយោ យន្ទនាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេ-
 មាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ សោហំ

១ ឧ. ឥតម្យំ មាសំ បរិវាសំ ។

វិសេសបិដក បុល្លវត្ថុ

បាបចុះស៊ុប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មា
 អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមាន
 តែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនីសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាស
 ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាល
 អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ុប (ក្នុងចិត្ត)
 ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយថា ម្ចាស់អារ៉ុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំង
 ទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិ-
 សេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាស-
 បរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏បាន

សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នានំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស មេ
 បរិសន្តស្ស លន្និធម្មោ ឌុក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃោ-
 និសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នាយោ តស្ស
 មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃោនិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបន្នី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នាយោ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស មេ
 បរិសន្តស្ស លន្និធម្មោ ឌុក្កមិ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នានំ ឥតាម្បំ មាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ កបំ នុ ខោ មយា បដិបន្និតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ
 ភក្កតោ ឯតមន្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហំ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ
 តស្ស ភិក្ខុនោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្នានំ
 ឥតាម្បំ មាសបរិវាសំ នេតុ ។

សមុបាយពូជ្ចក មាសបរិវាសសង្ឃត្រូវឲ្យដល់កិច្ច

សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
 បាំងទុក២ខែ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ុប (ក្នុង
 ចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ
 អាត្មាអញនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិ-
 សេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ខ្ញុំនោះបានសូម
 ឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក២ខែ សង្ឃ
 ក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក
 ២ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ុប (ក្នុងចិត្ត)
 ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះ
 អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរឲ្យមាសបរិវាស
 ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

(៤៥៧) ឯវត្ថុ បន្ត ភិក្ខុវេ នាតត្វោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កម្ភិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ
 ករិត្វា វត្ថុនំ ភិក្ខុនំ ចានេ វត្ថុត្វា ឧត្តរាសង្កំ ឯសំទិត្វា
 អញ្ញាលី បត្តបោត្វា ឯវមស្ស វចនំយោ អហំ ភន្តេ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទា-
 យោ ភស្ស មេ ឯវត្ថុបោសំ អហំ ចោ ទ្វេ សង្ឃាទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទាយោ យទ្ធុ-
 នាហំ សង្ឃំ ទ្វិទ្ធុ អាបត្តិទំ ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទានំ ឯក-
 មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិទ្ធុ អាបត្តិទំ
 ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចី ភស្ស មេ
 សង្ឃា ទ្វិទ្ធុ អាបត្តិទំ ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទានំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ អនាសិ ភស្ស មេ បរិវាសន្តស្ស លង្គិដម្មោ
 ឧត្តរាសង្កំ អហំ ចោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទាយោ ភស្ស មេ ឯវត្ថុបោសំ
 អហំ ចោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី
 ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទាយោ យទ្ធុនាហំ សង្ឃំ ទ្វិទ្ធុ អាបត្តិទំ
 ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

(២៥៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃត្រង់
ស្មាមាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុបាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ចាល
ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិ-
សេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មា
អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ បើដូច្នោះមានតែ
អាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំង
ទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២
ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសន៍ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះ
អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៍
មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស្តុប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិ-
សេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះ
ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើ
ដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២

សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯក-
 មាសបរិវាសំ យាចី តស្ស បេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសំ តស្ស
 បេ បរិវាសន្តស្ស លង្កិធម្មោ ធិត្តមិ យន្ទុជាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឥតរម្យំ មាសបរិវាសំ
 យាចេយ្យន្តិ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឥតរម្យំ មាសបរិវាសំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្យំ យាចិតតោ តតិយម្យំ យាចិតតោ ។

(២៥៨) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិច្ចាលេន សង្ឃោ
 ព្យាបេតតោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ត-
 ដ្ឋាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ តស្ស ឯតទិហោសំ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយោ យន្ទុជាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ

សមុច្ចយចូន្ត ការឲ្យមាសបរិវាស

ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ខ្ញុំនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក២ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំ
 នោះចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក២ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិ-
 វាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មា
 អញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
 បាំងទុក២ខែ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឥឡូវខ្ញុំនោះសូមមាសបរិវាស១ទៀត
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ ក៏ក្នុងនោះត្រូវសូម
 ជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(២៥៨) ក៏អ្នកធ្វាសប្រតិពាលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតក៏ក្នុងនោះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
 ទិសេស២ហើយបិទបាំងទុក២ខែ ។ ក៏ក្នុងនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា
 អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង២ ដែល
 បិទបាំងទុក២ខែ ។ ក៏ក្នុងនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះ

អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។
 តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិសន្តស្ស
 លង្គិធខ្មោ ឡិក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អា-
 បត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានយោ តស្ស មេ ឯត-
 ទយោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានយោ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ
 តស្ស មេ បរិសន្តស្ស លង្គិធខ្មោ ឡិក្កមិ យន្ទ្រាហំ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឥតាម្បិ មាស-
 បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
 សប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឥតាម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្ទាមស្ស កិក្ខុនោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

អាបត្តិទាំង២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិ-
 វាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាល
 ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា
 អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មា
 អញនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិ-
 វាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ
 នោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅ
 បរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែ
 អាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង២ ដែល
 បិទបាំងទុក២ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស១ទៀតនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ បើក្មមមានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះ

ទ្វីប អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឥតរម្យ មាសបរិ-
 វាសំ ធនេយ្យ ។ ឯសា ព្រត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លែ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ កិត្តុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ តស្ស
 ឯតទហោសិ អហំ ចោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យន្ទនាហំ សង្ឃំ ទ្វីប
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តំ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វីប អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ច-
 ន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វីប អា-
 បត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ ។
 តស្ស បរិសន្តស្ស លន្ទិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ចោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ចោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ យន្ទនាហំ
 សង្ឃំ ទ្វីប អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ សោហំ សង្ឃំ ទ្វីប អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ

សមុច្ចយក្ខន្ធការឲ្យមាសបរិវាស

អាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក២ខែចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ស័យ ។ បត់ត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអា-
 បត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តី
 ត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក
 ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអា-
 បត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យ
 ឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា
 អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ
 នោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បាន
 សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សង្ឃោ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ អនាសំ តស្ស មេ បរិវេសន្តស្ស លង្គិជម្មោ
 ឱក្កមំ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្នានំ ឥតម្យំ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតម្យំ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតម្យំ មាសបរិវាសំ
 ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ឧមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតស្សបិ មាសបរិ-
 វាសស្ស^(១) ឆានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ធុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។
 តតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋោ សង្ឃេន
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ឥតរោមិ មាសបរិវាសោ^(២) ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្សា
 តុល្លា ។ ឯវេមតំ ធារយាមីតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញា ។

---

១ ឧបេយ្យបិដកេ ឥតម្យំ មាសំ បរិវាសស្សតិ បាហិ អាគពោ ។ ២ ឧ ឥតម្យំ
 មាសំ បរិវាសោតិ បាហិ អាគពោ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២
 ដែលបិទបាំងទុក២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាបចុះស៊ីប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស
 ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក២ ខែ ។ ឥឡូវភិក្ខុ
 នោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
 បាំងទុក២ ខែ ។ ឥឡូវសង្ឃឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ
 ដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក២ ខែ ។ កិរិយាឲ្យមាសបរិ-
 វាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរ
 ស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុ
 អង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។
 ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមាសបរិវាស ១
 ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក២ ខែ
 ហើយ (ការឲ្យមាសបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាង
 នេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់
 យកខែខាងដើមផង ។

(៤៥៩) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ តស្ស
 ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ យទ្ធានាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេ-
 យ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិសន្តស្ស លង្កិធម្មោ ឱក្កមិ^(១) អហំ ខោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋា-
 យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេ-
 សា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋាយោ យទ្ធានា-
 ហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមា-
 សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
 សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកមាស-

សមុច្ចយកូន្ត ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

(៤៩៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នេះគួរតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ីប(ក្នុងចិត្ត)ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នេះគួរតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងពីរដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

បរិវាសំ អនាសំ តស្ស មេ បរិសន្តស្ស លង្គិធម្មោ
 ឱក្កមំ យន្ទ្រាបាមំ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យំ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យំ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យំ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិសិតត្វា ។

(២៦៦) ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ
 ជាធាតុ ឯកំ មាសំ ន ជាធាតុ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជាធាតុ តំ
 មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជាធាតុ តំ មាសំ បរិវាសំ
 ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ ឥតរម្យំ មាសំ ជាធាតុ ។
 តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបជ្ជី ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ
 ជាធាតុ ឯកំ មាសំ ន ជាធាតុ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ឹប (ក្នុងចិត្ត)
 ថា បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមមានបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃបំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមមានបរិវាស
 ១ ទៀតនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យ
 មានបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់
 យកខែខាងដើមផង ។

(៤៦០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែភិក្ខុនោះដឹង ១ ខែ មិនដឹង ១ ខែ ។
 ភិក្ខុនោះដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិទាំង ២
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាសខែនោះដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុង
 នៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះ
 ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែថា
 បានដឹង ១ ខែ មិនបានដឹង ១ ខែ អាត្មាអញនោះបានដឹងខែណា ក៏សូម

អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានធំ យំ មាសំ ជាតិ តំ មាសំ
 បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិធំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានធំ យំ មាសំ ជាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិសុទ្ធា ឥតាម្បំ មាសំ ជាតិមិ យន្ទ្រ-
 ធាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានធំ ឥតាម្បំ
 មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិធំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានធំ ឥតាម្បំ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។
 តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានធំ
 ឥតាម្បំ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន កិក្ខុវេ កិក្ខុនា
 បុរិមំ ឧទាទាយ ទ្វេ មាសា បរិស័ត្តា ។

(២៦០) ឥន បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេ-
 សា អាបត្តិយោ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានយោ ឯកំ
 មាសំ សាតិ ឯកំ មាសំ ន សាតិ ។ សោ សង្ឃំ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានធំ យំ មាសំ សាតិ
 តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិធំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋានធំ យំ មាសំ សាតិ
 តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសុទ្ធា ឥតាម្បំ

សមុច្ចយក្ខន្ធត ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

បរិវាស ១ ខែ នោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 អាត្មាអញបានដឹងខែណា សង្ឃបានឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់អាត្មាអញ
 នោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅ
 បរិវាសក៏ស្រាប់តែដឹងខែ១ទៀត បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិ-
 វាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 ភិក្ខុនោះក៏សូមមាសបរិវាស ១ ខែនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមាសបរិវាស ១ ខែដល់ភិក្ខុនោះចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ
 នៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

(២៦១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិន
 ឃើញ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុរលឹកឃើញខែ
 ណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ

មាសំ សាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ទោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយោ ឯកំ មាសំ សរី ឯកំ មាសំ ន សរី
 សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ យំ
 មាសំ សរី តំ មាសំ បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ យំ មាសំ សរី តំ
 មាសំ បរិវាសំ អនាសំ សោហំ បរិសុត្តោ ឥតម្បិ
 មាសំ សភមិ យន្ទនាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេ-
 មាសប្បជិច្ឆន្ទានំ ឥតម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។
 សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ ឥតម្បិ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ ឥតម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិសិត្តា ។

(៤៦២) ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកំ មាសំ
 និព្វេមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យ

១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែបានរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ អាត្មាអញនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែ នោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏បានឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ ១ ខែទៀត បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបរិវាស ១ ខែទៀត ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

(៤៦២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា

តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ
 តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ ឥតរម្យំ
 មាសំ និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ
 អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ និព្វេមតិកោ ឯកំ
 មាសំ វេមតិកោ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ
 បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ
 បរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសន្តោ ឥតរម្យំ មាសំ
 និព្វេមតិកោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យំ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តំ ។
 សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យំ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យំ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិស័តញ្ច ។

សមុច្ចយកូដ្ឋក ត្រូវកុំចុះទៅបរិវាសពីរខែ

ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹយខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែ នោះដល់កិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងខែ១ទៀត ។ កិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយ បិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ អាត្មាអញនោះឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹយខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែ នោះនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹយខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះដល់អាត្មា អញនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះកំពុង នៅបរិវាសក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងខែ១ទៀត បើដូច្នេះគួរតែ អាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ បាំងទុក ២ ខែ ។ កិក្ខុនោះក៏សូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាស ១ ខែទៀតដល់កិក្ខុ នោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវកិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

(១៤៣) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកោ មា-
 សោ ជាធិប្បដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ អជាធិប្បដិច្ចន្ទោ ។
 សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិសន្តស្ស
 អតោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាគតាគមោ ធម្ម-
 ជរោ វិទ្យាជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី
 លង្គិ កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ
 កី អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិស-
 តីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ
 ឯកោ មាសោ ជាធិប្បដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ អជាធិ-
 ប្បដិច្ចន្ទោ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្ទំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ
 អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិសតីតិ ។

វិធីបដិសេធ បុណ្យវត្ត

(៤៦៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែ ១១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុក
ខែ ១ ទៀតភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាស
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាស-
បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង២ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុ
នោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាបៀតមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរ
និកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ធ្វើវិទ្យាស
មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរំអែង មានការប្រាថ្នាខ្ពស់
សិក្ខា បាទមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះសួរយ៉ាងនេះថា ឯអារុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវ
អាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះ
ថា ឯអារុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក
២ ខែ តែ ១១ ភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះមិនដឹង
ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបាទសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ
ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បាទឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ឯអារុសោ ភិក្ខុ
នេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។

សោ ឯវំ វេទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ ជាធម្មជ័ច្ឆន្នោ
 ធម្មតំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនានំ ធម្មតា រូបាតិ
 យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ អជាធម្មជ័ច្ឆន្នោ អធម្ម-
 តំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនានំ អធម្មតា ន រូបាតិ
 ឯតស្ស^(១) អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្ថាហោតិ ។

(៤៦៤) ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិទ្វេមាសប្បជ័ច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ
 សរមាធម្មជ័ច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អសរមាធម្មជ័ច្ឆន្នោ ។
 សោ សង្ឃំ ទ្វិទ្ធិំ អាបត្តិទំ ទ្វេមាសប្បជ័ច្ឆន្នានំ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិទ្ធិំ អាបត្តិទំ
 ទ្វេមាសប្បជ័ច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស
 បរិវាសនស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាគ-
 តាគមោ ធម្មជរោ វិនយជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ
 វិយត្តោ មេធាវី លង្គិ កុក្កច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។
 សោ ឯវំ វេទេតិ តី អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តីស្ស-
 យំ ភិក្ខុ បរិវាសតីតិ ។ តេ ឯវំ វេទេតិ អយំ អាវុសោ

១ មរម្មបោត្តពេ ឯកស្សតិ បាលោ អាគពោ ។

សមុច្ចយក្នុងភិក្ខុគ្រូដល់មានត្ថ

ក៏ក្នុងបណ្ឌិតនោះស្រាយ"នេះថា នៃអារុសោ ខែណាដែលភិក្ខុដឹង
ហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏
ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុមិនដឹង
ហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌
មិនដុះឡើងព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ ភិក្ខុគ្រូដល់មានត្ថ
តែ ១ ខែនេះឯង ។

(៤៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញ
ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញហើយបិទបាំង
ទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏
ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រង់ធម៌
ទ្រង់វិន័យ ទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ភ្លៀវឆ្ងាស មានប្រាជ្ញា មាន
សេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរំអែង មានការប្រាថ្នានូវសិទ្ធិ បានមកដល់។
ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះស្រាយ"នេះថា នៃអារុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី
ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នៃ

ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជំ ទ្វេមា-
 សប្បជីច្ឆន្ទាយោ ឯកោ មាសោ សាមាទប្បជីច្ឆន្ទោ
 ឯកោ មាសោ អសាមាទប្បជីច្ឆន្ទោ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ
 តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទានំ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
 តាសាយំ ភិក្ខុ បរិសេសីតិ ។ សោ ឯវំ វេទនិ យាយំ
 អាវុសោ មាសោ សាមាទប្បជីច្ឆន្ទោ ធម្មកំ តស្ស
 មាសស្ស បរិវាសនានំ ធម្មតា រូបាតិ យោ ច ទ្វាយំ
 អាវុសោ មាសោ អសាមាទប្បជីច្ឆន្ទោ អធម្មកំ តស្ស
 មាសស្ស បរិវាសនានំ អធម្មតា ន រូបាតិ ឯតស្ស
 អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មាទត្តារហោតិ ។

(២៦៥) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទាយោ ឯកោ
 មាសោ និព្វេមតិកប្បជីច្ឆន្ទោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្ប-
 ជីច្ឆន្ទោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជីច្ឆន្ទានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ តស្ស ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ

វិសេសបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ
តែខែ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ
រលឹកមិនឃើញហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិវាសន៍
សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានទ្វេមាស-
បរិវាសន៍ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នៃអា-
វុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំង
នោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ខែណា
ដែលភិក្ខុរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ការទ្របរិវាស ១ ខែ នោះឈ្មោះ
ថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដូចឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត
ខែណាដែលភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញហើយបិទបាំងទុក ការទ្របរិវាស
១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដូចឡើងព្រោះមិនត្រូវ
តាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានតួតែ ១ ខែនេះឯង ។

(៤៦៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិ-
សេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ
ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំង
ទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ទ្វេមាសបរិវាសន៍ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ

ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស
 បរិសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាគ-
 តាគមោ ធម្មជរោ វិជយជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ
 វិយត្តោ មេធាវី លង្គិ កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។
 សោ ឯវំ វេទតិ កី អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
 កិស្សយំ ភិក្ខុ បរិសតីតិ ។ តេ ឯវំ វេទន្តិ អយំ
 អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្តិ
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកោ មាសោ ជំព្វេមតិកប្ប-
 ដិច្ចន្ទោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ចន្ទោ សោ សង្ឃ
 ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ
 តស្ស សង្ឃ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ
 ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិសតីតិ ។ សោ ឯវំ
 វេទតិ យាយំ អាវុសោ មាសោ ជំព្វេមតិកប្បដិច្ចន្ទោ
 ធម្មកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនានំ ធម្មតា រូបាតិ
 យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ចន្ទោ

សមុច្ចយក្ខន្ធព ភិក្ខុក្ករណិលំមានត្ថ

ទាំង២ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ស្រាប់
តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សត ចេះចាំកងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់
វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ធ្វើវិជ្ជាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តី
ខ្មាសបាប មានសេចក្តីរំអង់ នឹងមានការប្រាថ្នានូវសិទ្ធិ បានមកដល់ ។
ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏សួរយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី
ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នៃ
អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ
តែខែ១ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ១ ទៀតភិក្ខុ
នោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះបានសូមទ្វេមាសបរិ-
វាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក២ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យ
ទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក២ខែ នៃ
អាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំង
នោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ខែណាដែល
ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែ
នោះឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដូចឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោ
ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក

អធិប្បីកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនាធំ អធិប្បតា ន រូបា-
តិ ឯតស្ស អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្ថារហោតិ ។

[៤៦៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញាតរោ ភិក្ខុ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ
ហោតិ ។ សោ^(១) អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ
ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន
សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ ។
សោ ភិក្ខុធំ អាហោចេសំ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជី អាបត្តិបរិយន្តំ ន
ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ
រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
យន្តោ វេមតិកោ កតំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តំ ។
តេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធិន្ត-
បរិវាសំ ទេតុ ។

១ ឧ.ម. ហោតិកេសុ ហោសេហោ ន ទិស្សតិ ។

វិធីបដិសេធ ចុះលក្ខណៈ

ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង
ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានតួតែ១ខែនេះឯង ។

(៤៦៦) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ១រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស
ជាច្រើន(១) ។ ភិក្ខុនោះមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី
រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មាន
សេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់
រាត្រី ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹង
ទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទី
កំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តី
សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏
នាំយកសេចក្តីនេះក្រាបបង្គំមូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យសុទ្ធនុបរិវាស(២) (បរិវាស
មានសេចក្តីស្អាតជាទីបំផុត) ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

១ ទីនេះសំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឃទិសេស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធជាទីបំផុតនោះ
ប្រៀបធៀបជាភិក្ខុមួយរូបឬសព្វធាតុ ៦ ខែ តែ ៣ ខែខាងដើមភិក្ខុនោះនាំឃើញថាខ្លួនបរិសុទ្ធ
ឥតមានត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ៤ ខែខាងចុងភិក្ខុនោះដឹងខ្លះ សង្ស័យខ្លះ ថាខ្លួនមិនបរិសុទ្ធ
តែមិនដឹងកំណត់អាបត្តិដឹងកំណត់រាត្រីជាដើមត្រូវធ្វើបរិវាស ៤ ខែ គឺរាប់ថ្ងៃឲ្យទល់នឹងថ្ងៃដែល
បរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធនុបរិវាស ។

សមុច្ចយក្នុងកេ សុទ្ធទ្បិកសាសន៍

[៤៦៧] ឯវេញ បន ភិក្ខុវេ នាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កាវត្វា
 វុឡានំ ភិក្ខុនំ បាទេ វុឡិត្វា ឧក្កជិតំ ជិសំទិត្វា
 អញ្ញលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ កន្តេ
 សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន ជាតាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ន សរាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិទំ សុទ្ធទ្បិកាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
 យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៦៨] ឲ្យត្រួន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្ទាមោ
 ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន សរាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិយន្តេ
 វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិទំ សុទ្ធទ្បិកាសំ យាចាមីតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស

សមុច្ចយក្ខន្ធភាព ការឲ្យសុទ្ធនូវវាស

(៤៦៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើទុក្ខរាសន៍ផ្សេងៗ
 ម្ខាងសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជូលឡើង
 ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
 ជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹក
 មិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តី
 សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះសូមសុទ្ធនូវវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ
 ទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤៦៨) ត្រូវភិក្ខុអក្ខន្ធភាពប្រតិពាលផ្សេងៗសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី
 រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មាន
 សេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់
 រាត្រី ភិក្ខុនោះក៏សូមសុទ្ធនូវវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើ

បត្តកលំ សង្ឃោ ឥត្ថន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ
 សុទ្ធទ្គបរិវាសំ ធនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្ទាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន
 ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ
 រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
 យន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សុទ្ធទ្គ-
 បរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សុទ្ធទ្គបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ឧមតិ ឥត្ថន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ សុទ្ធទ្គប-
 រិវាសស្ស ទានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បី ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បី
 ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ទីន្នោ សង្ឃោ ឥត្ថន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិនំ សុទ្ធទ្គបរិវាសោ ឧមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ។ ឯវេមតំ ជារយាមីតិ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យសុទ្ធនបរិវាសដល់ភិក្ខុមាន
 ឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ នេះជាពាក្យផ្សេងសង្ឃ ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំ-
 ណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់
 រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យ
 ក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះក៏សូមសុទ្ធនបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង
 នោះ ។ សង្ឃឲ្យសុទ្ធនបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ
 ទាំងនោះ ។ ការឲ្យសុទ្ធនបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិ
 ទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ
 នោះគប្បីស្យាម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោក
 ដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដង
 ផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បេ ។ សុទ្ធនបរិវាស
 សង្ឃបានឲ្យដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះហើយ ការ
 ឲ្យសុទ្ធនបរិវាសនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជា
 សង្ឃស្យាម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្យាមយ៉ាងនេះ ។

(៤៦៩) ឃុំញា^(១) ខោ ភិក្ខុវេ សុទ្ធទ្លបរិវាសោ ធាតុញោ ។
 ឃុំ បរិវាសោ ធាតុញោ ។ កថញា ភិក្ខុវេ សុទ្ធទ្លបរិវាសោ
 ធាតុញោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ ន
 ជាធាតុ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ
 អាបត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ សុទ្ធទ្ល-
 បរិវាសោ ធាតុញោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ
 ន ជាធាតុ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ
 អាបត្តិបរិយន្តំ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ
 សុទ្ធទ្លបរិវាសោ ធាតុញោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ
 ជាធាតុ ឯកច្ចំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ
 អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ
 ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ វេមតិកោ ឯកច្ចំ
 និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ សុទ្ធទ្លបរិវាសោ ធា-
 តុញោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ
 ជាធាតុ ឯកច្ចំ ន ជាធាតុ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ

---

១ ឧ. ម. ហេតុកេសុ ធម្មបទោ ៨ វិស្សង្គ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក សុទ្ធគបរិវាស

[៤៦៩] ម្នាលភិក្ខុចាំឯឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធគបរិវាសយ៉ាង
នេះ ។ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុចាំឯឡាយ សង្ឃត្រូវ
ឲ្យសុទ្ធគបរិវាសដូចម្តេចខ្លះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិន
ដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញ
ទីកំណត់រាត្រី សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ឃយក្នុងទីកំណត់រាត្រី
ហើយសង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធគបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែ
មិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកមិនឃើញទី
កំណត់រាត្រី មិនសង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ឃយក្នុងទីកំណត់
រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធគបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ
ខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ
ខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ឃយ
ក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ សង្ឃយតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី
ហើយសង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធគបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់
អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យភ្លេង

រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ វេមតិកោ ឯកច្ចំ និព្វេ-
 មតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ធាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាធាតិ ឯកច្ចំ ន ជាធាតិ
 អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ
 ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តំ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តំ
 ឯកច្ចំ វេមតិកោ ឯកច្ចំ និព្វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវា-
 សោ ធាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាធាតិ ឯកច្ចំ
 ន ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាធាតិ ឯកច្ចំ ន
 ជាធាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ
 រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ឯកច្ចំ វេមតិកោ ឯកច្ចំ និព្វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ វេមតិកោ ឯកច្ចំ និព្វេមតិកោ
 សុទ្ធន្តបរិវាសោ ធាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខុវេ សុទ្ធន្តប-
 រិវាសោ ធាតព្វោ ។

វិធីបិណ្ឌ បុល្លវត្ត

តែលើកឃើញទីកំណត់ព្រឹទ្ធាង្គៈ លើកមិនឃើញខ្លះ សង្ឃ័យក្នុងទីកំណត់
 អាបត្តិ ទាំងសង្ឃ័យក្នុងទីកំណត់ព្រឹទ្ធាង្គៈ មិនសង្ឃ័យខ្លះ សង្ឃក៏ឲ្យសុទ្ធន៍-
 បរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់ព្រឹទ្ធាង្គៈ
 មិនដឹងខ្លះ លើកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ ទាំងលើកឃើញទីកំណត់ព្រឹ
 ទ្ធាង្គៈ លើកមិនឃើញខ្លះ មិនសង្ឃ័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ឃ័យក្នុងទី
 កំណត់ព្រឹទ្ធាង្គៈ មិនសង្ឃ័យខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន៍បរិវាសដែរ ។ (បើ)
 ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់ព្រឹទ្ធាង្គៈ មិនដឹងខ្លះ
 លើកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ លើកឃើញទីកំណត់
 ព្រឹទ្ធាង្គៈ លើកមិនឃើញខ្លះ សង្ឃ័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃ័យ
 ខ្លះ សង្ឃ័យក្នុងទីកំណត់ព្រឹទ្ធាង្គៈ មិនសង្ឃ័យខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន៍-
 បរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន៍បរិវាសយ៉ាង
 នេះឯង ។

សមុច្ចយក្នុងកេ សុខន្តបរិវាសោ

[៤៧០] កថញ្ច ភិក្ខុវេ បរិវាសោ នាតព្វោ ។
 អាបត្តិបរិយន្តំ ជាណាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជាណាតិ អាបត្តិបរិ-
 យន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ នាតព្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន ជាណាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជាណាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ នាតព្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាណាតិ ឯកច្ចំ ន ជាណាតិ រត្តិបរិយន្តំ
 ជាណាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ
 រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ ឯកច្ចោ វេមតិកោ
 ឯកច្ចោ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ
 នាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខុវេ បរិវាសោ នាតព្វោ ។

បរិវាសោ វិជ្ជិតោ ។

[៤៧១] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញាតោ ភិក្ខុ
 បរិសន្តោ វិញ្ញាមី ។ សោ បុន បច្ឆាតន្តា ភិក្ខុ ឧបសម្បទំ
 យាចិ ។ តេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯតមន្តំ អាហោចសុំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក សុទ្ធសុបហិកស

[៤៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដូចម្តេច ។
 (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រី លើកឃើញទីកំណត់
 អាបត្តិ ទាំងលើកឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ
 ទាំងមិនសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុ
 មិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រី លើកមិនឃើញទីកំណត់
 អាបត្តិ តែលើកឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិន
 សង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទី
 កំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែទីកំណត់រាត្រី លើកឃើញទីកំណត់
 អាបត្តិខ្លះ លើកមិនឃើញខ្លះ លើកឃើញតែទីកំណត់រាត្រី សង្ឃឹយក្នុង
 ទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃឹយខ្លះ មិនសង្ឃឹយតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី
 សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស
 យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់បរិវាស ។

[៤៧១] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ១ប្រកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាបតែ
 ស័កចេញទៅ ។ បុរសនោះបានត្រឡប់មកស្តម្ភមុខបសម្បទានឹងភិក្ខុទាំង-
 ឡាយវិញ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏-
 មានព្រះភាគ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យព្រៃ

[២៧២] ឥឡូវ បន្ត ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ វិញមតិ ។

វិញមតិកស្ម័ ភិក្ខុវេ បរិវាសន្តោ ន រូបាតិ ។ សោ ចេ

បុន ឧបសម្ព័ន្ធនិ តស្ម័ តនេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។

យោ បរិវាសន្តោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវាសន្តោ

សុបរិវាសន្តោ ។ អរិសេសោ បរិស័តព្វោ ។

[២៧៣] ឥឡូវ បន្ត ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសន្តោ សា-

មណេវេ ហោតិ ។ សាមណេវស្ម័ ភិក្ខុវេ បរិវាសន្តោ

ន រូបាតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្ព័ន្ធនិ តស្ម័ តនេវ

បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសន្តោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។

យោ បរិវាសន្តោ សុបរិវាសន្តោ ។ អរិសេសោ បរិស័តព្វោ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

(៤៧២) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយស័កចេញទៅ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយបរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលស័កចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឲ្យបរិវាសអំពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសរបស់សាមណេរនោះ ក៏មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើសាមណេរនោះមកបួសជាភិក្ខុវិញ ការដែលឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

សមុប្បយក្ខន្ធហេ ឧប្បត្តកាវិទំ បរិវាសោ ន រូបាតិ

(២៧២) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ ឧប្បត្ត-
 កោ ហោតិ ។ ឧប្បត្តកស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបា-
 តិ ។ សោ ច បុន អនុប្បត្តកោ ហោតិ តស្ស តទេវ
 បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។
 យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវាសិតោ ។

(២៧៣) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ ចិត្ត-
 ចិត្តោ ហោតិ ។ ចិត្តចិត្តស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបា-
 តិ ។ សោ ច បុន អចិត្តចិត្តោ ហោតិ តស្ស តទេវ
 បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។
 យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវាសិតោ ។

(២៧៤) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ វេទនដ្ឋោ
 ហោតិ ។ វេទនដ្ឋស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបាតិ ។

សមុប្បយក្ខន្ធព បរិវាសរបស់ភិក្ខុធូតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

(៤៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយក៏ទៅជាមនុស្សធូត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលធូត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់ធូតទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានចិត្តរើរវាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរើរវាយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់រើរវាយចិត្តទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុនោះបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្រិបសង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្រិបសង្កត់ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។

វិទ្យាបិដកេ បុល្លាគោ

សោ ចេ បុន អវេទនដ្ឋោ ហោតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ
 បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។
 យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវាសេសោ បរិវេសិតោ ។

[២៧៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អាបត្តិ-
 យា អនុស្សនេ ឧត្តិប័យតិ ។ ឧត្តិត្តកស្ស ភិក្ខុវេ
 បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧសារិយតិ តស្ស
 តនេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ
 សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវាសេសោ
 បរិវេសិតោ ។

[២៧៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អាបត្តិយា
 អប្បនិកម្មេ ឧត្តិប័យតិ ។ ឧត្តិត្តកស្ស ភិក្ខុវេ បរិវា-
 សោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧសារិយតិ តស្ស តនេវ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

បើកិច្ចនោះត្រូវបំបាត់មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ការឲ្យបរិ-
វាសន៍មុនដល់កិច្ចនោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យ
ហើយក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលកិច្ចបាននៅរួចហើយ
ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ កិច្ចនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៧) ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ កិច្ចកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយសង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ
បរិវាសរបស់កិច្ចដែលសង្ឃលើកវត្ថុ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើ
កិច្ចនោះ សង្ឃបានធ្វើឧសារណកម្ម(បានឲ្យលាទោសចេញ)វិញហើយ
ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់កិច្ចនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែល
សង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលកិច្ច
បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ កិច្ច
នោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៨) ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ កិច្ចកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
ហើយសង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិចេញ ។ ម្នាលកិច្ចទាំង-
ឡាយ បរិវាសរបស់កិច្ចដែលសង្ឃលើកវត្ថុ មិនបានលូតលាស់ឡើង
ទេ ។ បើកិច្ចនោះសង្ឃបានធ្វើឧសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាស

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧត្តរាទិមំ បរិវាសោ ន រូបាតិ

បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។

យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិស័តព្វោ ។

[៤៧៩] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ ចាបិ កាយ

ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ឋិស្សក្កេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិវត្តកស្ស

ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបាតិ ។ សោ ច បុន ឧសារិយតិ

តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ

សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ

បរិស័តព្វោ ។

[៤៨០] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ឫលាយ បដិកស្ស-

នារហោ វិព្ពមតិ ។ វិព្ពន្ឋកស្ស ភិក្ខុវេ ឫលាយ បដិ-

កស្សនា ន រូបាតិ ។ សោ ច បុន ឧបសម្ពន្ធពិ តស្ស

សមុប្បយក្ខន្ធក បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

ពីមុនដល់ភិក្ខុនោះក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យ
ហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួច
ហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវ
នៅទៀតចុះ ។

(៤៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
ហើយ ស្រាប់តែសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូត
លាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឧសារណកម្មវិញហើយ ការ
ឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែល
សង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុ
បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុ
នោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៨០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះគួរនឹងទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញភិក្ខុ
ដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។
បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ

វិធីបំបាត់ ពុលរុក្ខ

តន្ត្រី ប្រាំមួយ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទីន្នោ សុ-
ទីន្នោ ។ យោ បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលា-
យ បដិកស្ស័តតោ ។

[៤៨០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
កស្សនារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ
ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនេន្នោ
ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនិស្សនេ ឧត្តិប័យតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អប្បដិកក្ខេ ឧត្តិប័យតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិកស្សនេ ឧត្តិប័យតិ ។ ឧត្តិកកស្ស
ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនា ន រូហតិ ។ សោ បេ បុន
ឧសារិយតិ តស្ស តន្ត្រី ប្រាំមួយ បរិវាសនាធំ ។ យោ
បរិវាសោ ទីន្នោ សុទីន្នោ ។ យោ បរិវាសោ សុបរិវាសោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ស័តតោ ។

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

កំនៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ កំឈ្មោះថាឲ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ កំឈ្មោះថានៅល្អ
ហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៤៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះគួរនឹងទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ប្លែងខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ក៏ត្រឡប់
ទៅជាធុត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជា
មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើក
វត្ថុព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការ
ទាញភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ថុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានល្អគលាស់
ឡើយទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើសារណាមួយហើយ ការឲ្យ
បរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ កំនៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃ
បានឲ្យហើយ កំឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ កំឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

សមុប្បយក្ខន្ធពោ វិញ្ញាណទីដំ មានតួចរិយា ៨ ហោតិ

(៤៨២) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថារហោ វិញ្ញាមតិ ។
 វិញ្ញាណស្ស ភិក្ខុវេ មានត្ថនាដំ ន រូហតិ ។ សោ បេ
 បុន ឧបសម្ពន្ធន៍ តស្ស តទេវេ បុរិមំ បរិវាសនាដំ ។
 យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុប-
 រិវត្តោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្ថំ ធាតុវំ ។

(៤៨៣) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថារហោ
 សាមណេវោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
 ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
 អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-
 យា អប្បដិកម្មេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សត្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិវត្ថ-
 តស្ស ភិក្ខុវេ មានត្ថនាដំ ន រូហតិ ។ សោ បេ
 បុន ឧសារិយតិ តស្ស តទេវេ បុរិមំ បរិវាសនាដំ ។

សមុប្បេក្ខណ៍ ការប្រើព្រឹត្តិមានរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមនៃលូតលាស់ឡើង

(៤៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះគួរដល់មានគូ
ហើយ ក៏ត្រូវបំបែកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានគូដល់
បុគ្គលដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ
ត្រូវបំបែកបួសវិញ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។
បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាស
ឯណាដែលភិក្ខុនោះនៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវ
ឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤៨៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះគួរដល់មានគូ
ហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ត្រូវបំបែកជាឆ្នួត ។ បេ ។
ត្រូវបំបែកជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រូវបំបែកជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់
។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ថុ
ព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនបានលះបង់
ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុដែលសង្ឃ
លើកវត្ថុ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើតុសា-
រណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។

វេយ្យាករណ៍ បុល្លាត្តោ

យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុប-
រិវត្តោ ។ វស្ស ភិក្ខុនោ មានត្ថំ នាតត្ថំ ។

[៤៨៤] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថំ ចរត្តោ
វិក្កមតិ ។ វិក្កន្តវស្ស ភិក្ខុវេ មានត្ថបរិយា ន រូបាតិ ។
សោ បេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ វស្ស វនេវ បុរិមំ បរិវាស-
នាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ
បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ យំ មានត្ថំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ
មានត្ថំ ចិណ្ឌំ សុចិណ្ឌំ ។ អាសេសំ ចរិតត្ថំ ។

[៤៨៥] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថំ ចរត្តោ
សាមណេហ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិក្ខុចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
អាចត្តិយា អនិស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាចត្តិ-
យា អប្បដិក្ខេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាចីកាយ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាស
ឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវ
ឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្ត
មានគូហើយក៏ស្រាប់តែស័កចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្ត
មានគូរបស់ភិក្ខុដែលស័កចេញទៅ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើ
បុគ្គលនោះត្រូវបំបែកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏
នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អ
ហើយ ។ មានគូឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។
មានគូឯណាដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។
មានគូដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

(៤៨៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្ត
មានគូហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កៀត ។ បេ ។
ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើកវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្រប
សង្កត់ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត
ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក

សមុប្បយក្ខន្ធព វិញ្ញាណស្ស អញ្ចានំ ន រូហតិ

ទិដ្ឋិយា អប្បដិទ្ធិស្សត្ថេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិត្តកកស្ស
 ភិក្ខុវេ មានត្ថបរិយា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន
 ឌីសារិយតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ
 បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។
 យំ មានត្ថំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ មានត្ថំ ចីល្លំ សុ-
 ចីល្លំ ។ អវសេសំ ចរិតតំ ។

(៤៨៦) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ចានារហោ
 វិញ្ញមតិ ។ វិញ្ញត្តកកស្ស ភិក្ខុវេ អញ្ចានំ ន រូហតិ ។
 សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ
 បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ
 បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ យំ មានត្ថំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ
 មានត្ថំ ចីល្លំ សុចីល្លំ ។ សោ ភិក្ខុ អវត្តេតវេ ។

សមុទ្ទយក្ខន្ធហ អព្ពានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង

ចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានតួរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើក
វត្ថុ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឧសារណា-
កម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសធម៌មុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវា-
សឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាស
ឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានតួ
ឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានតួឯណា
ដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ មានតួដែល
សល់នៅ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

(៤៨៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ពាន-
កម្មហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ពានកម្ម
របស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ
ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឲ្យបរិវាសធម៌មុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។
បរិវាសឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិ-
វាសឯណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានតួ
ឯណាដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានតួឯណា
ដែលភិក្ខុបានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ
សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ពានកម្មចុះ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យភ្នំ

[៤៨៧] ឥឡូវ បន្ត ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អន្តរាហារិយោ
សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តតោ ហោតិ ។ បេ ។
ឧត្តបិទ្គោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនេន្តោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយោ អនុស្សាវនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយោ
អប្បនិក្ខេប្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ ទិដ្ឋយា
អប្បនិវិស្សត្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិត្តតស្ស ភិក្ខុវេ
អន្តរា ធន វាហតិ ។ សោ បេ បុន ឡិសារិយតិ តស្ស
តទេវេ បុរិមំ បរិវាសនាធនំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ
សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ យំ មានត្ថំ
ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ មានត្ថំ ចិល្លំ សុចិល្លំ ។ សោ
ភិក្ខុ អន្តេតតោ ។

ចក្ខុវិស័យ សមត្ថំ ។

[៤៨៨] ឥឡូវ បន្ត ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវាសនោ អន្តរា
សម្ពហុលា សម្ពាទិសេសា អាបត្តិយោ អាប្បតិ បរិ-
មាណារយោ (១) អប្បនិច្ឆន្ទារយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកេស្សិតតោ ។

១ ២. បរិមាណា ។

វិសយបិដក បុលវត្ថុ

(៤៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ពានកម្ម ហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាគ្រួសារ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខវេទនាគ្រប សង្កត់ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើក វត្ថុព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ថុព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលា- មកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ពានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ថុ មិនបានល្អិតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឧសារណកម្មវិញ ហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសឯណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសឯណាដែល ភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានក្នុងណាដែល សង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានក្នុងណាដែលភិក្ខុ បានសន្សំរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាសន្សំល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះសង្ឃត្រូវឲ្យ អព្ពានកម្មចុះ ។

ចប់វគ្គចំនួន ៤០ ។

(៤៨៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាៈច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែ មិនបានបំរើបំរាងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៤៨៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នតិ
បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្ស័តថោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វាស្ស អាបត្តិដំ បុរិ-
មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ នាតថោ ។

[៤៩០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នតិ បរិ-
មាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោបិ អប្បដិច្ចន្ទាយោបិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ស័តថោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វាស្ស
អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាតថោ ។

[៤៩១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នតិ អ-
បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្ស័តថោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធព (សង្ឃត្រ័យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៤៨៩] មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនកងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន
ហើយបីប៉ុន្មានទុក ។ សង្ឃត្រ័យព្យាភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបីប៉ុន្មាន
ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩០] មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនកងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន
តែបីប៉ុន្មានទុកខ្លះ មិនបានបីប៉ុន្មានទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រ័យព្យាភិក្ខុនោះមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះ
អាបត្តិដែលខ្លួនបីប៉ុន្មានទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩១] មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនកងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន
តែមិនបានបីប៉ុន្មានទុក ។ សង្ឃត្រ័យព្យាភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

វិធីបំប៉ន បុណ្យប្រពៃ

(២៩២) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
អបរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិច្ចសង្ឃតត្វោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វសង្ឃ អាបត្តិដំ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ នាគត្វោ ។

(២៩៣) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
រិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោបិ អប្បដិច្ចន្ទាយោបិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិច្ចសង្ឃតត្វោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វសង្ឃ
អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាគត្វោ ។

(២៩៤) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិច្ចសង្ឃតត្វោ ។

(២៩៥) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-

វិធីបំណិក បុណ្យវិធី

[៤៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
 វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិន
 បានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 រួចហើយត្រូវឲ្យសមាធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទ
 បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ
 មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 រួចហើយត្រូវឲ្យសមាធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំង
 ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៧៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
 វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ
 នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៧៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
 វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិគស្ស័តតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស
អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាតតោ ។

[៤៧៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមា-
ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្ប-
ដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិគស្ស័តតោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ នាតតោ ។

[៤៧៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថារហោ ។ បេ ។

[៤៧៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថំ ចរន្តោ ។ បេ ។

[៤៧៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិ-
មាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិគស្ស័តតោ ។

សមុច្ចយវចនក (សង្ឃត្រិវិទ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រិវិទ្យាភិក្ខុនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ
រាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃ
ត្រិវិទ្យាភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិ
ខាងដើម ។

[៤៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់
មានត្ថ ។ បេ ។

[៤៩៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្ត
មានត្ថ ។ បេ ។

[៤៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញាត-
កម្មហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន
តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រិវិទ្យាភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

វិធីបដិពេ បុណ្យត្រៃ

[៥០០] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-
មាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
កកស្ស័តត្រោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្យាស្ស អាបត្តិធំ បុរិមាយ
អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ នាតត្រោ ។

[៥០១] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-
ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកកស្ស័តត្រោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្យាស្ស អាបត្តិ-
ធំ បុរិមាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ នាតត្រោ ។

[៥០២] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
រិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកកស្ស័តត្រោ ។

[៥០៣] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
រិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញាណ

[៥០០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួច ហើយត្រូវឲ្យសមាធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំង ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង មូលាបត្តិ រួចហើយឲ្យសមាធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែល ខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់ អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់ មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ

សមុប្បយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិធំ បុរិ-
មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឆាតតោ ។

(៥០៤) ឥធិ បធន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ អប-
រិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិ-
ធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឆាតតោ ។

(៥០៥) ឥធិ បធន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមា-
ណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតតោ ។

(៥០៦) ឥធិ បធន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អត្តាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមា-
ណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិ-
ធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឆាតតោ ។

សមុច្ចយកូន្មា (សង្ឃត្រីវិទ្យា) សមោធានបរិវាសដល់ពោះអាបត្តិខាងដើម

រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទ
បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន
តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ
រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៥០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អព្ភានកម្ម
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ
រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៧] ឥឡ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណាហោ
អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត
បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចដ្ឋានាយោបិ
អប្បដិច្ចដ្ឋានាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានពាស្ស អាបត្តិនំ បរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ធាតុតោ ។

ធម្មីសកំ សមត្ថំ ។

[៥០៨] ឥឡ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិតា អប្បដិច្ចាទេត្វា
វិត្តមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ពន្ធោ តា អាបត្តិយោ ន
ធាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ មានត្ថំ ធាតុតំ ។

[៥០៩] ឥឡ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិតា អប្បដិច្ចាទេត្វា វិត្តម-
តិ ។ សោ បុន ឧបសម្ពន្ធោ តា អាបត្តិយោ ធាទេតិ ។
តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បច្ឆិមស្មី អាបត្តិតុន្តោ យថាប-
ដិច្ចដ្ឋាន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ធាតុតំ ។

វិទ្យាបិដក ពុល្យវិទ្យា

[៥០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះគួរដល់អក្កោនកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនកងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែបីបទប៉ុណ្ណោះ មិនបីបទប៉ុណ្ណោះ ។ សង្ឃត្រូវ ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបីបទប៉ុណ្ណោះប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិ ទាន់ដើម ។

ចប់វារចំនួន ១៦ ។

[៥០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ សង្ឃទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបីបទប៉ុណ្ណោះ ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គល នោះត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបីបទប៉ុណ្ណោះអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានក្តីដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

[៥០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ សង្ឃទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបីបទប៉ុណ្ណោះ ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គល នោះត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏បីបទប៉ុណ្ណោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបីបទប៉ុណ្ណោះ ទាន់ ក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសម្បទាមានក្តីដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥០០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិតា បដិច្ចាទេត្វា
វិញ្ញមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ពន្ធោ តា អាបត្តិយោ ន
ធាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាបត្តិក្ខន្ធោ
យថាបដិច្ចន្នោ បរិវាសំ ទត្វា មាទត្តំ ទាតតំ ។

[៥០១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិតា បដិច្ចាទេត្វា
វិញ្ញមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្ពន្ធោ តា អាបត្តិយោ
ធាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ្ច បដ្ឋិ-
មស្មីញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធោ យថាបដិច្ចន្នោ បរិវាសំ ទត្វា
មាទត្តំ ទាតតំ ។

[៥០២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិតិ ។ តស្ស ហោន្តិ
អាបត្តិយោ បដិច្ចន្នាយោបិ អប្បដិច្ចន្នាយោបិ ។ សោ
វិញ្ញមត្តា បុន ឧបសម្ពន្ធោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
ធាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធាទេតិ យា អា-
បត្តិយោ បុព្វេ ន ធាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុប្បយកូដ្ឋក សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសមឱ្យមានត្ថ

[៥១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ
ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំង
ទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឱ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គល
នោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំង
មុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឱ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
បានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ
ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសខាងក្រោយក៏ត្រ-
ឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទ
បាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសខាងក្រោយ ក៏នៅតែមិនបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ន ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី^(១) អា-
បត្តិក្ខន្ធធ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ នាតតំ ។

[៥០៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ
អាបត្តិយោ បដិច្ចន្នាយោបិ អប្បដិច្ចន្នាយោបិ ។ សោ
វិត្តមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
ជាទេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ជាទេតិ យា អា-
បត្តិយោ បុព្វេ ន ជាទេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
ជាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ្ច បច្ឆិម-
ស្មីញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធធ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា
មានត្ថំ នាតតំ ។

[៥០៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃ-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អា-
បត្តិយោ បដិច្ចន្នាយោបិ អប្បដិច្ចន្នាយោបិ ។ សោ
វិត្តមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ

១ ឧ បុរិមស្មីញ្ច បច្ឆិមស្មីញ្ច ។

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

នោះដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ
ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្តីដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
បិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ
ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏
ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិន
បានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួក
អាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះ
កងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹម
ឲ្យមានក្តីដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
ទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុក
ខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា

សមុប្បយក្ខន្ធកេ បុគ្គ បរិវាសំ ទេវា មាគ្គំ ទាតតំ

ធានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធានេតិ យា អាបត្តិយោ
 បុត្វេ ន ធានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធានេតិ ។
 តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ្ច បច្ឆិមស្មីញ្ច អា-
 បត្តិក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មាគ្គំ ទាតតំ ។

[៥០៥] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោត្តិ
 អាបត្តិយោ បដិច្ចន្នាយោចិ អប្បដិច្ចន្នាយោចិ ។ សោ
 វត្តមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុត្វេ ធា-
 នេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធានេតិ យា អាបត្តិយោ
 បុត្វេ ន ធានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ធានេតិ ។
 តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ្ច បច្ឆិមស្មីញ្ច អា-
 បត្តិក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មាគ្គំ ទាតតំ ។

[៥០៦] ឥធម បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 ជាធាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ យា

សមុប្បយចូន្តក សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសមឲ្យមានត្ថ

ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ
នោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក
បួសជាខាងក្រោយក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក
ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
បិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួក
អាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ឈ្មោះ
ថាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទ
បាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិ
នោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានត្ថដល់
ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
ទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់

វិសយបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

អាបត្តិយោ ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា
 អាបត្តិយោ ន ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ
 វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជាតិគ្នា
 ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិគ្នា ន ធានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជាតិគ្នា ន ធានេសិ តា អា-
 បត្តិយោ បច្ឆា ជាតិគ្នា ន ធានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាបត្តិត្ថន្ធន្ធេ យថាបដិច្ចន្ធន្ធេ បរិវាសំ
 នត្វា មាណតំ ធាតុតំ ។

[៥០៧] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃា
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯកេច្ឆា អាបត្តិយោ
 ជាធាតុ ឯកេច្ឆា អាបត្តិយោ ន ជាធាតុ យា អាបត្តិយោ
 ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ន
 ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ វិត្តមិត្តា
 បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជាតិគ្នា
 ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិគ្នា ន
 ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជាតិគ្នា ន ធានេសិ

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិគ្គ

អាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិណា ក៏មិនបាទ
 បិទបាំងអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មក
 បួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក
 បួសជាខាងក្រោយក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិដែលខ្លួនស្គាល់នោះទុក ពួក
 អាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក
 បួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិ
 នោះទុក ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ
 ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានគូដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥១៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
 ទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់
 ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា
 ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ
 ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ
 ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងអាបត្តិដែលស្គាល់នោះ
 ទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាជិត្វា នាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិត្វា បច្ឆិមស្មិត្វា អាបត្តិក្ខន្ធន្ទេ យថាប-
ដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតតំ ។

[៥០៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ
ជាធាតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ យា អាបត្តិ-
យោ ជាធាតិ តា អាបត្តិយោ នាទេតិ យា អាបត្តិយោ
ន ជាធាតិ តា អាបត្តិយោ ន នាទេតិ ។ សោ វត្ថុមិត្វា
បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជាជិត្វា
នាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាជិត្វា នាទេតិ យា
អាបត្តិយោ បុព្វេ អជាជិត្វា ន នាទេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា ជាជិត្វា ន នាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
បុរិមស្មិត្វា បច្ឆិមស្មិត្វា អាបត្តិក្ខន្ធន្ទេ យថាបដិច្ចន្ទេ
បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតតំ ។

[៥០៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ជា-
ធាតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ យា អាបត្តិយោ

សមុប្បយទូន្មា សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសីមឲ្យមានត្ថ

បួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះហើយបិទបាំងទុក ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក
ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៥១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់
ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា
ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ
ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុកទៀត
មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង
ក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក
ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៥១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ

វិធីបំប៉ន ច្បាប់វិញ្ញា

ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ ន
 ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា
 បុន ឧបសម្ពន្ធោ យា អាបត្តិហោ បុព្វេ ជាតិគ្នា ឆានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិគ្នា ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ អជាតិគ្នា ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិគ្នា
 ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិត្តោ បច្ឆិមស្មិត្តោ
 អាបត្តិក្ខន្ធធ្វេ យថាបដិច្ចន្តោ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ នាតតំ ។

[៥២០] ឥឡ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯកត្វា អាបត្តិយោ
 សរតិ ឯកត្វា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ
 សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ
 តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧប-
 សម្ពន្ធោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ

វិសេសបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន ហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះ ទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក បួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ សង្ឃទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិត្នកខ្លះ រលឹកមិនឃើញ អាបត្តិត្នកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏រលឹក ឃើញអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិន

សមុប្បយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតតំ

ឬព្រះ អសវិត្វា ន ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សវិត្វា
ន ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាបត្តិ-
ក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតតំ ។

[៥២០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
និសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកទ្វា អាបត្តិយោ
សវតិ ឯកទ្វា អាបត្តិយោ ន សវតិ យា អាបត្តិយោ
សវតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សវតិ
តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិញមិត្តា បុន ឧប-
សម្ពន្ធា យា អាបត្តិយោ ឬព្រះ សវិត្វា ឆានេសំ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា សវិត្វា ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ ឬព្រះ
អសវិត្វា ន ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សវិត្វា
ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី បច្ឆិមស្មី ឬ
អាបត្តិក្ខន្ធទ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតតំ ។

សមុច្ចយកូដ្ឋា សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសមឲ្យមានត្ថ

ឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង
ក្រោយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកពីមុន
ប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញ
អាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក
រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក
ឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញ
ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន ហើយដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏
រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក រលឹកមិន
ឃើញពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង
ក្រោយក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំង
មុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

វិធីបំណែក បុណ្យប្រារព្ធ

[៥២២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ឆា អាបត្តិ-
 យោ សរតិ ឯកច្ឆា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិ-
 យោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ
 ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា
 បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្តា
 ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា ធានេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្តា ន ធានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា សរិត្តា ន ធានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
 បុរិមស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាបត្តិក្ខន្ធិ យថាបដិច្ចន្នេ
 បរិវាសំ នត្វា មាណត្ថំ ធាតតំ ។

[៥២៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ឆា អាបត្តិ-
 យោ សរតិ ឯកច្ឆា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា
 អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា
 អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។

វិទយបិដក បុល្លៈត្ថ

(៥២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន ហើយរលឹកឃើញអាបត្តិត្បកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិ-
ត្បកខ្លះ រលឹកឃើញត្បកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិន
ឃើញត្បកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញត្បកអាបត្តិ-
ណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹក
ឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញត្បកអាបត្តិ-
ណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹក
ឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិភោគចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំង
ក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានតួដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិត្បកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិ-
ត្បកខ្លះ រលឹកឃើញត្បកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹក
មិនឃើញត្បកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។

សមុប្បយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាស ទត្វា មានត្ថំ ទាតតំ

សោ វិញ្ញិមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
 សវិត្តា ធានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ធានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសវិត្តា ន ធានេសំ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ធានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនោ បុរមស្មញ្ញ បច្ឆិមស្មញ្ញ អាបត្តិក្ខន្ធវេ យថា-
 បដិច្ចន្នេ បរិវាស ទត្វា មានត្ថំ ទាតតំ

[៥២២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ
 អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ
 យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ
 យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន
 ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញិមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ធានេសំ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ធានេតិ យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ វេមតិកោ ន ធានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុច្ចយចូន្តក សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសមឲ្យមានគូ

ក៏ក្នុងនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិ
 ណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏រលឹក
 ឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិ
 ណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់
 ជាមករលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះហើយបិទបាំងទុក ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយ
 ប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសសជាច្រើន តែឥតមានសង្ឃីយក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃីយក្នុងអាបត្តិ
 ពួកខ្លះ ឥតសង្ឃីយក្នុងពួកអាបត្តិណាហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក
 សង្ឃីយក្នុងពួកអាបត្តិណាក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ
 សឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតសង្ឃីយនឹងពួកអាបត្តិណា
 ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ឥតមាន
 សង្ឃីយនឹងអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃីយនឹងពួក
 អាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

និព្វេមតិកោ ន ធានេតិ ។ វស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
 បុរិមស្មី អាបត្តិក្ខន្ធធ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា
 មាណត្ថំ នាគតំ ។

[៥២៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯកត្វាសុ
 អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកត្វាសុ អាបត្តិសុ វេមតិ-
 កោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 ធានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 ន ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧបសម្ពុទ្ធោ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ធានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
 វេមតិកោ ន ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិ-
 កោ ធានេតិ ។ វស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ្ច
 បច្ឆិមស្មីញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធធ្វេ យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា
 មាណត្ថំ នាគតំ ។

វិសេសបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកពីមុន
ប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ឃ័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃ័យក្នុងអាបត្តិ
ពួកខ្លះ ឥតមានសង្ឃ័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ
ទុក សង្ឃ័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។
ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតមានសង្ឃ័យនឹង
ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ
ក៏ឥតមានសង្ឃ័យនឹងពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃ័យ
នឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង
ក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំង
ទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ
 ជិត្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
 អាបត្តិសុ ជិត្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ
 អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ
 វិជ្ជមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជិត្វេ-
 មតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិត្វេមតិកោ
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិត្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ តស្ស
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ្ច បច្ឆិមស្មីញ្ច អាបត្តិកូន្នេ
 យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មាណត្ថំ ទាតត្ថំ ។

[៥២៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ
 ជិត្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
 អាបត្តិសុ ជិត្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ
 អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ

សមុច្ចយក្ខន្ធក សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសមឲ្យមានត្ថ

(៥២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ឃឹយក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃឹយក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ
 មិនសង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ឃឹយក្នុង
 ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញ
 ទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ឃឹយនឹងពួកអាបត្តិណាដែល
 បិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ឃឹយ ហើយ
 បិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ឃឹយនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ឃឹយនឹង
 ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
 ត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មាន
 ថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៥២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ឃឹយក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃឹយក្នុងអាបត្តិពួក
 ខ្លះ មិនសង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ឃឹយ
 ក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវគ្គោ

វិញ្ញាណំ ឬ ន ឧបសម្ព័ន្ធោ យាសុ អាបត្តិសុ ឬ ព្រៃ
 ជិត្រមតិកោ ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិត្រមតិ-
 កោ ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ឬ ព្រៃ វេមតិកោ ន ធានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិត្រមតិកោ ធានេតិ ។ តស្ស
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ្ច បច្ឆិមស្មីញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធោ
 យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មាណសំ ទាតតំ ។

[៥២៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សម្ព័ន្ធោ
 ជិត្រសា អាបត្តិយោ អាបត្តិក្ខន្ធោ អប្បជិត្រាទេត្វា សា-
 មណោរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តិកោ ហោតិ ។ បេ ។
 ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្តាវេតតំ
 ។ បេ ។ វេទនដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោតិ អាបត្តិ-
 យោ បដិច្ចន្នាយោបិ អប្បជិត្រាយោបិ ។ បេ ។ ឯកត្វា
 អាបត្តិយោ ជាតាតិ ឯកត្វា អាបត្តិយោ ន ជាតាតិ
 ។ បេ ។ ឯកត្វា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកត្វា អាបត្តិយោ
 ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកត្វាសុ អាបត្តិសុ ជិត្រមតិកោ
 ឯកត្វាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ
 ជិត្រមតិកោ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិគ្គ

ស័ក្តិចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ សង្ឃ័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែល
 បិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ឃ័យ ហើយ
 បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត សង្ឃ័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិន
 បានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ឃ័យ
 តែត្រឡប់ជាបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
 ត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មាន
 ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានគូដល់កិត្តនោះចុះ ។

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ក៏ប្រែវាខ្លួនទៅជាសាម-
 ណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្មត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្ត
 រវើកវាយ ។ បេ ។ (សេចក្តី) ខាងក្រោយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគួរ
 សំដែងសេចក្តីនេះឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខ-
 វេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយនោះភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
 បានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ
 ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។
 មិនសង្ឃ័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃ័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ឃ័យក្នុង
 ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ឃ័យក្នុងពួកអាបត្តិណា

សមុប្បយក្ខន្ធកេ បុគ្គ បរិវាសំ ទព្វា មាគ្គំ ទាតព្វំ

វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វេទនដ្ឋោ
 ហោតិ ។ សោ បុន អវេទនដ្ឋោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេ-
 មតិកោ ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ
 ន ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន
 ឆានេសំ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
 ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសំ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិ-
 យោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
 និព្វេមតិកោ ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ
 ន ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន
 ឆានេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
 ឆានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ

សមុប្បយក្ខន្ធក សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសមឲ្យមានត្ថ

ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ក៏ក្នុងនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ លុះក៏ក្នុងនោះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសំ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ តស្ស
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវោ បុរិមស្មីញ្ច បច្ឆិមស្មីញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធ
 យថាបដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ធាតត្ថំ ។

មានត្ថសតំ ឆិដ្ឋិតំ^(១) ។

[៥២៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិត្វា
 អប្បដិច្ចានេត្វា វិព្វមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្មន្នោ តា
 អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិក-
 ស្សិតត្វោ ។

[៥៣០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិត្វា
 អប្បដិច្ចានេត្វា វិព្វមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្មន្នោ តា
 អាបត្តិយោ ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
 កស្សិតត្វោ យថាបដិច្ចន្នានញ្ចស្ស អាបត្តិនំ បុរិមាយ
 អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ ធាតត្វោ ។

១ អយំ បាលី ខ.ម. បេត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

សង្ឃ័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកប្រជា
 ខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ឃ័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅ
 វិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ
 ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសមឲ្យមានក្តីដល់
 ភិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់មាតិកា ១០០ ។

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក
 ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញហើយក៏
 មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក
 ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំង
 អាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ហើយត្រូវឲ្យសហធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក
 ប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា ប-
ដិច្ឆាទេត្វា វិញមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្មន្នោ តា
អាបត្តិយោ ន ធាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សី
តព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានព្វស្ស អាបត្តិនំ បុរិមាយ
អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធាតព្វោ ។

[៥៣២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា ប-
ដិច្ឆាទេត្វា វិញមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្មន្នោ តា អាបត្តិ-
យោ ធាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សីតព្វោ
យថាបដិច្ឆន្នានព្វស្ស អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ធាតព្វោ ។

[៥៣៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិតិ ។ តស្ស
ហោន្តំ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោមិ អប្បដិច្ឆន្នាយោវិ ។
សោ វិញមិត្វា បុន ឧបសម្មន្នោ យា អាបត្តិយោ
បុព្វេ ធាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ធាទេតិ

សមុទ្ទយក្ខន្ធា (សង្ឃត្រ័វ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

(៥៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏ សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញហើយក៏មិនបានបិទ បាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឃត្រ័វ្យទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង មូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែល បិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏ សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិ ទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រ័វ្យទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយ ត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មាន ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ- វាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញ ទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពី មុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អាបត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ឆាតោ ។

(៥៣៤) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោវិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អា-
បត្តិយោ បុព្វេ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆានេតិ
យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាប-
ដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អាបត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធា-
នបរិវាសោ ឆាតោ ។

(៥៣៥) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោបិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា

វិសេសបិដក បុល្លវគ្គ

ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង
ក្រោយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទេ) ត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមាធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះ
អាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាំងដើម ។

(៥៣៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសដ ច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ
ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញ
ទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះវិញ
ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ
ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះបក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមាធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអា-
បត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិទាំងដើម ។

(៥៣៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ
ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញ
ទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុក

សមុច្ចយចូន្តកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆានេសិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វស្ស អាបត្តិនំ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឆាតញោ ។

[៥៣៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស
ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។
សោ វិត្តមិត្តា បុន ឧបសម្មន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ
បុព្វេ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆានេតិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វស្ស
អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ឆាតញោ ។

[៥៣៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកត្វា

សមុប្បយកូន្មត (សង្ឃត្រៃវិទ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

ពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអា-
បត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏
មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រៃវិទ្យាភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ
ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ
ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា
ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់
ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រៃវិទ្យាភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែល
បិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិ

អាបត្តិយោ ជាធាតុ ឯកក្ខន្ធ អាបត្តិយោ ន ជាធាតុ
 យា អាបត្តិយោ ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា
 អាបត្តិយោ ន ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។
 សោ វិញ្ញមីត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ
 ជាតិក្ខន្ធ ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខន្ធ ន
 ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វ អជាតិក្ខន្ធ ន ធានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខន្ធ ន ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
 មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចន្នានញស្ស អា-
 បត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ធាតញោ ។

[៥៣៨] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរ
 សត្តហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកក្ខន្ធ
 អាបត្តិយោ ជាធាតុ ឯកក្ខន្ធ អាបត្តិយោ ន ជាធាតុ
 យា អាបត្តិយោ ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា
 អាបត្តិយោ ន ជាធាតុ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។
 សោ វិញ្ញមីត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ
 ជាតិក្ខន្ធ ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខន្ធ ន

វិសេសបិដក បុល្លត្ថ

ពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ
 នោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក
 ឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិ
 ណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ
 ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិ
 ណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជា
 ខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
 ទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យស-
 មោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹង
 ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏សាសនានេះកំពុងនៅ
 បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់
 អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទ
 បាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួក
 អាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួស
 វិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក
 បួសជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបាន

សមុប្បយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

នាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជាជិត្វា ន នាទេសិ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាជិត្វា នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អា
បត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាតោ ។

[៥៣៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នតិ
ឯកច្ឆា អាបត្តិយោ ជាជិតិ ឯកច្ឆា អាបត្តិយោ ន
ជាជិតិ យា អាបត្តិយោ ជាជិតិ តា អាបត្តិយោ នាទេតិ
យា អាបត្តិយោ ន ជាជិតិ តា អាបត្តិយោ ន នាទេតិ ។
សោ វិត្តមិត្វា បុន ឧបសម្ពន្ធោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
ជាជិត្វា នាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាជិត្វា នាទេតិ
យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជាជិត្វា ន នាទេសិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាជិត្វា ន នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អា
បត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាតោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធហ (សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

បិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
ពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រូវបំបាំងស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុក
ពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយ
ត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មាន
ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៣៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ
មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក
មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រូវបំបាំងមកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួន
ស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែស្គាល់
ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់
ហើយមិនបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រូវបំបាំងស្គាល់
ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិស្ថានោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកក្ខា
 អាបត្តិយោ ជាធាតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ
 យា អាបត្តិយោ ជាធាតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ
 យា អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។
 សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧបសម្ពន្ធោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ
 ជាតិត្វា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិត្វា ធានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វ អជាតិត្វា ន ធានេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា ជាតិត្វា ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អាបត្តិនំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ ធាតុញ្ច ។

[៥៤១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិស្ថានោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
 កក្ខា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន
 សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ
 ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ
 ន ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧបសម្ពន្ធោ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

(៥៤០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ
 មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក
 មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។
 ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែល
 ខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែ
 ស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួន
 មិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏
 ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញ
 ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ
 ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិ
 ពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំង
 ពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួក
 អាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា សរិត្វា ន ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា
 ន ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ធានេ-
 តិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ស័តព្វោ យថា-
 បដិច្ចដ្ឋានព្វស្ស អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
 មោធានបរិវាសោ នាតព្វោ។

[៥២២] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសម្ពោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អា-
 បដ្ឋតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ
 ធានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន
 ធានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្វា បុន ឧបសម្ព័ន្ធា យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា សរិត្វា ន ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
 អសរិត្វា ន ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា

សមុច្ចយក្ខន្ធព (សង្ឃត្រ័វិទ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួស
 ជាខាងក្រោយក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក
 ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន
 ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែ
 មិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រ័វិទ្យាភិក្ខុនោះមកដាក់កងមូលាបត្តិ
 ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក
 ប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនកងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិ
 ពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទ
 បាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំង
 ពួកអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់
 មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន
 ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែ
 មិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញហើយ មិន
 បានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ

វិសយបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញ្ចោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ធាតញ្ចោ ។

[៥៤៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
កក្ខា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន សរតិ
យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ យា
អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេតិ ។
សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ
បុព្វេ សរិត្តា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា
ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្តា ន ធានេសិ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា ន ធានេតិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញ្ចោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស
អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ធាតញ្ចោ ។

វិទ្យាបិដក បុណ្យវគ្គ

ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញ
អាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា
ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទ
បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់
មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិ
នោះដដែល ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទ
បាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួក
អាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
 សម្មហុលា សង្ឃាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
 កក្ខា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន ស-
 រតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ធានេតិ
 យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ធានេ-
 តិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧបសម្មន្តោ យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ សរិត្តា ធានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា
 ធានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្តា ន ធានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
 មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានេត្តាស្ស
 អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ធាតុញ្ច ។

[៥៤៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
 សម្មហុលា សង្ឃាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
 កក្ខាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកក្ខាសុ អាបត្តិសុ
 វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អា-
 បត្តិយោ ធានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ

សមុច្ចយកូន (សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

(៥៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិ
 ពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា
 ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបាន
 បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មក
 បួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន
 ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួក
 អាបត្តិនោះដែលពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបាន
 បិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមករលឹកឃើញ
 ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
 ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ឃឹយក្នុង
 អាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃឹយក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា
 ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបាន

វិទ្យាបិដក ពុល្លវិទ្យា

តា អាបត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិត្តមិត្តា បុន ឧប-
 សម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ជាទេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ជាទេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជាទេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ជាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
 មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញូស្ស អា-
 បត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធា-
 តោ ។

[៥៤៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯ-
 កក្ខាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកក្ខាសុ អាបត្តិសុ
 វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អា-
 បត្តិយោ ជាទេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ ន ជាទេតិ ។ សោ វិត្តមិត្តា បុន ឧប-
 សម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ជាទេ-
 សិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ជាទេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជាទេសិ

វិសេសបិដក បុលវគ្គ

បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ក៏ក្នុងនោះសឹកចេញទៅហើយក៏
 ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក
 ពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះដែរដែល
 តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបាន
 បិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹង
 ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញក្នុ
 នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ
 ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥២៦) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិវាស
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអា-
 បត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទ
 បាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួក
 អាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ក៏ក្នុងនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួស
 វិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក
 បួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទ
 បាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

សមុទ្យក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ស័តញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស
 អាបត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ឆាតញោ ។

(៥៤៧) ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 ឯកច្ឆាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ឆាសុ អាបត្តិ-
 សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧប-
 សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្ស័តញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិធំ បុរិមា-
 យ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឆាតញោ ។

សមុប្បយកូន្តក (សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួក
អាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ
ត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មាន
ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិ
ណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិន
បានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ
ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំង
ទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពួក
អាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំង
ទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
នោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

វិទ្យាបិដកេ ពុល្លវត្តោ

(៥២៨) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 ឯកច្ឆាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ឆាសុ អាបត្តិ-
 សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ នាទេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ ន នាទេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧប-
 សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ នាទេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ នាទេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន នាទេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
 មូលាយ បដិកស្សិតោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វាស្ស អា-
 បត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបរិវាសោ
 នាតោ ។

(៥២៩) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិសន្នោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិតា

វិធីបដិសេធ បុណ្យវិញ្ញាណ

(៥៤៨) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅបរិ-
 វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ
 ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា
 ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទ
 បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មក
 បួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
 ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិ
 នោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
 ពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ
 តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក
 ប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៤៩) ម្ចាស់ភិក្ខុចាំឆ្ងាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងនៅ
 បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន

អប្បដិច្ចាទេត្វា សាមណេវេ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ
 ហោតិ ។ បេ ។ ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ
 ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋា-
 យោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ យថា បរិវាសំ វិត្តាវតំ តថា
 វិត្តាវតតំ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជាធាតុ ឯកច្ចា
 អាបត្តិយោ ន ជាធាតុ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 សរតំ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរត ។ បេ ។ ឯកច្ចា-
 សុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិស វេម-
 តិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 ធានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 ន ធានេតិ ។ សោ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទ-
 នដ្ឋោ ហត្ថា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ធានេសំ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ធានេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ធានេសំ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ធានេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ និព្វេមតិកោ ធានេសំ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុប្បយពុទ្ធក (សង្ឃត្រៃវិទ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

បិទបាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្ស
 ឆ្លាត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើកវៃ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខ-
 វេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
 បានបិទបាំងទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលពិស្តារមកហើយយ៉ាងណា បណ្ឌិត
 ត្រូវឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិន
 ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញ
 អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួក
 ខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យ
 ក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុ
 នោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់
 ហើយ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
 ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិន
 បានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំង
 ទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
 នោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកដដែល ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា
 ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ

វិទ្យាបិដក បុណ្យវិញ្ញា

ជំពូមតិកោ ន ធានេតិ ហ អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិ
 កោ ន ធានេសី តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជំពូមតិកោ
 ធានេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជំពូមតិកោ
 ធានេសី តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជំពូមតិកោ ធានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ធានេសី តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា ជំពូមតិកោ ន ធានេតិ ។ បេ ។
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជំពូមតិកោ ធានេសី តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា ជំពូមតិកោ ធានេតិ យា អាបត្តិ-
 យោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ធានេសី តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា ជំពូមតិកោ ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្ស័តត្វោ យេថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អាបត្តិជំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ នាតត្វោ ។

[៥៥០] ៥៨ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ហានត្តារហោ ។ បេ ។

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិទ្យា

ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិ
ណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង
ក្រោយក៏អស់សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។
ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួស
ជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអា-
បត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជា
ខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយមិនបានបិទបាំង
ទុកទៀត ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះ
ទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយ
បិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវតែព្យាករណ៍នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវ
ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់កិត្តនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ
នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៥០) ម្ចាស់កិត្តទាំងឡាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះគួរដល់មានក្តី ។ បេ ។

សមុទ្រយក្ខន្ធកេ មានត្ថាហោ មានត្ថាហោ អញ្ញាហោ

(៥៥០) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថំ ចរត្ថោ ។ បេ ។

(៥៥២) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិត្វា អប្ប-
ដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ បេ ។ មានត្ថាហោ ច មានត្ថាហោ
ច អញ្ញាហោ ច យថា ចារិកសិកោ វិត្តាវតោ វិ-
ត្តាវតោ^(១) ។

(៥៥៣) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិត្វា អប្ប-
ដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧប្បត្តកោ ហោតិ
។ បេ ។ ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
តស្ស ហោតិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្ទាយោបិ អប្បដិច្ឆន្ទា-
យោបិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជាធាតិ ឯកច្ចា
អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ
អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិ-
កោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ

សមុទ្ទយពូជ្ជក ភិក្ខុគ្រូដល់មានត្ថ ប្រព្រឹត្តមានត្ថនិងគ្រូដល់អញ្ញាធម្ម

(៥៥១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះកំពុងប្រព្រឹត្ត

មានត្ថ ។ បេ ។

(៥៥២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញា-
ធម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំង
ទុកហើយសឹកចេញទៅ ។ បេ ។ យើងបានសំដែងអំពីភិក្ខុដែលនៅបរិវាស
ឲ្យពិស្តារហើយយ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ថ ប្រព្រឹត្តមានត្ថ
នឹងគួរដល់អញ្ញាធម្ម បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។

(៥៥៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះគួរដល់អញ្ញាធម្ម
ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក
ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាគ្រូ ។ បេ ។ ត្រឡប់
ជាមានចិត្តរើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។
អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងខ្លះ មិនបានបិទបាំងខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់
អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ
រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យ
ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះ

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តោ

ឆានេតិ យាស្យ អាបត្តិស្យ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 ន ឆានេតិ ។ សោ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ សោ បុន
 អវេទនដ្ឋោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
 ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ បេ ។ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
 វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិ-
 កោ ឆានេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេ-
 មតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆា-
 នេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញាណ

ទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក
ឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះអស់ទុក្ខវេទនា
គ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំង
ទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ
ទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិន
បានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ
នឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា
ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ
ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិ
ណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាង
ក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ
។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់
មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត
ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មក
បួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបាន
បិទបាំងទុកទេ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំង

សមុញ្ញយក្ខន្ធព បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ធានេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ធានេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ធានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សីតថ្វា យថាបដិច្ចដ្ឋានព្យាស្ស អាបត្តិធំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធាតថ្វា ។

[៥៥៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃ-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិតា បរិមាណាយោ អប្ប-
 ដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆា-
 ទេត្វា វិត្តមតិ ។ បេ ។ ឯកធាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា
 វិត្តមតិ ។ បេ ។ ធាធាធាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ
 ។ បេ ។ សភាតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ បេ ។
 វិសភាតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ បេ ។ វេត្តិតា
 អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិត្តមតិ ។ បេ ។ សម្ពុត្តា អប្បដិច្ឆាទេត្វា
 វិត្តមតិ ។ បេ ។

សមុច្ចយកូន្មា (សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

ទុកតម្កុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក
ពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទ
បាំងទុកតម្កុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួក
អាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក
ប៉ុន្មានថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៥៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយមិនបានបិទបាំង
ទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយមិនបាន
បិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេងគ្នា ហើយ
មិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកស្មើគ្នា
ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែក
ខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិ
ដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡកច្រឡំ) ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹក
ចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលច្រឡកច្រឡំគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំង
ទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។

វិធីបំបៅ ពុលវិញ

(៥៥៥) ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
តេ សង្ឃទិសេសេ សង្ឃទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ
ធានេតិ ឯកោ ន ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ សោ
ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ
ទត្វា ឧភិទ្ធម្យំ មានត្ថំ ទាតតំ ។

(៥៥៦) ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
តេ សង្ឃទិសេសេ វេមតិកា ហោន្តិ ឯកោ ធានេតិ
ឯកោ ន ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ សោ ទុក្កដំ
ទេសាបេតព្វោ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា
ឧភិទ្ធម្យំ មានត្ថំ ទាតតំ ។

(៥៥៧) ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
តេ សង្ឃទិសេសេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ
ធានេតិ ឯកោ ន ធានេតិ ។ យោ ធានេតិ

វិទ្យាបិដក បុល្លវគ្គ

(៥៥៥) មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ
យល់ឃើញអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុ
មួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទ
បាំងទុកត្រូវរំលងធម្មតាភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុកដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត
សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ
ហើយសឹមឲ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៥៦) មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១
រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវរំលងធម្មតាភិក្ខុនោះ
សំដែងអាបត្តិទុកដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានក្នុងដល់ភិក្ខុ
ទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៥៧) មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិច្រឡកច្រឡំ^(១)
គ្នា តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា

១ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែលច្រឡកច្រឡំដោយលហុកបត្តិមានបុល្លវគ្គយថាដើម(អន្តរាថា)។

សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឧក្ខន្ធម្យំ មានត្ថំ ពាតតំ ។

(៥៥៨) ទ្វេ ភិក្ខុ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ
មិស្សកេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិវោ ហោន្តិ ឯកោ ឆានេតិ
ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេ-
សាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា
ឧក្ខន្ធម្យំ មានត្ថំ ពាតតំ ។

(៥៥៩) ទ្វេ ភិក្ខុ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ មិស្ស-
កេ មិស្សកទិដ្ឋិវោ ហោន្តិ ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន
ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។
យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧក្ខន្ធម្យំ មានត្ថំ
ពាតតំ ។

សមុច្ចយក្នុង សង្ឃត្រៃវិទ្យាមានតួដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប

បិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរណីក្ខន្ធនោះសំដែងអាបត្តិទុក្ខដបេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត
សង្ឃត្រៃវិទ្យាបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ
ហើយសម័យមានតួដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៥៨) មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិច្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំង
ទុក ត្រូវវិន័យធរណីក្ខន្ធនោះសំដែងអាបត្តិទុក្ខដបេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត
សង្ឃត្រៃវិទ្យាបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ
ហើយសម័យមានតួដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៥៩) មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះក៏
មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិច្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិច្រឡំ
ច្រឡំគ្នាមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។
ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរណីក្ខន្ធនោះសំដែងអាបត្តិទុក្ខដបេញ ។
ម្យ៉ាងទៀតសង្ឃត្រៃវិទ្យាបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំង
ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសម័យមានតួដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦០] ទ្វេ ភិក្ខុ សុទ្ធកំ អាបន្នា ហោន្តំ តេ សុទ្ធកេ សង្ឃទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តំ ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វា ។ ឧកោបិ យថាជម្ពំ កាវាបេតព្វា ។

[៥៦១] ទ្វេ ភិក្ខុ សុទ្ធកំ អាបន្នា ហោន្តំ តេ សុទ្ធកេ សុទ្ធកទិដ្ឋិនោ ហោន្តំ ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វា ។ ឧកោបិ យថាជម្ពំ កាវាបេតព្វា ។

[៥៦២] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តំ តេ សង្ឃទិសេសេ សង្ឃទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តំ ឯកស្ស ហោតិ អាវេចស្សមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ ឆាវេចស្សមីតិ ។ សោ បឋមម្យំ យាមំ ឆានេតិ ទុតិយម្យំ យាមំ ឆានេតិ តតិយម្យំ យាមំ ឆានេតិ ទុដ្ឋិតេ^(១) អរុណោ ឆន្នា ហោតិ អាបតិ ។ យោ ឆានេតិ

១ ទុស្កេតិបាហោ ទិស្សតិ ។ ឧកោបិយាមញ្ញបោត្តកេសុ បន ទុក្កេតិ បាហោ ទិស្សតិ ។

វិសយបិណ្ឌ បុល្លវត្ត

[៥៦០] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវសុទ្ធតាបត្តិ^(១) ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធតាបត្តិ ថាជាអាបត្តិសង្ឃទិសេសទៅវិញ ។ តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុកត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុកដូចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ (សំដែងអាបត្តិនោះ ។ ចេញ) ។

[៥៦១] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវសុទ្ធតាបត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធតាបត្តិ ថាជាសុទ្ធតាបត្តិមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុកដូចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុពីររូបធ្វើតាមធម៌ ។

[៥៦២] មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃទិសេសមែន តែភិក្ខុ ១ រូបគិតថានឹងប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុ ១ រូបទៀតគិតថានឹងមិនប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកអស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគំរប់ពីរផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគំរប់បីផង លុះអន្តរាគមន៍ហើយ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាបិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរ

---

១ ពួកលហុកបត្តិ មានបុល្លវត្តជាដើម ហៅថា សុទ្ធតាបត្តិ(អដ្ឋកថា) ។

សមុទ្រយក្ខណ៍ ឧបន្ទម្បី មានតំ ពាតព្វំ

សោ ឡើងដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្ទេ ចស្ស
បរិវាសំ ឧត្វា ឧបន្ទម្បី មានតំ ពាតព្វំ ។

(៥៦៣) ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាចន្ទា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ តេ
តច្ឆន្តិ អាហារេចស្សាមាតិ ។ ឯកស្ស អន្តរាមក្កេ មក្ក-
នម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អាហារេចស្សាមីតិ ។ សោ បឋមម្បី
យាមំ ឆានេតិ ឡតិយម្បី យាមំ ឆានេតិ តតិយម្បី
យាមំ ឆានេតិ ឧដ្ឋិតេ អរុណោ នន្ទា ហោតិ អាចន្តិ ។
យោ ឆានេតិ សោ ឡើងដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថា-
បដិច្ចន្ទេ ចស្ស បរិវាសំ ឧត្វា ឧបន្ទម្បី មានតំ ពាតព្វំ ។

(៥៦៤) ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាចន្ទា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។
តេ ឧប្បត្តកា ហោន្តិ ។ តេ បញ្ច អនុប្បត្តកា ហត្ថា

សមុញ្ញយក្ខណ៍ សង្ឃត្រូវឲ្យមានតួដល់ភិក្ខុធីរូប

ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យ
បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹម
ឲ្យមានតួដល់ភិក្ខុទាំងធីរូប ។

(៥៦៣) មានភិក្ខុធីរូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃទិសេស
មែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគ្នាថានឹងប្រាប់គេ ។ លុះដល់ពាក់
កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុ ១ រូបក៏មានសភាវៈបិទបាំងកើតឡើងថា នឹងមិនប្រាប់គេ
ទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងអស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងអស់យាមជា
គំរប់ពីរផង បិទបាំងអស់យាមជាគំរប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ក៏
ឈ្លានថាបិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក រំនយធរត្រូវឲ្យភិក្ខុ
នោះសំដែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានតួដល់
ភិក្ខុទាំងធីរូបចុះ ។

(៥៦៤) មានភិក្ខុធីរូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមាន
សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃទិសេស
មែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្លាត ។ លុះកាលខាងក្រោយ

ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្ទេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខំនម្បំ មាណសំ ឆានេតំ ។

(៥៦៥) ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
តេ ចាតិមោក្ខេ ឧទ្ទិស្សមាណេ វរំ វទេន្តិ ឥទានេវ ចោ
បយំ ជាតាប អយម្បំ តិវ ឆម្មោ សុត្តាគតោ
សុត្តបរិយាបន្នោ អន្ធខ្យមាសំ ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិវិ ។
តេ សង្ឃទិសេសេ សង្ឃទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។
ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្ទេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ទុក្ខំនម្បំ មាណសំ ឆានេតំ ។

(៥៦៦) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្តតិ បរិមាណម្បំ
អបរិមាណម្បំ ឯកជាមម្បំ ធានាជាមម្បំ សកាគម្បំ
វិសកាគម្បំ វត្ថុតម្បំ សម្ព័ន្ធម្បំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ

វិទយបិដក បុលវត្ត

ភិក្ខុទាំងនោះជាតិធម៌វិញ តែភិក្ខុឡូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុឡូបទៀតមិនបាន
បិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិ
ទុកដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៦៥) មានភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះកាល
បើសង្ឃកំពុងសំដែងបាតិមោក្ខ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះយើងដឹង
ប្រាកដថា ធម៌នេះឯងមកហើយកងសុត្ត (មាតិកា) រាប់បញ្ចូលកងសុត្ត
តែឯងមកកាន់ទទួលរាល់ៗកន្លះវែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញ
កងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ តែភិក្ខុឡូប
បិទបាំងទុក ភិក្ខុឡូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក
វិនយធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុកដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវ
ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ
សឹមឲ្យមានគូដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៥៦៦) ប្រាសភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះ
ដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែក
ខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ(មិនច្រឡកច្រឡំ)(ច្រឡកច្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធតេ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបន្តតិ បរិមាណាយោ^(១) អប្បដិច្ចន្តាយោ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិគស្សនំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ
 បដិគស្សតិ ធម្ម័តេន កេម្មេន អត្តប្បេន ហោរាបេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មាទត្ថំ
 ទេតិ អធម្មេន អត្តេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិ-
 សុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥២៧] ឥធិ បទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្តតិ បរិមាណាប្បិ
 អបរិមាណាប្បិ ឯគរាធម្មំ ធានាធម្មំ សភាគម្បិ
 វិសភាគម្បិ វត្ថុតម្បិ សម្ព័ន្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

សមុច្ចយក្ខន្ធក ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធបាវកអាបត្តិទាំងនោះ

សូមសមោធានបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោ-
 ធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស
 ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទំសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រៃ ជា
 កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យ
 បានត្រឹមត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធបាវកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៦៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
 ទំសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូច
 គ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានបំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានបំណែកខុសគ្នា
 ខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសន៍
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

វិសេសបំណង ពុល្លាញ

សង្ឃ្គាតាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃ្គាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ មដិកស្សនំ យា-
 ចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ ធម្មិកេន កេម្មេន អកុប្បេន ហិរាបោន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានតំ ទេតិ
 អធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវសុទ្ធោ
 តាហំ អាបត្តិហំ ។

[៥៦៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ មម-
 រិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ ធានានាមម្បិ សភាគម្បិ
 វិសភាគម្បិ វត្ថុតម្បិ សម្ព័ន្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ

វិសេសបិដក បុល្លវគ្គ

ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបីទាំងទុក ។
 ភិក្ខុនោះក៏សូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុង
 ចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុង
 ចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់
 ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានក្តមិនត្រូវ
 តាមធម៌ ហើយធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏ធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន
 ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡងគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុ
 នោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ
 ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ
 កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

សមុច្ចយក្ខេត្រ អវិសុទ្ធោ ពាហំ អាបត្តិហំ

អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោវិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ-
 វិ ។ សោ កង្ខ័ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្ស-
 នំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ
 បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កេម្មេន អត្ថុប្បន ហិរោហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មាណសំ ទេតិ
 អធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ
 អាបត្តិហំ ។

[៥៦៩ ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកោមម្បិ ឆាតាមមម្បិ សកាតម្បិ
 វិសកាត វត្ថុតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ កង្ខ័ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស កង្ខ័
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

សមុទ្រយក្ខន្ធក ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធបាតកអាបត្តិទាំងនោះ

គួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូម
ការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម
ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យ
សមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានតួមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើ
អញ្ជានកម្មក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបាន
បរិសុទ្ធបាតកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៦៩) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម៌វិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះ
ស្ទួចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែក
ខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោ-
ធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែ
មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ

វិធីបំប៉ន បុណ្យវិញ្ញា

ឆម្នីកេន កេម្មន អកុប្បន ហោរាហោន ឆម្មន ស-
មោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្មន មាណត្ថំ ទេតិ អឆម្មន
អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៧០] ឥឆ បឆ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អរិមាណាម្បិ
អបរិមាណាម្បិ ឯករាមម្បិ ធារាមម្បិ សារា-
កម្បិ វិសភាកម្បិ វត្ថុតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃ
តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឃ តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិសុទ្ធា អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អរិមាណាម្បិ បដិច្ចន្ទាយោ ។
សោ សង្ឃ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ បដិច្ចស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ ប-
ដិច្ចស្សតិ ឆម្នីកេន កេម្មន អកុប្បន ហោរាហោន
ឆម្មន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្មន មាណត្ថំ ទេតិ
អឆម្មន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា
តាហិ អាបត្តិហិ ។

វិសេសបិដក បុល្លវត្ថុ

ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រៃ ជា
កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានតួមិន
ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ស្គា-
ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូច
គ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នា
ខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយបិទបាំង
ទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ
ក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុង
ចន្លោះដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រៃ ជាកម្មគួរដល់ហេតុ
ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានតួមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើ
អញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបាន
បរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

សមុច្ចយក្ខត្តកេ អវិសុត្តោ តាហិ អាបត្តិហិ

[៥៧០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ
 វិសភាគម្បិ វត្ថុតម្បិ សម្ព័ន្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តា-
 សំ អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិវេសនោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ
 អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិធំ
 មូលាយ បដិកស្សធំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា
 អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន
 អកុប្បេន ហិរានុបោន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ
 ទេតិ អធម្មេន មានត្ថំ ទេតិ អធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុត្តោ តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៧២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ

សមុច្ចយក្ខន្ធក ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

(៥៧១) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូច
 គ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុស
 គ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធាន-
 បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែបិទ
 បាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្ម
 មិនកម្រៃ ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌
 តែឲ្យមានតួមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៧២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះ
 ដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែក

វិសភាកម្មំ វត្ថុតម្មំ សម្ពុទ្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃានិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ
 អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា
 អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ ធម្ម្មកេន កម្មេន
 អកុប្បេន ហំនារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ
 អធម្មេន មាទត្ថំ ទេតិ អធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

(៥៧៣) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 និសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្មំ អបរិមា-
 ណម្មំ ឯកធាមម្មំ ធានាធាមម្មំ សភាកម្មំ វិសភា-
 កម្មំ វត្ថុតម្មំ សម្ពុទ្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ
 សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ

វិសយបិដក បុល្លវត្ត

ខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធាន-
 បរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់
 ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ
 តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក
 ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានតួ
 មិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ
 នោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសសជាច្រើន មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះ
 ដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុស
 គ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធាន-
 បរិវាសនីសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវ

អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្ទាយោ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ
 បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មាទត្ថំ
 ទេតិ អធម្មេន អត្ថេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 អវិសុទ្ធា តាហំ អាបត្តិហំ ។

(៥៧៤) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ
 ឯកាធម្មម្បិ ធានាធម្មម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ
 វត្ថុតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិទំ
 សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជ-
 តិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ចន្ទាយោបិ
 អប្បដិច្ចន្ទាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិទំ

សមុច្ចយពូជ្ចក ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធបាតកអាបត្តិទាំងនោះ

អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រៃ ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌តែឲ្យមានគុមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធបាតកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៧៤) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាញ

វិធីបំបាត់ ឬលុបចោល

មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា
 អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មតេន តម្កលន
 អកុប្បន ហំនាវហន ធម្មន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ
 អធម្មន មានត្ថំ ទេតិ អធម្មន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

មូលាយ ភិក្ខុវិសុទ្ធាវិក័(១) និដ្ឋិតំ ។

[៥៧៥] ឥធម៌ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បី អបរិមា-
 ណាម្បី ។ បេ ។ វត្ថុតម្បី សម្ពន្ធម្បី ។ សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិសុទ្ធា អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ
 ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចន្ទាយោចិ អប្បដិច្ចន្ទាយោចិ ។ សោ

១ ឧ. មូលាវិសុទ្ធាវិក័ ។ ម. សមូលាវិសុទ្ធាវិក័ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុ
 នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាកម្មមិនកម្រៃ ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវ
 តាមធម៌ តែឲ្យមានត្ថមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអត្តានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

ប្រការ ៩ នៃការមិនបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

(៥៧៥) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
 នោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មាន
 ចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធតេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សតិ
 ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន ធម្មេន ស-
 មោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មាណសំ ទេតិ ធម្មេន
 អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

(៥៧៦) ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃ-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិសុទ្ធា អន្តរា សម្មហុលា សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បជិច្ឆន្តាយោ
 ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្តាយោ ។ បេ ។ អបរិ-
 មាណាយោ បដិច្ឆន្តាយោបិ អប្បជិច្ឆន្តាយោបិ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិធំ មូលាយ

សមុច្ចយក្នុង ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធបាគអាបត្តិទាំងនោះ

សូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។
សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយ
កម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រៃ ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យ
សមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្ថក៍ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអន្តរាគមន៍ត្រូវ
តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធបាគអាបត្តិទាំង
នោះបាន ។

(៥៧៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបិទបាំង
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មាន
ចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូម
ការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវត្ត

បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោរាហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មាណសំ ទេតិ
 ធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ
 អាបត្តិហិ ។

(២៧៧) ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុណ សង្ឃ-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃ
 តាសំ អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃ តាសំ អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិសុទ្ធា អន្តរា សម្ពហុណ សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ
 អប្បជិច្ឆន្ទាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណា-
 យោមិ បដិច្ឆន្ទាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមា-
 ណាយោមិ បដិច្ឆន្ទាយោមិ អប្បជិច្ឆន្ទាយោមិ ។ សោ
 សង្ឃ អន្តរា អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្ឃ អន្តរា អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សតិ

វិសេសបំណិក បុណ្យវត្ត

ប្រកបដោយធម៌ ជាភូមិមិនកម្រៃ ជាភូមិគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យ
 សមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានតួកត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជាតក៏ត្រូវ
 តាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំង
 នោះបាន ។

(៥៧៧) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក៏ធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក៏ច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
 នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ
 តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ
 ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយ
 បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌

សមុច្ចយទូត្តកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

ធម្មកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន ធម្មេន
សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្ថំ ទេតិ ធម្មេន
អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

មូលាយ វិសុទ្ធិវរកំ(១) និដ្ឋិតំ ។

[៥៧៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ
សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។
តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ
ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេ-
សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បជ្ជន្នា-
យោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ
បដិកកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ
មូលាយ បដិកកស្សតិ អធម្មកេន កម្មេន កុប្បេន
អហំនារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ

១ ឧបេសិកម្មបោត្តកេសុ នទំ វិសុទ្ធិវរកំ ន ទិស្សតិ ។

សមុច្ចយកូន្តរា ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធបាពអាបត្តិទាំងនោះ

ជាកម្មមិនកម្រៃក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវ
តាមធម៌ ឲ្យមានភ្នក់ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអន្តានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធបាពអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់វិវាទនៃការបរិសុទ្ធ ដោយធូលាបត្តិ ។

(៥៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក៏ច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំង
ទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការពារមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ
ក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពារភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុង
ចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រៃក ជាកម្មមិនគួរដល់
ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសំគាល់ថា

វិសយបិដកេ បុល្លវិញ្ញា

បរិសាមីតិ មត្តាមាណោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។
 សោ វស្មី^(១) ភូមិយំ បិតោ បុរិមាអាបត្តិនំ^(២)
 អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 យោ សរតិ ។ វស្មី ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា
 សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ សោហំ
 សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាថី វស្មី
 មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ អនាសិ
 សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកេស្សនំ
 យាថី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិ-
 កេស្សំ អធិម្ពិកេន កេម្មេន កុប្បេន អហំ ធារហេន
 អធិម្ពេន សមោធានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ-
 សាមីតិ មត្តាមាណោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា

---

 ១ វស្មី ។ ២ ឧ.ម. បុរិមនំ អាបត្តិនំ ។

វិធីបិណ្ឌ បុណ្យវិញ្ញា

ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែន
 ដីក្នុងទីនោះ ក៏លើកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងលើកឃើញ
 អាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង
 នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់
 បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ
 អាត្មាអញនោះបានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ
 សង្ឃក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ
 អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុង
 ចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះបាន
 សូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ
 ក៏ពាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយ
 កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយ
 ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះសំ-
 គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ

សមុទ្រយក្សភូមិ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

អាបត្តិយោ អាបត្តិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ
 សោហំ តស្មី ភូមិយំ បីតោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 យោ សរាមិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ
 យន្តនាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច អបរា-
 អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិគស្សនំ យា-
 ថេយ្យំ ធម្មកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អញ្ញា-
 នត្តំ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច
 អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិគស្សនំ
 យាថតិ ធម្មកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អញ្ញា-
 នំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច អបរា-
 អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិគស្សនំ
 ធម្មកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន ធម្មេន
 សមោធានបរិវាសំ នេតិ ធម្មេន មានត្តំ នេតិ ធម្មេន
 អត្ថេតិ ។ សោ វិគ្គេវ វិគ្គេវ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហំ ។

សមុច្ចយក្នុងភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះកំពុងឈរ
 លើផែនដីក្នុងទីនោះ ហើយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពុំមុន
 នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះមានតែ
 អាត្មាអញ សូមការពារព្យាបាលដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពុំមុនផង បំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ
 ផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ
 ហើយសូមសមោធានបរិវាសឲ្យត្រូវតាមធម៌ សូមមានតួដោយត្រូវតាមធម៌
 សូមអញ្ជូនដោយត្រូវតាមធម៌ ភិក្ខុនោះសូមការពារព្យាបាលដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 នឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពុំមុនផង បំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
 នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក
 ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ សូម
 មានតួដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជូនដោយត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃក៏ព្យា
 ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិបំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពុំមុនផង បំ-
 ពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌
 ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដោយ
 ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានតួក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥៧៩) ឥន បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នតិ បរិមាណាយ្យ អបរិមា-
 ណាយ្យ ។ បេ ។ វេត្តិតម្បិ សម្ពន្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបន្នតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចន្ទាយោចិ អប្បដិច្ចន្ទាយោចិ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកតស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកតស្សតិ អធិម្ម-
 កេន កម្មេន តុប្បេន អហំនាវហេន អធិម្មេន សមោ-
 ធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតិ បញ្ចមាធា
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នតិ
 បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោចិ អប្បដិច្ចន្ទាយោចិ ។
 សោ តស្មី ភូមិយំ បីតោ បរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 យោ សវតិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សវតិ ។

វិទ្យាបិណ្ឌ បុណ្យវគ្គ

(៥៧៧) ហាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់បិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
នោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំង
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទ
បាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្ម
មិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ
សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុង
ចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។
ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃ
អាបត្តិមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ

សមុទ្រយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា ពាហិ អាបត្តិហ

តស្ស ឃី ហោតិ អហំ ទោ សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។
 វត្ថុតម្បិ សម្ពុទ្ធម្បិ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ
 សមោធានបរិវាសំ យាទី តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសន្តោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី
 បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោបិ អប្បដិច្ចន្ទាយោបិ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាទី តំ
 មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ អនម្ម្ហ-
 កេន កម្មេន កុប្បេន អហំនាហោន អនម្មេន ស-
 មោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសាមីតិ មត្តាមាណោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី
 បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោបិ អប្បដិច្ចន្ទាយោបិ សោហំ
 តស្ស ភូមិយំ វិគោ បរិមាណាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ
 សភមិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សភមិ យន្ត-
 នាហំ សង្ឃំ បរិមាណាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនត្វា អបរា-
 អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនត្វា មូលាយ បដិកស្សនំ

សមុច្ចយក្នុង ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធបាពអាបត្តិទាំងនោះ

មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
 ច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រ-
 ឡកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមោធានបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះ
 អាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសន៍អាត្មាអញនោះចំពោះអា-
 បត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
 ជាច្រើនក្នុងចន្លោះមានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំង
 ទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំ-
 ពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃក៏ពាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រៃ ជា
 កម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មា
 អញនោះក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
 ច្រើនក្នុងចន្លោះជាអាបត្តិរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុក
 ខ្លះ អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាង
 ក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

យាចេយ្យំ ធម្មកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាណតំ ធម្មេន អត្តា-
 នន្តំ ។ សោ សង្ឃំ បរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច
 អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ធម្មកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាណតំ ធម្មេន
 អត្តានន្តំ ។ តំ សង្ឃោ បរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 នញ្ច អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ
 បដិកស្សតិ ធម្មកេន កម្មេន អកុប្បេន ហំនារ-
 ហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន
 មាណតំ ទេតិ ធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៨០] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្យំ
 អបរិមាណាម្យំ ឯកនាមម្យំ នានានាមម្យំ សកាគម្យំ

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក
 ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវេសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថ
 ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការពាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះ
 អាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជា
 កម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវេសត្រូវ
 តាមធម៌ សូមមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ
 បានពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិ
 ពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រ-
 កបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធាន-
 បរិវេសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥៨០) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសកាកម្មំ វេត្តិតម្មំ សម្ពិទ្ធម្មំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អា-
 បត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសន្តោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ ។ អបរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ
 បដិច្ចន្ទាយោបិ អប្បដិច្ចន្ទាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ
 អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធិម្មិកេន
 កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាធារហេន អធិម្មេន សមោធាន-
 បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតិ មញ្ញមាដោ ។ បេ ។
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្ថំ ទេតិ
 ធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ
 អាបត្តិហិ ។

[៥៨០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្មំ
 អបរិមាណម្មំ ។ បេ ។ វេត្តិតម្មំ សម្ពិទ្ធម្មំ ។ សោ

សមុច្ចយក្ខន្ធភក្ខនោះបរិសុទ្ធបាគអាបត្តិទាំងនោះ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសន៍ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានក្តីត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធបាគអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស

វិទ្យាបិដកេ បុល្លវត្តា

សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។
 តស្ស្គ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ
 ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិ-
 មាណាយោបិ អប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃំ
 អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធិដ្ឋកេន
 កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាធារហេន អធិដ្ឋេន សមោធានបរិ-
 វាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតិ មញ្ញាមាណោ ។ បេ ។ ធម្មេន
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន
 អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៨២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្យំ អបរិមាណាម្យំ
 ។ បេ ។ វត្ថុតម្យំ សម្ពិទ្ធម្យំ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស្គ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ

វិធីបដិសេធ ចល្យវត្ថុ

នឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិទាំងនោះ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ
 ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃ-
 ទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែ
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការព្យាបាលក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ។ សង្ឃក៏ព្យាបាលភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះ
 អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មមិន
 គួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ
 សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាស
 ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានតួក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥៨២) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ច្រើនក្រច្រើនខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
 នោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ

សមុទ្រយក្ខន្ធពោ វិសុទ្ធា ពាហិ អាបន្តីរំ

អាបន្តីរំ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋា-
 យោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបន្តីរំ មូលាយ បដិកស្សន្តំ-
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបន្តីរំ មូលាយ
 បដិកស្សន្តិ អធម្មិកេន កិម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាធារហេន
 អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតិ
 មញ្ញមាធនោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបន្តិ-
 យោ អាបន្តីរំ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ
 បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ តស្មី ភ្លមិយំ បិតោ បុរិមាអា-
 បន្តីរំ អន្តរា អាបន្តិយោ សរតិ អបរាអាបន្តីរំ អន្តរា
 អាបន្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបន្តិយោ អាបន្តី បរិមា-
 ណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពន្ធម្បិ
 សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបន្តីរំ សមោធានបរិវាសំ យាចិ
 តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបន្តីរំ សមោធានបរិ-
 វាសំ អធាសិ សោហំ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបន្តិយោ អាបន្តី បរិមាណាយោមិ

សមុច្ចយកូដ្ឋក កិច្ចនោះបរិសុទ្ធបាវនាបត្តិទាំងនោះ

សង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
 ខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះសូមការពាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជា
 កម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។
 ភិក្ខុនោះសំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជា
 ច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំង
 ទុក ។ ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុង
 ចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាង
 ក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមោធាន-
 បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស
 ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស
 ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ

វិធម្មបទិកា បុល្លវត្តោ

អបរិមាណាយោចំ បដិច្ចដ្ឋាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី តំ មំ សង្ឃោ
 អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សំ អធម្មិកេន កក្កេន
 កុប្បេន អដ្ឋាទារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ
 អនាសំ សោហំ បរិសាមីតិ មញ្ញាមាទោ អន្តរា សម្ភ-
 ហុលា សង្ឃានិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី បរិមាណា-
 យោចំ អបរិមាណាយោចំ បដិច្ចដ្ឋាយោ សោហំ តស្មី
 ក្ខមិយំ វិគោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ
 សរាមិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ
 យន្តាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច
 អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កក្កេន អកុប្បេន វាទារហេន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាទត្ថំ ធម្មេន
 អញ្ញានត្ថំ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 នញ្ច អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កក្កេន អកុប្បេន
 វាទារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាទត្ថំ

វិទ្យាបិដក បុល្លវត្ថុ

រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះបានសូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃក៏ទាញអាត្មាអញ
 នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិបំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មបិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធាន-
 បរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ
 ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់
 មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទី
 នោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមការ
 ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃ អាបត្តិពីមុន
 ផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រិត ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោ-
 ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានភ្នក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាម
 ធម៌ ។ ក៏ត្រូវនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃបំពោះអាបត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ
 ផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រិត ជាកម្មគួរដល់
 ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានភ្នក៏ត្រូវតាមធម៌

សមុទ្យក្នុងពេល វិសុទ្ធា តាម អាបត្តិហំ

ធម្មន អន្តរា ។ តំ សង្ខារ បរិមាអាបត្តិធំ អន្តរា
អាបត្តិនក្ខ អបរាអាបត្តិធំ អន្តរា អាបត្តិនក្ខ មូលាយ
បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មន អកុប្បន ហិរាហេន
ធម្មន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មន មាទត្ថំ ទេតិ
ធម្មន អព្ពតិ ។ សោ កិត្តវេ កិត្តុ វិសុទ្ធា តាហំ
អាបត្តិហំ ។

[៥៨៣] ឥធម បន កិត្តវេ កិត្តុ សម្ពហុលា សង្ខារ-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថុតម្បិ សម្ពន្ធម្បិ ។ សោ សង្ខំ តាសំ
អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ខារ
តាសំ អាបត្តិធំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ខារទិសេសា អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ
បដិច្ចន្ទាយោបិ អប្បដិច្ចន្ទាយោបិ ។ សោ សង្ខំ អន្តរា
អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សតិ យាចតិ ។ តំ សង្ខារ
អន្តរា អាបត្តិធំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន

សមុច្ចយចូទ្ធក ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធបាគអាបត្តិទាំងនោះ

សូមអញ្ជូនក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអា-
 បត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រៃក ជា
 កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានគុក៏
 ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
 ទើបបរិសុទ្ធបាគអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥៨៣) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ
 នោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
 ខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការ
 ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏

វិទ្យាបិដកេ ចុល្លវត្តោ

កក្កោន កុប្បោន អដ្ឋាបារហោន អន្តោន សមោធាន-
 បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិសាមីតិ មញ្ញាមាថោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 បរិមាណាយោចិ អបរិមាណាយោចិ បដិច្ចដ្ឋាយោចិ
 អប្បដិច្ចដ្ឋាយោចិ ។ សោ តស្មី ភូមិយំ បិតោ
 បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តិនំ
 អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ
 ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ
 បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ឯកេនាមម្បិ ធានាធាមម្បិ
 សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ វត្ថុតម្បិ សម្ព័ន្ធម្បិ សោហំ
 សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាថី
 តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិសេន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ បរិមាណាយោចិ អបរិមា-
 ណាយោចិ បដិច្ចដ្ឋាយោចិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោចិ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដកស្សនំ យាថី

វិធីបដិសេធ ចូលរួម

ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិន
 ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
 សមាធានបរិវាសន៍ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស
 ហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។
 ភិក្ខុនោះកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
 នៃអាបត្តិពីមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។
 ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិ-
 សេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូច
 គ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នា
 ខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះបានសូមសមា-
 ធានបរិវាសន៍សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏ឱ្យសមាធានបរិវាស
 ដល់អាត្មាអញនោះចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស
 ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់
 មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ
 បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

សមុប្បយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា ពាហិ អាបត្តិហិ

តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សំ
 អធិកេន កេម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាធារោន អធិម្មេន
 សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសាមីតិ មញ្ញា-
 មាដោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋា-
 យោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ សោហំ តស្មី ភូមិយំ វិគោ
 បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ អបរា
 អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្តោហំ សង្ឃំ
 បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា
 អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិកស្សំ យាចេយ្យំ ធម្មិកេន
 កេម្មេន អកុប្បេន វាធារោន ធម្មេន សមោធាន-
 បរិវាសំ ធម្មេន មាណត្ថំ ធម្មេន អព្ពានត្ថំ ។ សោ
 សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច អបរាអាបត្តិនំ
 អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិកស្សំ យាចតិ
 ធម្មិកេន កេម្មេន អកុប្បេន វាធារោន ធម្មេន
 សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាណត្ថំ ធម្មេន អព្ពានំ ។

សមុប្បយក្ខណ្ឌ ព័ត៌មានបរិសុទ្ធបាវកអាបត្តិកំណែ

សង្ឃក៏ទាញអាត្មាអញ្ចោនមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
 ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រិត ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ
 ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញ្ចោនក៏សំគាល់ថា
 ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំង
 ទុកខ្លះ អាត្មាអញ្ចោនកំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ លើកឃើញអាបត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន នឹងលើកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាង
 ក្រោយ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញ្ចោនសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃ
 អាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រិត ជា
 កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានតួ
 ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាកម្មមិនកម្រិត ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិ-
 វាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានតួក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។

វិធីបំបៅ បុល្លាញ

តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច អបរា-
 អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ
 ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហិណារហេន ធម្មេន
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មាទត្ថំ ទេតិ ធម្មេន
 អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិតិ(១) ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

តស្សន្ទានំ

[៥៨៤] អប្បជិច្ឆន្ទា ឯកាហា

ទ្ធិហា តីហា ចត្វហា ច

បញ្ចាហាបក្ខទិសាទីនំ អាបត្តិនំ

មាសា ច មហាបរិសុទ្ធនោ ច

វិត្តមន្តោ បរិមាណា(២)

ទ្វេ ភិក្ខុ តត្ថសញ្ញោ

---

១ ឧ.ម. បោត្តកេសុ អាតតបាយោ នមិថា អសទិសោ ។ ញាតុំ និច្ឆន្តេន ភានិ ទេ
 បោត្តកានិ ឧណោកេតព្វានិ ។ ២ ឧ.ម. បញ្ចាហា ច បក្ខទិសានំ អាបត្តិមហា មហាមុនិ ។
 សុទ្ធតោ ច វិត្តមន្តោ បរិមាណមុខំ ។

វិសយបិដក បុល្លវគ្គ

សង្ឃក៏ពាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិ
 តំមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដើរយកម្ម
 ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យស-
 មោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានគុក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យអញ្ជាតក៏ត្រូវ
 តាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធបាតអាបត្តិទាំង
 នោះបាន ។

ធម៌សមុច្ចយចូទ្ធក ផាតំបំបី ។

ទុពាននៃសមុច្ចយកូនកនោះ គឺ

(៥៨៤) រឿងអប្បជិច្ឆន្នមាត្រ ១ រឿងឯកាហបរិវាស ១ រឿង
 ទ្វីហ តីហ - ចតុហ - បញ្ចាហបរិវាស ១ រឿងបក្ខបរិវាស ១
 រឿងភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិ មានបិទបាំងទុកដកបដល់ ១០ ថ្ងៃ
 ជាទីបំផុត ១ រឿងមាសបរិវាស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធន្ត-
 បរិវាស ១ រឿងភិក្ខុកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ១
 រឿងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសទាំងឡាយច្រើន ហើយរាប់
 បាន ១ រឿងភិក្ខុពីរប្រសំគាល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃទិសសនោះ ១

សមុប្បយកូដ្ឋកេ ទខានិកា

ទេ វេមតិកា មិស្សកទិដ្ឋិនោ

មិស្សកាមិស្សកទិដ្ឋិនោ^(១)

អសុទ្ធកេ វ ទិដ្ឋិនោ^(២)

សុទ្ធទិដ្ឋិនោ តត្ថេ ច

ឯកោ ឆានេតិ ន ឆានេតិ^(៣)

អថ បក្កមិភេន ច

ឧម្មត្តកិទេសនញ្ចោ^(៤)

មូលដ្ឋាស វិសុទ្ធិតោ^(៥)

អាចរិយានំ វិភជ្ជបទានំ

តម្កបណ្ណំ ធិបបសាទកានំ

មហាវិហារវាសីនំ

វាចនា សទ្ធម្មដ្ឋិតិយាតិ ។

---

១ ឧ. អយំ បាលី ន ហោតិ ។ ២ ឧ. អសុទ្ធកេកទិដ្ឋិនោតិ បាលី ទស្សតិ ។
 ៣ ឧ. ម បោត្តកេសុ ន ឆានេតិ បាលី ន ទិស្សតិ ។ ៤ ឧ. ម. បោត្តកេសុ
 អយំ ឯវសត្ថោ នត្ថិ ។ ៥ ឧ. ម. មូលា បដ្ឋាស វិសុទ្ធិតោ ។

សមុច្ចយកូនក ឧទានកាថា

រឿងកិត្តិវរូបសង្ឃយក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស រឿងកិត្តិវ
 រូបមានសេចក្តីយល់ឃើញថាអាបត្តិច្រឡកច្រឡំគ្នា ១ រឿង
 កិត្តិវរូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិច្រឡកច្រឡំគ្នាថា
 អាបត្តិច្រឡកច្រឡំគ្នាមែន រឿងកិត្តិវរូបមានសេចក្តីយល់
 ឃើញក្នុងអសុទ្ធភាបត្តិ ១ រឿងកិត្តិវរូបមានសេចក្តីយល់
 ឃើញក្នុងសុទ្ធភាបត្តិនោះថាជាសុទ្ធភាបត្តិមែនហើយកិត្តិមួយ
 រូបបិទបាំងទុក កិត្តិមួយរូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក រឿង
 កិត្តិវរូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយចៀសចេញទៅ ១
 រឿងកិត្តិវរូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយត្រឡប់ទៅ
 ជាធុត ១ រឿងកិត្តិវរូបនិយាយទៅនឹងសង្ឃដែលកំពុងសំ-
 ដែងបាតិមាភូ ១ រឿងសង្ឃទាញកិត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ១៨ វរ (៩ ជាអវិសុទ្ធិ) ៩ ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យទាំងឡាយ
 មានប្រក្រតីនៅក្នុងមហាវិហារដែលមាននៅក្នុងតម្កល់បណ្ឌិត្យ
 (កោះលង្កា) ជាទីជ្រះថ្លា ថាអ្នកចែកនូវបទព្រះវិន័យ បាន
 សំដែង (សមុច្ចយកូនកនេះ) ទុកដើម្បីញ៉ាំងព្រះសុទ្ធម្ម
 តិព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅមាំមួនជាអង្វែងទៅហោង ។

សេចក្តីកាតព្វកិច្ចប្រាថ្នាមាតិកា

ភាគទី ១

កម្មវត្ថុនានា

លេខទំព័រ

រឿងបណ្តាការក្នុងនឹងលោហិតភក្តិ	០
ការទ្រង់ចន្ទោសបណ្តាការក្នុងនឹងលោហិតភក្តិ	៣
ការទ្រង់ចន្ទោសនឹងទ្រង់ឲ្យធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់បណ្តាការក្នុងនឹងលោហិតភក្តិ	៥
(សង្ឃធ្វើ) តម្លៃនីយកម្មដល់បណ្តាការក្នុងនឹងលោហិតភក្តិ	៧
តម្លៃនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១១
តម្លៃនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១៥
ការធ្វើតម្លៃនីយកម្មដល់ភក្តិ ៣ ពួក	១៨
តម្លៃនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	២៣
ការរម្ងាប់តម្លៃនីយកម្ម	២៥
និយស្សកម្ម រឿងសេយ្យសកភក្តិ	២៨
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៣៣
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែល ត្រូវតាមធម៌	៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភក្តិដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភក្តិ ៣ ពួក	៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់	៤៧
ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម	៤៨
បញ្ចាជនីយកម្ម រឿងអស្សជិតក្នុងនឹងបុណ្យសុភក្តិ	៥១
ការធ្វើបញ្ចាជនីយកម្ម	៥៥
បញ្ចាជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៥៨
បញ្ចាជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៧១

ការធ្វើបញ្ជីនិយកម្មដល់ភក្តីដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៧៥
ការធ្វើបញ្ជីនិយកម្មដល់ភក្តី ៣ ពួក	៧៧
ការធ្វើបញ្ជីនិយកម្មដល់អស្សជីវិតក្នុងបុគ្គលិក	៨១
ការធ្វើបញ្ជីនិយកម្មដល់ភក្តីដែលប្រកបដោយអង្គ ៥	៨៣
ការរៀបចំបញ្ជីនិយកម្ម	៨៥
បដិសារណីយកម្ម រៀងសុធម្មភក្តី	៨៧
បដិសារណីយកម្មជាតិកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៩៩
បដិសារណីយកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១០១
វគ្គ ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម	១០៥
វិធីញាតិសុធម្មភក្តីមានអាយុឡសូម្បីមាតា	១០៧
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរៀប	១១១
ការរៀបចំបដិសារណីយកម្ម	១១៣
ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាចគ្គី	១១៥
ការធ្វើឧក្រិដ្ឋនិយកម្មដល់ធន្តភក្តី	១១៧
ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មជាតិកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១១៩
ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មជាតិកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១២១
ការធ្វើឧក្រិដ្ឋនិយកម្មដល់ភក្តី ៣ ពួក	១២៥
ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃក្នុងឧក្រិដ្ឋនិយកម្ម	១២៧
ធន្តភក្តីដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនិយកម្មហើយ	១២៩
ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរៀប	១៣១
ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរៀប	១៣៥
ការរៀបចំឧក្រិដ្ឋនិយកម្ម	១៣៩
ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មព្រោះមិនសំដែងអាចគ្គី	១៤១
ឧក្រិដ្ឋនិយកម្មជាតិកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១៤៥

សង្ខេបបង្គោលប្រាប់អាត្មា

៤៦១

លេខទំព័រ

ឧក្ខេបន័យកម្មដាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៤៤៧
ការធ្វើឧក្ខេបន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៤៥១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃណីឧក្ខេបន័យកម្ម	៤៥៣
ធនភិក្ខុគិសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបន័យកម្មហើយ	៤៥៥
ឧក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង	៤៥៧
ឧក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាង	៤៥៩
ការម្យ៉ាងឧក្ខេបន័យកម្ម	៤៦២
រឿងអវិជ្ជាភិក្ខុ និយាយអំពីទិដ្ឋិអាក្រក់	៤៦៤
រឿងអវិជ្ជាភិក្ខុ និយាយអំពីទោសរបស់កាម	៤៦៦
ឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់	៤៧០
ឧក្ខេបន័យកម្មដាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៤៧៣
ឧក្ខេបន័យកម្មដាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៤៧៦
ការធ្វើឧក្ខេបន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៤៧៩
ការធ្វើឧក្ខេបន័យកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	៤៨០
រឿងអវិជ្ជាភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ . . .	៤៨៣
ឧក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង	៤៨៤
ឧក្ខេបន័យកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាង	៤៨៦
ការម្យ៉ាងឧក្ខេបន័យកម្ម	៤៨៧
ខ្នាតនៃកម្មតូច	៤៩០
បារិវាសិកតូច	៥០០
រឿងពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	៥០០
ការទ្រង់បន្ទោសពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	៥០១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃណីនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	៥០៣
វត្ថុរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	៥០៤

វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១១
រឿងព្រះឧបាសិក្រាបបង្គុលសូមពិការជាប់រាត្រីរបស់បរិវាសភិក្ខុ	២១២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១៣
រឿងមូលាយបដិកស្សនាហរិក្ខុ	២១៤
វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនាហរិក្ខុ	២១៦
វត្តរបស់មានគ្មារហរិក្ខុ	២២២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានគ្គ	២៣០
វត្តរបស់អញ្ញាតារហរិក្ខុ	២៤០
ឧទ្ទាននៃបរិវាសភិក្ខុអ្នក	២៤៥
សមុប្បយក្ខន្ធក	២៤៨
រឿងទាយី ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសព្វេតនិកស្បក្កវិសដ្ឋិ	២៤៨
ការឲ្យមានគ្គ	២៤៩
ការសូមអញ្ញាត	២៥៣
អញ្ញាតកម្ម	២៥៤
ការឲ្យឯកហបរិវាស	២៥៧
ការឲ្យមានគ្គ	២៦១
ការសូមអញ្ញាតកម្ម	២៦៥
អញ្ញាតកម្ម	២៦៧
ការសូមបញ្ចេញហបរិវាស	២៧១
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៧៣
មូលាយបដិកស្សនា	២៧៥
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៧៩
មូលាយបដិកស្សនា	២៨១

សង្ខេបបង្គោលប្រាសាទភិក្ខុ

៤៦៣

លេខទំព័រ

ការសូមមានគូ	២៨៥
ការឲ្យមានគូ	២៨៧
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៩០
មូលាយបដិកស្សនា	២៩៣
ការសូមមានគូ	២៩៧
ការឲ្យមានគូ	២៩៩
ការសូមអត្តានកម្ម	៣០៣
អត្តានកម្ម	៣០៦
ការសូមបច្ចុប្បវាស	៣០៩
ការឲ្យបច្ចុប្បវាស	៣១០
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	៣១៣
មូលាយបដិកស្សនា	៣១៤
ការឲ្យសមោធានបរិវាស	៣១៧
ការឲ្យមានគូ	៣២២
មូលាយបដិកស្សនា	៣២៥
ការសូមអត្តានកម្ម	៣២៦
អត្តានកម្ម	៣៣១
ការឲ្យសមោធានបរិវាសតាមដំបូរអាបត្តិ	៣៣៦
ការសូមទ្រោមសបរិវាស	៣៤២
ការឲ្យទ្រោមសបរិវាស	៣៤៥
ត្រូវ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសពីរខែ	៣៤៩
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ	៣៥១
ភិក្ខុត្រូវដល់មានគូ	៣៥៥
សង្ឃត្រូវឲ្យមានសបរិវាសដល់ភិក្ខុ	៣៥៩

មាសបរិវាសសង្ឃត្រូវឲ្យដល់ភិក្ខុ	៣៦១
ការឲ្យមាសបរិវាស	៣៦៣
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ	៣៦៧
ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ	៣៧១
ភិក្ខុត្រូវដល់មានត្ថ	៣៧៣
ការឲ្យសុទ្ធគបរិវាស	៣៧៧
សុទ្ធគបរិវាស	៣៧៩
បរិវាសរបស់ភិក្ខុត្រូវដាក់ដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៣
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ថុដាក់ដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៤
ការប្រព្រឹត្តមានត្ថរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញដាក់ដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៧
អត្តានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៩
(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៣៩១
សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឲ្យមានត្ថ	៣៩៦
(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៤១០
ភិក្ខុត្រូវដល់មានត្ថ ប្រព្រឹត្តមានត្ថនឹងត្រូវដល់អត្តានកម្ម	៤២៤
(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៤២៧
សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប	៤២៨
ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានបរិសុទ្ធបាវហ័សទាំងនោះ	៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធបាវហ័សទាំងនោះ	៤៤០
ទទួលបានសមុប្បយក្ខន្ធក	៤៥៦

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖

Printing costs were met through the gift of

**The Office of the Memorial Services for the Great Tendai Masters,
The Tendai Buddhist Denomination**
President The Rev. Gijun Sugitani
4-6-2 Sakamoto, Otsu-shi, Shiga-ken 520-01 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

天台宗祖師讃仰大法会事務局
大法会事務局長 杉谷義純
天台宗務総長
〒520-01 滋賀県大津市坂本4丁目6-2
☎0775-79-0022

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ

ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សហប្រតិបត្តិការរៀបចំរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 9 (of 110 volumes total)
"VINAYA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh

Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE

First edition December 8, 1994

Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・第9巻ヴィナヤピタカ（律部）

発行：プノンペン仏教研究所

復刻救援：カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

発行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

